

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ମାସିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ନବନବ୍ୟ ବିଶୋଧାଳୀ

ଆହୁାନ

ଅପ୍ରେଲ ୨୦୨୨ ସଂସ୍କରଣ

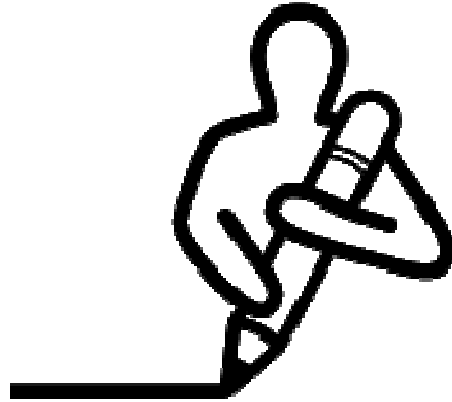
ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଓ ସଂପାଦକ, ଆହୁାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆହ୍ୱାନ

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ସାହିତ୍ୟ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଆସ ଓଡ଼ିଆରେ ଲେଖିବା, ପଢ଼ିବା ଓ ପଢ଼ାଇବା

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା - ସମ୍ପାଦକ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଏମ୍.ବି.ବି.ଏସ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏମ୍.ସି.ଏଚ୍., ପି.ଜି.ଡି.ଏଚ୍.ଏମ୍., ଡି.ସି.ଏନ୍.ଡି

ପ୍ଲଟ୍ ସଂ: ୨୦୨, ଚିଦାନନ୍ଦ ଆବାସ, ବୀମା ନଗର, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ୭୬୦୦୧୦, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ : ୯୦୪ ୦୯୮ ୫୪୭୩ | ଇମେଲ୍ : aahwaan@gmail.com

ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକରଣ

‘ଆହ୍ୱାନ’ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ମୌଳିକ, ଅପ୍ରକାଶିତ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ଲେଖାର ମାନ ଏବଂ ଭାଷା ତଥା ଉପାଦେୟତା ଆଧାରରେ ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । କୌଣସି ବେନାମୀ ଲେଖା ଉପରେ ଆମର କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ / ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ, ତାହା ଉପରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶକଙ୍କ ସହମତି ରହିବ ବୋଲି କୌଣସି ଲିଖିତ ନିୟମ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖାକୁ ଭଲଭାବରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ବୁଝିବାପରେ ହିଁ ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ଲେଖାର ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ୍ୟତାର ଦାବୀ କେବଳ ଲେଖକଙ୍କର । କୌଣସି ଲେଖାକୁ ନେଇ ଉଠିଥିବା ବିବାଦର ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କେବଳ ଲେଖାର ମୂଳ ଲେଖକଙ୍କର, ଏଥିରେ ସମ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ ନାହିଁ । ଲେଖା ପ୍ରକାଶନର ଅଧିକାର ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ବିଚାର ଅଧୀନ ।

ଏହି ପତ୍ରିକାର କୌଣସି ଅଂଶ ବା ଲେଖା ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାଧ୍ୟମ (ପତ୍ର ପତ୍ରିକା / ଗଣମାଧ୍ୟମ / ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି)ରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ଅପରାଧ ବୋଲି ଧରିନିଆଯିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଲେଖକଙ୍କର ରହିବ, ସେ ଚାହିଁଲେ ତାହାକୁ ଫେସବୁକ ଏବଂ ଟ୍ୱିଟର ଆଦି ଗଣମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ କରିପାରିବେ ।

ନବବର୍ଷ ଓ ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତି ଉପଲକ୍ଷେ
ଆହ୍ୱାନ ଓଡ଼ିଆ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ
ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା...

ସୂଚୀପତ୍ର

ସମ୍ପାଦକୀୟ	ଡା ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ	୧୦
ଗଳ୍ପ ବିଭାଗ		୮୪
ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୩୮	ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ	୮୫
ବଡ଼ବାରୁ (ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ)		୯୮
ଦାମ୍ପତ୍ୟ	ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି	୧୦୨
ଦୁଇମୁଠା ପାଉଁଶ	ସରୋଜିନୀ ମିଶ୍ର	୧୦୮
ନିରବ ତ୍ୟାଗର ନାୟକ	ଡଃ ଉଷାରାଣୀ ଦାଶ	୧୧୧
ଶେଫାଳି ଫୁଲର କାହାଣୀ	ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ	୧୨୭
ଭୋକ ଓ ବୁଦ୍ଧି	ଆଶୁତୋଷ ମେହେର	୧୩୨
ସାଇକେଲ୍	ସୁଷମା ହୋତା	୧୩୪
ଯାଦୁ ଖେଳ	ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ	୧୩୬
ମୂଲ୍ୟହୀନ ମହାଭାରତ	ଦେବାଶିଷ ମାଇତି	୧୩୯
କବିତା ବିଭାଗ		୧୪୪
ମୋ ଦେଶ ବିଦେଶେ କାହିଁ	ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ	୧୪୫
ଅନନ୍ୟା କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା	ରୀତିକା ପ୍ରଧାନ	୧୫୦
ବୟସର ଅପରାହ୍ଣ	ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ବଳ	୧୫୨
ଦୁଷ୍ଟ ଝିଅ	କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ	୧୫୪
ଝାମ୍ପି	ଅଲିଭା ସାହୁ	୧୫୫

ଏ କି ବିଧିର ବିଧାନ	ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ	୧୫୭
ଉତ୍କଳର ଅମୃତ ଐତିହ୍ୟ	ରିନୁ ପଧାନ	୧୫୭
ପ୍ରେମର ପରିମାପ	ମଳୟ ସେଠି	୧୫୯
ଭାବନା	ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ	୧୬୦
ଆମ ଏ ପଶା ପାଣି	ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ	୧୬୧
ଯୁଦ୍ଧ ବିଭୀଷିକା	ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ	୧୬୨
ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା	ଡଃ ମିଥୁନ୍ କୁମାର ଶତପଥୀ	୧୬୪
ପ୍ରଣୟ କୁସୁମ	ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା	୧୬୮
ଓଡ଼ିଆ ପଖାଳ	ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି	୧୬୯
ଗଛ	ଶର୍ମିଷ୍ଠା ଦାସ	୧୭୧
ଗଢ଼ିଅଛି ବାଲି ରଥ	ନଳିନୀ ଦାଶ	୧୭୨
ଉତ୍କଳ ଦିବସରେ	ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରଥ ମହାପାତ୍ର	୧୭୪
ଜନ୍ମ ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ	ଶାନ୍ତନୁ କୁମାର ରାଉତ	୧୭୬
ଖରା	ସରୋଜ କୁମାର ସାହୁ	୧୭୮
ଗାଁ ଅନୁଭୂତି	ଅମରନାଥ ବାରିକ୍	୧୭୯
ମୋ ଉତ୍କଳ	ଓମ୍ ପାଇକରାୟ	୧୮୧
ରିକ୍ତ ହସ୍ତ	ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ	୧୮୨
ଉତ୍କର୍ଷର ଭୂମି ମୋ ଓଡ଼ିଶା	ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ	୧୮୪
ପୃଥିବୀର ଅଭିମାନ	ଆଶାଲତା ସାହୁ	୧୮୫
ଦେବୀ ପାଲଟୁଥିବା ଝିଅ	ଶ୍ରୀମାନି ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ଦାସ	୧୮୭
ଅନେକ ପ୍ରତିଛବି	ପ୍ରଜ୍ଞା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ	୧୮୯

ଉତ୍କଳ ଦିବସ	ସ୍ନେହ ମିଶ୍ର	୧୯୦
ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ	ହେମନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ	୧୯୨
	ସସ୍ମିତା ପଣ୍ଡା	୧୯୪
	ଶୁଭଶ୍ରୀ ଖୁଣ୍ଟିଆ	୧୯୬
	ରଞ୍ଜିତା ତ୍ରିପାଠୀ	୧୯୭
	ସଚିକାନ୍ତ ରଥ	୧୯୮
	ଡଃ ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର	୧୯୯
	ଭାସ୍କର ରାଉତ	୨୦୨
	ରମେଶ ଟାକ୍ରୀ	୨୦୩
	ନରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାସ	୨୦୪
	କ୍ରୀଷ୍ଣା ସେନାପତି	୨୦୫
	ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ	୨୦୮
	ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର	୨୦୯
	ମନୋରମା ରାଉତରାୟ	୨୧୦
	ଅଜ୍ଞାତ କବି	୨୧୨
	ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ	୨୧୪
	ସୁନିତା ମହାନ୍ତି	୨୧୫
	ଶ୍ୟାମା ପ୍ରସାଦ ବୋଷ୍ଟ	୨୧୬
	ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ	୨୧୮
	ଏଲିଜା ଜେନା	୨୧୯
	ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି	୨୨୦

	ନୂତନ କୁମାର ବେହେରା	୨୨୨
	ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୨୨୫
	ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଖଣ୍ଡୁଆଳ	୨୨୭
ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି	ଚିନା ଚଲାନ	୨୨୮
ଆମ କଟକ	ଅମରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ	୨୩୦
ଭଲପାଇ ବାଞ୍ଚ ନେଲି	ହେମନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ	୨୩୩
ଉତ୍କଳର କଥା	ଜୟନ୍ତୀ ବେହେରା	୨୩୫
ରାଧେୟ	କମଳିନୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୨୩୭
ପକ୍ଷୀ	ଅନସୁୟା ଲେଙ୍କା	୨୩୯
ଶୁଶାନ	ରସ୍ମିତା ପାତ୍ର	୨୪୦
ଓଡ଼ିଆ ନୂଆବର୍ଷ	ସୁକାନ୍ତ ଖଣ୍ଡା	୨୪୨
ଭଷା ଆଞ୍ଜୁଳି	ଡଃ ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦାସ	୨୪୪
ପଖାଳ କଂସା	ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାଳ	୨୪୫
ପଖାଳ	ଅଜିତ ପାଢ଼ୀ	୨୪୭
ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି	ରଶ୍ମିପ୍ରଭା ରଣସିଂହ	୨୪୮
ମୁଠାଏ ମୁଚ୍ଛନା	ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ	୨୫୦
ବସନ୍ତ ଯେବେ	ହୃଦାନନ୍ଦ ସୁନାନୀ	୨୫୨
ଅନନ୍ତ ସମୁଦ୍ର	ସନାତନ ମହାକୁଡ଼	୨୫୩
ଆମ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ନବବର୍ଷ	ନିରୁପମା ମହାନ୍ତି	୨୫୫
ଆମ ପ୍ରେମ	ଝରଣା ବାରିକ	୨୫୭
ମହାପ୍ରଭୁ	ବିଶ୍ୱଜିତ ନାୟକ	୨୫୮

ବେଶପ୍ରିୟ ମହାପ୍ରଭୁ	ଘନଶ୍ୟାମ ବେହେରା	୨୫୯
ସମାଧି ବି କଥା କହେ	କାର୍ତ୍ତିକ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୨୬୧
ସତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଶ୍ରୀରାମ	ରାଜ କିଶୋର ମିନ	୨୬୩
ଚରଣ ଆଶ୍ରିତ	ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର	୨୬୪
ଉତ୍କଳ ମୋ ଆତ୍ମାର ଅମର ସ୍ୱର	ତ୍ରିଙ୍କଲ୍ ବେହେରା	୨୬୫
ମନରେ ଲାଗେନା ବୟସ ଦାଗ	ରାଜୀବ ଲୋଚନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୨୬୬
ଗାଞ୍ଜିଆ	ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ	୨୬୮
କାକଟପୁର ବାସିନୀ ମା' ମଙ୍ଗଳା	କୃଷ୍ଣା କାବେରୀ	୨୬୯
ଧର୍ମ ବାଟବଣା ହୋଇଛି	ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ	୨୭୦
ପ୍ରେମ ଦଲକାଏ ପବନ	ବିନୟ ମହାପାତ୍ର	୨୭୧
ମଧୁବାରୁ	ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା	୨୭୩
ଉପକାରୀ କଲରା	ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ	୨୭୫
ଜୀବନ ଆଉ ଚାହା	ତାରା ପ୍ରସାଦ ଜେନା	୨୭୬
ଅଭିଶପ୍ତ ଅଶୁ	ପ୍ରଜ୍ଞା ପାରମିତା ପଣ୍ଡା	୨୭୭
ଆକାଶ ଗଙ୍ଗା	ଦଣ୍ଡାସି ପ୍ରଧାନ	୨୭୮
ନିବେଦନ	ଅଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି	୨୮୧
ପ୍ରେମିକା ମନ	ସରସ୍ୱତୀ ମେହେର	୨୮୨
ପାନ	ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି	୨୮୩
କର ବିଚାର	ଅଲେଖ ମେହେର	୨୮୪
ତୋ ବିନା ମୁଁ	ସୁଭାଗିନୀ ସିଂହ	୨୮୫
ଜୀବନ ଛବି	ଦୁଷ୍ମନ୍ତ ବେହେରା	୨୮୬

ତୁମେ ଗଲା ପରେ	ସାଗର ଖରା	୨୮୮
ଅସ୍ଥିତା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା	ଡଃ କୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ ନାଏକ	୨୮୯
<u>ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ</u>		୨୯୧
ବନ୍ଦେ ଭକ୍ତଳ ଜନନୀ	ଡଃ ସମୀର କୁମାର ନନ୍ଦ	୨୯୨
ଶ୍ରୀରାମ କଥାମୃତ	ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ	୨୯୮
ଶ୍ରୀରାମ ଅଗ୍ରଜା ଶାନ୍ତା	ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା	୩୦୧
ଓଡ଼ିଆ ଚଉତିଶାରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଭକ୍ତି	ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜିଲିକାରା	୩୦୭
ଅଭିଶପ୍ତ କର୍ଣ୍ଣ	ଡଃ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଲତା ଲେଙ୍କା	୩୧୩
ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଓ ନାରୀ	ଡଃ ଉଷାରାଣୀ ଦାଶ	୩୧୫
ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟ ସମାଜ ଓ ତୃତୀୟଲିଙ୍ଗୀ	ସୋନାଲି ସ୍ୱାଇଁ	୩୨୨
ସଭ୍ୟ ସମାଜରେ ବିଜ୍ଞାନ ମାନସିକତା	କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ	୩୨୫
ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ କି ?	ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ	୩୨୮
ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ	ଡଃ ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର	୩୩୨
ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ କି ?	ଏଲିଜା ଜେନା	୩୩୫
ପଖାଳ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ କି ?	ସୀମା କାନୁନଗୋ	୩୩୭
ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କି ?	ନିବେଦିତା ପଣ୍ଡା	୩୪୦
ପଖାଳ ଆମପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କି ?	ଅନୁସୂୟା ଦେବତା	୩୪୪
ଗାଲେରୀ ମା' କାଳୀ ମନ୍ଦିର	ଜସ୍ମିନ୍ ସାହୁ	୩୪୬
<u>ବିଶେଷ ସୂଚନା</u>		୩୪୮

ସମ୍ବାଦକୀୟ

ନମସ୍କାର

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାର ସମସ୍ତ ପାଠିକା ପାଠକ ଓ ସାହିତ୍ୟିକ ତଥା ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ଶୁଭାକାଂକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇ ଚଳିତ ମାସର ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ବିଶେଷ ସଂସ୍କରଣ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆପ୍ୟାୟିତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ବିଶ୍ୱରେ ନବବର୍ଷକୁ ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରଥା ଓ ପରମ୍ପରା ରହିଥିବା ବେଳେ ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ନବବର୍ଷ ପାଳନ ହୋଇଥାଏ । ହିନ୍ଦୁ କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର ଅନୁସାରେ ଭିନ୍ନ ନବବର୍ଷ ପାଳିତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଅଜ୍ଞାତ କାଳରୁ ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନକୁ ହିଁ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଭାବରେ ପାଳିତ କରି ଆସୁଛି । ଏହାର କାରଣ ବିଷୟରେ ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ସମୃଦ୍ଧ ଲେଖାମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ସାରିଛି । ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଦେଶରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମପ୍ରବାହ ଯେତେ ପ୍ରବଳ ହୋଇନାହିଁ ତା'ଠାରୁ ଢେର ଅଧିକ ଉତ୍ତାପ ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ହେଉଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରିଲାଣି । କେହି କେହି ଏହାକୁ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରାକ ସୂଚନା ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଧରି ନେଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ହେତୁ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ । ଭାରତ ସରକାର ଦେଖି ଚାହିଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ବିଶ୍ୱରେ ତଥା ଆମ ଦେଶରେ ଘଟିଥିବା କିଛି ଘଟଣା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ତାଲୁକ୍ତ ।

ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅସ୍ତବିରତି ଘୋଷଣା ପରେ ପାକିସ୍ତାନର ରାଜଧାନୀ ଇସଲାମାବାଦରେ ଉଭୟ ଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଶାନ୍ତି ଆଲୋଚନା ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଆମେରିକାର ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜେଡି ଭାନ୍ସ କହିଛନ୍ତି, ଇରାନ ଆମେରିକାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରୁଛି; ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆମେରିକୀୟ ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ସ୍ୱଦେଶ ଫେରିଯାଉଛି ।

ରବିବାର ଏକ ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଭାନ୍ସ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଇରାନ ସହିତ ଆଲୋଚନାରେ ତୁଟି ରହିଛି ଏବଂ ଇରାନ ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ଜାଣିତର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ । ତଥାପି ଆମେରିକା ଏକ ରୁକ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିଛି, ଇରାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଭାନ୍ସ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ଖରାପ ଖବର ହେଉଛି ଆମେ ଏକ ରୁକ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚି ପାରି ନାହୁଁ । ଆମେରିକା ଅପେକ୍ଷା ଇରାନ ପାଇଁ ବହୁତ ଖରାପ । ଆମେ କୌଣସି ରୁକ୍ତି ବିନା ଆମେରିକାକୁ ଫେରିଯାଉଛୁ । ସେମାନେ ଆମର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି । ଆଲୋଚନାରେ ଯାହା ବି ତୁଟି ଥିଲା ତାହା ପାକିସ୍ତାନୀଙ୍କ ଯୋଗୁ ନଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆମ ଏବଂ ଇରାନ ଉଭୟଙ୍କୁ ଆମର ମତଭେଦ ଦୂର କରିବା ଏବଂ ଏକ ସମାଧାନରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ଆମେ ଗତ ୨୧ ଘଣ୍ଟା ଧରି ଆଲୋଚନା କରିଛୁ, ଇରାନ ସହିତ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଚନାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛୁ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ଆମେ ଇରାନଠାରୁ ଏକ ଠୋସ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛୁ । ସେମାନେ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ବିକଶିତ କିମ୍ବା ନିର୍ମାଣ କରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଏହି ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଏହା ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ । ସେମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ପରମାଣୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି

ଦିଆଯାଇଛି । ତଥାପି ମୌଳିକ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଛି: ଆମେ କ'ଣ ଇରାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ବିକଶିତ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ପାଇଁ ଏକ ଠୋସ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଚାହୁଁଛୁ- କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଆଗାମୀ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ଇରାନ ଆମେରିକାର ସର୍ତ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ ।

ହଁ, ଆଲୋଚନା ପୂର୍ବରୁ, ଇରାନ ସଂସଦର ବାଚସ୍ପତି ବାଘେର କାଲିବାଫ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲଟଫର୍ମ X ରେ ବିମାନରେ ନିଜର ଏକ ଫଟୋ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଫଟୋଟି ଭାବପ୍ରବଣ । ଏଥିରେ ଯୁଦ୍ଧର ନିଆଁରେ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଫଟୋ ରହିଛି । ଫଟୋରେ, ସେ ସିଟ ପଛରେ ଲାଗିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଦେଖୁଥିବା ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହି ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ହୃଦୟ ବିଦାରକ ।

ପାକିସ୍ତାନରେ ଶାନ୍ତି ଆଲୋଚନା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ପୁଣିଥରେ ଇରାନକୁ ଧମକ ଦେଇଛନ୍ତି । ଟ୍ରମ୍ପ କହିଛନ୍ତି, ଇରାନ କେବଳ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିଛି । ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କହିଛନ୍ତି, ଇରାନ ପାଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ; ଏହା କେବଳ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିଛି ।” ଇସଲାମାବାଦ ଆଲୋଚନାର କିଛି ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ଧମକ ଆସିଛି ।

ଟ୍ରମ୍ପ ଟୁୟ୍ ସୋସିଆଲରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ହର୍ମୁଜ ପ୍ରଶାଳୀ ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଇରାନ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଜଳପଥକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ବିଶ୍ୱକୁ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରୁଛି । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଇରାନ ପାଖରେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଜଳପଥ ବ୍ୟବହାର କରି ବିଶ୍ୱକୁ ଭୟଭୀତ କରିବାର କୌଣସି କାର୍ତ୍ତ ନାହିଁ; ଏହା ଆଜି କେବଳ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିଛି ।”

ଇରାନ ଏବଂ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧବିରତିରେ ସାମିଲ ହେବାରେ ପାକିସ୍ତାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି । ପାକିସ୍ତାନୀ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଦାବି କରିଛି ଯେ ଏହି ସଙ୍କଟକୁ ଏତାଇବାରେ

ଇସଲାମାବାଦ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି ଏବଂ ନୋବେଲ ଶାନ୍ତି ପୁରସ୍କାର ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । ପାକିସ୍ତାନୀ ଗଣମାଧ୍ୟମ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଦେଶର କୃତନୈତିକ ପଦକ୍ଷେପ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ପଥ ଖୋଲି ଦେଇଛି । ଦାବି କରାଯାଉଛି ଯେ ପାକିସ୍ତାନର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବିନା ଏହି ସଂଘର୍ଷ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ସ୍ତରର ଯୁଦ୍ଧରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତା । ଏହି ରିପୋର୍ଟଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି ଯେ ପାକିସ୍ତାନ ଜାଣିଠିକ୍ ଏବଂ ତେହରାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଯୋଗାଯୋଗ ପଥ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ଏହା କେବଳ ଉତ୍ତେଜନାକୁ ହ୍ରାସ କରିନଥିଲା ବରଂ ବିଶ୍ୱ ତୈଳ ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବଜାର ଉପରେ ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରଭାବକୁ ମଧ୍ୟ ରୋକିଥିଲା ।

ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅସ୍ତବିରତି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ସହିତ ଇରାନର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ସୟଦ ଆବାସ ଅରାଘତି ମଧ୍ୟ ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ସେ ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶହବାଜ ଶରିଫ ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନର ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଫିଲ୍ଡ ମାର୍ଶାଲ୍ ମୁନିରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉଭୟ ନେତା ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଶାନ୍ତି ଆଣିବା ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅବଦାନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି ।

ପାକିସ୍ତାନ ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ ଇରାନ ସହିତ ୨୧ ଘଣ୍ଟାର ଆଲୋଚନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କୌଣସି ଫଳାଫଳ ଦେଇ ନଥିବା ପରେ ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିଛନ୍ତି । ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଏବେ ଚରମ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସେ ପୁଣି ଥରେ ଇରାନକୁ ଏକ ଚରମବାଣୀ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ଦେଶ ପାଖରେ କେବେବି ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ରବିବାର ଦିନ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଟ୍ୱିଟ୍ଟ୍ରେ ସୋସିଆଲରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟ ସେୟାର କରି ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ

କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, “ଇରାନ ସହିତ ବୈଠକ ସକାଳୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ରାତିସାରା ଚାଲିଥିଲା, ପ୍ରାୟ ୨୦ ଘଣ୍ଟା ଧରି ଚାଲିଥିଲା । ମୁଁ ବହୁତ ବିସ୍ତ୍ରୁତ ଭାବରେ କହିପାରିବି ଏବଂ ହାସଲ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ବିନ୍ଦୁ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିପାରିବି । କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଯେ ଇରାନ ଏହାର ପରମାଣୁ ମହତ୍ତ୍ୱାକାଂକ୍ଷା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେଁ !”

ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ତୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, “ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, ମୋର ତିନି ପ୍ରତିନିଧି ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଇରାନୀ ପ୍ରତିନିଧି – ମହମ୍ମଦ ବାଘେର ଗାଲିବାଫ, ଆବାସ ଆରାକତି ଏବଂ ଅଲି ବାଘେରିଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ମାନଜନକ ସମ୍ପର୍କ ବିକଶିତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହାର ମାନିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ ଏବଂ ଯେପରି ମୁଁ ସର୍ବଦା କହି ଆସିଛି – ଆରମ୍ଭରୁ ଏବଂ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଇରାନ କେବେବି ପରମାଣୁ ଅସ୍ତ୍ର ରଖିବ ନାହିଁ !”

ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବେଞ୍ଜାମିନ ନେତାନ୍ୟାହୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଇରାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯାନ ବହୁଳ ଭାବରେ ସଫଳ ହୋଇଛି । ସେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଇରାନର ପରମାଣୁ ଏବଂ ବାଲିଷ୍ଟିକ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛି, ଏବଂ ଦେଶ ଉପରେ ଚାପ ଏବେ ନିରନ୍ତର ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ।

ନେତାନ୍ୟାହୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଅଭିଯାନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ହୋଇନଥିବା ବେଳେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳତା ହାସଲ ହୋଇଛି । ସେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଇରାନ ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ସଂଗଠନ ମାଧ୍ୟମରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଘେରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଆସୁଛି – ଯେପରିକି ଗାଜାରେ ହମାସ, ଲେବାନନରେ ହିଜବୋଲ୍ଲା, ସିରିଆରେ ଅସାଦ ଶାସନ, ଇରାକର ମିଲିସିଆ ଏବଂ

କ୍ଷେତ୍ରରେ ହାତ୍ତାଏ । ସେ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଇରାନ ଥରେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା କଥା କହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ କେବଳ ନିଜର ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି ।

ତାଙ୍କର ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ଆସିଛି ଯେତେବେଳେ ପାକିସ୍ତାନରେ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନା କୌଣସି ଠୋସ ଫଳାଫଳ ନ ଦେଇ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ।

ଇରାନ ନିଜ ପକ୍ଷରୁ ଆଲୋଚନାର ବିଫଳତା ପାଇଁ ଆମେରିକାକୁ ଦାୟୀ କରିଥିଲା । ଇରାନୀ ଗଣମାଧ୍ୟମ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଇରାନ ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆମେରିକାର ‘ଅଯୌକ୍ତିକ ଦାବି’ ବୋଲି କହି କୌଣସି ରୁକ୍ତି ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହି ସମଗ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରେ, ପାକିସ୍ତାନ ଉଭୟ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଯୁଦ୍ଧବିରତି ପାଳନ କରିବାକୁ ନିବେଦନ କରିଛି । ପାକିସ୍ତାନର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଇସ୍ରାକ ତାର କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଦେଶ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନାକୁ ସହଜ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖିବ ।

ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେରିକା ଏହି ସଂଘର୍ଷରେ ସାମରିକ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଛି ଏବଂ ଇରାନର ଶକ୍ତି ଯଥେଷ୍ଟ କ୍ଷତି ସହିଛି । ସେ ଆହୁରି ଏକ ଚେତାବନୀ ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଚାଇନା ଏହି ମାମଲାରେ ଇରାନକୁ ସମର୍ଥନ କରେ, ତେବେ ଏହା କଠୋର ପରିଣାମର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରେ । ଏହି ସମୟରେ, ଆମେରିକା ମଧ୍ୟ ଦାବି କରିଛି ଯେ ଏହାର ଦୁଇଟି ଯୁଦ୍ଧଜାହାଜ ହର୍ମୁଜ ପ୍ରଣାଳୀରେ ପହଞ୍ଚିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସମୁଦ୍ରରେ ବିଛା ଯାଇଥିବା ମାଇନ ସଫା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ଆମେରିକା ଅଭିଯୋଗ କରିଛି ଯେ ଏହି ମାଇନ ଇରାନର ରିଭଲ୍ୟୁସନରୀ ଗାର୍ଡ (IRGC) ଦ୍ୱାରା ଖଞ୍ଜାଯାଇଥିଲା,

ଯଦିଓ ଇରାନ ଏହି ଅଭିଯୋଗକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡନ କରିଛି । ଇରାନ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ସାମରିକ ଜାହାଜ ଏହି ଜଳପଥରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତେବେ ଏହାକୁ କଠୋର ପରିଶାମ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ ବହୁଥିବା ଉତ୍ତେଜନା ମଧ୍ୟରେ, ଆମେରିକା ହର୍ମୁଜ ପ୍ରଣାଳୀରେ ସୁରକ୍ଷାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛି । ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମୁଦ୍ରିକ ମାର୍ଗରେ ବିଚ୍ଛାଯାଇଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସୁଡ଼ଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ଆମେରିକା ସେନା ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଏଥିପାଇଁ, ଉନ୍ନତ ଯୁଦ୍ଧଜାହାଜ, ଡ୍ରୋନ ଏବଂ ହେଲିକପ୍ଟର ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେରିକା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କମାଣ୍ଡ (CENTCOM) ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ଗାଇଡେଡ-ମିଶାଇଲ ବିଧ୍ୱଂସକ ଏହି ଅପରେଶନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସମୁଦ୍ର ପୃଷ୍ଠ ତଳେ ଲୁଚି ରହିଥିବା ସୁଡ଼ଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ ଏବଂ ନିଷ୍ପିନ୍ଧ କରିବା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷିତ ପଥ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ।

ଆମେରିକୀୟ ସେନା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଅପରେଶନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଇରାନର ଇସଲାମିକ ରିଭଲ୍ୟୁସନରୀ ଗାର୍ଡ କର୍ପସ (IRGC) ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସୁଡ଼ଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଅପସାରଣ କରିବା । ଏହି ସୁଡ଼ଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼ ଜାହାଜ ଏବଂ ତୈଳ ଟ୍ୟାଙ୍କର ପାଇଁ ଏକ ଗୁରୁତର ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସିଧାସଳଖ ଏହାର ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକୁ ବିପଦରେ ପକାଉ ନାହିଁ । ଏହା ବଦଳରେ, ଏହା UUVs (ଅଣମାନବ ଅଣ୍ଟରଜ୍ଞାଟର ଯାନ) ଭାବରେ ଜଣାଶୁଣା ପାଣି ତଳେ ରୋବୋଟିକ ଡ୍ରୋନ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି ।

ଏହି ଟୋପେଡୋ-ଆକୃତିର ଡ୍ରୋନଗୁଡ଼ିକ ସମୁଦ୍ର ପୃଷ୍ଠକୁ ମାନଚିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ

ଉଚ୍ଚ-ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ସୋନାର୍ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ବ୍ୟବହାର କରି ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ ଭାବରେ ଜଳପଥରେ ଗତି କରେ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଲୁଚି ରହିଥିବା ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଚିହ୍ନକୁ ସହଜ କରିଥାଏ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଆମେରିକା MH-60S ପରି ହେଲିକପ୍ଟର ନିୟୋଜିତ କରିଛି । ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲେଜର ସିଷ୍ଟମ (ALMDS) ସହିତ ସଜ୍ଜିତ, ଏହି ହେଲିକପ୍ଟରଗୁଡ଼ିକ ଜଳ ପୃଷ୍ଠରେ କିମ୍ବା ତଳେ ଅବସ୍ଥିତ ସୁଡ଼ଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିପାରିବ ।

ଏକ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ଚିହ୍ନଟ ହେବା ପରେ, ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୃଥକ ରିମୋଟ-ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସିଷ୍ଟମ (AMNS) ନିୟୋଜିତ କରାଯାଏ । ଏହି ଛୋଟ ରୋବୋଟିକ ଡିଭାଇସ ଖଣି ପାଖକୁ ଯାଇ ଏହାକୁ ବିସ୍ଫୋରଣ କରିଥାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ବିପଦକୁ ନିରପେକ୍ଷ କରିଥାଏ ।

ଏହି ଯୁଦ୍ଧଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ କେବଳ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ସଫା କରିବାରେ ସହାୟତା କରୁନାହାନ୍ତି; ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଉନ୍ନତ ଏଜିସ୍ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଣାଳୀ ଏବଂ ଇଣ୍ଟରସେପ୍ଟର ମିଶାଇଲ ସହିତ ସଜ୍ଜିତ, ଯାହା ଉଭୟ ବାୟୁ ଏବଂ ସାମୁଦ୍ରିକ ଆକ୍ରମଣର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ଆମେରିକା ଆଡମିରାଲ ବ୍ରାଡ କୁପର କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ନୂତନ, ସୁରକ୍ଷିତ ସାମୁଦ୍ରିକ ମାର୍ଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଛି, ଯାହାକୁ ବାଣିଜ୍ୟକୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଜାହାଜ ଚଳାଚଳ ପାଇଁ ଖୋଲାଯିବ ।

ହର୍ମୁଜ ପ୍ରଣାଳୀ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ ତୈଳ ଧମନୀ, ଯାହା ଦେଇ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରାୟ ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ତୈଳ ଏବଂ ଗ୍ୟାସ ଯୋଗାଣ ହୁଏ । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବିବାଦ ଯୋଗୁ, ପ୍ରାୟ ୮୦୦ ଜାହାଜ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଫସି ରହିଛି ।

ଈରାନ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପରେ ପରିସ୍ଥିତି ଆହୁରି ଖରାପ ହୋଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ ପ୍ରତି ବ୍ୟାରେଲ ତେଲ ମୂଲ୍ୟ ୧୦୦ ଡଲାର ଉପରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ପଥ ସୁରକ୍ଷା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ଜରୁରୀ ବିଷୟ ପାଲଟିଛି ।

ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ଏକ ବଡ଼ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ବଢ଼ିପାରେ ତୈଳ ସଙ୍କଟ । ବିଶେଷକରି, ଟ୍ରମ୍ପ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେରିକା ନୌସେନା ହର୍ମୁଜ୍ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଜାହାଜର ପ୍ରବେଶ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଅବରୋଧ କରିବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ଅବରୋଧ ଆରମ୍ଭ କରିବ । ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ପାକିସ୍ତାନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆମେରିକା-ଇରାନ ଶାନ୍ତି ଆଲୋଚନାର ଅନିଶ୍ଚିତ ଫଳାଫଳ ପରେ ଟ୍ରମ୍ପ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଟ୍ରମ୍ପ ଏବେ ସେହି ସାମୁଦ୍ରିକ ମାର୍ଗ ଉପରେ ରଣନୈତିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଯାହା ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବିଶ୍ୱ ତୈଳ ଯୋଗାଣର ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ପରିବହନ ପାଇଁ ଦାୟୀ ଥିଲା । ଏହା ଦ୍ୱାରା, ଇରାନର ପ୍ରଭାବର ପ୍ରାଥମିକ ଉତ୍ପାଦକୁ ନିରପେକ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବ ।

ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ, ଆମେରିକାର ଅବରୋଧ ଘୋଷଣା ବିଶ୍ୱ ଶକ୍ତି ବଜାର ଏବଂ ତୈଳ, ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ ଏବଂ ସମ୍ପର୍କିତ ଉତ୍ପାଦର ମୂଲ୍ୟରେ ଆହୁରି ଅସ୍ଥିରତା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ତଥାପି, ଆମେରିକୀୟ ନୌସେନା କିପରି ଏବଂ କେବେ ଅବରୋଧ ଆରମ୍ଭ କରିବ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଆମେରିକୀୟ ନୌସେନାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଜଳସୀମା ଦେଇ ଯିବା ପାଇଁ ଇରାନକୁ ଟୋଲ୍ ଦେୟ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି ଜାହାଜକୁ ଖୋଜି ଅଟକାନ୍ତୁ । ବେଆଇନ ଭାବରେ ଏପରି ଟୋଲ୍ ଦେଉଥିବା ଯେକୌଣସି ଜାହାଜକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ସୁରକ୍ଷିତ ପଥ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ନାହିଁ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆମେରିକାର ଅବରୋଧରେ ସାମିଲ ହେବେ, ଯଦିଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।

ପାକିସ୍ତାନର ରାଜଧାନୀ ଇସଲାମାବାଦରେ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଥିବା ଯୁଦ୍ଧବିରତି ଆଲୋଚନା ଭାଙ୍ଗିବା କେବଳ ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ବୋମା ଆକ୍ରମଣ ପୁନରାବୃତ୍ତିର ସଙ୍କେତ ଦେଉନାହିଁ ବରଂ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଏକ ଗମ୍ଭୀର କୁଟନୈତିକ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ସଙ୍କଟରେ ପକାଇଛି । ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାକିସ୍ତାନ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରରେ ନିଜର ଭୂମିକାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ନିଜକୁ ଦୁଇଟି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପଡ଼ୋଶୀ ଏବଂ ସହଯୋଗୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫସି ରହିଥିବାର ଦେଖାଯାଉଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେହବାଜ ସରିଫ ଏବଂ ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଜେନେରାଲ ଅସୀମ ମୁନିର – ସେମାନଙ୍କର ସମଗ୍ର ଦଳ ସହିତ – ଯେକୌଣସି ମୂଲ୍ୟରେ ଏହି ଆଲୋଚନାର ସଫଳତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଥିଲେ; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ବିଫଳତା କେବଳ ପାକିସ୍ତାନ ପାଇଁ ଏକ କୁଟନୈତିକ ପଶ୍ଚାତାପ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ଯୁଦ୍ଧକୁ ସୂଚିତ କରିବ । ତଥାପି, ଆଲୋଚନା ଏବେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଛି । ଆମେରିକାର ଉପ-ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜେ.ଡି. ଭାନୁସ ଖାଶିଂଟନ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ ପଟେ ଆମେରିକା ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରୁ ପାକିସ୍ତାନ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା, ଆଇଏମଏଫ ଭଳି ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ ସମର୍ଥନ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ସହଯୋଗ ଆଶା କରେ । ଅନ୍ୟ ପଟେ ପାକିସ୍ତାନର ନିକଟତମ ପଡ଼ୋଶୀ ଇରାନ । ଦୁଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରାୟ ୯୦୦ କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ସୀମା ଅଂଶୀଦାର କରନ୍ତି – ଏକ ସୀମା ଯାହା ଐତିହାସିକ ଭାବରେ ଏକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇ ରହିଛି । ଇରାନ ସହିତ ଯେକୌଣସି ସଂଘର୍ଷ ପାକିସ୍ତାନର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଦଶନ୍ଧି ପଛକୁ ଟାଣିପାରେ, ବିଶେଷକରି ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅସ୍ଥିରତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି । ଏହି ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟରେ, ପାକିସ୍ତାନ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛି: ଏହି ଶନିବାର,

ସେ ସାଉଦି ଆରବରେ ଏହାର ଲଢୁଆ ବିମାନ ଏବଂ ସାମରିକ ବାହିନୀକୁ ମୁତୟନ କରିଛି । ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ୨୦୨୫ରେ ସାଉଦି ଆରବ ସହିତ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଏକ ସୁରକ୍ଷା ରୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ଏହି ରୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ସାଉଦି ଆରବ ଉପରେ କୌଣସି ବିପଦ ଆସେ, ତେବେ ପାକିସ୍ତାନ ଏହାର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସାମରିକ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ସାଉଦି ଆରବ ଆମେରିକାର ଏକ ଘନିଷ୍ଠ ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ଇରାନ ସହିତ ତିକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ବଜାୟ ରଖେ ।

ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ପାକିସ୍ତାନକୁ ସିଧାସଳଖ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଆଞ୍ଚଳିକ ସଂଘର୍ଷରେ ଫସାଇବ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହାର ସୈନ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ବଳ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେବ । ଆଲୋଚନା ଭାଙ୍ଗିବା ପରେ, ଆମେରିକା ତା'ର ସାମରିକ ବିକଳଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ସକ୍ରିୟ କରିପାରେ । ଏପରି ଘଟଣାରେ, ଆମେରିକା ପାକିସ୍ତାନର ଏୟାରବେସ ଏବଂ ଏୟାରସ୍ଥିପ – ବିଶେଷକରି ବେଲୁଚିସ୍ତାନ ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ – ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିପାରେ । ଇରାନର ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଏହାର ପରମାଣୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟାବଶାଳୀ ଆକ୍ରମଣ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଘାଟିଗୁଡ଼ିକ ରଣନୈତିକ ଭାବରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଯଦି ପାକିସ୍ତାନ ଏହି ଦାବିକୁ ମାନିଯାଏ, ତେବେ ସେ ସିଧାସଳଖ ଇରାନର ନଜରରେ ପଡ଼ିବ । ଇରାନ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଚେତାବନୀ ଦେଇସାରିଛି ଯେ ସେ ଯେକୌଣସି ଦେଶକୁ ଟାର୍ଗେଟ କରିବ ଯିଏ ଆମେରିକାକୁ ତା'ର ଅଞ୍ଚଳ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ । ପାକିସ୍ତାନ ପାଇଁ, ଏହା ଇରାନୀ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଏବଂ ତ୍ରୋନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ – ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ଏହାର ସାମରିକ କ୍ଷମତା ଏବଂ ଏହାର ବେସାମରିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉଭୟକୁ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାବିତ କରିପାରେ ।

ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହର ଅସ୍ତବିରତି ଘୋଷଣାର କିଛି ଦିନପରେ ଉଭୟ ଦେଶର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାକିସ୍ତାନରେ ମୁହାଁମୁହିଁ ଆଲୋଚନା

କରିଥିଲେ । ଏନେଇ ଗ୍ରମ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ଆମେ ହର୍ମୁଜ ପ୍ରଶାଳୀ ସଫା କରୁଛୁ । ଇରାନ ସହିତ ରୁକ୍ତି ହେଉ କି ନହେଉ କୌଣସି ଫରକ ପକାଇବ ନାହିଁ । ଫଳାଫଳ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ବିଜୟ ଆମର । ତାଙ୍କୁ ଇରାନକୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିବା ରିପୋର୍ଟର ଜବାବରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଗ୍ରମ୍ୟ ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଏପରି କରେ, ତେବେ ତାକୁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଗ୍ରମ୍ୟ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି, ଇରାନର ନୌସେନା, ରାଜାର କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ବାୟୁସେନା ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ନେତା ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଶାସନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆଉ ଏଠାରେ ନାହାନ୍ତି । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଆଗକୁ ଦେଖିବା ଭବିଷ୍ୟତ ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ହେବ ।

ଭାନ୍ସ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ଖରାପ ଖବର ହେଉଛି ଆମେ ଏକ ରୁକ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିନାହୁଁ । ଆମେରିକା ଅପେକ୍ଷା ଇରାନ ପାଇଁ ବହୁତ ଖରାପ । ଆମେ କୌଣସି ରୁକ୍ତି ବିନା ଆମେରିକାକୁ ଫେରିଯାଉଛୁ । ସେମାନେ ଆମର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଛନ୍ତି ।

ଗତ ବର୍ଷ ଭାରତ-ବାଂଲାଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଉତ୍ତେଜନା ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ବାଂଲାଦେଶ ଏବେ ସମ୍ପର୍କ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବାଂଲାଦେଶର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଖଲିଲୁର ରହମାନ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବିଦେଶ ଗସ୍ତରେ ଭାରତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଶୀର୍ଷ ନେତାଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରିଛନ୍ତି ।

ବାଂଲାଦେଶର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଖଲିଲୁର ରହମାନ ଭାରତର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏସ. ଜୟଶଙ୍କର ଏବଂ ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ପରାମର୍ଶଦାତା ଅଜିତ ଦୋଭାଲ ସମେତ ଅନେକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରିଛନ୍ତି । ଢାକାଦ୍ୱାରା ଜାରି ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ,

ଜୟଶଙ୍କରଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ସମୟରେ ରହମାନ ପୂର୍ବତନ ବାଂଲାଦେଶୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେଖ ହାସିନା ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଅସଦୁଜ୍ଜମାନ ଖାନ କମଳଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଇଥିଲେ । ଭାରତ ଏହି ଅନୁରୋଧର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନ ଥିଲା ।

ରହମାନ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ତାରିକ ରହମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବାଂଲାଦେଶ ନ୍ୟାଶନାଲିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି (BNP) ସରକାର ‘ବାଂଲାଦେଶ ପ୍ରଥମେ’ ନୀତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏହାର ବୈଦେଶିକ ନୀତି ପରିଚାଳନା କରିବ । ଏହି ନୀତି ପାରସ୍ପରିକ ବିଶ୍ୱାସ, ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପାରସ୍ପରିକ ଲାଭ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହେବ । ଛାତ୍ର ନେତା ସରିଫ ଉସମାନ ହାଦିଙ୍କ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ରହମାନ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ବାଂଲାଦେଶୀ ବିବୃତ୍ତିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ଗିରଫ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ ରୁକ୍ତିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ବାଂଲାଦେଶକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବ । ତଥାପି, ଭାରତର ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ବିବୃତ୍ତିରେ ଶେଖ ହାସିନା କିମ୍ବା ହାଦି ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ, ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୨୪ରେ ବାଂଲାଦେଶରେ ଘଟିଥିବା ହିଂସାଚକ୍ରମ ପ୍ରତିବାଦ ପରେ, ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେଖ ହାସିନା ତାଙ୍କ ପଦବୀ ଏବଂ ଦେଶ ଉଭୟ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ସେବେଠାରୁ ସେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ରହୁଛନ୍ତି । ବାଂଲାଦେଶରେ ଶେଖ ହାସିନା ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅପରାଧ ତ୍ରିଭୁଜନାଲ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଛି । ବାଂଲାଦେଶ ପୂର୍ବରୁ ଶେଖ ହାସିନାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ ଦାବି କରିଆସିଛି; ମହମ୍ମଦ ଯୁନୁସଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପୂର୍ବ

ସରକାର ମଧ୍ୟ ଭାରତକୁ ଏହି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭାରତ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନ ଥିଲା । ଭାରତ ଏବଂ ବାଂଲାଦେଶ ଏବେ ଏକମତରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ, ଶେଖ ହସିନାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦୁଇ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଉଭୟ ଏସ. ଜୟଶଙ୍କର ଏବଂ ଖଲିଲୁର ରହମାନ ଏକମତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ, ଭାରତରେ ଶେଖ ହସିନାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଦ୍ୱିପାକ୍ଷିକ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାଂଲାଦେଶର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ସମୟରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ଉତ୍ତେଜନାକୁ ପଛରେ ପକାଇ, ଉଭୟ ପକ୍ଷ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ନୂତନ ରାସ୍ତା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ।

ପାକିସ୍ତାନ ଇରାନ ଏବଂ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧବିରତି ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜକୁ ଏକ ଶାନ୍ତି ଦୂତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ଏହା ଶାନ୍ତି ଆଲୋଚନା ଆୟୋଜନ କରିବା ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରୁଛି । ତଥାପି, ସତ୍ୟ ଭିନ୍ନ । ଭାରତ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଯାହା କହିଥିଲା ତାହା ଆଜି ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ଶେଷରେ ପାକିସ୍ତାନ ଏହି ସମଗ୍ର ମାମଲାରେ ଦଲାଲ ଭାବରେ ଉଭା ହୋଇଛି । ଏହା ଆମର ଦାବି ନୁହେଁ, ବରଂ ବ୍ରିଟିଶର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଛି ।

ପ୍ରକୃତରେ, ଭାରତ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଇରାନ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧବିରତି ପାଇଁ ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରୟାସକୁ ଦଲାଲି ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଫାଇନାନ୍ସିଆଲ ଟାଇମ୍ସର ରିପୋର୍ଟ ଭାରତର ଦାବିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛି । ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ହ୍ୱାଇଟ ହାଉସ ପ୍ରକୃତରେ ଚାପରେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା । ଇସଲାମାବାଦ ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ଦଲାଲ ନଥିଲା, ଏହା କେବଳ ଆମେରିକା ପାଇଁ ଏକ ସୁବିଧାଜନକ ଦୂତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆମେରିକା ଜାଣିଠନର ପ୍ରସ୍ତାବ ତେହରାନକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ପାକିସ୍ତାନ ଉପରେ ଚାପ ପକାଇଥିଲା । ପାକିସ୍ତାନକୁ

ସକ୍ରିୟ ଭୂମିକା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ବରଂ କେବଳ ଏକ ଚ୍ୟାନେଲ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ଆମେରିକା ଅନୁଭବ କରିଥିଲା ଯେ ଇରାନ ତା'ର ମୁସଲିମ ପଡ଼ୋଶୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସୁଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅଧିକ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଏହି କାରଣରୁ ପାକିସ୍ତାନକୁ ବାଛି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେହବାଜ ଶରିଫ ପ୍ରଥମେ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବରେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହର ଯୁଦ୍ଧବିରତି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ଖେଳ ସେନା ମୁଖ୍ୟ ଅସୀମ ମୁନିର ଖେଳିଥିଲେ । ସେ ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ, ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜେଡି ଭାନସ୍ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୂତ ଷ୍ଟିଭ ଝିଟକଫଙ୍କ ସହ ନିରନ୍ତର ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଶରିଫ ଦର୍ଶକ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ଶରିଫଙ୍କ ଶୀଘ୍ରତା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ସେ X ରେ ପୋଷ୍ଟ କରି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧବିରତି ତାଙ୍କର ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଭୁଲବଶତଃ “ଡ୍ରାଫ୍ଟ – ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବାଉଁଶ X ଉପରେ” ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଏହାକୁ ଏଡିଟ୍ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସ୍ତମ୍ଭନସତ ଭାଇରାଲ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ଅନ୍ୟ କେହି ବାଉଁଶ ଲେଖିଛନ୍ତି । ପାକିସ୍ତାନ କେବଳ କପି ଏବଂ ପେଷ୍ଟ କରୁଥିଲା ।

ଉଗାଣ୍ଡା ସେନାମୁଖ୍ୟ ଜେନେରାଲ ମୁହୁଜି କେଇନେରୁଗାବା ତୁର୍କୀ ନିକଟରେ ୨ଟି ବିଚିତ୍ର ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦାବି ହେଲା ସୋମାଲିଆର ଆତଙ୍କବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ଧରି ଲଢ଼େଇ କରିଆସିଥିବା ଉଗାଣ୍ଡାକୁ ସାମରିକ ଅବଦାନ ପାଇଁ ୧ ବିଲିୟନ ଡଲାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦାବି ହେଲା ତାଙ୍କ ସହ ବିବାହ ପାଇଁ ଦେଶର ସବୁଠୁ ସୁନ୍ଦରୀ ମହିଳାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଉ । ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଦାବି ପରିହାସର ଖୋରାକ ଯୋଗାଇଛି । ତେବେ କେଇନେରୁଗାବାଙ୍କ ଏଭଳି ବିଚିତ୍ର ଦାବି ନୁଆ ନୁହେଁ । ଇଟାଲୀ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜିଓର୍ଜିଆ ମେଲୋନିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ବଦଳରେ

ସେ ୨୦୨୨ରେ ଇଟାଲୀକୁ ୧୦୦ ଗାଈ ଯାଚିଥିଲେ ।

ଏହି ସମୟରେ ଆମ ଦେଶରେ ଘଟିଥିବା କିଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାର ଅବଲୋକନ ଏହିଭଳି ଭାବରେ କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଦେଶର ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଏବଂ ତାଲିମ ପରିଷଦ (NCERT)କୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ‘ଡିମ୍ବ୍-ଡୁ-ବି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ’ର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ, NCERT ର ଭୂମିକା ଆଉ କେବଳ ସ୍କୁଲ ପାଇଁ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ସୀମିତ ରହିବ ନାହିଁ; ବରଂ, ଏହା ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ସକ୍ରିୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ।

୨ ଜାନୁଆରୀ, ୨୦୨୧ ଠାରୁ NCERT କୁ ଏକ ଡିମ୍ବ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ତୀବ୍ର ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ବହୁଳ ଭାବରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି ଯେ ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ରୂଢ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆସନ୍ତୁ । ପ୍ରାୟ ତିନି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର NCERT ର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିସରକୁ ବିସ୍ତାର କରିବା ପାଇଁ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସଙ୍କେତ ଦେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ, ସେହି ନିଷ୍ପତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି, ସଂଗଠନକୁ ଏକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପରି ସ୍ୱାୟତ୍ତତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ନୂତନ ସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ, NCERT କୁ ନିଜର ଡିଗ୍ରୀ, ଡିପ୍ଲୋମା ଏବଂ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯିବ – ବିଶେଷକରି ଶିକ୍ଷକ ତାଲିମ, ଶିକ୍ଷା ନୀତି ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଗତ ଗବେଷଣା ଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ।

ଏହି ସରକାରୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ, NCERT ଏବେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅନୁଦାନ ଆୟୋଗ (UGC) ର ନିୟମକ ପରିସରକୁ ଆସିଛି । ଏହା ବୁଝାଏ ଯେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷାଗତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ UGC ର ନିୟମ ଏବଂ ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ପରିଚାଳିତ ହେବ,

ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହାର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ହେବ ।

ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ମତରେ, ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଦେଶ ଭିତରେ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଗବେଷଣାକୁ ଏକ ନୂତନ ଦିଗଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ । ‘ଡିମ୍ପ୍ଟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ’ର ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରି, NCERT କେବଳ ସ୍କୁଲ ସ୍ତରରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇପାରିବ । ଏହା ନୂତନ ଶିକ୍ଷା ନୀତି (NEP 2020) ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି, ଯାହା ଗୁଣାତ୍ମକ ଶିକ୍ଷକ ତାଲିମ ଏବଂ ନବସୃଜନ ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ ।

ତଥାପି, କେତେଜଣ ଶିକ୍ଷା ବିଶେଷଜ୍ଞ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି ଯେ NCERTର ପ୍ରାଥମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ଏବଂ ଯଦି ଏହାର ଧ୍ୟାନ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଆଡ଼କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଭାବରେ ଏହାର ମୂଳଦାୟିତ୍ୱକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ବିପରୀତରେ, ଏପରି ବିଶେଷଜ୍ଞ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ସମ୍ପ୍ରସାରଣ NCERTର କ୍ଷମତାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆହୁରି ମଜବୁତ କରିବ ।

NCERT ଅଧିକାରୀମାନେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଡିଜିଟାଲ ଶିକ୍ଷା, କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଏବଂ ଶିକ୍ଷାଗତ କୌଶଳ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନୂତନ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଏହା ସାରା ଦେଶର ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଧୁନିକ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଶିକ୍ଷା ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ସାମଗ୍ରିକ ଭାବରେ, NCERT କୁ ‘ଡିମ୍ପ୍ଟ ଯୁନିଭରସିଟି’ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନକୁ ଭାରତୀୟ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଭାବରେ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଉଛି । ଆଗାମୀ ସମୟରେ, ଏହି ବିସ୍ତାରିତ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ କେତେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ଏହାର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରୁଛି ତାହା ଦେଖିବା

ଆକର୍ଷଣୀୟ ହେବ ।

ସ୍ୱଦେଶୀ ଜ୍ଞାନକୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ଆଣବିକ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ବାଲିଷ୍ଟିକ୍ ମିଶାଲ୍ ରୁଡ଼ାଜାହାଜ ଆଇଏନ୍‌ଏସ୍ ଅରିଦମନ ଶୁକ୍ରବାର ଭାରତୀୟ ନୌସେନାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛି । ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜନାଥ ସିଂ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଉକ୍ତ ରୁଡ଼ାଜାହାଜକୁ କମିଶନ କରାଇଛନ୍ତି । ତୃତୀୟ ଆଣବିକ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ରୁଡ଼ାଜାହାଜ ସାମିଲ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ନୌସେନାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ବଢ଼ାଇବା ଦିଗରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ । ଭାରତର ଆଣବିକ ଶକ୍ତିସମ୍ପନ୍ନ ବାଲିଷ୍ଟିକ୍ ମିଶାଲ୍ ସର୍ମାରିନ୍ (ଏସ୍‌ଏସ୍‌ବିଏନ୍) କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ । ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧୀନରେ ପ୍ରଥମ ରୁଡ଼ାଜାହାଜ ଆଇଏନ୍‌ଏସ୍ ଅରିହନ୍ତ ଓ ପରେ ଆଇଏନ୍‌ଏସ୍ ଅରିଘାତ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ଏଭଳି ରୁଡ଼ାଜାହାଜ କେବଳ ଆମେରିକା, ରୁଷିଆ, ବ୍ରିଟେନ୍, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଚାଇନା ଏବଂ ଭାରତ ପାଖରେ ରହିଛି ।

ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱଦେଶୀ ନିର୍ମିତ ଆଣବିକ ରୁଡ଼ାଜାହାଜ ଆଇଏନ୍‌ଏସ୍ ଅରିହନ୍ତ ୨୦୦୯ ଜୁଲାଇରେ ଲଞ୍ଚି ହେବା ପରେ ୨୦୧୭ରେ ସେବାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ଦ୍ୱିତୀୟ ରୁଡ଼ାଜାହାଜ ଆଇଏନ୍‌ଏସ୍ ଅରିଘାତ ୨୦୨୪ ଅଗଷ୍ଟରେ କମିଶନ ହୋଇଥିଲା । ଆଇଏନ୍‌ଏସ୍ ଅରିଦମନକୁ କିଛି ମାସ ହେଲା ସାମୁଦ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବା ପରେ କମିଶନ କରାଯାଇଛି । ଭାରତ ଏହାର ଆକାଶମାର୍ଗ ଏବଂ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ଆଣବିକ ସାମର୍ଥ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିବାବେଳେ ଏବେ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରେ ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛି । ଏଥିସହିତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଶାଖାପାଟଣାରେ ଯୁଦ୍ଧଜାହାଜ ତାରାଗିରିକୁ ନୌସେନାରେ ସାମିଲ କରାଇଛନ୍ତି । ତାରାଗିରିର ସାମିଲ ଏଭଳି ସମୟରେ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ କି ଭାରତର ପୂର୍ବ ଉପକୂଳର ରଣନୈତିକ ଏବଂ ସାମୁଦ୍ରିକ ଗୁରୁତ୍ୱ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ତାରାଗିରିର ଉପସ୍ଥିତି ନୌସେନାର ଆକ୍ରମଣ

ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ସାମର୍ଥ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଫୋକସ୍ରେ ରଖି କରାଯାଇଛି । ୨,୨୭୦ ଟନ୍ ଓଜନର ଏହି ଯୁଦ୍ଧଜାହାଜକୁ ମାଜାଗନ୍ ଡକ୍ ଶିପ୍‌ବିଲ୍ଡର୍ସ ଲିଃ ନିର୍ମାଣ କରିଛି ।

କଂଗ୍ରେସ ଏମପି ଶଶି ଥରୁରଙ୍କ ବନ୍ଧୁକଧାରୀ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭରଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ଘଟଣା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ଏହି ଘଟଣା କେରଳର ଖାଣ୍ଡୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ଘଟିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପୋଲିସ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିଛି, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଖୋଜା ଚାଲିଛି । ପୋଲିସ ଅନୁଯାୟୀ, ଶୁକ୍ରବାର ପ୍ରାୟ ସାଢ଼େ ୭ଟାରେ ଚେଲିଥୋଡ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଶଶି ଥରୁର ଏକ ନିର୍ବାଚନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

ପିଟିଆଇର ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ରାସ୍ତା ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଚେଲିଥୋଡ ସେତୁ ନିକଟରେ ରାସ୍ତାରେ ଗ୍ରାଫିକ ଜାମ ଭଳି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଦୁଇଟି ଗାଡ଼ିରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥରୁରଙ୍କ କାଫିଲାକୁ ଅବରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏଫଆଇଆର ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧୁକଧାରୀ ରଥେଶ କେ.ପି. ରାସ୍ତା ସଫା କରିବା ପାଇଁ ଆଗରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଗାଡ଼ିକୁ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ କହିଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବନ୍ଧୁକଧାରୀ ଏବଂ ଡ୍ରାଇଭର ଉଭୟଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ମାମଲା ସମ୍ପର୍କରେ, ବନ୍ଧୁକଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ପୋଲିସ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଛି । ପୋଲିସ କହିଛି ଯେ ବିଳମ୍ବିତ ରାତିରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ହେପାଜତକୁ ନିଆଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ବାକି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଗିରଫ କରାଯିବ । ପୋଲିସ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମଗ୍ର ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ କରୁଛି ଏବଂ ଆକ୍ରମଣ ପଛର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ।

ଏହି ବିଷୟରେ ମତାମତ ଦେଇ କଂଗ୍ରେସ ନେତା ଶଶି ଥରୁର 'X' (ପୂର୍ବରୁ

ଟୁଇଟର)ରେ ପୋଷ୍ଟ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି: ‘ଗତକାଳି ରାତିରେ ମୋର ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀଙ୍କ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ମେସେଜ ଏବଂ କଲ ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ସେ ସୁସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋର କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇନାହିଁ । ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଏବଂ ଶୁଭେଚ୍ଛୁଙ୍କୁ ମୋର ଧନ୍ୟବାଦ । ଆମେ ଗତକାଳି ନିର୍ଭୀକ ଭାବରେ ଆମର କାମ ଜାରି ରଖିଲୁ ଏବଂ ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ କଲୁ ।’

୨୦୨୫-୨୬ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଭାରତର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ରସ୍ତା ନି ସର୍ବକାଳୀନ ସର୍ବାଧିକ ସ୍ତରରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଏହା ବିଶ୍ୱ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ବଜାରରେ ଭାରତର ବର୍ଦ୍ଧିତ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ।

ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ୨୦୨୫-୨୬ରେ ଭାରତର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ରସ୍ତା ନି ୩୮,୪୨୪ କୋଟିକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତର । ଏହା ୨୦୧୭-୧୮ରେ ୧,୫୨୨ କୋଟି ତୁଳନାରେ ପ୍ରାୟ ୨୫ ଗୁଣ ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଗତ ଦଶନ୍ଧିରେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ବିଶାଳ ପ୍ରସାରକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ।

ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ଭାନ-ପ୍ରବାହ ସତ୍ତ୍ୱେ, ରସ୍ତା ନିରେ ଏହି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ ଗତି ସ୍ଥିର ଥିବା ପରି ମନେ ହୁଏ । ୨୦୧୮-୧୯ରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ରସ୍ତା ନି ପ୍ରଥମେ ୧୦,୦୦୦ କୋଟି ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, କୋଭିଡ-୧୯ ମହାମାରୀ ସମୟରେ ସାମାନ୍ୟ ହ୍ରାସ ଘଟିଥିଲା । ତଥାପି, ୨୦୨୧-୨୨ ପରଠାରୁ ରସ୍ତା ନି ଦ୍ରୁତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

କେବଳ ୨୦୨୩-୨୪ ଏବଂ ୨୦୨୫-୨୬ ମଧ୍ୟରେ, ରସ୍ତା ନି ୨୧,୦୮୩ କୋଟିରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୩୮,୪୨୪ କୋଟିରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଏହା ଭାରତରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପକରଣ ଏବଂ ସିଷ୍ଟମର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ ଚାହିଦାକୁ ଦର୍ଶାଉଛି । ସରକାର ୨୦୨୯

ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ରପ୍ତାନିକୁ ୫୦,୦୦୦ କୋଟିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଭାରତର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ରପ୍ତାନି ପୋର୍ଟଫୋଲିଓ ଆଉ କ୍ଷୁଦ୍ର ଉପାଦାନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ; ଏହାର ପରିସର ଯଥେଷ୍ଟ ବିସ୍ତାର ହୋଇଛି । ଭାରତ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସାମଗ୍ରୀ ରପ୍ତାନି କରୁଛି । ତେଜସ୍ୱୀ ଲଢୁଆ ବିମାନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବ୍ରହ୍ମୋସ ସୁପରସୋନିକ କ୍ରୁଜ ମିସାଇଲ, ପିନାକା ମଲ୍ଟି-ବ୍ୟାରେଲ ରକେଟ ଲଞ୍ଚର୍, ରାଡାର, ଆର୍ମର୍ଡ ଯାନ, ଡ୍ରୋନ ଆଣ୍ଟି-ଡ୍ରୋନ ସିଷ୍ଟମ, ପୁର ଏବଂ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ହେଲିକପ୍ଟର, ଆକାଶ ବାୟୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଣାଳୀ, ବୁଲେଟପ୍ରୁଫ ଜ୍ୟାକେଟ ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦ – ଯାହାର ବିଶ୍ୱ ବଜାରରେ ଉଚ୍ଚ ଚାହିଦା ରହିଛି ।

ଭାରତ ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୦୦ ରୁ ଅଧିକ ଦେଶକୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପକରଣ ରପ୍ତାନି କରୁଛି । ଏହି ତାଲିକାର ଶୀର୍ଷରେ ରହିଛି ଆମେରିକା, ଯାହା ଭାରତଠାରୁ ବିମାନ ଫୁ୍ୟଜେଜ୍, ସବ-ସିଷ୍ଟମ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରାଂଶ କ୍ରୟ କରେ । ଆମେରିକା ପରେ, ଏହି ତାଲିକାରେ ଫ୍ରାନ୍ସ, ଆର୍ଜେଣ୍ଟିନା, ଫିଲିପାଇନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ, ଇସ୍ରାଏଲ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ଏବଂ ମିଶର ଭଳି ଅନେକ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଜଣେ ଝିଅ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେଇ ବାପଘରକୁ ଫେରିଆସିଲେ ସାଧାରଣ ଭାବେ ଦୁଃଖଦ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ମିରଟରେ ଛାଡ଼ିପତ୍ର ଦେଇ ଆସିଥିବା ଝିଅଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବାପା ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅନ୍ତର୍ଲୋକରେ ଅନେକଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ଜିଣିଛି । ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଭାଇରାଲ ହୋଇଥିବା ଭିଡିଓରେ ନାଚଗୀତ ଓ ଭବ୍ୟ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ପରିବାର ଲୋକେ ବାଜା ଓ ଫୁଲମାଳ ନେଇ ମହିଳା ଜଣଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ । ଏସବୁର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ଝିଅଙ୍କ ବାପା, ଯିଏ କି ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ବିଚାରପତି । ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅଙ୍କ ଡାଇଭର୍ସକୁ ଏକ ଅସୁବିଧା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ନୂଆ ଆରମ୍ଭ ଭାବେ

ବିବେଚନା କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ।

ମିରଟର ଶାସ୍ତ୍ରୀନଗର ବାସିନ୍ଦା ପ୍ରତୀକ୍ଷା ୨୦୧୮ରେ ଶାହଜାହାନପୁର ନିବାସୀ ମେଜର ଗୌରବ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏକ ପୁଅ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେବେ କିଛିଦିନ ପରେ ସେମାନଙ୍କ ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ଶାଶୁଘର ଲୋକେ ହଇରାଣ କରିବା ସହ ବିବାଦ ଯୋଗୁ ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସି ଯାଇଥିଲା । ଦୀର୍ଘଦିନର ଆଇନଗତ ଲଢ଼େଇ ପରେ ଶନିବାର ଦମ୍ପତିଙ୍କ ଛାଡ଼ପତ୍ରକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ମଞ୍ଜୁରୀ ମିଳିଥିଲା । ପ୍ରତୀକ୍ଷା ବାପଘରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ତାଙ୍କ ବାପା ଉତ୍ସବର ସହ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିଥିଲେ । ବାଜା ବଜାଇ ପରିବାର ଲୋକେ ନାଚିଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପୁଷ୍ପବୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ଝିଅଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବସମ୍ମୁଖରେ ଏଥିପାଇଁ ଗର୍ବିତ ବୋଲି ତାଙ୍କ ବାପା କହିଛନ୍ତି । ଝିଅମାନେ ପୁଅଙ୍କ ସହ ସମାନ ଏବଂ ସମାନ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ସମର୍ଥନ ପାଇବାକୁ ହକ୍ଦାର, ଏହା ଜଣାଇଦେବା ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ସେ ତାଙ୍କ ଝିଅଙ୍କୁ ଦୁଃଖୀ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ୬ ବର୍ଷର ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ସେ ଅସୁଖୀ ଥିଲେ । ଏବେ ସେ ଅଧିକ ଦୁଃଖ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅନୁଭବ କରନ୍ତୁ, ଏହା ଚାହେଁନାହିଁ ବୋଲି ବାପା କହିଛନ୍ତି ।

ତାମିଲନାଡୁର ମଦୁରାଇ ଜିଲ୍ଲା କୋର୍ଟ ପୋଲିସ ହେପାଜତରେ ଜଣେ ପିତା ଏବଂ ପୁଅଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲାରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୋମବାର (୬ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୨) ମଦୁରାଇ କୋର୍ଟ ବ୍ୟବସାୟୀ ପି. ଜୟରାଜ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଜେ. ବେନିକ୍ଲଙ୍କ ହେପାଜତ ମୃତ୍ୟୁ ମାମଲାରେ ୯ ଜଣ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିବା ପୋଲିସ ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ଶ୍ରୀଧରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ୧.୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଜରିମାନା କରାଯାଇଛି ।

କୋର୍ଟ ଯେଉଁ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ଇନ୍-ସପେକ୍ଟର ଶ୍ରୀଧର, ସବ-ଇନ୍-ସପେକ୍ଟର ବାଲକୃଷ୍ଣନ ଏବଂ ରଘୁ ଗଣେଶ, ଏବଂ ପୋଲିସକର୍ମୀ ମୁରୁଗାନ, ସାମଦୁରାଇ, ମୁଥୁରାଜା, ତେଲାଇଦୁରାଇ, ଥମାସ ପ୍ରାନ୍-ସିସ ଏବଂ ଭେୟିଲୁମୁଥୁ ଅଛନ୍ତି । କୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି, “ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ପାଇଁ ପିତା ଏବଂ ପୁଅଙ୍କୁ ଉଲଗ୍ନ କରି ନିର୍ମମ ଭାବରେ ମାଡ଼ ମରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ବିଷୟକୁ ପଢ଼ିଲେ ହୃଦୟ ଧରିଉଠୁଛି । ଯଦି ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ତଦାରଖ କରାଯାଇ ନଥାନ୍ତା, ତେବେ ସତ୍ୟ ଚାପି ହୋଇ ରହିଯାଇଥାନ୍ତା ।

କୋର୍ଟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଏହି ମାମଲାରେ ସିସିଟିଭି ଫୁଟେଜ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ମାମଲାରେ ହୁଏ ନାହିଁ । ମଦୁରାଇ ଜିଲା କୋର୍ଟ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାମିଲନାଡୁରେ ଅନେକ ସଙ୍କୋଚ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୋଲିସ ମଧ୍ୟରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ ।

ମାମଲା ଜୁନ ୧୯, ୨୦୨୦ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମୋବାଇଲ ଦୋକାନ ମାଲିକ ଜୟରାଜ ଏବଂ ବେନିକ୍ସଙ୍କୁ ଲକଡାଉନ ସମୟରେ ଅନୁମୋଦିତ ସମୟଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଦୋକାନ ଖୋଲା ରଖିବା ପାଇଁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ସଥାନକୁଲମ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେଶନକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ବିଚାର ବିଭାଗୀୟ ହାଜତକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉଭୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ପୋଲିସ ହେପାଜତରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ତୁଣମୁଲ କଂଗ୍ରେସ (ଟିଏମସି) ଏମପି ଅଭିଷେକ ବାନାର୍ଜୀ ସୋମବାର (୬ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୨) ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଖୁଜା ଆସିଫଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କୋଲକାତା ଆକ୍ରମଣ ଧମକର ଜବାବ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ଇଣ୍ଡିଆ ମେଣ୍ଟ୍ରି କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଲେ, ‘ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ପଶି ସେମାନଙ୍କୁ

ହତ୍ୟା କରିବୁ ।’

ସିଲିଗୁଡ଼ିରେ ଏକ ନିର୍ବାଚନୀ ରାଲିରେ ଭାଷଣ ଦେଇ ଟିଏମସି ମହାସଚିବ ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଖୁଜା ଆସିଫଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚୁତ କରିଛନ୍ତି । ଖୁଜା ଆସିଫ କହିଥିଲେ ଯେ ଭାରତ ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେକୌଣସି ସଂଘର୍ଷ ହେଲେ, କୋଲକାତାକୁ ମଧ୍ୟ ଟାର୍ଗେଟ କରାଯାଇପାରେ ।

ବାନାର୍ଜୀ କହିଛନ୍ତି, ‘ଦୁଇ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଖୁଜା ଆସିଫ କୋଲକାତାକୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ଆମର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ନୀରବ ରହିଥିଲେ । ମୁଁ ମୋର ତାଲିକାରେ ଖୁଜା ଆସିଫଙ୍କ ନାମ ଯୋଡ଼ିଛି; ଯେଉଁଦିନ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ଏବଂ ଇଣ୍ଡିଆ ମେଣ୍ଟୁ ସରକାର ଗଠନ କରିବେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ପଶି ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବୁ ।’

ଟିଏମସି ନେତା ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, ‘ସେ ପାକିସ୍ତାନରେ ବସି କୋଲକାତା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଧମକ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଆମର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କୁଚ ବିହାରରେ ପ୍ରଚାରରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ଟିଏମସିକୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି ।’

ସେ ଆସିଫଙ୍କ ଧମକର ଜବାବ ନ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହା ଏବଂ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜନାଥ ସିଂହଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଟାର୍ଗେଟ କରିଥିଲେ । ଅଭିଷେକ ବାନାର୍ଜୀ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ‘ଅମିତ ଶାହା ଏବଂ ରାଜନାଥ ସିଂହ ନୀରବ । ଶାହା ଆମକୁ ପ୍ରତିଦିନ ‘ବାଂଲାଦେଶୀ’ ଏବଂ ‘ପାକିସ୍ତାନୀ’ ବୋଲି ଲେବଲ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ପାକିସ୍ତାନ କୋଲକାତାକୁ ଧମକ ଦିଏ, ସେମାନେ ମୁକ ଦର୍ଶକ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।’

ପାକିସ୍ତାନର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ଖୁଜା ଆସିଫ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଭାରତ ସହିତ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯେକୌଣସି ସଂଘର୍ଷ ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରହିବ

ନାହିଁ । ସିଆଲକୋଟରେ ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇ ଖୁଜା ଆସିଫ ଦାବି କରିଥିଲେ, ‘ଯଦି ଭାରତ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ପତାକା ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ତେବେ ପାକିସ୍ତାନ ଲଢ଼େଇକୁ କୋଲକାତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯିବ ।’

ଭାରତ ଖୁଜା ଆସିଫଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧମକର କୌଣସି ସରକାରୀ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜାରି କରିନାହିଁ; ତଥାପି, ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜନାଥ ସିଂହ ସମ୍ପ୍ରତି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପାକିସ୍ତାନ ଦ୍ୱାରା ଯେକୌଣସି ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ଜବାବ ଦିଆଯିବ । ଏପ୍ରିଲ ୨୦୨୫ରେ ପହଲଗାମରେ ଘଟିଥିବା ଆତଙ୍କବାଦୀ ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଏହାର ମତ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛି ଏବଂ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ଯେକୌଣସି ଉତ୍ତେଜନାର କଡ଼ା ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆଯିବ ।

ଅଭିଷେକ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ତୀବ୍ର ରାଜନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଜାତୀୟ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଟିଏମସି ବାରମ୍ବାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଟାଣେଟାଣି କରିଆସିଛି, ଯେତେବେଳେ ଭାଜପା ପୂର୍ବରୁ ଦଳକୁ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାର ସମୟରେ ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛି । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ୨୯୪ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ବିଧାନସଭା ପାଇଁ ଭୋଟ ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ – ୨୩ ଏପ୍ରିଲ ଏବଂ ୨୯ ଏପ୍ରିଲରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଭୋଟ ଗଣତି ମେ ୪ ତାରିଖରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ।

ଆଇଆଇଟି ବାବା ଓରଫ ଅଭୟ ସିଂ, ୨୦୨୫ର ପ୍ରୟାଗରାଜ ମହାକୁମ୍ଭ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଅନନ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ରାତାରାତି ପ୍ରସିଦ୍ଧି ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏବେ ବିବାହକୁ ନେଇ ସେ ପୁଣି ଆଲୋଚନାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ପାଲଟିଛନ୍ତି । ଅଭୟ ଏରୋସ୍ତେସ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଛଅ ଅଙ୍କ ବିଶିଷ୍ଟ ଦରମା ପ୍ୟାକେଜ ପରିତ୍ୟାଗ

କରି ତପସ୍ୱୀ ପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏବେ ବିବାହ ବନ୍ଧନରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପ୍ରତୀକାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ପୈତୃକ ଗ୍ରାମ ସସରୋଲି (ଝାଞ୍ଜର) ରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏବେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିବାହ ପରେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ହରିୟାଣାର ଝାଞ୍ଜରର ବାସିନ୍ଦା ଅଭୟ ସିଂହ କହିଛନ୍ତି, ପ୍ରତିକା କର୍ନାଟକର ମାଙ୍ଗାଲୁରୁର ଜଣେ ଇଞ୍ଜିନିୟର । ସେ ତାଙ୍କୁ ସଦଗୁରୁଙ୍କ ଆଶ୍ରମ (ଆଦିଯୋଗୀ, କୋଏମ୍ବାରୁର)ରେ ଭେଟିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସମାନ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ପ୍ରତି ପାରସ୍ପରିକ ଆଗ୍ରହ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିଥିଲା । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ ୧୫ରେ, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଧର୍ମଶାଳାର ଐତିହାସିକ ଆଘନଝର ମହାଦେବ ମନ୍ଦିରରେ ଧାର୍ମିକ ରୀତିନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ଫେବୃଆରୀ ୧୯ରେ ସେମାନେ ଧର୍ମଶାଳାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିବାହ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ବିବାହ କରିଥିଲେ ।

ଅଭୟଙ୍କ ଯାତ୍ରା ଏକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସ୍ତ୍ରୀ ପରି ମନେହୁଏ । ୨୦୦୮ରେ JEE ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ୭୩୧ତମ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିବା ପରେ ଅଭୟ IIT ବମ୍ବେରେ ଏରୋସ୍ପେସ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କରିଥିଲେ । କାନାଡାରେ ୩୬ ଲକ୍ଷ ବାର୍ଷିକ ଦରମା ପ୍ୟାକେଜ ସହିତ କାମ କରିବା ପରେ ସେ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଏତେ ଟଙ୍କାର ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଡକୁ ମୁହାଁଇଥିଲେ । ବିଜ୍ଞାନ ଜଣଙ୍କର IQ (ବୁଦ୍ଧିମା ଗୁଣାଙ୍କ) ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ, କଳା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଜଣଙ୍କର EQ (ଭାବପ୍ରବଣ ଗୁଣାଙ୍କ) ସମ୍ବଳନ କରିବାରେ କାମ କରେ ବୋଲି କୁହନ୍ତି ଅଭୟ ।

ବିବାହ ପରେ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତର ଯୋଜନା ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି ଅଭୟ ଏବଂ ପ୍ରତୀକା । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ 'ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ' ପ୍ରକଳ୍ପରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟ ହେଉଛି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀନ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ

ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକର ସୁବିଧା ଯୋଗାଇବା । ପୁଣି ସରୁକିଛି ଗୋଟିଏ ଛାତ ତଳେ । ଭଗବାନ ମହାଦେବଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ସେମାନେ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର କାଙ୍ଗଡ଼ାରେ ଏହି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ତାଙ୍କର ପାରିବାରିକ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ସହିତ, ସେ ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବେ ।

ଭାରତ-ବାଂଲାଦେଶ ସୀମାରେ ଅବୈଧ ଅନୁପ୍ରବେଶକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ବିଏସଏଫ ଏକ ଅଭିନବ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି । ସୋମବାର ଅଧିକାରୀମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବଳ (ବିଏସଏଫ) ଅବୈଧ ଅନୁପ୍ରବେଶ ଏବଂ ସୀମାପାର ଅପରାଧ ଉପରେ ଲଗାମ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଭାରତ-ବାଂଲାଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୀମାର ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ନଦୀକୂଳିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ କୁମ୍ଭୀର ଏବଂ ସାପକୁ ଛାଡ଼ିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛି । ତଥାପି, ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରକାରୀ ଅନୁମୋଦନ ମିଳିନାହିଁ ।

ଫେବୃଆରୀ ୨ରେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ବାହିନୀର ମୁଖ୍ୟାଳୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ବୈଠକ ସମୟରେ ଏହି ଯୋଜନା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ୪୦୯୭ କିଲୋମିଟର ଲମ୍ବା ସୀମାରେ ନିୟୋଜିତ କ୍ଷେତ୍ର ଯୁନିଟଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର ମତାମତ ଦେବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଘନ ଜଙ୍ଗଲ ଏବଂ ନଦୀକୂଳିଆ ଅଞ୍ଚଳ ଭଳି ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜିଂ ଭୌଗୋଳିକ ଭୂଖଣ୍ଡ ଯୋଗୁଁ ଏହି ସୀମାର ପ୍ରାୟ ୮୫୭ କିଲୋମିଟର ବାଡ଼ମୁକ୍ତ ରହିଛି । ଅଧିକାରୀମାନେ ପିଟିଆଇକୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ, କେନ୍ଦ୍ର ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ବିଏସଏଫ ଏହି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ନଦୀକୂଳିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ସରୀସୃପ ବିଶେଷକରି ସାପ ଏବଂ କୁମ୍ଭୀର ନିୟୋଜନ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛି ।

ଅଧିକାରୀମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ର କମାଣ୍ଡର ଏହି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ନଦୀକୂଳିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ସରୀସୃପ ପ୍ରବେଶ ଏକ ବ୍ୟବହାରିକ ସମାଧାନ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ଘନ ଜନବସତିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଏହି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି । ବିଶେଷକରି ବନ୍ୟା ରତୁରେ ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ପାଇଁ ବିପଦ କିମ୍ବା କଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ । ଏହି ଧାରଣା ପ୍ରଥମେ ଫେବୃଆରୀରେ ବିଏସଏଫ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପ୍ରବୀଣ କୁମାରଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏକ ବୈଠକରେ ଉଠାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଲୋଚନାର ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନାର ବ୍ୟବହାରିକ ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ।

ସୀମା ବାହିନୀର ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବାହିନୀ ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷେତ୍ର କମାଣ୍ଡରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ମତାମତ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଛି । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସୀମାରେ ସୁରକ୍ଷାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବୈଷୟିକ ଉପକରଣ ଏବଂ ନିରୀକ୍ଷଣ ଉପକରଣ ନିୟୋଜିତ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି । ଭାରତ-ବାଂଲାଦେଶ ସୀମା ବିଭିନ୍ନ ସୀମାପାର ଅପରାଧ ପଡ଼ୋଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ରରୁ ଅନୁପ୍ରବେଶ ସହିତ ମାନବ ଚାଲାଣ, ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ଚୋରାଚାଲାଣ, ନକଲି ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରସାରଣ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଗୋଳାବାରୁଦର ଅବୈଧ ଚାଲାଣ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ରହିଛି ।

ଟାଟା ଗ୍ରୁପ୍ ନେତୃତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ ବିମାନ କମ୍ପାନୀ ଏୟାର ଇଣ୍ଡିଆ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏକ ଝଟକା ଦେଇଛି । ବଢ଼ିପାରେ ଭଡ଼ା । କମ୍ପାନୀ ୮ ଏପ୍ରିଲରୁ ଏହାର ଇନ୍ଦନ ସରଚାର୍ଜ ଢାଞ୍ଚାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘୋଷଣା କରିଛି, ଯାହା ଫଳରେ ଘରୋଇ ଏବଂ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଉଭୟ ରୁଟରେ ଟିକେଟ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ହେବ । ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ୭ ଏପ୍ରିଲରେ ଜାରି ଏକ ବିବୃତ୍ତିରେ ଏୟାର ଇଣ୍ଡିଆ କହିଛି ଯେ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଜେଟ୍ ଇନ୍ଦନ (ATF) ମୂଲ୍ୟରେ

ତୀବ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି ।

ଏୟାର ଇଣ୍ଡିଆ ଘରୋଇ ବିମାନ ଉଡ଼ାଣ ପାଇଁ ଫ୍ଲାଇ ରେଟ୍ ହଟାଇ ଦେଇଛି ଏବଂ ଏବେ ଦୂରତା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ନୂତନ ସରଚାର୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛି । ସରକାର ATF ମୂଲ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ବୃଦ୍ଧିକୁ ୨୫% ରେ ସୀମିତ କରିବା ପରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ।

୦ ରୁ ୫୦୦ କିମି: ୨୯୯ ଟଙ୍କା

୫୦୧ ରୁ ୧୦୦୦ କିମି: ୩୯୯

୧,୦୦୧ ରୁ ୧୫୦୦ କିମି: ୫୪୯

୧,୫୦୧ ରୁ ୨୦୦୦ କିମି: ୭୪୯

୨,୦୦୦ କିମିରୁ ଅଧିକ: ୮୯୯

ଏୟାର ଇଣ୍ଡିଆ ସୂଚିତ କରିଛି ଯେ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ରୁଟରେ ଇନ୍ଦନ ସରଚାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ସେହି କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଟିକେଟ୍ ମୂଲ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ସାମଗ୍ରିକ ଭାବରେ, ଏୟାର ଇଣ୍ଡିଆ ସହିତ ବିମାନ ଯାତ୍ରା ୮ ଏପ୍ରିଲରୁ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହଙ୍ଗା ହୋଇପାରେ, କାରଣ ଇନ୍ଦନର ବର୍ଦ୍ଧିତ ମୂଲ୍ୟ ସିଧାସଳଖ ଭଡ଼ା ଉପରେ ପଡ଼ୁଛି ।

କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟସ୍ତତା କାରଣରୁ ୪୨.୫ ପ୍ରତିଶତ ଭାରତୀୟ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଣଦେଖା କରୁଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ୫୭.୮ ପ୍ରତିଶତ କହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ କ'ଣ ଭଲ ତାହା ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା କଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ସଚେତନତା ଏବଂ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟବଧାନ ବଢ଼ୁଥିବା ମଙ୍ଗଳବାର ପ୍ରକାଶିତ ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ବିଶ୍ୱ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦିବସ ଅବସରରେ ହାବିଲ୍ଲୁ ନାମକ ଆରୋଗ୍ୟ ମଞ୍ଚି ପକ୍ଷରୁ ମେଟ୍ରୋ

ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ସହରର ୫,୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲୋକଙ୍କ ମତାମତ ନିଆଯାଇ ଏହି ତଥ୍ୟ ଆଧାରିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧ୍ୟୟନ ଅନୁଯାୟୀ, ୪୭ ପ୍ରତିଶତ ଲୋକ ନିଜକୁ ଫିଟ୍ ରଖିବା ପାଇଁ ସକ୍ରିୟ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ନିୟମିତ ଜାରି ରଖିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ସୂଚିତ ହେଉଛି ଯେ, ସଚେତନତାକୁ ନେଇ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଅଭ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକୁ ସାମିଲ କରିବାକୁ ନେଇ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ରହିଥିବା ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି । ମତାମତ ଦେଇଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୯୦ ପ୍ରତିଶତ ମହିଳାଙ୍କ ବୟସ ୪୫ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଥିଲା ।

ସର୍ତ୍ତେରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ, ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ବ୍ୟାୟାମ ଛାଡ଼ିଦେବା, ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ୱ ଯୋଗୁ ଚାଲିବା ପାଇଁ ସମୟ ନ ଦେବା ଏବଂ ଅଧିକ ସମୟ ଶୋଇବାରେ ସାଲିପ୍ କରିବା ଯୋଗୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯାଇପାରୁନାହିଁ । ଶାରୀରିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ସ୍ଥିରତା ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଲିଙ୍ଗଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବା ସର୍ତ୍ତେରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ପରିବାର ଏବଂ ଘରର ଦାୟିତ୍ୱ ଯୋଗୁ ମହିଳାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଅଶଦେଶା କରିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପୁରୁଷମାନେ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିୟମିତ ନିୟମ ମାନି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବଜାୟ ରଖିବାରେ ଜୀବନଶୈଳୀ ଚାପ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଭାବେ ଦେଖାଦେଇଛି । ପରିବାରର ଦାୟିତ୍ୱ ସବୁରୁ ବଡ଼ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବୋଲି ୨୮ ପ୍ରତିଶତ ମତ ଦେଇଥିବାବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟଜନିତ ଚାପକୁ ୧୯.୬% ଏବଂ ପ୍ରେରଣାର ଅଭାବକୁ ୧୭.୫% ଦାୟୀ କରିଛନ୍ତି ।

ଆଗାମୀ ଦଶକରେ ଜୀବନଶୈଳୀ ରୋଗ ଭାରତରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ସବୁରୁ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ହେବ ବୋଲି ୫୧.୫ ପ୍ରତିଶତରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା କହିଛନ୍ତି । ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତା ବଢ଼ୁଥିବା ୨୭.୪ ପ୍ରତିଶତ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କିତ

ସଚେତନତା ସ୍ଥାୟୀ ଆଚରଣରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ନେବା ପାଇଁ ଗଠନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ୫୮.୭ ପ୍ରତିଶତ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବେଶୀଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଚେତନତା ନିୟମିତତାରେ ଉନ୍ନତି ଘଟିବ ବୋଲି ୭୧ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା କହିଛନ୍ତି ।

ଇରାନରେ ବହୁଥିବା ସଂଘର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତେହରାନର ଭାରତୀୟ ଦୂତାବାସ ରୁଧିର ଏକ ନୂଆ ସୁରକ୍ଷା ପରାମର୍ଶ ଜାରି କରିଛି । ଏଥିରେ ଇରାନରେ ରହୁଥିବା ଭାରତୀୟ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଦେଶ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଉରୁରୀକାଳିନ ଏବଂ ସମନ୍ୱୟ ପାଇଁ ଦୂତାବାସ ହେଲ୍ପଲାଇନ ନମ୍ବର ମଧ୍ୟ ଜାରି କରିଛି ।

ଦୂତାବାସ ପରାମର୍ଶରେ କୁହାଯାଇଛି, ୭ ଏପ୍ରିଲର ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଇରାନରେ ରହୁଥିବା ଭାରତୀୟ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଦୂତାବାସର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଏବଂ ସୁପାରିସ କରାଯାଇଥିବା ପଥ ଅନୁସରଣ କରି ଯଥାଶୀଘ୍ର ଇରାନ ଛାଡ଼ିବାକୁ କଡ଼ା ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପରାମର୍ଶରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଦୂତାବାସ ସହିତ ପୂର୍ବ ପରାମର୍ଶ ବିନା କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସୀମା ନିକଟରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଆମେରିକା-ଇରାନ ବିବାଦରେ ଘୋଷଣା ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧବିରତି ଉପରେ ଭାରତ ସରକାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ରୁଧିର ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏହି ଯୁଦ୍ଧବିରତିକୁ ସ୍ୱାଗତ କରି ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଜାରି କରିଛି । ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କହିଛି ଯେ, ଏହା ଆଶା କରୁଛି ଏହି ଯୁଦ୍ଧବିରତି ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ ସ୍ଥାୟୀ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ । ଆମେରିକା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପ ରୁଧିର ସକାଳେ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଟୁୟ୍ ସୋସିଆଲରେ ଏକ ପୋଷ୍ଟରେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧବିରତି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କହିଛି ଯେ, ଭାରତ ଆରମ୍ଭରୁ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତେଜନା ହ୍ରାସ ପାଇଁ ସମର୍ଥନ କରିଆସୁଛି । ବିବୃତ୍ତିରେ କୁହାଯାଇଛି, ଆମେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ କହିଆସିଛୁ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ସଂଘର୍ଷକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତେଜନା ହ୍ରାସ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ଏବଂ କୁଟନୀତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ।

ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ବିବୃତ୍ତିରେ ମାସେରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଚାଲିଥିବା ଆମେରିକା-ଇସ୍ରାଏଲ-ଇରାନ ସଂଘର୍ଷ ଯୋଗୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କହିଛି ଯେ, ଏହି ସଂଘର୍ଷ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ନେଟୱର୍କକୁ ବାଧା ଦେଇଛି, ଯାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଦେଉଛି । ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କହିଛି, ଏହା ଆଶା କରୁଛି ଯେ ହର୍ମୁଜ୍ ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଇ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ବାଣିଜ୍ୟର ପ୍ରବାହ ଏବେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବ ।

ଯୁଦ୍ଧବିରତି ଘୋଷଣା ପରେ ଭାରତ ଇରାନରେ ଫସି ରହିଥିବା ଏହାର ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଦେଶ ଛାଡିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି । ଭାରତ ମଧ୍ୟ ଇରାନରେ ଥିବା ଏହାର ଦୂତାବାସ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାସ୍ତା ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି ।

କଂଗ୍ରେସ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ମଲ୍ଲିକାର୍ଜୁନ ଖାର୍ଗେ ଗୁଜରାଟର ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଇଥିବା ବୟାନ ପାଇଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସବୁବେଳେ ଗୁଜରାଟର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ରଖିବେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେଠାକାର ଲୋକଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଆଘାତ ଦେବା ତାଙ୍କର କେବେବି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା ।

ରବିବାର କେରଳର ଇଡୁକ୍କି ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ନିର୍ବାଚନୀ ରାଲିକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରିବା

ସମୟରେ ଖାଗେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟର ଲୋକମାନେ ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ବିଚକ୍ଷଣ । ଗୁଜରାଟର “ନିରକ୍ଷର” ଲୋକଙ୍କ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ବୟାନ ପାଇଁ ଭାଜପା ତାଙ୍କୁ ଟାଗେଟ କରିଥିଲା ।

ଭାଜପା ନେତା ଏବଂ ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ରବି ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀ ଖାଗେଙ୍କ ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ସହମତ କି ? ଯଦି ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ଚିକେ ବି ରୁଦ୍ଧ ଅଛି, ତେବେ ସେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା ଉଚିତ, ଏହାକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ କ୍ଷମା ମାଗିବା ଉଚିତ ।

ରବି ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆଜି ଖାଗେ ଯେଉଁ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ, ସର୍ଦ୍ଦାର ବଲ୍ଲଭଭାଇ ପଟେଲ, ଡକ୍ଟର ରାଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ, ମୌଲାନା ଆଜାଦ, ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ, ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀ, ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ଏବଂ ନିଜେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଭଳି ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର କରିସାରିଛନ୍ତି । ଏତେ ଭଲ ପଦବୀରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କି ପ୍ରକାରର ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି ? ଖାଗେଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ କେବଳ ଅପମାନଜନକ ନୁହେଁ ବରଂ ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିନ୍ଦନୀୟ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ ।

ବିବାଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାରୁ, ଖାଗେ ରୁଧିର ସମାପ୍ତାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ କେରଳରେ ସେ ସମ୍ପ୍ରତି ଦେଇଥିବା ନିର୍ବାଚନୀ ଭାଷଣ ସମୟରେ ଦେଇଥିବା କିଛି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟକୁ ଜାଣିଶୁଣି ଭୁଲ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ମୁଁ ଦାୟିତ୍ୱର ସହ ମୋର ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଗୁଜରାଟର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ରଖିଆସିଛି ଏବଂ ସବୁବେଳେ ରଖିବି । ସେଠାକାର ଲୋକଙ୍କ ଭାବନାକୁ ଆଘାତ ଦେବା ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବେ ନଥିଲା ।

ଦୁଇ ସପ୍ତାହର ଅସ୍ତବିରତି ନେଇ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରୁଦ୍ଧ

ହୋଇଛି । ପାକିସ୍ତାନ ସଂଘର୍ଷ ବନ୍ଦ କରିବାର ଶ୍ରେୟ ଦାବି କରୁଛି । ଏହି ସଫଳତା ପାଇଁ ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଖାଜା ଆସିଫ ନିଜକୁ ପିଠି ଥାପୁଡ଼ାଇଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ, ପାକିସ୍ତାନ କ'ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଛି, ନା ଏହା କେବଳ ଏହାର ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ଅତିରଞ୍ଜିତ କରୁଛି ? ଭାରତରେ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ରୁଭେନ ଆଜାର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଭାବରେ ପାକିସ୍ତାନର ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି ।

ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଥିବା ଅସ୍ତବିରତି ଆଲୋଚନାରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଭାବରେ ପାକିସ୍ତାନର ଭୂମିକା ସମ୍ପର୍କରେ ଇସ୍ରାଏଲୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଦୂତ ରୁଭେନ ଆଜାର ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲ ଇସଲାମାବାଦକୁ ଏକ 'ବିଶ୍ୱସନୀୟ ପକ୍ଷ' ଭାବରେ ଦେଖେ ନାହିଁ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ, ଗତ କିଛି ସପ୍ତାହ ଧରି, ପାକିସ୍ତାନ ଇରାନ ଏବଂ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି, ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚାଇଛି ।

ରୁଭେନ ଆଜାର ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆମେ ପାକିସ୍ତାନକୁ ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଦେଖୁନାହୁଁ । ଆମେରିକା ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାରଣ ପାଇଁ ପାକିସ୍ତାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଆମେ ଅତୀତରେ ଦେଖିଛୁ ଯେ, ଆମେରିକା କିପରି ସମସ୍ୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ – ଯେପରିକି କାତାର ଏବଂ ତୁର୍କୀ – ହମାସ ସହିତ ରୁକ୍ତିନାମା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଛି । ଆମ ପାଇଁ ଆମେ ଚାହୁଁଥିବା ଫଳାଫଳ ହାସଲ କରିବାରେ ଆମେରିକା ସହିତ ନିକଟ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ପାକିସ୍ତାନର ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଖାଜା ଆସିଫ କହିଛନ୍ତି, ଇସଲାମାବାଦ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଞ୍ଚଳିକ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରରେ ଏକ 'ବିଶ୍ୱସନୀୟ' ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଛି । ପାକିସ୍ତାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହର

ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଅସ୍ତବିରତି ରୁକ୍ତିନାମା ହେବାର କିଛି ଘଣ୍ଟା ପରେ, ଇସଲାମାବାଦରେ ସାମ୍ବାଦିକମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ସମୟରେ ଆସିଫ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅସ୍ତବିରତି ଆମର ସମଗ୍ର ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ସଫଳତା । ଏଥିପାଇଁ ଆମେ ଆଲ୍ଲାଙ୍କ ନିକଟରେ କୃତଜ୍ଞ ।

ଆସିଫ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ରୁକ୍ତିନାମା ପରେ, ପାକିସ୍ତାନ ଏକ ନୂତନ ଯୁଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ । ପାକିସ୍ତାନ ଏବେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଏବଂ ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରରେ ଏକ ‘ନିଭରଯୋଗ୍ୟ’ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଉଛି । ଆରବ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଆମର ପଡ଼ୋଶୀ ଭାଇ ଇରାନ – ପାକିସ୍ତାନ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମେରିକା ମଧ୍ୟ ଆମ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ରହିଛି ।

ଶୁକ୍ରବାର ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ପାଇଁ ଭାଜପା ଏହାର ଇସ୍ତାହାର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହି ଘୋଷଣା ପୂର୍ବରୁ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଛଅଟି ପ୍ରମୁଖ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଉନ୍ମୋଚନ କରିଛନ୍ତି ।

ସାମ୍ପ୍ରତିକ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନରେ, ଭାଜପା ‘ମୋଦିଙ୍କ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି’କୁ ଏକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଚାର ବିଷୟବସ୍ତୁ କରିଛି । ଦଳ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଜନସାଧାରଣ ମୋଦିଙ୍କ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ପୂରଣ ଉପରେ ଭରସା ରଖନ୍ତି, ଏକ ବିଶ୍ୱାସ ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିର୍ବାଚନୀ ଲାଭରେ ପରିଣତ ହୁଏ ।

ଏହି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ, ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନ ଏବଂ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା, ପ୍ରଶାସନରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା, ମହିଳାମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସଂକଳ୍ପକୁ ପୁନର୍ବାର ଦୋହରାଇଛି ।

ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱସ୍ତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ରାଜ୍ୟରେ ଭାଜପା ସରକାର ଗଠନ ହେବା ପରେ, ଭୟ ଏବଂ ଅସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରଚଳିତ ବାତାବରଣ ଦୂର ହେବ ଏବଂ ଆଇନର ଶାସନ ପ୍ରତି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ ହେବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପ୍ରଶାସନିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ ।

ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘୋଟାଲା, ଦୁର୍ନୀତି ମାମଲା, ମହିଳା ବିରୋଧୀ ଅପରାଧ ଏବଂ ବଳାଙ୍ଗାର ଘଟଣା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଫାଇଲଗୁଡ଼ିକ ପୁଣି ଥରେ ଖୋଲାଯିବ ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

ତୁଣ୍ଡମୂଳ ପ୍ରଶାସନକୁ ଟାର୍ଗେଟ କରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୁର୍ନୀତିରେ ଜଡ଼ିତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି – ମନ୍ତ୍ରୀ ଦୁଅନ୍ତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କେହି – ଛଡ଼ାଯିବ ନାହିଁ; ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଇନ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟ ଦିଆଯିବ ।

ଏହା ସହିତ, ଶରଣାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବିଧାନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଏବଂ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ଏକକାଳୀନ ବେଆଇନ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନିଷ୍ଠିତ କରାଯିବ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଭାଜପା ସରକାର ଗଠନ ହେବା ପରେ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ସପ୍ତମ ବେତନ କମିଶନର ସୁପାରିଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଲାଭ ମିଳିବ । ଏହି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟିଗୁଡ଼ିକ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ସୁଶାସନ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ବିକାଶ ପ୍ରତି ଭାଜପାର ଅଟଳ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତାକୁ ସ୍ୱସ୍ତ୍ୱ କରେ ।

ଏଠାରୁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି, ଯାହା ଏବେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ବେଶ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଚୋରି ହୋଇଥିବା

ସୁଟିର ସୂଚନା ପୋଲିସ ପାଖରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ଗ୍ରାଫିକ ଚାଲାଣରୁ ମିଳିଛି । ଏହି ଘଟଣାଟି ଯେତିକି ଚକିତ କଲାଭଳି, ସେତିକି ମଜାଦାର ମଧ୍ୟ । ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଗ୍ରାଫିକ ଚାଲାଣ କଟା ହେବା ପରେ ଚୋରି ହୋଇଥିବା ଗାଡ଼ିର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଛି । ହାଇଦ୍ରାବାଦର ଫୈଜଲ ରେହମାନ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଏହି ଅଜବ ଘଟଣା ଘଟିଛି ।

ଫୈଜଲଙ୍କ ସୁଟି ପ୍ରାୟ ତିନି ମାସ ପୂର୍ବେ ଚୋରି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏନେଇ ସେ ହବିବ ନଗର ପୋଲିସ ଷ୍ଟେଶନରେ ଏଫଆଇଆର (FIR) ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ପୋଲିସ ଗାଡ଼ିର କୌଣସି ପତ୍ତା ପାଇ ନଥିଲା । ହଠାତ ଦିନେ ଫୈଜଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଗ୍ରାଫିକ ନିୟମ ଭଲ୍‌ଘନ ନେଇ ଏକ ଚାଲାଣ କଟିବାର ମେସେଜ ଆସିଥିଲା ।

ଯେତେବେଳେ ଫୈଜଲ ଚାଲାଣର ବିବରଣୀ ଦେଖିଲେ, ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ଚାଲାଣଟି ତାଙ୍କର ସେହି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ସୁଟିର ଥିଲା । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ କଥା ହେଉଛି, ଗ୍ରାଫିକ କ୍ୟାମେରାରେ ସୁଟି ଚଲାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଚେହେରା ଅତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ଏହି ଫଟୋକୁ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ନେଇ ଫୈଜଲ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ 'X' (ଟୁଇଟର)ରେ ପୋଷ୍ଟ କରିବା ସହ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ପୋଲିସକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଏହି ମାମଲାରେ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଫଟୋରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପ୍ରକୃତ ଚୋର ନହୋଇ ମଧ୍ୟ ପାରନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଚୋରମାନେ ଗାଡ଼ି ଚୋରି କରିବା ପରେ ନକଲି କାଗଜପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଶସ୍ତ୍ରାରେ ବିକ୍ରି କରିଦିଅନ୍ତି । ତେଣୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କ୍ରେତା ହୋଇଥାଇ ପାରନ୍ତି ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରାଯାଉଛି ।

ଏହି ପୋଷ୍ଟଟି ଏବେ ଇଣ୍ଟରନେଟରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଦେଖି ସାରିଲେଣି । କିଛି ଲୋକ ଏହାକୁ ପୋଲିସର ବିଫଳତା କହୁଥିବା ବେଳେ, ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକ ମଜାଳିଆ ଭଙ୍ଗରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ “ବୋଧହୁଏ ଚୋରଟି ଜାଣିନଥିଲା ଯେ ରାସ୍ତାରେ କ୍ୟାମେରା ଲାଗିଛି !

୨୦୨୨ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ବିଧାନସଭା ନିର୍ବାଚନ ପୂର୍ବରୁ, AIMIM ମୁଖ୍ୟ ଅସଦୁଦ୍ଦିନ ଓଞ୍ଚାଇସି ହୁମାୟୁନ କବୀରଙ୍କ ଦଳ ସହିତ ତାଙ୍କର ମେଣ୍ଟକୁ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଦଳ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗରେ ଏକାକୀ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିବ । ଦଳ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପୋଷ୍ଟରେ ଏହା ଘୋଷଣା କରିଛି । ହୁମାୟୁନ କବୀରଙ୍କ ଏକ କଥିତ ଭିଡିଓ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଭାଇରାଲ ହେବା ପରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଉତ୍ତେଜନା ପରେ ଓଞ୍ଚାଇସିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

AIMIM ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ X ରେ ପୋଷ୍ଟ କରି ଲେଖିଛନ୍ତି, ‘ହୁମାୟୁନ କବୀରଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅସୁରକ୍ଷାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । AIMIM ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା କୌଣସି ବିବୃତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆଜିଠାରୁ, AIMIM କବୀରଙ୍କ ଦଳ ସହିତ ତାଙ୍କର ମେଣ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇଛି । ବଙ୍ଗଳାର ମୁସଲମାନମାନେ ସବୁଠାରୁ ଗରିବ, ସବୁଠାରୁ ଅବହେଳିତ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଶୋଷିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଶାସନ ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରାଯାଇନାହିଁ । ଯେକୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଦଳର ନୀତି ହେଉଛି ଉପେକ୍ଷିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱର ପାଇବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ।’ ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବଙ୍ଗଳା ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିବୁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ କୌଣସି ଦଳ ସହିତ ମେଣ୍ଟ ଗଠନ କରିବୁ ନାହିଁ ।’

ଲେବାନନ୍ରେ ଇସ୍ରାଏଲ୍‌ର ଧ୍ୱଂସଲୀଳା ଦେଖି ଇରାନ୍ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ ହୋଇଉଠିଛି । ଫେବୃଆରୀ ୨୮ରେ ଆମେରିକା-ଇସ୍ରାଏଲ୍‌ର ଜଏଣ୍ଟ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ସ୍ ପରେ ଯେଉଁ ଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫ୍ ହର୍ମୁଜ୍‌ରେ ଅଶୋଧିତ ତୈଳ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ୍ପ ପରିବହନଜନିତ ଅଚଳାବସ୍ଥା ଯୋଗୁ କୁଡ଼ ମୂଲ୍ୟ ବଢ଼ିଥିଲା, ସେହି ଜଳପଥ ଏବେ ପୁଣି ଭୂରାଜନୈତିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇଯାଇଛି । ଇରାନ୍ ହର୍ମୁଜ୍ ପ୍ରଶାଳୀକୁ ଖୋଲିବ ନାହିଁ ବୋଲି ପଣ କରିଛି । ଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫ୍ ହର୍ମୁଜ୍ ହେଉଛି ପ୍ରଶାଳୀକୁ ଖୋଲିବ ନାହିଁ ବୋଲି ପଣ କରିଛି । ଷ୍ଟେଟ୍ ଅଫ୍ ହର୍ମୁଜ୍ ହେଉଛି ବିଶ୍ୱର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ତୈଳ ପରିବହନ ଚୋକ୍‌ପଏଣ୍ଟ । ଏହି ଜଳପଥ ଦେଇ ଭାରତ, ଚାଇନା ଓ ଜାପାନ ସମେତ ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗକୁ ୩୦% କୁଡ଼ ଅଏଲ୍ ଯାଇଥାଏ । କେପ୍‌ଲର ସୁତ୍ରରୁ ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଅସ୍ତବିରତି ଘୋଷଣା କରାଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଳପଥ ଦେଇ ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି ।

ହର୍ମୁଜ୍‌ରେ ଅଚଳାବସ୍ଥା ଯୋଗୁ ତୈଳ ଦର ପୁଣି ବଢ଼ିଛି । ଗୁରୁବାର ଯୁଏସ୍ କୁଡ଼ ଅଏଲ୍ ମୂଲ୍ୟରେ ୬.୮% ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ଏହା ବ୍ୟାରେଲ୍ ପିଛା ୧୦୦.୭୯ ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର ଅତିକ୍ରମ କରିଛି । ସେହିପରି ବ୍ରେଣ୍ଟ୍ କୁଡ଼ରେ ମଧ୍ୟ ୩.୭% ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବାରୁ ଏହା ବ୍ୟାରେଲ୍ ପିଛା ୯୮.୨୪ ଡଲାରରେ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ଯୁଦ୍ଧ ପୂର୍ବରୁ ବ୍ରେଣ୍ଟ୍ ମୂଲ୍ୟ ୭୦ ଡଲାର ଥିବାବେଳେ ସଂଘର୍ଷ ବେଳେ ସର୍ବାଧିକ ୧୧୯ ଡଲାରକୁ ବଢ଼ିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ସ୍ଥିତି ଲାଗି ରହିଲେ ତୈଳ ମୂଲ୍ୟ ପୁଣି ଆକାଶଛୁଆଁ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ବଜାର ବିଶେଷଜ୍ଞ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଭାରତ ଡଲାରରେ ତୈଳ ମୂଲ୍ୟ ପଇଠ କରୁଥିବାରୁ ଟଙ୍କା ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଛି । ଗୁରୁବାର ସେସନ୍‌ରେ ଡଲାର ତୁଳନାରେ ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରା ୯ ପଇସା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଛି । ଆମେରିକୀୟ ଡଲାର ସହ ଟଙ୍କାର ବିନିମୟ ମୂଲ୍ୟ ୯୨.୬୩ ରହିଛି ।

ଇଣ୍ଡରବ୍ୟାଙ୍କ ଫରେନ୍ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ ଖୋଲିବା ପରେ ଟଙ୍କା ୯୨.୯୨ ସ୍ତରକୁ ଖସିଥିଲା । ପରେ ଏହା ୯୨.୬୩ରେ ସ୍ଥିର ରହିଥିଲା । ଭୂରାଜନୈତିକ ଅସ୍ଥିରତା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଜାରି ରହିଥିବାରୁ କିଛି ସ୍ଥାୟୀ ସମାଧାନ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟଙ୍କାର ଦୁର୍ବଳତା ଲାଗି ରହିବ ବୋଲି ଫରେକ୍ସ ଗ୍ରେଡର୍ସ କହିଛନ୍ତି ।

ସେହିପରି ଭାରତୀୟ ଶେୟାର ବଜାର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ନିଫ୍ଟି ୨୨୫ ପଏଣ୍ଟ (୦.୯୩%) ହ୍ରାସ ପାଇ ୨୩,୭୭୫କୁ ଖସିଥିବାବେଳେ ସେନ୍ସେକ୍ସ ୯୫୦ (୧.୨%) ପଏଣ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇ ୭୭,୬୩୧କୁ ଖସିଛି । ବିଗତ ୫ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଲାଭ ଦିନକରେ ଉଭାନ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ବିଦେଶୀ ସଂସ୍ଥାଗତ ନିବେଶକ ୧,୭୧୧ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଷ୍ଟକ୍ ବିକ୍ରି କରିଥିବାବେଳେ ଭାରତୀୟ ନିବେଶକମାନେ ପ୍ରାୟ ୧୪ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର କ୍ଷତି ସହିଛନ୍ତି ।

ଆହ୍ଲାବାଦ ହାଇକୋର୍ଟର ବିଚାରପତି ଜଷ୍ଟିସ୍ ସଶଞ୍ଜୁ ବର୍ମା ନିଜ ପଦରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ନିଜ ଇସ୍ତଫାପତ୍ର ପଠାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପଦରୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଚାଲିଥିବା ମହାଭିଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଇସ୍ତଫା ଦିଆଯାଇଛି । ଗତ ବର୍ଷ ତାଙ୍କ ଦିଲ୍ଲୀ ଘରୁ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ନଗଦ ଜବତ ହୋଇଥିଲା । ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୪ ତାରିଖରେ ବହୁ ପରିମାଣର ଆଂଶିକ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା ଟଙ୍କା (କ୍ୟାଶ୍ ଦୁର୍ନୀତି) ମିଳିବା ପରେ ମହାଭିଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୨୫ରେ, ଲୋକସଭା ବାଚସ୍ପତି ଓମ ବିର୍ଲା ୧୪୭ ଜଣ ଏମ୍ପିଙ୍କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ସହିତ ମହାଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ତିନି ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ତଦନ୍ତ କମିଟି ଗଠନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ତଦନ୍ତ କରୁଛି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୫ରେ, ଦିଲ୍ଲୀର ୩୦ ଭୁଘଲକ ରୋଡରେ ଥିବା ଜଷ୍ଟିସ୍ ବର୍ମାଙ୍କ ସରକାରୀ ବାସଭବନରେ ହୋଲି ଦିନ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇଥିଲା । ରାତି

ପ୍ରାୟ ୧୧.୩୦ ସମୟରେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟିଥିଲା । ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ବିବୃତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ, ରାତି ୧୧.୩୫ରେ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଘଟିଥିବା ରିପୋର୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଜଷ୍ଟିସ ବର୍ମା ସେହି ସମୟରେ ଘରେ ନ ଥିଲେ । ସେଠାରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ନଗଦ ଟଙ୍କା ମିଳିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ।

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦ରେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ କଲେଜିୟମ ଜଷ୍ଟିସ ବର୍ମାଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୨ରେ, ସିଜେଆଇ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ତିନି ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ କମିଟି ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ତଦନ୍ତ ପ୍ୟାନେଲ ଜଷ୍ଟିସ ବର୍ମାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜାଣି ପାରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ରିପୋର୍ଟକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଏବଂ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଜଷ୍ଟିସ ବର୍ମା ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ତଦନ୍ତର ସାମ୍ବିଧାନିକତାକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ୭ ଅଗଷ୍ଟ, ୨୦୨୫ରେ, ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରି ଦେଇଥିଲେ, କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ବିରୁଦ୍ଧି ପାଇ ନଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସଂସଦର ଉଭୟ ଗୃହରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମହାଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଲୋକ ସଭା ବାଚସ୍ପତି ଅଭିଯୋଗର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ‘ବିଚାରପତି (ଅନୁସନ୍ଧାନ) ଆଇନ, ୧୯୭୮’ ଅଧୀନରେ ଏକ କମିଟି ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ବଦଳିଗଲା ଟୋଲ୍ ପ୍ଲୁଜା ନିୟମ । ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପ୍ରାଧିକରଣ (NHAI) ଟୋଲ୍ ଆଦାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଡିଜିଟାଲ୍ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏପ୍ରିଲ ୧୦ ତାରିଖରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ଏହି ନୂତନ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, ଟୋଲ୍ ପ୍ଲୁଜାରେ ନଗଦ ଦେୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଟୋଲ୍ ଏବେ କେବଳ ଡିଜିଟାଲ୍ ମୋଡ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପ୍ରାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଚଳିତ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଟୋଲ୍ ଦେୟ ପାଇଁ ଫାଷ୍ଟଟ୍ୟାଗକୁ ପ୍ରାଥମିକ ପଦ୍ଧତି ଭାବରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ଫାଷ୍ଟଟ୍ୟାଗ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଯାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଟୋଲ୍ ରାଶି ସିଧାସଳଖ କଟାଯିବ । ବିପରୀତ ଭାବରେ, ଯଦି କୌଣସି ଯାନରେ FASTag ସଂସ୍ଥାପିତ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯଦି ଏହା ସକ୍ରିୟ ନାହିଁ, ତେବେ UPI ମାଧ୍ୟମରେ ଦେୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତଥାପି ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯାନ ଚାଳକଙ୍କୁ ମାନକ ଟୋଲ୍ ଶୁଳ୍କର ୧.୨୫ ଗୁଣ ସମାନ ପରିମାଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଟୋଲ୍ ପ୍ଲୁଜାରେ ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ି ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ଟ୍ରାଫିକ୍ ଭିଡ଼ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିବା । ଡିଜିଟାଲ୍ ପେମେଣ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଟୋଲ୍ ଆଦାୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ରୁତ ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯଦି କୌଣସି ଗାଡ଼ି ବୈଧ FASTag ବିନା ଟୋଲ୍ ପ୍ଲୁଜାରେ ପହଞ୍ଚେ ଏବଂ UPI ମାଧ୍ୟମରେ ପେମେଣ୍ଟ କରେ, ତେବେ ୨୫ପ୍ରତିଶତ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଆଦାୟ କରାଯିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯଦି ମାନକ ଟୋଲ୍ ଫି ୧୦୦ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ UPI ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିବା ଦେୟ ୧୨୫ ହେବ । ବିପରୀତ ଭାବରେ, ଯଦି ଜଣେ ଡ୍ରାଇଭର FASTag କିମ୍ବା UPI ବ୍ୟବହାର କରି ପେମେଣ୍ଟ କରିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଟୋଲ୍ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ବକେୟା ଦେୟ ସମ୍ପର୍କରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରେ ।

ଆଜି ବିହାରର ରାଜନୀତିରେ ଏକ ବଡ଼ ଏବଂ ଐତିହାସିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି । ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ରାଜ୍ୟର ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇଥିବା ନୀତୀଶ କୁମାର ଆଜି ରାଜ୍ୟ ସଭା ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବ ପୂର୍ବରୁ ସେ ସଂସଦ ଭବନରେ ଜେ.ପି. ନନ୍ଦାଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ।

ରାଜ୍ୟ ସଭା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସି.ପି. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସଦନର ସଦସ୍ୟତାର ଶପଥ ପାଠ କରାଇଥିଲେ । ଏହା ସହିତ, ନୀତୀଶ କୁମାର ଚାରିଟି ସଦନ – ବିଧାନସଭା, ବିଧାନ ପରିଷଦ, ଲୋକସଭା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସଭାର ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ନେତାଙ୍କ ତାଲିକାରେ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଶପଥ ଗ୍ରହଣ ଉତ୍ସବ ପରେ ନୀତୀଶ କୁମାର ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ପାଟନା ଫେରିବେ । ତାଙ୍କ ଫେରିବା ପରେ ବିହାରରେ ନୂତନ ସରକାର ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆହୁରି ଗତି ପାଇବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ନୀତୀଶ କୁମାରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସଭାକୁ ଯିବା ସହିତ, ରାଜ୍ୟର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମକୁ ନେଇ ରାଜନୈତିକ ସସପେନ୍ସ ଆହୁରି ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।

ବିହାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନୀତୀଶ କୁମାର ରାଜ୍ୟ ସଭାକୁ ଯିବା ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କିଏ ହେବେ, ତାହାକୁ ନେଇ କଳ୍ପନାଜଳ୍ପନା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଭାଜପା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିଥିବା ବେଳେ କେନ୍ଦ୍ର କୃଷିମନ୍ତ୍ରୀ ଶିବରାଜ ସିଂ ଚୌହାନଙ୍କୁ ଦଳର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛି ।

ଆସନ୍ତା ୧୫ରେ ପାଟନାରେ ନୂଆ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶପଥ ଉତ୍ସବ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବା ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ବେଳେ ଏହାର ୩ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଭାଜପା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି ଲାଗି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଭାଜପାରୁ ଜଣଙ୍କୁ ନୂଆ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କରିବା ପାଇଁ ଦଳ ଉଦ୍ୟମ ଚଳାଇଛି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଦୌଡ଼ରେ ଥିବା ପ୍ରମୁଖ ନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ରାଟ ଚୌଧୁରୀ, ଶ୍ରେୟାସୀ ସିଂ ଏବଂ ସଞ୍ଜୀବ ଚୌରାସିଆଙ୍କ ନାମ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଜେଡିୟୁ ନିଜ ଦଳରୁ ଜଣକୁ ନୀତୀଶଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଏବଂ କେରଳ ରାଜ୍ୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏକ ହାଇ-ପ୍ରୋଫାଇଲ ମାମଲାରେ ‘ଭାଇରାଲ ଗର୍ଲ’ ଭାବରେ ପରିଚିତ ମୋନାଲିସା ଭୌସଲେଙ୍କ ବିଷୟରେ

ଏକ ବଡ଼ ଖୁଲାସା ହୋଇଛି । ଜାତୀୟ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି କମିଶନ (NCST) ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତଦନ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ମୋନାଲିସା ଜଣେ ନାବାଳିକା । ଏହି ଖୁଲାସା ମୋନାଲିସାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିବା ଫରମାନ ଖାନଙ୍କ ସମସ୍ୟାକୁ ବୁଝି କରିଛି । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଖାରଗୋନ ଜିଲାର ମହେଶ୍ୱର ପୋଲିସ ଷ୍ଟେଶନରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ FIR ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଅନେକ ଗମ୍ଭୀର ଅଭିଯୋଗ ରହିଛି ।

ମୋନାଲିସାଙ୍କ ବୟସ ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ଉଠିବା ପରେ ମାମଲାଟି ପ୍ରଥମେ ଆଲୋଚନାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ସାଜିଥିଲା । NCST ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅକ୍ତର ସିଂହ ଆର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଗଠିତ ଏକ ଦଳ କେରଳରୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପୁଞ୍ଜୀନୁପୁଞ୍ଜ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲା । ଓକିଲ ପ୍ରଥମ ଦୁବେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କମିଶନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ମହେଶ୍ୱରର ସରକାରୀ ହସ୍ପିଟାଲର ରେକର୍ଡ ଆଧାରରେ, ତଦନ୍ତରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ, ମୋନାଲିସା ଡିସେମ୍ବର ୩୦, ୨୦୦୯ରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଆଧାରରେ ବିବାହ ବେଳକୁ ତାଙ୍କର ବୟସ ମାତ୍ର ୧୬ ବର୍ଷ ଏବଂ ୨ ମାସ ଥିଲା । ତାଙ୍କର ବିବାହ ୧୧ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୨ରେ ହୋଇଥିଲା ।

ତଦନ୍ତରୁ ଆହୁରି ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ବିବାହ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାଲ ଥିଲା । କେରଳରେ ବିବାହ ପଞ୍ଜିକରଣ ପାଇଁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମତାରିଖ ଜାନୁଆରୀ ୧, ୨୦୦୮ ଭଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ଏହି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ମହେଶ୍ୱର ପୌରପାଳିକା ଦ୍ୱାରା ଅନିୟମିତ ଭାବରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଦଳ ଏହି ଜାଲ ତତ୍ତ୍ୱମେଣ୍ଟକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ବାତିଲ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ପୀଡ଼ିତା ଝିଅଟି ପାରଧି ଜନଜାତିର ହୋଇଥିବାରୁ ଫରମାନ ଖାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ POCSO ଆଇନ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା (BNS) ଏବଂ SC/ST ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ

ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି । ପୋଲିସ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି । NCST ଏହି ମାମଲାକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ନେଇଛି ଏବଂ ୨୨ ଏପ୍ରିଲ, ୨୦୨୨ରେ କେରଳ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ପୋଲିସ ମହାନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (DGPs)ଙ୍କୁ ହାଜର ହେବାକୁ ସମନ କରିଛି । କମିଶନ ସ୍ୱତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହା ଏହି ମାମଲା ଉପରେ ନଜର ରଖିବ ଏବଂ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରଖିବ ।

ଆଧୁନିକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗୁପ୍ତ ପ୍ଲଟଫର୍ମର ଗୁରୁତ୍ୱ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଉନ୍ନତ ରାଜାର ସିଷ୍ଟମ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ଖେଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛି । ଗୁପ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ବିମାନ ଏବଂ ଡ୍ରୋନର ରାଜାର କ୍ରମ ସେକ୍ସନ (RCS) ବହୁତ କମ ଅଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ରାଜାର ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ବର୍ଗର ଜେଟ ଏବଂ ଡ୍ରୋନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର । ଏହି କାରଣରୁ ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଦେଶ ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ପିଢ଼ିର ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଉପରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେରିକା, ରୁଷିଆ ଏବଂ ଚାଇନା ଭଳି ଦେଶମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଞ୍ଚମ ପିଢ଼ିର ଲଢୁଆ ବିମାନ ଅଛି, ଯାହା ଆଧୁନିକ ରାଜାର ସିଷ୍ଟମକୁ ଏଡ଼ାଇ ଯିବାକୁ ସକ୍ଷମ । ଏହି ଜେଟ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ବାୟୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏଡ଼ାଇ ନ ଯାଇ ମିଶନ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସକ୍ଷମ । ବିଭିନ୍ନ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ, ଆମେରିକା, ଚାଇନା ଏବଂ କିଛି ଯୁରୋପୀୟ ଦେଶ ଷଷ୍ଠ ପିଢ଼ିର ଲଢୁଆ ବିମାନ ବିକଶିତ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବର୍ଗର ବିମାନ ପଞ୍ଚମ ପିଢ଼ିର ଲଢୁଆ ବିମାନ ଅପେକ୍ଷା ଆହୁରି ଉନ୍ନତ, ସକ୍ଷମ ଏବଂ ବିପଦନକ ହେବ । ଏଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକାଶାଧୀନ ଅଛି । ଏସବୁ ମଧ୍ୟରେ, ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ, ଅପରେଶନ ସିନ୍ଦୁରରେ ପରାଜୟ ପରେ, ପାକିସ୍ତାନ ତା'ର ବନ୍ଧୁ ଦେଶ ଚାଇନା ଠାରୁ ପଞ୍ଚମ ପିଢ଼ିର ବିମାନ କିଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । ଏହା ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଭାରତର ଚିନ୍ତାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି । ଏବେ, ଭାରତ ମଧ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢ଼ିର ପ୍ରତିରକ୍ଷା

ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ପ୍ରତି ସକ୍ରିୟ ହୋଇଛି । ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ପିଢ଼ିର ଲଢୁଆ ବିମାନ ବିକଶିତ କରିବା ପାଇଁ AMCA ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ୧୦ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ, ଏହି ଅଭାବକୁ ଦୂରତ୍ର ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉଛି । ଏସବୁ ମଧ୍ୟରେ, ରୁଷିଆ ଭାରତକୁ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛି ଯାହା ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ ଭାରତୀୟ ବାୟୁସେନାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରିବା ପାଇଁ କାହାରି ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯିବ ।

“ବିପଦ ବେଳର ବନ୍ଧୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ” – ଏହି କଥାକୁ ପୁଣିଥରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଭାରତବାସୀ । ଆମେରିକା ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲ ସହ ଜାରି ରହିଥିବା ସାମରିକ ଡିକ୍ଳେଡା ମଧ୍ୟରେ ଇରାନ ଯେତେବେଳେ ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟ ଦେଇ ଗତି କରୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଭାରତର କୋଣ ଅନୁକୋଣରୁ ସାହାଯ୍ୟର ହାତ ବଢ଼ାଇଥିଲେ ସାଧାରଣ ଜନତା । ଭାରତୀୟଙ୍କ ଏହି ଅକୃଷ୍ଣ ସମର୍ଥନ ଏବଂ ଅତୁଟ ଭଲପାଇବା ଦେଖି ଏବେ ଭାରତରେ ଥିବା ଇରାନ ଦୂତାବାସ ଏକ ଭାବପ୍ରବଣ ସନ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଛି ।

ଇରାନ ଦୂତାବାସ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ପାଇଁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ଏବଂ କ୍ୟୁଆର୍ (QR) କୋଡ୍‌କୁ ବନ୍ଦ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ଇରାନ ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇ କହିଛି ଯେ, ଭାରତର ଜନତା ଆଶାଠାରୁ ଅଧିକ ସହଯୋଗ କରିସାରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ପଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଇରାନ କହିଛି, “ଭାରତର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶଂସନୀୟ ସହଯୋଗ ଏବଂ ଅତୁଟ ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ଆମେ ହୃଦୟରୁ କୃତଜ୍ଞ । ଆମେ ସୂଚନା ଦେଉଛୁ ଯେ ସହାୟତା ପାଇଁ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଆକାଉଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ଏବେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଦୟାକରି ଆଉ ଅର୍ଥ ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।”

ତେବେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କାଶ୍ମୀରର ଦୃଶ୍ୟ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଚକିତ କରିଛି । ଲୋକମାନେ କେବଳ ଟଙ୍କା ନୁହେଁ, ବରଂ ସୁନା, ରୁପା ଏବଂ ନିଜ ଘରର ପିଠଳ ଓ ତମ୍ବା ବାସନକୁସନ ମଧ୍ୟ ଇରାନକୁ ଦାନ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । କାଶ୍ମୀରର ଛୋଟ ଛୋଟ ଝିଅମାନେ ନିଜ କାନରୁ ସୁନା ଫୁଲ ଖୋଲି ଦେଇଥିବା ବେଳେ, ଅନେକ ଶିଶୁ ନିଜର ବର୍ଷ ବର୍ଷର ଜମା ପୁଞ୍ଜି ବା 'ମାଟି ଦୁଣ୍ଡି' (Guillak) ଦୁତାବାସକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି ।

ଦୁତାବାସ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ଫଟୋ ଶେୟାର କରିଛି, ଯିଏ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଶେଷ ସ୍ମୃତି ଭାବେ ରଖିଥିବା ଅଳଙ୍କାରକୁ ମଧ୍ୟ ଇରାନ ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଭାରତରୁ ଏହିପରି ଭାବେ କୋଟି କୋଟି ଟଙ୍କାର ସହାୟତା ରାଶି ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଭାରତ ଓ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସାଂସ୍କୃତିକ ଏବଂ ଆବେଗିକ ସମ୍ପର୍କକୁ ଆହୁରି ମଜବୁତ କରିଛି ।

ପାକିସ୍ତାନର ଇସଲାମାବାଦରେ ଆମେରିକା ଏବଂ ଇରାନ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ନେଇ କଂଗ୍ରେସ ସାଂସଦ ଶଶି ଥରୁର ବଡ଼ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ପାକିସ୍ତାନ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାରେ ଯେଉଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରୁଛି, ତାହାକୁ ନେଇ ଥରୁର ଥକା କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେରିକା ସହ ପାକିସ୍ତାନ ଯେଉଁ ଭୂମିକା ନିଭାଉଛି, ତାହା “କେବଳ ପାକିସ୍ତାନ ହିଁ କରିପାରେ ।”

ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେହବାଜ ଶରିଫ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ 'X' (ପୂର୍ବରୁ ଟୁଇଟର)ରେ ଡୋନାଲ୍ଡ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି ଏକ ପୋଷ୍ଟ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ଭୁଲବଶତଃ “Draft Message of PM of Pakistan” ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ନେଇ ଥରୁର କହିଛନ୍ତି, “ମୋତେ ଲାଗୁଛି ଆମେରିକା ହିଁ ପାକିସ୍ତାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ପୋଷ୍ଟ କରିବାକୁ କହିଥିଲା, ନଚେତ କେହି କାହିଁକି ନିଜ ପୋଷ୍ଟରେ 'ଡ୍ରାଫ୍ଟ' ବୋଲି ଲେଖିବେ? ସେଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଶୈଳୀରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ

ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଏଥିରେ ଆମେରିକାର ସମ୍ପୃକ୍ତି ରହିଛି ।”

ଏକ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ, ଶେହବାଜ ଶରିଫଙ୍କ ଏହି ଆବେଦନ ହଠାତ ନ ଥିଲା । ଏହା ହାଇକୋର୍ଟ ହାଉସର ମଞ୍ଜୁରୀ ପରେ ଏକ ସୁଚିତ୍ରିତ କୂଟନୈତିକ ପ୍ରୟାସ ଥିଲା । ସୂତ୍ର ଅନୁସାରେ, ପୋଷ୍ଟି ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହଜାଲଟ ହାଉସ ଏହାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲା, ଯାହା ପରଦା ପଛରେ ଆମେରିକା ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ଗଭୀର ସମନ୍ୱୟକୁ ସୁଚାଉଛି ।

ଥରୁର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଭାରତ ପାକିସ୍ତାନର ଏହି ଭୂମିକାକୁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଭାବେ ଦେଖିବା ଭବିଷ୍ୟତ ନୁହେଁ । ଯଦି ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୁଏ, ତେବେ କିଏ ଏହାକୁ ଆଶୁଛି ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହି ପ୍ରୟାସ ବିଫଳ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାର କାରଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ ହେବା ଜରୁରୀ ।

ପଶ୍ଚିମ ଏସିଆରେ ଉତ୍ତେଜନା ମଧ୍ୟରେ, ଭାରତ ସରକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଜାଗ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ସରକାର ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦେଶ ଭିତରେ ଯେତେଲ, ତିଜେଲ କିମ୍ବା ଏଲପିଜିର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ; ତେଣୁ, ଭୟଭୀତ ହେବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ସରକାରଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ସାରା ଦେଶରେ ଏଲପିଜିର ଯୋଗାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଭାବିକ, ଏବଂ ସିଲିଣ୍ଡର ଷ୍ଟକ ହ୍ରାସ ସହିତ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । କେବଳ ଏପ୍ରିଲ ୧୧ ତାରିଖରେ, ୫.୨ ନିୟୁତରୁ ଅଧିକ ଘରୋଇ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ବିତରଣ କରା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପ୍ରାୟ ୯୮% ବୁକିଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନଲାଇନରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯାଉଛି, ଯାହା ସିଷ୍ଟମକୁ ଅଧିକ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରିଥାଏ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ ଗ୍ୟାସ କିମ୍ବା ଇନ୍ଦନ ଗଚ୍ଛିତ ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।

ସରକାର କଳାବଜାରୀ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱପକାରୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କଠୋର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୭୦୦ରୁ ଅଧିକ ଚଢ଼ାଉ କରାଯାଇଛି । ୨୧୯ ଏଲପିଜି ବିତରକଙ୍କ ଉପରେ ଜରିମାନା ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ୫୬ ସଂସ୍ଥାର ବିତରକଙ୍କୁ ସ୍ଥଗିତ କରାଯାଇଛି ।

ସରକାର ବିକଳ ଇନ୍ଦନକୁ ମଧ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ଭାବରେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁଛନ୍ତି । ପାଇପ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ (PNG) ଏବଂ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ରୋଷେଇ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଯାଉଛି । ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୨ ଠାରୁ, ୪୨୪,୦୦୦ ନୂତନ PNG ସଂଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଏହା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ନିରନ୍ତର ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ରିଫାଇନାରୀଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ଡିଜେଲ ମୂଲ୍ୟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା ପାଇଁ, ପ୍ରତି ଲିଟର ପିଛା ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ୧୦ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି । ଏହା ସହିତ, ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ କିରୋସିନ ଆବଣ୍ଟନ କରାଯାଉଛି ।

ସାମୁଦ୍ରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ ରହିଛି । ଦେଶର ସମସ୍ତ ବନ୍ଦରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିନା କୌଣସି ବାଧାରେ ଚାଲିଛି । ଭାରତୀୟ ଜାହାଜ ଏବଂ ନାବିକ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ୨୦୦୦ ରୁ ଅଧିକ ଭାରତୀୟ ନାବିକଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ସଞ୍ଜଦେଶ ଫେରାଇ ନିଆଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ଶାସନଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ସରକାର ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ଅନେକ କାରଣରୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପରିହାସର ଶରବ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା କିଛି କିଛି ନିୟମ ଏହିଭଳି ଏହି ସରକାର ଆଣିଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା

ଭବିଷ୍ୟତରେ ସମାଜକୁ ବିଭାଜନ ଦିଗରେ ନେଇ ପାରେ ବୋଲି ବୁଦ୍ଧିଜୀବିମାନେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି । ଚାଲନ୍ତୁ ଜାଣିବା ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ହାଲଚାଲ କେମିତି ଥିଲା ।

ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲା ବୁର୍ଲାସ୍ଥିତ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ଆୟୁର୍ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ(ଭିମ୍ବାର)ର ଜଣେ ପିଜି ଛାତ୍ରୀ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ୟମ କରି ଗୁରୁତର ହୋଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଭିମ୍ବାରର ଆଇସିୟୁରେ ଚିକିତ୍ସାଧୀନ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ସ୍ଥିର ରହିଛି । ସେ ଭିମ୍ବାର ଶିଶୁରୋଗ ବିଭାଗ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ପିଜି ଛାତ୍ରୀ ।

ଛାତ୍ରୀ ଜଣକ ନିଶାବଚିକା ଖାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଇମରଜେନ୍ସି ଡ୍ୟୁଟି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନେଇ ସେ ମାନସିକ ଚାପରେ ଥିଲେ । ଏହାସାଙ୍ଗକୁ ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟଙ୍କ ମାନସିକ ନିର୍ଯାତନାରୁ ସେ ଏଭଳି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚା ଜୋର୍ ଧରିଛି ।

ଏନେଇ ଭିମ୍ବାରର ଅଧୀକ୍ଷକ ତଥା ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡା. ଲାଲମୋହନ ନାୟକ କହିଛନ୍ତି, ଛାତ୍ରୀଜଣକ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ପଚରାଉଚରା କରାଯିବ । ଅଭିଯୋଗର ସତ୍ୟାସତ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଉଚିତ୍ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ପ୍ରାୟ ମାସେ ତଳେ ସେ ଶିଶୁରୋଗ ବିଭାଗରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଏବଂ ସେ କଟକ ଏସ୍ପିବିରେ ନ୍ୟୁରୋସର୍ଜରୀରେ ପିଜି କରୁଛନ୍ତି ।

ପୁରୀ ସମୁଦ୍ରରେ ସୋମବାର ପୁଣି ଏକ ଅଘଟଣ ଘଟିଛି । ତିପ୍ କରେଣ୍ଟ ଯୋଗୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଗାଧୋଇବା ବେଳେ ୨ଜଣ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଭାସିଯାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ମୃତ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପରିଚୟ ମିଳିପାରିନାହିଁ ।

ସୋମବାର ପୂର୍ବାହ୍ନରେ ସେକ୍ଟର ୧୪ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ସମ୍ମୁଖ ବେଳାଭୂମିରେ ଏହି ଅଘଟଣ ଘଟିଛି । ଗାଧୋଇଥିବା ବେଳେ ବଡ଼ ଲହଡ଼ି ମାଡ଼ରେ ୨ଜଣ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ଭାସି ଯାଇଥିଲେ । ଲାଇଟ୍ ଗାର୍ଡ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ମେଡିକାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଡାକ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ତେବେ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ତୃତୀୟ ଘଟଣା ହୋଇଛି । ପ୍ରତିଦିନ ପୁରୀ ବେଳାଭୂମିରେ ଏପରି ଅଘଟଣ ଘଟୁଥିବା ବେଳ ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ଏଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରେ ଦାବି ହୋଇଛି ।

ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ବା ଉତ୍କଳ ଦିବସ ପାଳିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ବଲାଙ୍ଗୀରରେ ଏହାକୁ ନେଇ ଅଭାବନୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଜିଲା ସଂସ୍କୃତି ଭବନରେ ଚାଲିଥିବା ସରକାରୀ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ସମାରୋହକୁ କୋଶଲ ସମର୍ଥକମାନେ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି ।

ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ସଂସ୍କୃତି ଭବନରେ ସମାରୋହ ଚାଲିଥିବା ସମୟରେ କୋଶଲ ରାଜ୍ୟ ମୁକ୍ତିମୋର୍ଚ୍ଚାର ସମର୍ଥକ ହଠାତ୍ ସଭାଗୃହ ମଧ୍ୟକୁ ପଶି ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ବିରୋଧରେ ଜୋରଦାର ନାରାବାଜି କରିବା ସହ ତୁରନ୍ତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଥିଲେ । ସମର୍ଥକମାନେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର 'କୋଶଲ ରାଜ୍ୟ' ଗଠନ କରିବା ନେଇ ନିଜର ଜୋରଦାର ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ ।

ସମାରୋହରେ ହଙ୍ଗାମା ବଢ଼ିବାରୁ ସେଠାରେ ମୁତୟନ ଥିବା ପୋଲିସ ବାହିନୀ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବିରୋଧ କରୁଥିବା ଆନ୍ଦୋଳନକାରୀଙ୍କୁ ପୋଲିସ କାରୁ କରି ସେଠାରୁ ବାହାର କରିନେଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ବଲାଙ୍ଗୀର ଟାଉନ ପୋଲିସ ୮ ଜଣ କୋଶଲ ସମର୍ଥକଙ୍କୁ ଅଟକ ରଖିଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କୋଶଲ ରାଜ୍ୟ ଗଠନ ପାଇଁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଚାଲିଆସୁଛି । ଆଜିର ଏହି ଘଟଣା ପରେ ସହରରେ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ କଡ଼ାକଡ଼ି କରାଯାଇଛି ।

ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆସିବ କନ୍ୟା ସୁମଙ୍ଗଳ ଯୋଜନାର ଏସ୍‌ଓପି । ସୂଚନା ଦେଲେ ଉପ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭାତୀ ପରିଡ଼ା । ଝିଅ ଜନ୍ମ ହେବାର ବର୍ଷକ ଭିତରେ ତା ଖାତାକୁ ସରକାର

ଏସ୍‌ଏଫ୍‌ଏସ୍‌ଏସ୍ ହିତାଧିକାରୀ ଅତିରିକ୍ତ ଚାଉଳ କୋଟା ପାଇବେ । ଏହି ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜ୍ୟର ଟାର୍ଗେଟେଡ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ଡିଷ୍ଟ୍ରିବ୍ୟୁଶନ ସିଷ୍ଟମ ଅଧୀନ ସମସ୍ତ ହିତାଧିକାରୀ ପରିବାର ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମାସିକ ନିୟମିତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଚାଉଳ କୋଟା ବ୍ୟତୀତ ମୁଣ୍ଡ ପିଛା ୫ କେଜି ଲେଖାଏ ଅତିରିକ୍ତ ଚାଉଳ ମାଗଣାରେ ପାଇବେ । ରାଜ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଆଇନ ଅଧୀନରେ ୯୭ ଲକ୍ଷ ୯୭ ହଜାର ୫୭୨ ପରିବାରର ୩ କୋଟି ୨୨ ଲକ୍ଷ ୮୯ ହଜାର ୨୯୨ ଜଣ ହିତାଧିକାରୀ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି । ସେହିପରି ରାଜ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୯୮ ହଜାର ୭୨୫ ପରିବାରର ୫ ଲକ୍ଷ ୨୨ ହଜାର ୭୩୭ ହିତାଧିକାରୀ ଉପକୃତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମାସିକ ହାରାହାରି ୧.୬୪ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ ଟନ୍ ହିସାବରେ ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ୧୯.୭୧ ଟନ୍ ଚାଉଳ ରାଜ୍ୟର ଟାର୍ଗେଟେଡ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ଡିଷ୍ଟ୍ରିବ୍ୟୁଶନ ସିଷ୍ଟମ ଅଧୀନ ହିତାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଏମଏପିଓଇ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟର ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସୁଦୃଢ୍ ହୋଇଯିବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ମେଡିକାଲ, ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ପାଠ୍ୟକ୍ରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି, ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଏବଂ ପଛୁଆ ବର୍ଗମାନଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ନାମଲେଖା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଣିକି ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି (ଏସ୍‌ଟି)ଙ୍କୁ ୨୨.୫୦%, ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି (ଏସ୍‌ସି)ଙ୍କୁ ୧୭.୨୫% ଏବଂ ସାମାଜିକ ଓ ଶିକ୍ଷାଗତ ପଛୁଆବର୍ଗ (ଏସ୍‌ଇସି)ର ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ଲାଗି ୧୧.୨୫ ପ୍ରତିଶତ ସଂରକ୍ଷଣ ମିଳିବ । ଶନିବାର ଲୋକସେବା ଭବନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୈଠକ ପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୈଠକରେ ୧୩ଟି ବିଭାଗରେ ମୋଟ୍ ୧୯ଟି ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଥିବା ବେଳେ ସେଥିରୁ ୧୬ଟି

ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ମିଳିଛି । ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ସରକାର ଆଣିଥିବା ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ରାଜ୍ୟର ସବୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ସେମାନଙ୍କ ଅନୁବନ୍ଧିତ କଲେଜ ଓ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ଆଇଟିଆଇ ଏବଂ ପଲିଟେକ୍ନିକ୍ଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ, ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆପ୍ଲିକେଶନ, ମେଡିସିନ, ସର୍ଜରି, ଡେଣ୍ଟାଲ, ନର୍ସିଂ, ଫାର୍ମାସି, ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରାଣିଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ, ଆୟୁର୍ବେଦ, ହୋମିଓପାଥି, ଏଗ୍ରିକଲ୍ଚର ଆଣ୍ଡ ଆଲାଇଏଡ୍ ସାଇନ୍ସ, ଆର୍କିଟେକ୍ଚର, ପ୍ଲାନିଂ, ସିନେମାଟିକ ଆର୍ଟ ଆଣ୍ଡ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଆଦି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଏହାସହ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ସମୟରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ପାଠ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ନାତକ ଓ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ସ୍ତରରେ ସାର୍ଟିଫିକେଟ, ଡିପ୍ଲୋମା ଓ ଡିଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନୂତନ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ରାଜ୍ୟରେ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୨%ରୁ ଅଧିକ ରହିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ରାଜ୍ୟର ବୈଷୟିକ, ବୃତ୍ତିଗତ, ମେଡିକାଲ ଓ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ ମାତ୍ର ୧୨% ଥିଲା । ସେହିପରି ଅନୁସୂଚିତ ଜାତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ରାଜ୍ୟରେ ୧୭%ରୁ ଅଧିକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାତ୍ର ୮% ସଂରକ୍ଷଣ ଥିଲା । ସେହିପରି ସାମାଜିକ ଓ ଶିକ୍ଷାଗତ ପଛୁଆ ବର୍ଗମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିଲା । ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ ଓ ସଶକ୍ତିକରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ପାର୍ଥକ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା । ସ୍ୱାଧୀନତାର ୭୮ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟସ୍ତ୍ରୋତରୁ ବାହାରେ ଥିବା ଏହି ବର୍ଗର ଜନସାଧାରଣ ଓ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନେକ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଦାବି ଓ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁପାତରେ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ କୌଣସି ସରକାର ଏପରି ପଦକ୍ଷେପ ନେଉ ନ ଥିଲେ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି, ଖୁସିର ବିଷୟ ଏସ୍ତି, ଏସ୍ତି ଏବଂ ପଛୁଆ ବର୍ଗ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଅଧିକାର ଓ ସଶକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ଦିଗରେ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ହେବ । ଅଣ୍ଡର ଗ୍ରାଜୁଏଟ ଏବଂ ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏଟକୁ ମିଶାଇ ରାଜ୍ୟର ସମୁଦାୟ ମେଡିକାଲ ସିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ୨୪୨୧ । ଏହି ନୂତନ ସଂରକ୍ଷଣ ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାପରେ ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି(ଏସ୍ତି)ଙ୍କ ସିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ୨୯୦ରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୫୪୫ରେ ପହଞ୍ଚିବ । ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି(ଏସ୍ତି)ଙ୍କ ପାଇଁ ସିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ୧୯୩ରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୩୯୩ ହେବ । ସେହିପରି ସାମାଜିକ ଓ ଶିକ୍ଷାଗତ ଭାବେ ପଛୁଆ ବର୍ଗର ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ମେଡିକାଲ ସିଟ୍ ସଂଖ୍ୟାରେ କିଛି ସଂରକ୍ଷଣ ନ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ୨୭୨ଟି ସିଟ୍ ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବ । ସେହିପରି ସମୁଦାୟ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ସିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ୪୪,୫୭୯ ମଧ୍ୟରୁ ଏସ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଆସନ ସଂଖ୍ୟା ୫୩୪୯ରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୧୦,୦୩୦ ହେବ । ଏସ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ୩୫,୨୨୮ ଆସନ ସଂରକ୍ଷଣ ରହୁଥିବା ବେଳେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୨୨୨କୁ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ସେହିପରି ଏସ୍ତିବିସିଙ୍କ ପାଇଁ ୫୦୧୫ଟି ସିଟ୍ ସଂରକ୍ଷଣ ରହିବ । ପୂର୍ବରୁ ଏସ୍ତିବିସିଙ୍କ ପାଇଁ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂରେ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିଲା ।

ଏଣିକି ଆଉ ଖୋଲାରେ ଗ୍ୟାସ ମିଳିବନି । ବାଟରେ, ବଜାରରେ ଖୋଲାରେ ମିଳିବନି ଗ୍ୟାସ । ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଆଉ ଖୋଲାରେ ଗ୍ୟାସ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ଆଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ଗ୍ୟାସ ବିକ୍ରିକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । କେବଳ ଏଜେନ୍ସି ଲାଇସେନ୍ସ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ଗ୍ୟାସ ବିକ୍ରି କରିବେ ।

ଦେଶରେ ଗ୍ୟାସ ସଙ୍କଟ ଭିତରେ ବଡ଼ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ଓ ଖାଉଟି କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ପାତ୍ର । ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ପେଟ୍ରୋଲ ଡିଜେଲ କେନ୍ଦ୍ର

ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛି । ଯାହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଆମେ ମାନିବୁ । ସରକାର ଯାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଛନ୍ତି ବିଚାର କରି ନେଉଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି e-kyc ଥିଲେ ହିଁ ଗ୍ୟାସ୍ ମିଳିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ମନ୍ତ୍ରୀ । ବିନା ଇ-କେଏସ୍‌ସିରେ ଗ୍ୟାସ୍ ସିଲିଣ୍ଡର ମିଳିବନି । ଏ ନେଇ ଏଜେନ୍ସିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ ଗ୍ୟାସ୍ ସଙ୍କଟକୁ ନେଇ ଚିନ୍ତାରେ ରହିଛନ୍ତି ଖାଉଟି । ଏହାରି ଭିତରେ ୫ କେଜି ଗ୍ୟାସ୍ ବିକ୍ରିକୁ ନେଇ ସ୍ୱାସ୍ଥୀକରଣ ଦେଇଛନ୍ତି ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଣ ଓ ଖାଉଟି କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ । ଶ୍ରମିକ ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ID ଦେଖାଇ ୫ କେଜି ଗ୍ୟାସ୍ କିଣିପାରିବେ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ତୈଳ ମାର୍କେଟିଂ କଂପାନୀ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ୫ କେଜି ଗ୍ୟାସ୍ କିଣିପାରିବେ । e-KYC ହୋଇଥିଲେ ପରିଚୟପତ୍ର ଦେଖାଇ କିଣିପାରିବେ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ତେଲ-ଗ୍ୟାସ୍ ସଙ୍କଟ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହାରି ଭିତରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ା ଦରରେ ଗ୍ୟାସ୍ ବିକ୍ରି କରାଯାଉଥିଲା । ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ମିଳିବା ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା । ଏହାରି ଭିତରେ ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ରବିବାର ବଡ଼ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ । ଗ୍ୟାସ୍ ସଙ୍କଟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏଣିକି ଖୋଲା ବଜାରରେ ଗ୍ୟାସ୍ ବିକ୍ରି ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଏହାସହିତ ୫ କେଜି ବାଲା ଗ୍ୟାସ୍ ସିଲିଣ୍ଡରରେ ବି ଗ୍ୟାସ୍ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯିବନାହିଁ । ଯାହା ନାଁରେ କାର୍ଡ ଥିବ ସେମାନେ ହିଁ ଗ୍ୟାସ୍ ଏଜେନ୍ସିରୁ ଗ୍ୟାସ୍ ଟାଙ୍କି ନେଇପାରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ତେବେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏଭଳି ବୟାନକୁ ଦେଖି ସାଧାରଣରେ ଅସନ୍ତୋଷ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ଏହାରି ଭିତରେ ଆଜି ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଯୁଗର୍ଣ୍ଣ ନେଇ ସ୍ୱାସ୍ଥୀକରଣ ରଖିଛନ୍ତି । ଶ୍ରମିକ ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ID ଦେଖାଇ ୫ କେଜି ଗ୍ୟାସ୍ କିଣିପାରିବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

କଟକ ଓପିଏସ୍‌ସି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ତିଗ୍ରିଧାରୀ ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦ

କରିଛନ୍ତି । ନିୟୁକ୍ତି ପାଇ ନଥିବା ଶତାଧିକ ଏମ୍ପ୍ଲୋୟିମେଣ୍ଟ ଡାକ୍ତର ବିଶୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଗତବର୍ଷ ମେ' ମାସରେ ଓପିଏସସି ଦ୍ୱାରା ୫୨୮୪ ପଦବୀ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୩ ହଜାରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ।

ଏଥିରୁ ୧୮୪୦ ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପାସ୍ କରିଥିଲେ । କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତ ଏମ୍ପ୍ଲୋୟିମେଣ୍ଟ ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଯାଞ୍ଚି ପରେ ୮୨୨ଜଣଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତି ମିଳିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ୧୦୧୮ ଜଣଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତିପତ୍ର ମିଳି ପାରିନାହିଁ ବୋଲି ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଓପିଏସସି ସଚିବ ବିଜୟ ଖଣ୍ଡାୟତ ରାଏଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ସବୁ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ହୋଇଛି । ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ୮୨୨ଜଣଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାର ଯାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବେ ସେହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ନିକଟରେ ବିଧାନସଭାର ବଜେଟ ଅଧିବେଶନ କାଳରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୁକେଶ ମହାଲିଙ୍ଗ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ କହିଥିଲେ, ଡବ୍ଲ୍ୟୁଏର୍ଓ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଡାକ୍ତର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଉପଲବ୍ଧ ଡାକ୍ତର ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟାର ଅନ୍ତର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇ ନିଅଣ୍ଟ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ସରକାର ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଓଡ଼ିଶା କାଉନ୍ସିଲ ଅଫ୍ ମେଡିକାଲ ଏଜୁକେଶନ (ଓପିଏମଆର୍) ଅଧୀନରେ ୩୫ ହଜାର ୯୧୪ ଏଲୋପାଥିକ ଡାକ୍ତର ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ମେଡିକାଲ ଓ ଘରୋଇ ମେଡିକାଲ/କ୍ଲିନିକ୍ରେ ସେବା ଯୋଗାଉଛନ୍ତି । ସେହିପରି ରାଜ୍ୟର ମୋଟ ମଞ୍ଜୁରୀପ୍ରାପ୍ତ ଡାକ୍ତର ସଂଖ୍ୟା ୧୫ହଜାର ୭୯୩ ରହିଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ୯ହଜାର ୮୨୬ ଡାକ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବାବେଳେ ୫,୯୬୭ ପଦବୀ ଖାଲି ରହିଛି । ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଓ

ବେସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜରୁ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ୩ ହଜାର ୨୫ ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ଲୋକ ସେବା ଆୟୋଗ (ଓପିଏସ୍‌ସି)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥାଏ ବୋଲି ମନ୍ତ୍ରୀ ମହାଲିଙ୍ଗ କହିଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ ଯୋଜନା ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁତାବକ ଡାକ୍ତରୀ ଡିଗ୍ରୀଧାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳୁନାହିଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ କଟକ ଓପିଏସ୍‌ସି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସୋମବାର ଶତାଧିକ ଡାକ୍ତରୀ ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ ଯୁବତୀ ଯୁବକ ପ୍ରତିବାଦ କରିଛନ୍ତି । ଡିଗ୍ରୀଧାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ହେଲା, ଆୟୋଗ ପକ୍ଷରୁ ୨୦୨୫ ଫେବୃଆରୀରେ ୫,୨୪୮ ମେଡିକାଲ ଅଫିସର ପଦ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରି ଥିବା ବେଳେ ଏଥିରେ ୩,୯୫୫ ଡାକ୍ତରୀ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଗତବର୍ଷ ଜୁନ୍‌ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୨,୯୨୧ ଜଣ ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଓ ଅଗଷ୍ଟରେ ଫଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ୧,୮୪୦ ଜଣ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଯାଞ୍ଚି କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ପରୀକ୍ଷାରେ ସାଧାରଣ ବର୍ଗଙ୍କ ସିଟ୍ ସଂଖ୍ୟା ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ନଥିବା ଦର୍ଶାଇ ଆବେଦନକାରୀ ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ କୋର୍ଟ ଘଟଣାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ସହ ଏଥିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଚାହିଁଲେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇପାରିବେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଚଳିତବର୍ଷ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩୧ରେ ନିଯୁକ୍ତି ତାଲିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ୮୨୨ ଜଣଙ୍କ ନାମ ରହିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ୧,୦୧୮ ଜଣଙ୍କର ନାମ ନ ଥିଲା । ତେବେ ଏହି ୧,୦୧୮ ଜଣଙ୍କ ନାମ ନିଯୁକ୍ତି ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନେଇ ଡିଗ୍ରୀଧାରୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ । ଏନେଇ ଓପିଏସ୍‌ସି ସଚିବ ବିଜୟ ଖଣ୍ଡାୟତରାଏ କହିଛନ୍ତି, ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ରାୟ ମୁତାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା କରାଯିବ । ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଯାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିବା ତିଗ୍ରୀଧାରୀ ଡା. ଓମ୍ ସ୍ୱୟମ୍ ପ୍ରକାଶ ରାଉତରାଏ କହିଛନ୍ତି, ସରକାର ଏ ଦିଗରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଢ଼େଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହେବ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଓପିଏସ୍‌ସି ପକ୍ଷରୁ ମେଡିକାଲ ଅଫିସର ପଦ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ହେଲେ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅବହେଳା କରାଯାଇଛି । ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ୧,୦୧୮ ଜଣ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ଜୀବନ ସହ ଖେଳାଯାଉଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଡାକ୍ତର ସଂଖ୍ୟା ଅଭାବ ଥିବାବେଳେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏଥିପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଏ ଦିଗରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରନ୍ତୁ ।

ଡା. ବିଭାସ କୁମାର ସାହୁ କହିଛନ୍ତି, କୋର୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅବମାନନା କରାଯାଇଛି । ନିଯୁକ୍ତି ତାଲିକାରେ କେବଳ ୮୨୨ ଜଣଙ୍କ ନାମ ନୁହେଁ, ବରଂ ୧୮୪୦ ଜଣଙ୍କ ନାମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଉ । ଏହି ଘଟଣାରେ କୋର୍ଟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଛନ୍ତି, ହେଲେ କୋର୍ଟଙ୍କ ରାୟକୁ ପାଳନ କରାଯାଉ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଯୁକ୍ତି ଦିଗରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତୁ । ସେହିପରି ଡା. ପ୍ରିୟମ୍ ଧଳ କହିଛନ୍ତି, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିବାବେଳେ ଏବେ ସରକାରୀ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଡାକ୍ତର ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ରହିଛି । ଏପରି କି ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଉ ନାହିଁ । ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରାଯାଇଛି, ତୁରନ୍ତ ଏଦିଗରେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉ ।

ଏଣିକି ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ ଯୁଦ୍ଧ ସାବଧାନ ! ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ କୌଣସି ଅଶ୍ଳୀଳ କିମ୍ବା ଅପଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଏହା ଉପରେ ଲଗାମ ଲାଗିବ । ଏନେଇ ସରକାର କଠୋର ଆଇନ ଆଣିବେ । ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷା ବ୍ୟବହାର କଲେ କଡ଼ା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ବୋଲି ଚେତାବନୀ ଦେଇଛନ୍ତି ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ ପୃଥ୍ୱୀରାଜ ହରିଚନ୍ଦନ ।

ପ୍ରିଭେନସନ ଅଫ ହେଟ ସ୍ପିଚ୍ ଆଣ୍ଡ ହେଟ କ୍ରାଇମ୍ ଆକ୍ଟ ସରକାର ଲାଗୁ କରିବାକୁ

ଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆଇନମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ କୁସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି । କିଛି ଲୋକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମାନସିକତା ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରକୃତ ଚିକିତ୍ସା ହେବା ଦରକାର ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ଏପରିକି ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ମନଇଚ୍ଛା କାହାକୁ ଅପଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ବି ରୋକ ଲଗାଯିବ । ଅଜ୍ଞୁଣ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଇନ କମିଶନ ଏକ ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ପୃଥ୍ୱୀରାଜ କହିଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜନୀତିରୁ ଏକ ବଡ଼ ଖବର ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି । ରାଜ୍ୟ ସଭାରେ ବିଜେଡି ସଂସଦୀୟ ଦଳ ନେତା ପଦରୁ ଇସ୍ତଫା ଦେଇଛନ୍ତି ତନ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାତ୍ର । ସେ ନିଜର ଇସ୍ତଫା ପତ୍ର ଦଳର ସଭାପତି ତଥା ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି । ଇସ୍ତଫାର ସ୍ୱଳ୍ପ କାରଣ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣାପଡ଼ି ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହାକୁ ନେଇ ଚର୍ଚ୍ଚା ଜୋର ଧରିଛି ।

ସମ୍ପ୍ରତି ପାତ୍ରଙ୍କ ଇସ୍ତଫା ପରେ ଏବେ ରାଜ୍ୟ ସଭାରେ ଦଳର ନେତୃତ୍ୱ କିଏ ନେବ, ସେ ନେଇ ଆଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ସମ୍ପ୍ରତି ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଏମ୍ପି ଭାବେ ଦିଲ୍ଲୀ ଦରବାରରେ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱର ଉଠାଇ ଆସୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦଳ ପାଇଁ ବେଶ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ଃ କେଜିଆ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ନେଇ ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର ବଡ଼ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ପେଟ୍ରୋଲ ପମ୍ପରେ ମିଳିବ ଝ କେଜିଆ ଏଲ୍ପିଜି ଗ୍ୟାସ । ଝ କେଜିଆ ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ବିତରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦୁଇ ରହିଥିବା ବେଳେ ଆଜି ସ୍ୱଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି ଯୋଗାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ । ସରକାରଙ୍କ ଫ୍ରୁ ଟ୍ରେଡ୍ ଏଲ୍ପିଜି ସ୍କିମରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଦେଖାଇ ଶ୍ରମିକ ଓ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ନେଇପାରିବେ ।

ଝ କେଜି ଗ୍ୟାସ ନେବା ପାଇଁ ୧୫୩୭ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ହେବ । ଯଦି ରିଫିଲ

କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବେ ତାହେଲେ ଝ କେଜି ସିଲିଣ୍ଡରକୁ ଝଂଘା ଟଙ୍କା ପଡ଼ିବ । କମ୍ପାନୀ ସିଲିଣ୍ଡର ହିଁ ରିଫିଲିଂ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି କୌଣସି ଏଜେଣ୍ଟ କଳାବଜାରୀ କରିବେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ।

ଆଜି ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁବାର ଓଡ଼ିଶାର ଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନୂତନ ଅଧ୍ୟାୟ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛି । ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ କଟକରେ ଆଉ ଅଯୋଷିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍‌କାର୍ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ବଡ଼ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଅଯୋଷିତ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କାର୍ ହେଲେ ଜେଲ୍ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି, ଏହି ଦୁଇ ସହରବାସୀଙ୍କୁ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ତଥା ଗୁଣାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସେବା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଆଜି ବାଲିଅନ୍ତାଠାରେ ୨୧୨ରୁ ଅଧିକ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଗ୍ରୀଡ଼ ସର୍ବ୍ଵେଶନ ଗୁଡ଼ିକର ଲୋକାର୍ପଣ କରିଛି । ବାଲିଅନ୍ତା, ସତ୍ୟନଗର, ନୟାପଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଏସ୍‌ସ୍‌ବି ମେଡିକାଲଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଟ୍ରିନ୍-ସିଟିର ପ୍ରାୟ ୩୩ ଲକ୍ଷ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବ । ବହୁ ବର୍ଷ ଧରି ଆଇନଗତ ଓ ବୈଷୟିକ ସମସ୍ୟାରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ପଡ଼ିରହିଥିବା ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ସରକାର ଦୃଢ଼ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ବଳରେ ମାତ୍ର ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସଫଳତାର ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ଅନନ୍ତ ଅମ୍ବାନୀଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ଅବସରରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ କିସ୍ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ରିଲାଏନ୍ସର ଚାକିରି ସୁଯୋଗ, ଚଳିତ ଶିକ୍ଷାବର୍ଷରେ କିସ୍ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ଛାତ୍ରବୃତ୍ତି, କେଜିରୁ ପିଜି ସ୍ତରରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିବା ଟପ୍‌ପରମାନଙ୍କୁ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ କେନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦତାରା ପରିଦର୍ଶନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଆଦି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଅନନ୍ତଙ୍କ ଘୋଷଣା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ କିସ୍‌ର ୩୦ଜଣ ସ୍ନାତକଙ୍କୁ ରିଲାଏନ୍ସ ଗ୍ରୁପ୍‌ର ବିଭିନ୍ନ କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଏହା

ଜନଜାତି ଯୁବତୀଯୁବକଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ କ୍ୟାରିୟର ପଥ ଖୋଲିବ । ସେହିପରି ଶିକ୍ଷାଗତ ଜ୍ଞାନକୁ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧିକରିବା ନିମନ୍ତେ କିମ୍ବ ସମସ୍ତ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅନନ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଖୁସି ଓ ଦୀର୍ଘ ଜୀବନ କାମନାକରି ଶ୍ରୀବାଣୀକ୍ଷେତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରରେ କିମ୍ବ ପିଲାମାନେ ଦୀପ ଜାଳି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଓ ଶ୍ରୀବାଣୀକ୍ଷେତ୍ର ବେଦପାଠଶାଳା ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନେ ବେଦପାଠ ଜରିଆରେ ଅନନ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଭକାମନା ଜଣାଇଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କିମ୍ବ ଭୁବନେଶ୍ୱର କ୍ୟାମ୍ପସ୍ ସମେତ ବଲାଙ୍ଗୀର, କଳାହାଣ୍ଡି, ବାରିପଦା ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଆଦି କ୍ୟାମ୍ପସ୍ରେ ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ର ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରମାନେ ବନ୍ତାରା ଲୋଗୋ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ମାନବ ଅକ୍ଷର ଗଠନ କରିଥିଲେ । ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କିମ୍ବ ୪୦ ହଜାର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନନ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାତ୍ରଭୋଜନର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ କିମ୍ବ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଅରୁ୍ୟତ ସାମନ୍ତ କହିଥିଲେ, କିମ୍ବ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଅନନ୍ତ ଯେଉଁ ସବୁ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ତାହା ଦ୍ୱାରା ଛାତ୍ରୀଛାତ୍ରଙ୍କ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ଭାବନାକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ମଜଭୁତ କରିବ ।

ରାଜ୍ୟରେ ପୁଣି ଜୋର୍ ଧରିଛି ମେଟ୍ରୋ ପ୍ରକଳ୍ପ ରାଜନୀତି । ମେଟ୍ରୋ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ନେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି ଏମ୍ପି ଅପରାଜିତା ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ । ପ୍ରକଳ୍ପ ବନ୍ଦ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପୁନଃବିଚାର କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅପରାଜିତା ଏହି ଚିଠି ଲେଖିଛନ୍ତି । ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୁନଃବିଚାର କରିବାକୁ ଚିଠିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଅପରାଜିତା । କିଛି ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଭ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ହିତ ପାଇଁ କରାଯାଏ ବୋଲି ଅପରାଜିତା ତାଙ୍କ ଚିଠିରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ।

ସୂଚନାଆଉକି, ପୂର୍ବରୁ ଏନେଇ ଏମ୍ପି ସମ୍ବିତ ପାତ୍ର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱର ମେୟର ସୁଲୋଚନା ଦାସ ମଧ୍ୟ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସହରକୁ

ମେଟ୍ରୋ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦରକାର ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ଏଣିକି ସଡ଼କ ଦୁର୍ଘଟଣାଗ୍ରସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିବ କ୍ୟାସ୍‌ଲେସ୍ ଚିକିତ୍ସା । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରାହତ୍ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ମାଗଣା ଚିକିତ୍ସା ମିଳିବ । ଏନେଇ କ୍ରାଇମ‌ଟ୍ରାଫ୍ଟି ପକ୍ଷରୁ ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲା SP, DCPଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଛି । ଦୁର୍ଘଟଣାଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସର୍ବାଧିକ ଦେଢ଼ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ୟାସ୍‌ଲେସ୍ ଚିକିତ୍ସା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । କ୍ୟାସ୍‌ଲେସ୍ ଚିକିତ୍ସାରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ପରଠୁ ୭ ଦିନ ଯାଏ ଚିକିତ୍ସା ସୁବିଧା ମିଳିବ । ଦୁର୍ଘଟଣାର ୨୪ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଆହତ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଭର୍ତ୍ତି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିପାଇଁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଜଣେ DySP ପାହ୍ୟାର ଅଧିକାରୀ ନୋଡାଲ ଅଫିସର ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ହେବେ । ଜାଲିଆତି ରୋକିବା ପାଇଁ ସିସିଟିଭି ଓ ଟୋଲ ଡଥ୍ୟର ସହାୟତା ନିଆଯିବ ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳିଛି ।

ରାଜ୍ୟରେ ପାରଦ ପୁଣି ଉପରମୁହାଁ ହେବ । ଦୁଇଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଠରୁ ୬ ଡିଗ୍ରୀ ତାପମାତ୍ରା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ବିଶେଷକରି ଶନିବାର ୧୧ ତାରିଖରୁ ପଶ୍ଚିମ ଓ ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶାରେ ତାପମାତ୍ରା ୪୦ ଡିଗ୍ରୀ ଅତିକ୍ରମ କରିବ ବୋଲି ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପୂର୍ବାନୁମାନ କରାଯାଇଛି । ୧୫ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୫ଦିନ ଧରି ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶା ଗରମ ଓ ଗୁଲୁଗୁଲିରେ ଛଟପଟ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ୧୧ ଜିଲ୍ଲା ବାଲେଶ୍ୱର, ଭଦ୍ରକ, ଯାଜପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, କଟକ, ଜଗତସିଂହପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ପୁରୀ, ନୟାଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ ଓ ଗଜପତିକୁ ଯେଲୋ ଞ୍ଚାର୍ନିଂ ଜାରି କରାଯାଇଛି ।

ଅପରପକ୍ଷେ ଗତ ୨୪ ଘଣ୍ଟାରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ଖଇରାଠାରେ ସର୍ବାଧିକ ୮୭ ମି.ମି. ବର୍ଷା ହୋଇଛି । ସେହିପରି କଟକ ଜିଲ୍ଲା ବାଙ୍କୀଠାରେ ୬୫ ମି.ମି., କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା ଗରଦପୁରରେ ୬୪ ମି.ମି., କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ଘଷିପୁରାରେ ୫୩ ମି.ମି., ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ରଣପୁରରେ ୪୭.୨ ମି.ମି., ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା କୃଷ୍ଣପ୍ରସାଦଠାରେ ୪୩.୫ ମି.ମି., ନିମାପଡ଼ାରେ ୪୨ ମି.ମି., ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ଟାଙ୍ଗୀରେ ୪୦ ମି.ମି. ବର୍ଷା ରେକର୍ଡ ହୋଇଛି ।

ଶୁକ୍ରବାର ମଧ୍ୟ ବାଲେଶ୍ୱର, ଭଦ୍ରକ, ଯାଜପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, କଟକ, ଜଗତସିଂହପୁର, ପୁରୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ନୟାଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ, ଗଜପତି ଆଦି ଜିଲ୍ଲାରେ ଘଡ଼ଘଡ଼ି ସହିତ ବର୍ଷା ଓ ପବନ ନେଇ ଯେଲୋ ଓ୍ଵାର୍ନିଂ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ବର୍ଷା ସମୟରେ ୩୦ରୁ ୪୦ କି.ମି. ବେଗରେ ପବନ ବହିବ ବୋଲି ବିଭାଗ ପୂର୍ବାନୁମାନ କରିଛି ।

ଭଦ୍ରକର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ଭଦ୍ରକାଳୀ ମନ୍ଦିରର ଦୁର୍ଗ୍ଗରେ ଥିବା ଟଙ୍କା ରବିବାର ରାତିରେ ଚୋରି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଚୋରିରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ୨ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ଭଦ୍ରକ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ପୋଲିସ ସୋମବାର ଅପରାହ୍ଣରେ ଗିରଫ କରିଥିଲା । ଭଦ୍ରକ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ପୋଲିସ ମନ୍ଦିରକୁ ନେଇ କିପରି ଚୋରି କରିଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ପଚାରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଚୋରି କରିଥିବା ଯୁବକ ପୋଲିସ ଆଗରେ ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟକର ବୟାନ ରଖିଛନ୍ତି । ଚୋରି କରିଥିବା ରାତିରେ ଛାତିଥରା ଅନୁଭୂତି ପୋଲିସ ଆଗରେ ବଖାଣିଥିଲେ ଭଦ୍ରକେ । ଯାହାର ଦୃଶ୍ୟ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଭାଇରାଲ ହେଉଛି । ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ଯୁବକଙ୍କ କହିବା ମୁତାବକ ଘୋଡ଼ାମେଲଣ ଦେଖିବାକୁ ସେମାନେ ଭଦ୍ରକାଳୀ ନିକଟସ୍ଥ ଆହାରପଦା ମହାରଣା ସାହିର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଘରେ ରହିଥିଲେ । ରାତିରେ ଘୋଡ଼ା ମେଲଣ ଦେଖିବା ବେଳେ ମନ୍ଦିର ଦୁର୍ଗ୍ଗରେ ଲୋକମାନେ ଟଙ୍କା ପକାଉଥିବା ଦେଖି ଚୋରି କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରିଥିଲେ । ଜଣେ ଯୁବକ ମନ୍ଦିରର ପଛପାଖ ଗେଟ୍ ପାଖରେ ରହିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଗେଟ୍ ଚଢ଼ି ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ମା'ଙ୍କ କୋଠ ଘର ଆଲମିରା ତାଲା ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ କେହି ଆସିବା ପରି ଜଣାପଡ଼ିବା ସହ ପାଉଁଜିର ଛମ ଛମ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲା । ଲାଇଟ୍ ଦମ୍ ଦମ୍ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରେ ଭୟଭୀତ ହେବା ସହ ତାଙ୍କ ଛାତି ଧରି ଉଠିଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ମା'ଙ୍କ ଅଳଙ୍କାରକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଥିଲେ । ବାହାରେ ଥିବା ସହଯୋଗୀ ଯୁବକଙ୍କୁ ଡାକିବାରୁ ସେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ । ଶେଷକୁ କେବଳ ଦୁର୍ଗ୍ଗ ଭାଙ୍ଗି ଟଙ୍କା ନେଇ ମା'ଙ୍କ ଲୁଗାରେ ବାନ୍ଧି ଗେଟ୍ ଉପରେ

ଚଢ଼ି ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଥିଲେ । ବାହାରକୁ ଆସିବା ପରେ ଏକ ବିରାଟ ଛାଇ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସିଥିଲା । ଏଥିରେ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ଉଭୟେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବା ବେଳେ କିଛି ଟଙ୍କା ସେଠାରେ ଗଳି ପଡ଼ିଥିଲା ବୋଲି କହିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଏହି ଛାତିଧରା ଅନୁଭୂତି ଏବେ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଖୁବ ଭାଇରାଲ୍ ହେଉଛି ।

ପ୍ରକାଶଥାଉ କି, ଚୋରି ନେଇ ମନ୍ଦିର ଟ୍ରଷ୍ଟି ଉପଜିଲାପାଳଙ୍କ ଅଭିଯୋଗକ୍ରମେ ମାମଲା (ନଂ. ୨୮୩/୨୨) ରୁଜୁ ହୋଇଥିଲା । ଏନେଇ ଏସ୍ପି ମନୋଜ ରାଉତ କହିଛନ୍ତି ମା' ଭଦ୍ରକାଳୀ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଚୋରି ବାହାର ଲୋକ କରିଥିବେ । ଏହି ଆଧାରରେ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇ ଗଦି ସାମନ୍ତରାୟପୁରର ୨ୟ ବକ ଆହାରପଦା ମହାରଣା ସାହିରେ ଗତ ୩/୪ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ହାବଭାବ ସନ୍ଦେହଜନକ ଥିବା ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲା । ପରେ ୨ ଯୁବକ ଦୀପୁନ ବେହେରା ଓ ସିପୁନ ବାରିକଙ୍କୁ ଯୋଲିସ ଥାନାକୁ ଆଣି ପଚରାଉଚୁରା କରିଥିଲା । ପରେ ସେମାନେ ଚୋରି କରିଥିବା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଲାଗିରହିଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ପରିସ୍ଥିତି ଏବେ ସ୍ଥାନୀୟ ରକ୍ଷନ ଗ୍ୟାସ (LPG) ବଜାର ଉପରେ ଶକ୍ତ ଆଘାତ ଦେଇଛି । ଏହି ଗ୍ୟାସ ସଙ୍କଟ ଯୋଗୁ କୋରାପୁଟ ଜିଲାର ଛୋଟ ହୋଟେଲ ଏବଂ ଫାଷ୍ଟ ଫୁଡ୍ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ନାହିଁ ନ ଥିବା ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ବୋରିଗୁମ୍ମା ସହରର ପ୍ରାୟ ୫୦ରୁ ଅଧିକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀ, ଯେଉଁମାନେ ଜଳଖିଆ ଓ ଫାଷ୍ଟ ଫୁଡ୍ ଦୋକାନ କରି ନିଜ ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଏବେ ଠପ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ଗତ ଏକ ମାସ ହେବ ଗ୍ୟାସ ମିଳୁ ନ ଥିବାରୁ ଅନେକ ଦୋକାନ ବନ୍ଦ ରହିଛି । ଏହାଫଳରେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ଦୈନିକ ରୋଜଗାର ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ପରିବାର ଚଳାଇବା ସହ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଠାଇବା

କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

ଏହି ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ରବି ନାରାୟଣ ନନ୍ଦ ଏବଂ ବିଜେଡି ଜିଲା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭାପତି ଦୁର୍ଗା ମିଶ୍ରଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଶନିବାର ଅପରାହ୍ନରେ ଜିଲାପାଳ ମନୋଜ ସତ୍ୟବାନ ମହାଜନଙ୍କୁ ଭେଟିଛନ୍ତି । ଗ୍ୟାସ୍ ସଙ୍କଟ ଯୋଗୁ ଆମର ଜୀବିକା ବିପନ୍ନ । ଯଦି ଶୀଘ୍ର ଯୋଗାଣ ସ୍ୱାଭାବିକ ନ ହୁଏ, ତେବେ ପରିବାର ଚଳାଇବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିବ ବୋଲି ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁରାବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଜିଲାପାଳଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ସହ ଆସନ୍ତା ୩ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ LPG ଯୋଗାଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଜିଲାପାଳ ଏହି ସମସ୍ୟାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ନେଇ ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଆଶା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟର ୩୧୮ ବସ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଡକୁ ‘ଅଟଳ ବସ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଡ’ରେ ପରିଣତ କରାଯିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସମନ୍ୱିତ ସାର୍ବଜନୀନ ସେବା ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳିପାରିବ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ଶୁକ୍ରବାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୈଠକରେ ‘ଅଟଳ ବସ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଡ’ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ ମିଳିଛି । ଲୋକସେବା ଭବନରେ ପୂର୍ବାହ୍ନ ସାଢ଼େ ୧୧ଟାରେ ରାଜ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପରେ ମୁଖ୍ୟଶାସନ ସଚିବ ଅନୁ ଗର୍ଗ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ କହିଛନ୍ତି, ଏହି ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ୨୦୩୧-୩୨ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩ ହଜାର ୪୦୦କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ଗର୍ଗ କହିଛନ୍ତି, ରାଜ୍ୟବ୍ୟାପୀ ଜିଲା ମୁଖ୍ୟାଳୟ, ଉପଖଣ୍ଡ ମୁଖ୍ୟାଳୟ, ରୁକ୍ ମୁଖ୍ୟାଳୟ, ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ସମେତ ସହରାଞ୍ଚଳ ପୌର ସଂସ୍ଥାସ୍ତରରେ ଅଟଳ ବସ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ; ଯାହା ଏକ ରଣନୈତିକ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ପ୍ରୟାସର ପ୍ରତିନିଧି କରିବ । ପରିବେଶଗତ ସ୍ଥିରତା

ସହିତ ରାଜ୍ୟ ସାରା ସାମାଜିକ ଏକତା ବୃଦ୍ଧି, ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିମୂଳକ ବିକାଶ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହାୟକ ହେବ । ଏହି ଯୋଜନାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି, ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ସାର୍ବଜନୀନ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁକୁ ‘ଅଟଳ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁ’ ଯୋଜନାର ପରିଚାଳନାର ଏକ ଛାୟା ତଳେ ଏକୀକୃତ କରିବା । ଯେଉଁଠିରେ ପୂର୍ବ ଯୋଜନା ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସହରାଞ୍ଚଳ ପୌର ସଂସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବ; ଯଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସାରା ବିକାଶ, ନବୀକରଣ, କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିଚାଳନାରେ ସମାନତା ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ ।

ମୁଖ୍ୟଶାସନ ସଚିବ କହିଛନ୍ତି, ଅଟଳ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁଗୁଡ଼ିକୁ କ’, ଖ’ ଏବଂ ଗ’ ଶ୍ରେଣୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବର୍ଗୀକୃତ କରାଯିବ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଯଥେଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ ପରିବହନ ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ପରିବହନ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଭାବରେ ନାମିତ ଏବଂ ସୁଚିତ କରାଯିବ । ସମନ୍ୱିତ ସାର୍ବଜନୀନ ସେବା ଏବଂ ସୁବିଧା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଏବଂ ବେସରକାରୀ ବସ୍ତୁ ଅପରେଟରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ । ‘ଅଟଳ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁ’ ଯୋଜନା ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ପରିବହନ ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ରାଜ୍ୟବ୍ୟାପୀ ବସ୍ତୁଷ୍ଟାଣୁଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ, ଉନ୍ନୟନ, ନବୀକରଣ, କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା, ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସନ୍ତା ୨୦୩୧-୩୨ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩,୪୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବଜେଟକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ମୁଖ୍ୟ ସଚିବ ଗର୍ବ କହିଛନ୍ତି ।

ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା କାଶୀପୁର ବ୍ଲକ୍‌ର ସିଜିମାଲି ବକ୍ସାଇଟ୍ ଖଣିକୁ ୨୦୨୩ ଫେବୃଆରୀ ୨୧ରେ ବେଦାନ୍ତ ଲିଜ୍ ନେଇଥିଲା । ସେବେଠାରୁ ଏହାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଆଦିବାସୀ

ଲୋକମାନେ ବିରୋଧ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏହି ବିରୋଧକୁ ବେଦାନ୍ତ କମ୍ପାନୀ ଖାତିର ନ କରି ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ସହାୟତାରେ ସେଠାରେ ଜୋର୍ ଜବରଦସ୍ତ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇଛି । ଏହି ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ସେଠାରେ ହିଂସା ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ ରାଜ୍ୟର ୩ ପ୍ରମୁଖ ଦଳ ଭାଜପା, ବିଜେଡି ଏବଂ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଢଙ୍ଗରେ ବିରୋଧ କରାଯିବା କଥା ତାହା କରାଯାଉନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଏହି ଘଟଣାରେ ମୁହଁରେ ତୁଣ୍ଡି ବାନ୍ଧି ଦେଇଥିବା ଭଳି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି ।

ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଦଳ ବିଜେଡି ପକ୍ଷରୁ ଏହି କଥାକୁ ନେଇ ରାଜ୍ୟସ୍ତରର କୌଣସି ନେତା ମୁହଁ ଖୋଲୁନାହାନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକାଧିକ ଥର ଖବରଦାତା ସମ୍ମିଳନୀ କରୁଥିବା ବିଜେଡି ନେତାମାନେ ସିଜିମାଲିରେ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟରେ ଯେମିତି କିଛି ଜାଣିନାହାନ୍ତି ସେମିତି ଅଛନ୍ତି । ମିଳିଥିବା ଖବର ଅନୁଯାୟୀ, ବିଜେଡିର କେତେଜଣ ଆଗଧାଡ଼ିର ନେତା ସିଜିମାଲି ଗସ୍ତକରି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କରାଯାଉଥିବା ଆକ୍ରମଣ ଘଟଣାକୁ ବିରୋଧ କରିବା ଲାଗି ଦଳର ସଭାପତିଙ୍କଠାରୁ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଦଳ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅନୁମତି ନ ମିଳିବା ପରେ ବରିଷ୍ଠ ନେତା ରଣେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତାପ ସ୍ୱାଇଁ ଏକାକୀ ସିଜିମାଲି ଗସ୍ତକରି ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ମେଳିରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁ ନବୀନ ନିବାସରେ ଚିତ୍କା ଘାରିଲା । ଜିଲାସ୍ତରକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା ସ୍ଥାନୀୟ କେତେଜଣ ନେତା ପ୍ରଭାବିତ ଅଞ୍ଚଳ ଗସ୍ତ କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା, ସାଧାରଣରେ ବାର୍ତ୍ତା ଦେବାକୁ ଯେ ବିଜେଡି କୌଣସି ଭାବେ ବେଦାନ୍ତକୁ ସମର୍ଥନ କରୁନାହିଁ । ବିଜେଡି ସଭାପତି ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ କଥାରେ ସକ୍ରିୟ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏହି ଘଟଣାକୁ ନେଇ କିଛି ଲେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଭଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ, ସିଜିମାଲି ବକ୍ସାଇଟ୍

ଖଣିକୁ ୨୦୨୩ ଫେବୃଆରୀ ୨୧ରେ ବେଦାନ୍ତ ଲିଜ୍ ନେବା ସମୟରେ ବିଜେଡି ରାଜ୍ୟରେ ସରକାରରେ ଥିଲା । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ, ଆଦିତ୍ୟ ବିର୍ଲା କମ୍ପାନୀର ଉତ୍କଳ ଆଲୁମିନା ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ବକ୍ସାଇଟ୍ ଖନନ କରୁଛି । ସେହି କମ୍ପାନୀ ମଧ୍ୟ ଜନବିରୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ହେତୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ବିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଆସିଛି ।

କୋରାପୁଟ ଏବଂ ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ସବୁବେଳେ କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରତି ଜନସମର୍ଥନ ଭଲ ରହିଆସିଛି । ଲଗାତର ୨୦୧୯ରୁ କୋରାପୁଟ ଲୋକ ସଭା ଆସନ କଂଗ୍ରେସ ଦଖଲରେ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଓଡ଼ିଶାର ୨୧ ଲୋକ ସଭା ଆସନରୁ କଂଗ୍ରେସ ଏହି ଜିଲ୍ଲାରୁ ଏକମାତ୍ର ଏମ୍ପି ପାଇପାରିଛି । ରାୟଗଡ଼ାରେ ମଧ୍ୟ କଂଗ୍ରେସର ସ୍ଥିତି ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକ ତୁଳନାରେ ଭଲ । ହେଲେ ସେଠାକାର ଏତେବଡ଼ ଏକ ଘଟଣାରେ କଂଗ୍ରେସ ରାଜ୍ୟସ୍ତରରେ କିଛି ପାଟି ଖୋଲୁନାହିଁ । କେବଳ ଏକ ଟିମ୍ ଗଠନ କରିଦେଇ ଦଳ ସେଠାର ରିପୋର୍ଟ ଦେବାକୁ କହିଛି । ମାତ୍ର ଯେଉଁ କମିଟି ଗଠନ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି କଂଗ୍ରେସ ଜାରି କରିଛି ସେଥିରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ବେଦାନ୍ତ ପକ୍ଷରୁ ଖଣି ଲିଜ୍ ପାଇଁ ଏମିତି ଘଟୁଛି ତା'ର ରିପୋର୍ଟ ଦିଅ ବୋଲି କୁହାଯାଇନାହିଁ । କେବଳ ଧର୍ମକୁ ଆଖିଠାର ଭଳି ଏକ ଟିଠି କଂଗ୍ରେସ କରି କେତେଜଣ ନେତାଙ୍କୁ ପଠାଇଦେଇଛି ବୋଲି ଚର୍ଚ୍ଚା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଏହି ୨ ବିରୋଧୀ ଦଳର ନୀରବତା ରାଜନୈତିକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ରେ ପକାଇଛି ।

ଆତଙ୍କବାଦୀ କଳା କାରନାମାର ହୋଇଛି ପର୍ଦ୍ଦାଫାଶ । ଦେଶ ବିରୋଧରେ ଏକ ବଡ଼ ଧରଣର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଆତଙ୍କୀଙ୍କୁ ଆସି ଧରିଛି ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ । କ୍ୟାପିଟାଲ ଥାନା ଅଞ୍ଚଳରୁ ଶୁକ୍ରବାର ରାତିରୁ ଶେଷ ଇମ୍ରାନ ନାମକ ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କୁ ଉଠାଇ ନେଇଥିଲା ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଟିମ୍ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲା । ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଦେଶ ବିରୋଧୀ ପୋଷ୍ଟ, ପାକିସ୍ତାନ ସହ ଲିଙ୍କ୍ ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯୋଗ ଇମ୍ରାନଙ୍କ ନାଁରେ ଥିଲା । ଏନେଇ ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି ଦିଲ୍ଲୀ ପୋଲିସ ।

ସୁଚନାଥାଉକି, ଦିଲ୍ଲୀରେ କିଛି ଯୁବକ ଗିରଫ ହେବା ପରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ରହସ୍ୟ ଖୋଲିବାରେ ଲାଗିଛି । ସମ୍ଭବ ଆତଙ୍କୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଅଭିଯୋଗରେ ପୋଲିସ ହାତରେ ନୂଆ ତଥ୍ୟ ଲାଗିଛି । ଇମ୍ରାନ ଦେଶ ବିରୋଧରେ ରୀତିମତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ରଚୁଥିବା ପୋଲିସ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛି । ତେବେ ଖାଲି ଯେ, ଇମ୍ରାନ କି ତାଙ୍କ ସହ ଆଉ କାହାର ଲିଙ୍କ୍ ରହିଛି ସେନେଇ ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ଜାରି ରହିଛି ।

ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ବାହାର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଅଳଙ୍କାର ଗଣତି ଶନିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଧର୍ମ ଦିନରେ ଶେଷହୋଇଛି । ୧୯୭୮ ମସିହା ତାଲିକା ଅନୁସାରେ ମେଳକ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ୧୧୮ ପ୍ରକାର ଅଳଙ୍କାର ଥିବାବେଳେ ଏବେ ତାହା ୧୪୭ରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ଡ. ଅରବିନ୍ଦ ପାଢ଼ୀ ଏବଂ ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ କମିଟି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜଷ୍ଟିସ୍ ବିଶ୍ୱନାଥ ରଥଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ତଥା ଜିଲାପାଳ ଦିବ୍ୟଜ୍ୟୋତି ପରିଡ଼ା, ଏସ୍ପି ପ୍ରତୀକ ସିଂ, ଅଧିକୃତ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ, ଛତିଶା ନିଯୋଗ ନାୟକ, ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ସର୍କମିଟି ସେବକ ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସହଯୋଗୀ ପୂର୍ବାହ୍ନ ୧୦ଟା ୩୫ରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ବାହାରି ୧୦ଟା ୪୧ରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ । ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପାଶର୍ବ ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନକରି ବେହରଣ ଦ୍ୱାରଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ମେଟାଲ ଡିଟେକ୍ଟର ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚି ପରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦେଇ ଗଣତି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ପୂର୍ବାହ୍ନ ୧୧ଟା ୩୦ରେ

ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଦ୍ୱାର ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ ମାର୍ଗଦର୍ଶିକା ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀକୁ ନିଷ୍ଠାର ସହ ସମ୍ପାଦନକରି ବାହାର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାରରେ ଗଢ଼ିତ ଅଳଙ୍କାରଗୁଡ଼ିକର ଗଣତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଦ୍ୱାର ସନ୍ଧ୍ୟା ୬ଟା ୩୫ରେ ବନ୍ଦ କରାଯାଇ ମୁଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମସ୍ତ ରେକର୍ଡ଼ ତାଟା ଚିପ୍ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଶାଖା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଷ୍ଟାଫ୍‌ରୁମ୍‌ରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ଡ. ପାଢ଼ୀ କହିଛନ୍ତି, ୧୯୭୮ର ତାଲିକା ଅନୁଯାୟୀ କିଛି ଅଧିକ ଅଳଙ୍କାର ଭଣ୍ଡାରମେଳାପ ଗଣତି କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ୨୦୨୨ ମସିହା ତାଲିକାରେ ସାମଲ କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱଚ୍ଛତା ସହକାରେ ବାହାର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଗଣତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ସୋମବାରଠାରୁ ଭିତର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଅଳଙ୍କାର ଗଣତି କରାଯିବ । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଦିନ ଜିଲା ଟ୍ରେଜେରିରୁ ଚାବି ଅଣାଯିବ । ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍‌ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଖୋଲାଯାଇ ଗଣତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରହିବ ବୋଲି ପାଢ଼ୀ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ କମିଟି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଜଷ୍ଟିସ୍ ରଥ କହିଛନ୍ତି, ୧୯୭୮ ମସିହା ତାଲିକା ଅନୁସାରେ ଅଳଙ୍କାର ମେଳକ କରାଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ୨ଟି ଅଳଙ୍କାର ମିଳିନାହିଁ । ତାହା ଭିତର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାରରେ ଥାଇପାରେ, ଯାହା ଗଣତି ହେଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ । ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ୧୧୮ ପ୍ରକାର ଅଳଙ୍କାର ଥିବା ବେଳେ ୨୦୨୨ରେ ତାହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୧୪୭ରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ରତ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଲେନି ଜେମୋଲୋଜିଷ୍ଟ - ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଛତିଶା ନିଯୋଗ ନାୟକ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପାଟଯୋଶୀ ମହାପାତ୍ର କହିଛନ୍ତି, ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପାରୁ ବାହାର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଗଣତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ସେଠାରେ ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ୧୧୮ ପ୍ରକାର

ଅଳଙ୍କାର ଥିଲା, ଏବେ ୧୪୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରକାରର ଅଳଙ୍କାର ପ୍ରଶାସନର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି । ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଠିକ୍‌ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କିଛି ଅଳଙ୍କାର ବା ରତ୍ନକୁ ଜେମୋଲୋଜିଷ୍ଟ ବା ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଚିହ୍ନିପାରି ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ୨/୩ଟି ଅଳଙ୍କାର ମିଳୁ ନାହିଁ । ତାହା ଭିତର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ଖୋଲାଗଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ମହିଳା ସଂରକ୍ଷଣ ବିଲ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭାତୀ ପରିଡ଼ା ରବିବାର ଏକ ବଡ଼ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ଏକ ପ୍ରେସ୍‌ମିଟିଂରେ କହିଛନ୍ତି, ୩୩% ମହିଳା ସଂରକ୍ଷଣ ଦେଶକୁ ଏକ ନୂଆ ଦିଗ ଦେବ । ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଆହୁରି ଶାଣିତ କରିବ । ପୂର୍ବ ଅପେକ୍ଷା ମହିଳା ଅଧିକ ସଶକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଉପମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଲକ୍ଷପତି ଦିଦି ହୋଇଛନ୍ତି ମହିଳାମାନେ । ପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ ମହିଳା ଭୋଟରଙ୍କ ପ୍ରତିଶତ ବି ଅଧିକ ରହିଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପରଠୁ ମହିଳାଙ୍କ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଦିନରେ ପୁଅ ଡ୍ରେସ୍ ଆଉ ରାତି ହେଲେ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଝିଅ ଡ୍ରେସ୍ । ପୁଣି ଛଦ୍ମବେଶରେ କିନ୍ନର ହୋଇ ଚୋରି ସହିତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ହାତ ପତାଇ ଭିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରୁ ଥିଲେ । ଶେଷରେ ଧରା ପଡ଼ି ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ବାଲି ଲୋଡ଼ କରିବା ସହ ରାସ୍ତା ସଫେଇ ପାଇଁ କୋଦାଳ ଧରାଇଲେ ଗ୍ରାମବାସୀ । ପରେ ଥାନାକୁ ଖବର ଦେଇ ପୋଲିସ୍ ହାତରେ ଜିମା ଦେଇଥିଲେ । ଏମିତି ଏକ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଭଦ୍ରକ ଜିଲା ଚାନ୍ଦବାଲି ଥାନା ଅଧିନରେ ।

ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଉତୁକୁଡ଼ା ପଞ୍ଚାୟତ ବୁରୁଜାଲ ଗାଁର ବିଚିତ୍ର ରାଉଳ ନାମକ ଯୁବକ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ଯିବା ପାଇଁ ଘରୁ ବାହାରି ଭଦ୍ରକ ଷ୍ଟେଶନରେ ଟ୍ରେନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଶୋଇଥିଲେ । ଶୁକ୍ରବାର ରାତି ୧୧ଟା ବେଳେ ଭଦ୍ରକ ଜିଲାର ବନ୍ତ ରୁକ ଅଧିନସ୍ଥ ବଡ଼ିକ କଇଁଆ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିନସ୍ଥ ଶିଲପଟା ଗାଁର ନିରଞ୍ଜନ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ପୁଅ ମାନସ ମହାନ୍ତି

ନିଜର ରୂପ ବଦଳାଇ କିନ୍ତୁର ବେଶରେ ଭଦ୍ରକ ଷ୍ଟେଶନ ନିକଟରେ ଶୋଇବା ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ବିଚିତ୍ରଙ୍କଠାରୁ ମୋବାଇଲ୍ ସହିତ ଟଙ୍କା ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଘୋଡ଼ାଇ ହୋଇ ଶୋଇଥିବା ଚାଦରକୁ ଟେକିଲା ବେଳକୁ ବିଚିତ୍ରଙ୍କ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିବାରୁ ଦଉଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ ଯୁବକ । ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ଷ୍ଟେଶନରୁ ଧରି ଘଟଣାରେ ପୋଲିସକୁ ଜିମା ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ପୋଲିସ ଛାଡ଼ିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କର ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ଖବର ଦେଇଥିଲେ । ଚୋରି କରୁଥିବା ଯୁବକଙ୍କୁ ଶନିବାର ଭଦ୍ରକରୁ ଚାନ୍ଦବାଲି ଆଣି ଉଗ୍ରତରା ଜାରରେ ରଖିଥିଲେ । ମୋବାଇଲ୍ ଓ ଟଙ୍କା ଚୋରି ହେବାରୁ ବିଚିତ୍ର ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ନ ଯାଇ ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଚୋରି କଥା ନମାନିବାରୁ ରାସ୍ତା ସଫା କାମରେ ଲଗାଇ ପୋଲିସକୁ ଖବର ଦେଇଥିଲେ । ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ୧୧୨ ପୋଲିସ ଭ୍ୟାନ ପହଞ୍ଚି ଚୋରି କରିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଚାନ୍ଦବାଲି ଥାନାକୁ ଛଦ୍ମବେଶୀ ଯୁବକଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ପୋଲିସ ପକ୍ଷରୁ ତଦନ୍ତ ଚାଲିଛି । ଏହି ଘଟଣାରେ ଅନ୍ୟମାନେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥାଇ ଚୋରି କରୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପୋଲିସ ପକ୍ଷରୁ ତଦନ୍ତ କରାଯାଉଛି ।

ବିବାହରେ ନଥିଲା ଯାନି ଯୌତୁକ । ନ ଥିଲା ଜାତି ଭେଦଭାବ । ବାହାରି ନ ଥିଲା ବରାଡ଼ି ଶୋଭାଯାତ୍ରା । କେବଳ ୨ଟି ଫୁଲମାଳା ବିନିମୟରେ ଶନିବାର ବରଗଡ଼ ସହର ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଟାଉନ ହଲରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି ଆଦର୍ଶ ଗଣବିବାହ । ୭ଯୋଡ଼ି ବରକନ୍ୟା ପରସ୍ପରକୁ ଜୀବନସାଥୀଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଥିଲେ । ମହାତ୍ମା ଜ୍ୟୋତି ରାଓ ଫୁଲେଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ବାବା ସାହେବ ଆମ୍ବେଡ଼କର ଚାରିଟେବଲ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଆୟୋଜନ କରିଥିଲା ଏହି ନିଆରା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ । ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ୭ଯୋଡ଼ି ବରକନ୍ୟା ବରଗଡ଼ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଟାଉନ ହଲକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ବାଜାଗଜା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଟ୍ରଷ୍ଟ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ବନ୍ଦନା ମେହେର ଓ ହିମାଂଶୁ ଶେଖର ମେହେର କନ୍ୟା ମାତାପିତା ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ବାରିକ ଓ

ଅରୁ୍ୟତାନନ୍ଦ ବାରିକ ବର ମାତାପିତା ହୋଇଥିଲେ । ଅତିଥି ଏବଂ ଶୁଭେଚ୍ଛୁଙ୍କ ଗହଣରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ବରକନ୍ୟା ପରସ୍ପର ଫୁଲମାଳ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ବରପକ୍ଷ ଓ କନ୍ୟାପକ୍ଷ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନେ ନବଦମ୍ପତିଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ସହିତ ଉପହାର ଦେବା ପରେ ଆଦର୍ଶ ଗଣବିବାହ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସଭାରେ ଗ୍ରନ୍ଥର ଚେୟାରମ୍ୟାନ ଗୁଣମଣି ସୁନାନୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିବାବେଳେ ଗୁଜରାଟ ଜଳସମ୍ପଦ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଧିକାରୀ ରାକେଶ ଚୌହାନ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଥିଲେ । ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଡ. ଜିତେନ୍ଦ୍ର ହରିପାଲ, ନିହାଲ ସିଂ, ଲଙ୍କେଶ ରାବଣ, ସୁନିତ୍ୟ ବାଗ, ବରଗଡ଼ ଜିଲା ପରିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉନ୍ମୟନ ଅଧିକାରୀ ଲଲାଟ କୁମାର ଲୁହା, ଭେଡେନ ବିଡିଓ କର୍ଣ୍ଣ ସୁନା ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ୨୦ବର୍ଷ ହେଲା ଏଠାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏଭଳି ଆଦର୍ଶ ଗଣ ବିବାହ ହୋଇ ଆସୁଛି ।

ପୁଣି ଥରେ ଏହି ପତ୍ରିକାର ସମସ୍ତ ଶୁଭେଚ୍ଛୁଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ ଓ ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଉପଲକ୍ଷେ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛା । ଭଗବାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କରନ୍ତୁ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ବିଶ୍ୱରେ ଘଟୁଥିବା ଯୁଦ୍ଧଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ପ୍ରଭାବ ଭାରତୀୟ ଉପମହାଦ୍ୱୀପରେ ଦେଖାଯିବ ଏବଂ ଅଧିକ ଗରମ ଅନୁଭବ ହେବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ସାବଧାନ ରହିବେ । ଆଶା କରୁଛି ଏହି ସଂସ୍କରଣ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସଂସ୍କରଣ ଭଳି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ ।

ଧନ୍ୟବାଦ

ଡା. ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରସାଦ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା-ସମ୍ପାଦକ, ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକା

ଗାଁ ଗାଁ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ଅନେକ କଳାଛାଇ - ୩୮

ଅଶୋକ ବିଶ୍ୱାଳ

ଜିରକାଟାଙ୍ଗ ପାଖ ଜଙ୍ଗଲ-୨

ଅବିନାଶ ପିରୁ ରାସ୍ତାକୁ ଅନାଇଲା । ୭ କିମି. ଜାରଞ୍ଜା ହଟ ତଳେ ରାସ୍ତା ବଙ୍କା ଟଙ୍କା ହୋଇ ସରୁଜିମା ଭିତରେ ହଜି ଯାଇଥିଲା । ଏ ରାସ୍ତାରେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଯାଆନ୍ତିନି । ସରୁ ଯାନବାହାନ କନଭେୟରେ ଯାଏ । ରାସ୍ତା ଧାରରୁ ଏକ ଚଲାପଥ ଜାରଞ୍ଜା ଗାଁକୁ ଯାଇଥିଲା । ସେ ରାସ୍ତାରେ ସେମାନେ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ । ସୁଧୀର ଏକ ଜାରଞ୍ଜା ପିଲାକୁ ଡାକିଲା । ତା'ର ନାମ ମନେ ରଖିବା ଭଳି ମନେ ହେଉନଥିଲା । ସେଇଠି ମଣ୍ଡଳ ବୋଲି ଆଉ ଏକ କର୍ମଚାରୀ ଥିଲା । ଏକ ଜାରଞ୍ଜାସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଚଲାପଥରୁ ପିରେ ତଳକୁ ଆସୁଥିଲା । ତା'ର କାଖରେ ଏକ ଛୁଆ ଆଉ କିଛି ଛୁଆ ତା' ପଛରେ ଚାଲି ଆସୁଥିଲେ । ସରୁଗୁଡ଼ା ଲଙ୍ଗଳା ଛୁଆ ଆଉ ସମସ୍ତେ ଥିଲେ ପୁଅ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଏକ ଗାଉନ ପିନ୍ଧିଥିଲା । ମୁଣ୍ଡରେ କିଛି ଲଗାଇଥିଲା । ମୁହଁରେ ଧଳା ମାଟି ଲାଗିଥିଲା । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କିଛି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କଲା ନାହିଁ । ଏକ ଚକୋଲେଟ ଅବିନାଶ ତା' ହାତକୁ ବଢ଼ାଇଦେଲା । ସେ ଟିକେ ଶୁଙ୍ଘିଲା ଆଉ ମୁହଁରେ ପୁରାଇଦେଲା । ଚକୋଲେଟର ଗନ୍ଧ ତା'କୁ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । ସେ ଚକୋଲେଟକୁ ରୁଚୁମିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେବାଷ୍ଟିଆନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ବିସ୍କୁଟ ଥିଲା । ସେ ବିସ୍କୁଟକୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇଦେଲା । ପିଲାମାନେ ମୋଟେ ହିଂସ୍ର ନଥିଲେ । ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଏମାନଙ୍କ ପଛରେ ଟିକେ ଚାଲିଲା ଆଉ ତା' ପଛରେ ଛୁଆମାନେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାପାଇଁ ପାଖରେ ଆଉ କିଛି ନଥିଲା । କିଛି ଛୁଆ ମୁହଁରେ କଳାକଳା କିଛି

ଖାଉଥିବାର ଦେଖାଗଲା । ସୁଧୀର କହିଲା ସେଗୁଡ଼ାକ ମହୁଫେଣା । କିଛି ଛୁଆଁଙ୍କର ହାତରୁ ମହୁ ବୋହି ଆସିଥିଲା ।

ଏ ଭିତରେ ଏକ ତରୁଣ ଜାରଞ୍ଜା ରୋଡ଼ ଉପରୁ ଚଲାଚାଲୁଆକୁ ଆସିଗଲା । ସେ ହାତରେ କିଛି ଚୀର ଧରିଥିଲା । ତା'ର ମୁଣ୍ଡରେ ନାଲି ଆଉ ଧଳା ରଙ୍ଗର ରଶିର ଏକ ପଟ୍ଟା ଲାଗିଥିଲା । ହାତରେ ବାଉଁଶର ଏକ ଧନୁ ଥିଲା । ଚୀର ସବୁ ସରୁଆ ଆଉ ପତଳା, ଲୁହା ପାତିଆ ଅଗରେ ଲାଗିଥିଲା । ଓ-ଫଟା ଚୀର ତା' ହାତରେ ଥିଲା । ସେ ଟୋକା ଆଗକୁ ଆସି ଜାରଞ୍ଜା ଭାଷାରେ କିଛି କହିଲା । ଏମାନେ ତା' କଥା କିଛି ନ ବୁଝିବା କଥା । ତା'ର ବ୍ୟବହାର ମୋଟେ ଆକ୍ରମଣାତ୍ମକ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ସୌହାର୍ଦ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଟୋକାଟା ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଗାଁର । ଜାରଞ୍ଜା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଏ ଗାଁର । ଏମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଯିବାର ଥିଲା ।

ଚୀର କେମିତି ତିଆରି କରନ୍ତି ? ଲୁହା ଫଳି ତ ଆଗରେ । ଲୁହା ପାଆନ୍ତି କେଉଁଠୁ । ଏମିତି ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା । ଆଉ ସୁଧୀର ପାଖରେ ତା'ର ଉତ୍ତର ବି ଥିଲା । ସେମାନେ କେଉଁଠୁ ବି ଲୁହା ପାଇ ଯାଆନ୍ତି । ଚୀରକୁ ପିଟିପିଟି ପତଳା କରନ୍ତି । ଧାରପାଇଁ ବାଲିରେ ପଥରରେ ଘଷନ୍ତି । ଚୀରର ଦୁଇଧାର ତୀକ୍ଷଣ । ଆଗଟା ମୁନିଆ, ଭଲ ଧରଣର ଚୀର ।

ଏମାନେ ଜାରଞ୍ଜା ଗାଁର ପାଖଦେଇ ଆଗକୁ ଯିବେ । ରାସ୍ତା ଉପରେ ଠାଏ ଜାଗାରେ କାଦୁଅ ଥିଲା । ସେଥିରେ କିଛି ବଡ଼ ପତ୍ର ପକାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଚାଲିଲାବେଳେ କାଦୁଅ ଲାଗିବନି । ଜାରଞ୍ଜାମାନେ ଯାହାହେଉ କିଛି ଉପକରଣର ବ୍ୟବହାର ଜାଣିଛନ୍ତି । କେମିତି ଭଲ ରାସ୍ତା ହୋଇପାରିବ ତାହା ଜାଣିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଛୁଆଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । କୁଡ଼ିଆ ବା ସେହି ଘର ଭିତରକୁ ଏକ ରାସ୍ତା ଯାଇଥିଲା । ଦୁଆର ମୁହଁରେ ଦୁଇଜଣ ଜାରଞ୍ଜା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ବସିଥିଲେ । ସେମାନେ ମୁହଁରେ ଧଳା ମାଟି ଲଗାଇଥିଲେ । ଏକଦମ କଳା ମୁହଁ । ଧଳା ରଙ୍ଗରେ ମୁହଁରେ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ

ଅଙ୍କା ଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ କିଛି ରେଖା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ପାଖରେ ଏକ ଝିଅ ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଫୁଲର ମାଳା ଥିଲା । ଜାରଞ୍ଜାମାନେ ବୋଧହୁଏ ଫୁଲକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।

ସେମାନେ ଉପରକୁ ଆସିଲେ । ଘରେ କିଛି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଥିଲେ । କିଛି ଛୁଆ ଆଉ ଏକ ଟୋକା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଘରର ତଳଟା ମାଟିର । କୁଡ଼ିଆ ଚାଳରେ କିଛି ଜିନିଷ ଟଙ୍ଗା ଯାଇଥିଲା । କୁଡ଼ିଆରେ କିଛି ଘୁଷୁରି ମୁଣ୍ଡ ଟଙ୍ଗା ହୋଇଥିଲା । ତା' ଛତା ଚାଉଳ ଆଦି ଟଙ୍ଗା ହୋଇଥିଲା । କୁଡ଼ିଆ ଭିତରେ ରୋଷେଇପାଇଁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଜାଗା ଥିଲା । କୁଡ଼ିଆରେ ସମସ୍ତେ ଅଲଗା ରୋଷେଇ କରନ୍ତି । ପରିବାର ହିସାବରେ ଅଲଗା ଶୁଅନ୍ତି । ତଳେ ଏକ ପରିବାର ବସିଥିଲେ । ସ୍ୱାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ତା'ର ଛୁଆ । ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ପୁରୁଷର ଉପର ଶରୀର ଅନାବୃତ୍ତ ଥିଲା । ଛୁଆ ମାଠାରୁ ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରୁଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ତଳେ ଚାରିଟା ବାଉଁଶ ପକାଇ ଚିହ୍ନିତ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା, ପ୍ରାୟ ୬-୮ ଫୁଟରେ ୬-୮ ଫୁଟ ଜାଗା । ଏତିକି ସ୍ଥାନ ବୋଧହୁଏ ଏକ ଜାରଞ୍ଜା ପରିବାରର । କୁଡ଼ିଆ ଭିତରଟା ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ଧାରିଆ । କିଛି ରୋଷାଇ ସ୍ଥାନରେ ଅଳ୍ପ ନିଆଁ ଥିଲା । ଜାରଞ୍ଜାମାନେ ଘର ଭିତର ଅପରିଷ୍କାର କରି ନଥିଲେ ।

କୁଡ଼ିଆ ବାହାରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପାତ୍ରରେ ପାଣି ଥିଲା । ବୋଧହୁଏ ସେଇଠି ଧୂଆଧୋଇ ହୁଅନ୍ତି । ଏମାନେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ । କିଛି ତଳେ ରାସ୍ତା ଧାରରେ ଏକ ମୋଟା ବାଡ଼ି ବିମ ଭାବରେ ଦୁଇଟା ଛୋଟ ଖୁଣ୍ଟ ଉପରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ସୁଧୀର କହିଲା ଏଇଟା ଜାରଞ୍ଜାମାନଙ୍କର ମଳତ୍ୟାଗ କରିବା ସ୍ଥାନ । ଏଇଟା ଏକ ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ସେମାନେ ଏଣେତେଣେ ମଳ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେନି । ଘରଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଫୁଟ ଦୂରରେ ଚଲାଚାଳାରୁ ୪-୫ ଫୁଟ ପରେ ମଳତ୍ୟାଗ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ସେମାନେ ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼କୁ କାଠରେ ବସି ମଳତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ଏକ ଭଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଅବିନାଶ ପଛକୁ ଅନାଇଲା । ଜାରଞ୍ଜା କୁଡ଼ିଆ ଭିତରେ ଥିଲାବେଳେ ସେମାନେ

କଥାବାଣୀ କରିନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ବଡ଼ ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ ଜାରଜ୍ଞାନେ ହୁଏତ ହିଂସ୍ର ହୋଇଯିବେ । ସୁଧୀର ଆଉ ମଣ୍ଡଳ କଥାଟା ସମ୍ଭାଳି ନେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଜାରଜ୍ଞାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ କିଛି କଥା ହେଲେ । କେହି କିଛି କହିନାହାନ୍ତି ଖାଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଅନାଉଥିଲେ । ଏବେ ଆଉ କିଛି ଦେଖାଯାଉନି । ଅବିନାଶ ଶାନ୍ତିରେ ନିଃଶ୍ୱାସ ନେଲା ।

କୁଡ଼ିଆ ମୁହଁରେ ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଥିଲେ, ସେମାନେ ଅଲଗା ପରିବାରର । ଜାରଜ୍ଞାନେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଛୋଟ ଛୋଟ ଡେକଟିରେ ରୋଷେଇ କରନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଲୀ ବାରହା ମାରିଲେ ବାଣ୍ଟିକରି ଖାଆନ୍ତି । ମଝିରେ ଏକ ଡେକଟିରେ ବାରହାକୁ କାଟି ଶିଖାଯିବ । ଯାହାର ମନହେଲା ଯେତେ ଆସି ଖାଇପାରେ ।

ଆଉ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମୁହଁରେ କିଛି ଲଗାଇଥିଲା । ସେଇଟା ମାଟି । ଆଉ ମୁହଁରେ ଲଗାଇବାଟା ଏକ ପ୍ରଥା । ବାରହା ବା ଜଙ୍ଗଲୀ ଘୁଷୁରି ଖାଇଲେ ମୁହଁରେ ମାଟି ଥୋପା ଥୋପା ବା ପଟ୍ଟୀକରି ଲଗାନ୍ତି । ଏ ମାଟି ଲଗାଇଲେ କୁଆଡ଼େ ହଜମ ଠିକ ଭାବରେ ହୁଏ । ଏଇ ସାଧାରଣ ମାଟି । କିନ୍ତୁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ତ ବହୁତ ମାଟି ଲଗାଇଥିଲା । କାରଣଟା କ'ଣ ହୋଇପାରେ? ବୋଧହୁଏ ବେଶି ମାଂସ ଖାଇଥିବ । ହଜମ ହୋଇନଥିବ । ସେ ଟୋକା ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଲଗୋଲ କ'ଣ ଲଗାଇଥିଲା । ଲାଲ ଧଳା ରଶି ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । ସେଇଟା ବୋଧହୁଏ ତା'ର ଫେଶନ ଥିଲା । ଦୁଇଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଫୁଲ ଲଗାଇଥିଲେ । ବୋଧହୁଏ କେଉଁଠୁ ପାଇଥିବେ ।

ଓନେ ଆଲେ ଇକେଗେ ଆଲେମା ।— ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲା, ତା'ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ତୁମେ କ'ଣ ପାଇଁ ଆସିଛ ?

ସେଠି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅନୁସଂନ୍ଧାନ କରିବା ଚାଲିଲା କିଛି ସମୟ । ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ବନସ୍ପତିର କିଛି ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । କେଉଁ ଜାରଜ୍ଞାନେ

ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିନି । ଜାଗାଟା ଦାଲୁ, ମାଟିର ପାହାଡ଼ । ଏଠି ଆଣ୍ଡାମାନରେ ଅଧିକାଂଶ ପାହାଡ଼ ମାଟିର । ଗଛ ଭଲ ବଢ଼େ । ପାଖରେ ଏକ ଗଛ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ସେଇଟା ଏକ ବଡ଼ କାମିକା ଗଛ ବୋଲି ଅବିନାଶ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଥାରୁ ଜାଣି ପାରିଲା । ଉତ୍ତମକୁ ଗଛ କେମିତି ଭିନ୍ନ ଲାଗୁଥିଲା । ଗଛ ନାଁ ଜାରଞ୍ଜା ଛିଲକା । ସେଇଟା ପୁଣି କି ଗଛ ଆଉ ଏମିତି ନାଁ । ଏ ଗଛକୁ ଫାଡ଼ିଲେ ସିଧା ଫାଟିଯିବ । ଅନ୍ୟ ତାଳ ସିଧା ଭାବରେ ଫାଟିବନି । ଗଛଟା ଘର ତିଆରି କାମରେ ଆସେ । ଜାରଞ୍ଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ତ ପ୍ରଥମରୁ ବେଶି କିଛି ଉପକରଣ ନଥିବ । ସେମାନେ ଏମିତିଆ ଗଛକୁ ବାଛିଥିବେ । ବଡ଼ ଖୁଣ୍ଟି ତିଆରି ହେବ । ସେମାନେ ଏମିତି ଜଙ୍ଗଲରୁ କିଛି କିଛି କାମର ଗଛ ବାଛି ଥିବେ । ବେତ ବଡ଼ କାମରେ ଆସୁଥିବ । ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାଉଁଶ ଆଉ ବେତର ବ୍ୟବହାର ଆଦିବାସୀମାନେ କରନ୍ତି ।

ଏମାନେ ଟୋକେଇ ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରିରେ ବେତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଏମିତି ଟୋକେଇରେ କଙ୍କଡ଼ା ରଖନ୍ତି । ବଡ଼ କଙ୍କଡ଼ାକୁ ସହଜରେ ହାତରେ ଧରି ନିଅନ୍ତି ! ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ । ବଡ଼ କଙ୍କଡ଼ାର ପନିକି ବଳି ରାତୁଆ ଗୋଡ଼, ଧରିନେଲେ ଆଜୁଠି ଛିଢ଼ାଇ ଦେବ । କିନ୍ତୁ କାଇଦାରେ ଧରିଲେ କଙ୍କଡ଼ା ନିରୁପାୟ । ଆଗରୁ ନଧରି ପଛୁଆ ଧରିହେବ । ସେବାଷ୍ଟିଆନ ନିଜ ଅନୁଭୂତି କହୁଥିଲେ, ଧରେ ସେ ବାରାଟାଙ୍କ ପାଖ ନାଳକୁ ତୁ୍ୟଟିରେ ଯାଇଥିଲେ କାଦୁଅରେ ଚାରି ପାଞ୍ଚଟା ବଡ଼ କଙ୍କଡ଼ା ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ଆଣ୍ଟୁଏ କାଦୁଅ ଦେଖି ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ି କାଇଦାରେ ଧରିନେଲେ ଏମିତି ଦେଖୁଦେଖୁ ସେଇଠୁ ୨୫ଟା କଙ୍କଡ଼ା ଧରିଲେ ସଂନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆଣି ଏକ ତ୍ରମରେ ପକାଇ ଦେଲେଆଉ ଏକ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଖାଇବା ହୋଇଗଲା ।

ତଳପରୁ କାମସାରି ଏମାନେ ଉପରକୁ ପୁଣି ଚଢ଼ୁଥିଲେ । ଜାରଞ୍ଜା କୁଡ଼ିଆଗୁଡ଼ାକ ଦେଖାଯାଉ ନଥିଲା । ଆଉ କିଛି ଚଢ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ରାସ୍ତାସାରା ଗଛମାନଙ୍କର

ମୋଟାମୋଟା ଚେର ଥିଲା । ଯେମିତିକି ଉପରକୁ ପହାଚ ପାହାଚ କରି ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏସବୁ ଜଙ୍ଗଲରେ ମୋଟା ଚେରମାନ ଆସିଯାଏ । ଏକ ବଡ଼ ପାତକ ଗଛ ଶୁଖିଯାଇଥିଲା । ପାଖରେ ଏକ ବିଶାଳ ରେତଧୂପ ଗଛ ଥିଲା । ୧୦୦-୧୫୦ ଫୁଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବ, ମହା ବୃକ୍ଷ । ଆକାଶକୁ ଯେମିତି ଛୁଉଁଥିଲା । ଏହି ଗଛମାନଙ୍କର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଲା ବଗ୍ରେସ ଆଉ ମୋଟା ମୋଟା ଚେର । ଜାରଞ୍ଜା କୁଡ଼ିଆ ପାଖାପାଖି ଉପର ଆଡ଼କୁ କିଛି ପତଳା ବାଉଁଶ ଗଛ ଥିଲା । ମୋଟା ବାଉଁଶ ଗଛମାନ ମରିଯାଇଥିଲା । ଫୁଲ ହୋଇ ଗଛ ମରିଯାଇଛି । ଟିକିଏ ଖୋଲାଯାଗା ଆସିଲା । ଜାରଞ୍ଜା କୁଡ଼ିଆ ଦେଖାଯିବ । ଆଗରେ କେରକେଟା ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ଚାଲୁଥିଲା । ସେ ଏକ ହାତପ୍ୟାଣ୍ଟ ପିନ୍ଧିଥିଲା । ଏହି ରାଞ୍ଜି ଶ୍ରମିକମାନେ ଜଙ୍ଗଲ କାମର ଖୁଣ୍ଟି କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମ ହେତୁ ଆଣ୍ଡାମାନରେ ଆଜି ଏତେ ଉନ୍ନତି ଘଟିଛି । ଚଢ଼ିବା ହେତୁ ଅବିନାଶର ଛାତି ପଡୁଥିଲା ଉଠୁଥିଲା । ଅନେକ ଚଢ଼ିବାକୁ ପଡୁଛି । ରାସ୍ତା ମାଟିର । ତଳେ ଛୋଟଛୋଟ ପଥର ପଡ଼ିଥିଲା । ଦଶଖୋଜ ଆଗକୁ ଜଙ୍ଗଲୀ ଗଛମାନଙ୍କ ଗହଳତା ଯୋଗୁ କିଛି ଦିଶୁ ନଥିଲା । ସେମାନେ ଏକ ବଡ଼ ଗଛ ତଳେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ ।

ଏଇଟା କି ଗଛ ?- ସେବାଷ୍ଟିଆନ କେରକେଟାକୁ ପଚାରିଲେ ସେବାଷ୍ଟିଆନ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଗଛ ଚିହ୍ନି ନଥଲେ ସେମାନେ ନିଜ ଭିତରେ କଥା ହୋଇଗଲେ । ଗଛଟା ଏକ ଜଙ୍ଗଲୀ ଜାମୁଗଛ । ଧିରେ ଜାରଞ୍ଜା କୁଡ଼ିଆ ଦେଖାଗଲା । ସୁଧୀରକୁ ଆଗକୁ ଆସିବାକୁ କୁହାଗଲା । ସେ ଜାରଞ୍ଜାମାନଙ୍କ ସହ କଥା ହୋଇପାରିବ ।

ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହସିବେନି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ରାଗି ଯାଆନ୍ତି ।- ସେବାଷ୍ଟିଆନ କହିଲେ ।

ଅବିନାଶ ଅନାଇଲା । ଅଧା ଲଙ୍ଗଳା ବା ଲଙ୍ଗଳା ଆଦିମ ଆଦିବାସୀମାନେ ନିଜକୁ

ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ମନେ କରି ପାରନ୍ତି । ନିଜକୁ ସାବଧାନ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେପରୁ ଜାରଞ୍ଜା ଛୁଆମାନଙ୍କ ହସ ଶୁଣାଯାଉଥିଲା । ଛୋଟ ଛୁଆମାନେ ହସୁଛନ୍ତି । ଅବିନାଶ କୁଡିଆରୁ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଫୁଟ ଦୂରରେ ଥିଲା । ସୁଧୀର ଆଗକୁ ଚାଲିଗଲା ଆଉ ଅନ୍ୟମାନେ ତା' ପଛେପଛେ । ଅବିନାଶର ଛାତିରେ କ'ଣ ସଲସଲ ହେଉଥିଲା । ଦେଖିଲାରୁ ଜୋକଟାଏ । ଛାତିକୁ ଜୋରରେ କମୁଡୁଛି । ଏ ଜଙ୍ଗଲରେ ମାଟିରେ, ଗଛରେ ସବୁଆଡ଼େ ଜୋକ । ଏ ଜୀବଗୁଡ଼ା ରକ୍ତ ଶୋଷି ନିଅନ୍ତି । ଅବିନାଶ ଜୋକକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲା । ଉପରୁ ଜାରଞ୍ଜା ଛୁଆମାନଙ୍କ ପାଟି ସେମିତି ଶୁଣାଯାଉଥିଲା । ପଛପଟ ଚଲାବାଟରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ବସିଥିଲା । ମୁଣ୍ଡରେ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଲଗାଇଥିଲା । ସେ ଏମାନଙ୍କୁ ଅନାଇଥିଲା ।

ସୁଧୀର ଟିକେ ଧିରେ ଯାଅ ।- ଅବିନାଶ କହିଲା । ନଇଁ ଭିତରକୁ ପଶିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କୁଡିଆ ଧାର ଗନ୍ଧିଆ ହୋଇପାରେ । ଏଣୁ ଘର ଦେଇ ଗଲେ ସୁବିଧା ହେବ । ତାହା କେବଳ ସୁଧୀର ସାଥରେ ଗଲେ ହୋଇପାରେ । ଘରେ ବହୁତ ଖୁଣ୍ଟି ଲାଗିଥିଲା । ଚାଳକୁ ଦେରା ଦିଆଯାଇଛି । ଏତେ ବଡ଼ କୁଡିଆପାଇଁ ଅନେକ ଖୁଣ୍ଟିର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ଉପର ଚାଳରେ ବାଉଁଶ ବତା ଦିଆଗଲା ଭଳି ଲାଗୁଥିଲା । ସୁଧୀର ଠିକ କହିଦେଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ବେତ । ଚାଳକୁ ଠିକ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଇଛି । କିଛି ଜାଗାରେ ନିଆଁ ଥିଲା । ଗଣିଲାରୁ ମୋଟ ଚାରିଟା ଜାଗାରେ ନିଆଁ ଦେଖାଗଲା । ସୁଧୀର ଭିତରେ ପଶି ଏକ ପରିବାର ପାଖକୁ ଗଲା ଆଉ ଜାରଞ୍ଜା ଭାଷାରେ କଥା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଜଣକ ବେଶି କହୁଥିଲା । ତା'ର ଚାରିପଟେ ଚାରିଟା ବାଉଁଶ ପଡ଼ିଛି । ସେ ଭିତରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଆଉ ତା'ର ଛୁଆ ବସିଛନ୍ତି ।

ବିସ୍ମୃତ ।- ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ବୋଧହୁଏ ବିସ୍ମୃତ ମାଗୁଛି । ସେମାନେ ବୋଧହୁଏ କେତେଟା ଶବ୍ଦ ଜାଣିଗଲେଣି । କିନ୍ତୁ ବିସ୍ମୃତ ପାଖରେ ନଥିଲା । ଗାଡ଼ିରେ କିଛି ବିସ୍ମୃତ ଅଛି । ଆଣି ଦେଇହେବ ।

କ୍ୟା କାମ ଥା ?- ଏକ ଜାରଞ୍ଜା ପଚାରିଲା ।

ଅବିନାଶ କାନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ଜାରଞ୍ଜାଜଣକ ହିନ୍ଦୀ କହୁଛି ।

ଆରେ ତୁମେ ହିନ୍ଦୀ କହିପାର !- ସେ କହିଲା ।

ଏ ଟୋକାଟା ଟିକିଏ ଟିକିଏ ଜାଣେ ।- ସୁଧୀର କହିଲା ।

ଫରେଷ୍ଟ ଯାଇଥିଲେ- ସୁଧୀର ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଦେଲା । ଫରେଷ୍ଟକୁ ଜାରଞ୍ଜା ବୁଝିଲେଣି ।

ତାକୁ ତା'ର ନାଁ ପଚାର ?- ଅବିନାଶ କହିଲା ।

ଓ ବିଚେ ଆରବୋ - ଏକ ବିଚିତ୍ର ନାଁ, ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିର ନାମ । ଏଆଲା ପୁରୁଷର ନାମ ଥିଲା । ଘର ଭିତରେ କିଛି ଲୋକ ବସିଛନ୍ତି । ପରିବାର ହିସାବରେ ସୀମା ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଯାଇଛି । କିଛି ଆଉ କଥା ନାହିଁ । ଅବିନାଶ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସେ କୁଡିଆରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । କିଛି ପିଲା ଆଉ ଏକ ଜାରଞ୍ଜା ତଳକୁ ପଛରେ ଆସିଲେ । ରାସ୍ତାରୁ ଟିକିଏ ଦୂରରେ ଅବିନାଶ ନିଜ ପାଖରେ ଥିବା ସବୁ ବିସ୍ମୁଟକୁ ପିଲା ଆଉ ସେ ଜାରଞ୍ଜା । ଲୋକ ଭିତରେ ବାଣ୍ଟିଦେଲା । ସେମାନେ କେତେ ଅଳି କରିଥିଲେ ବିସ୍ମୁଟ ପାଇଁ । ଗାଡି ରାସ୍ତା ଉପରେ ଥିଲା । ଆଉ କେହି ଲୋକ ନଥିଲେ । ସେମାନେ ସେଠି ନ ଅଟକି ବାହାରି ଆସିଲେ ।

ଅପରାହ୍ନର ଶେଷ ଆଡକୁ ଜିରକାଟାଙ୍ଗ ତ୍ରିନାଧ ଆସିଥିଲେ । ଏମାନେ ଥକିଯାଇ ସେହି ହଟରେ ଅର୍ଥାତ ଏକ ବସାଘରେ କିଛି ସମୟ ବିଶ୍ରାମ ନେଉଥିଲେ । କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଜିର ଅଭିଜ୍ଞତା ଆଉ ଜାରଞ୍ଜାମାନଙ୍କ ଘର ବିଷୟରେ, ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବାହାର ବିଷୟରେ କହିଲେ । ବାହାରେ ଗରମ ନଥିଲା, ବସିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । ପଛରେ ଜଙ୍ଗଲ ଘଞ୍ଚି ହୋଇ ବେଶ ବଢିଛି । କିନ୍ତୁ ରାସ୍ତା ପାଖ ହଟ ପ୍ରାୟ ଖୋଲା ଜାଗାରେ । ସେଇଠୁ ରାସ୍ତାରେ ଯାଉଥିବା ଗାଡି ଇତ୍ୟାଦି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିହୁଏ ।

ଏଇଟା କହିପାରନ୍ତି ନାରୁରାଲ ପ୍ରୋସେସ ଅଫ ଏଲିମିନେସନ ।- ତ୍ରିନାଥଙ୍କ କଥାରେ କିଛି ସାରତତ୍ତ୍ୱ ଭରା ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ।

ଅତି ଖରାପ ଲାଗିବା କଥାଟା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ।- ଅବିନାଶ କହିଲା । ଜାରଜ୍ଞାନାନେ ଏମିତି ଭାବରେ ନିଜ ସମାଜକୁ ସମ୍ଭାଳନ୍ତି । ଏ ସଂସାରରେ ଅତି ସୁସ୍ଥ ଜୀବନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ।

କିନ୍ତୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ମୋଟେ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉନି ।-ଉତ୍ତମ କହିଲା ।

କଥାଟା ମୁଁ କେଉଁଠୁ ଜାଣିଛି । ଜାରଜ୍ଞାନାନେ ଏକ ଦୂର କେଉଁ ପାହାଡରେ ଅତି ଅସୁସ୍ଥ ଆଉ ଅପଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି ।- ସେ ଏତିକି କହି ଟିକିଏ ରହିଗଲେ । ଉତ୍ତମ ଏକ ଲମ୍ବା ଶ୍ୱାସ ନେଲା । ହଟ ଭିତରେ ହାଲକା ଆଲୋକ ବାହାରୁ ଆସୁଥିଲା । ଅବିନାଶର ଆଖି ବଡ଼ ହୋଇଗଲା । ତ୍ରିନାଥ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ? କେହି ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଗଲେ କେମିତି ପରିବାର ଆଉ ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ଦୂରରେ ଛାଡିଦେବେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ।

ଏଇଟା ହେଉଛି ନାରୁରାଲ ପ୍ରୋସେସ ଅଫ ଏଲିମିନେସନ ।- ତ୍ରିନାଥ କଥାଟାକୁ ଆଉଥରେ ଜୋରରେ କହୁଥିଲେ । ବୁଝାର ବାହାର କଥାଟା । ଏତେ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ଏମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହଣ୍ଟର ଆଉ ଫୁଡ ଗ୍ୟାଦରର ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି । ଚାଷ ବାସ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଆଉ କେଉଁ ଆଦିମ କାଳଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଏକ ଅପଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଯଥାରେ ଖାଦ୍ୟରେ ଭାଗ ବସାଇବ । ଯେଉଁଠି କାଲିର ଖାଦ୍ୟ ଚିକ୍ତା ଉକ୍ରଟ, ସେଠାରେ ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସ୍ଥାନ କାହିଁ ?

ଅତି କ୍ରୂର ପ୍ରଥା ।- ଉତ୍ତମ କହିଲା ।

ଆପଣ କଥାଟା ନିଜ ହିସାବରେ ଭାବୁଛନ୍ତି । ସବୁ ସମାଜରେ ଅନେକ କ୍ରୂର ପ୍ରଥା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରଥାନେଇ ସମାଜ ତ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛି ।- ତ୍ରିନାଥ କହି ଟିକିଏ

ଅଟକିଗଲେ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆଷ୍ଟ୍ରାଲିଆରେ ଜାରଜ୍ଞାନରେ ରୁହନ୍ତି । ଆଜି ଅବଶ୍ୟ ଜାରଜ୍ଞା ରିଜର୍ଭଦେଇ ଆଷ୍ଟ୍ରାଲିଆ ଟ୍ରଙ୍କରୋଡ ଗତି ଯାଇଛି । ଆଜିର ଆଧୁନିକ ଭାରତୀୟ ସେ ରାସ୍ତାଦେଇ ଏକ ଦ୍ୱୀପରୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱୀପକୁ ଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଜାରଜ୍ଞାର ଏଣେ ତେଣେ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା କ'ଣ? କେଉଁ ଆଦିମକାଳରୁ ଅନ୍ୟ ସଭ୍ୟତା ସହ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିନି । ସେମାନେ ସେମିତି ହସ୍ତର ଆଉ ଫୁଡ ଗ୍ୟାଦରର ଜୀବନରେ ରହି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ଖାଲି ଅତି ରୋଗୀଣା ହୋଇଯାଇଥିବା ମଣିଷ ନୁହେଁ, ଏମିତିକି ଅତି ଅସୁସ୍ଥ ଶିଶୁକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । ଦୂର କେଉଁ ଏକ ପାହାଡ ଉପରେ ତା'କୁ ଏକୁଟିଆ ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି ଆଉ ସେଇଠି ସେ ନିଃସାହଯୁ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରେ ।- ତ୍ରିନାଥ ବୁଝାଉଥିଲେ ।

ଅବିନାଶର ମୁହଁ କୁଞ୍ଚିତ ହୋଇଗଲା ।- ମଣିଷର ଏ କି ବ୍ୟବହାର । ଦିନେ ମଣିଷ ପୁଣି ତ ନରମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରୁଥିଲା । ଅନେକ କୁଖ୍ୟାତ ଜନଜାତି ନରମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ଆଫ୍ରିକାରେ । ତା' ଛଡା ପଲିନେସିଆନ ଦ୍ୱୀପମାନଙ୍କରେ ନରମାଂସ ଭକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଛି । ଖାଦ୍ୟ ଭକ୍ଷଣର କାରଣ, କିଛି ଲୋକଙ୍କ ଆଖିରେ ଲାଗୁଥିବା ଘୃଣିତ ପ୍ରଥା ସେହି ସମୟର ସମାଜର ଅସହାୟତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଦୟାମାୟା କିଛି ନାହିଁ ।- ଉତ୍ତମ କହିଲା ।

ସେମିତି କିଛି ନୁହେଁ ଉତ୍ତମ । ମଣିଷମାତ୍ରେ ଅନ୍ୟପ୍ରତି କିଛି ଦୟାର ଭାବନା ରଖିଥିବ ।- ତ୍ରିନାଥ କହିଲେ ।

ଅବିନାଶର ସ୍ୱପିର ସହ କିଛି କଥା ମନେ ପଡିଗଲା । ସ୍ୱପିର ଆଷ୍ଟ୍ରାଲିଆ ଆଦିମ ଜନଜାତି ବିକାଶ ସମିତିର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା । କାମରେ ତା'ର ଜାରଜ୍ଞାନଙ୍କ ସହ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଦେଖା ସାକ୍ଷାତ ହୁଏ । ସେ ଜାରଜ୍ଞାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପାଖରୁ ଦେଖିଛି ।

ଜାରଜ୍ଞାନାନେ କିନ୍ତୁ ମୃତକକୁ ମନେ ରଖନ୍ତି । କୁହାଯାଏ ସେମିତି କଙ୍କାଳମାନ ଜଙ୍ଗଲରେ ପଡ଼ି ରହେ । ଆଉ ଶବକୁ ବୋହିଥିବା ମଣିଷ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ବେଶ କିଛିଦିନ ପରେ ଯାଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତର ପାପୁଲିକୁ କାଟି ଆଣେ । ସେହି ପାପୁଲିକୁ ତା'ର ନିଜର ଲୋକେ ପାଖରେ ରଖନ୍ତି ।- ତ୍ରିନାଥ କହିଲେ ।

ତା'ପରେ ତ୍ରିନାଥ ନିଜ ଜାଣିଥିବା କିଛି କଥା କହିଲେ । ହଜାରହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ୧୯୪୭ ରୁ ୧୯୯୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣ୍ଡାମାନର ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ୱୀପରେ ଥଇଥାନ କରାଗଲା । ଜାରଜ୍ଞାନାନଙ୍କ ସହ ସଂଘର୍ଷ ହେବା ତ ସାଧାରଣ କଥା । ସେଟଲର, ବୁଶ ପୁଲିସ ଆଉ ଫରେଷ୍ଟ ଗାର୍ଡମାନଙ୍କ ସହ ଜାରଜ୍ଞାନାନଙ୍କ ସଂଘର୍ଷ ଲାଗି ରହିଥିଲା । ତା'ପରେ ଆସିଲା ଆଣ୍ଡାମାନ ଟ୍ରଙ୍କରୋଡ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଣ୍ଡାମାନର ଚିଡିଆଟାପୁକୁ ଉତ୍ତର ଆଣ୍ଡାମାନର ଡିଗିଲିପୁର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ଜାରଜ୍ଞାନାନଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ମଝିରୁ କଟିଗଲା । ସେଟଲମେଣ୍ଟକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ବୁଶ ପୁଲିସକୁ ନିୟୋଜନ କରାଗଲା । ସଂଘର୍ଷ ନିରନ୍ତର ଲାଗିରହିଥିଲା ।

ଅବିନାଶ ଭାରୁଥିଲା ସେ ପୁରୁଣା ଦିନମାନଙ୍କର କଥା । ରିଫୁଜିମାନେ ପୂର୍ବ ବାଙ୍ଗଳାଦେଶରୁ ପଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ଆଗର ସେଟଲରମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ତେବେ ? ଜାରଜ୍ଞା ହୋଇଯାଇଛି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଶତ୍ରୁ । ସେଟଲରମାନେ ନୁଆ ନୁଆଜମି ଦଖଲ କରିନେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରିବା ପାଇଁ ବୁଶ ପୁଲିସ ନିୟୋଜିତ । ଫଳରେ ଅନେକ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଘଟିଲା । ଜାରଜ୍ଞାନାନଙ୍କ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ କିଏ କିଛି ଭାବିଲାକି ? ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଆଉ ଜୀବନଯାପନ ଉପରେ କି କୁପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି ସେ ବିଷୟରେ କିଏ କହିଲା କି ? ଜାରଜ୍ଞାନାନଙ୍କ ଉପରେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଘୃଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଆଉ କିଏ କହୁଥିଲା- ମୋତେ ଏକ ଫାଇଟର ପ୍ଲେନ ଦିଅ । ମୁଁ ଜାରଜ୍ଞା ଅଞ୍ଚଳରେ ବମ ପକାଇବି । ଜାରଜ୍ଞାନାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଦୁଃଖ ଦିର୍ଦ୍ଦଶା ପ୍ରକୃତରେ ସେ

ଦିନମାନଙ୍କରେ କେହି ବୁଝିଲେନି । ଜାରଞ୍ଜାମାନେ ନିଜ ଧନୁ ତୀର ଧରି ଜାଗାପାଇଁ ଲଢ଼େଇ କରିଚାଲିଲେ । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟମାନବର ଆଧୁନିକ ଶକ୍ତି ଆଉ ବନ୍ଧୁକ ଆଗରେ ସେମାନେ ହାରମାନିଲେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ବହୁସ୍ଥାନକୁ ଅନ୍ୟଲୋକେ ଅକ୍ତିଆର କରିନେଲେ । ସେମାନେ ଆଜି ଦକ୍ଷିଣ ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆଷ୍ଟ୍ରାମାନର ପଶ୍ଚିମ ଉପକୂଳରେ ସୀମିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ଅନେକ ଜାଗାରେ ଲଢ଼ାଇ ହୋଇଯାଇଛି । ବାରାଟାଙ୍ଗ ତ ଗ୍ରେଟ ଆଷ୍ଟ୍ରାମାନିଜଙ୍କର ବାରାଟା ଶବ୍ଦରୁ ଉଦ୍ଭୂତ । ଆଜିର ବାରାଟାଙ୍ଗ ଦ୍ୱୀପରେ ଦିନେ ବହୁତ ତାଲିପଟ ପାମ ଥିଲା । ତାଲିପଟ ପାମର ଗ୍ରେଟ ଆଷ୍ଟ୍ରାମାନିଜ ନାମ ହେଉଛି ବାରାଟା । ଗ୍ରେଟଆଷ୍ଟ୍ରାମାନିଜଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଅନୁସାର ଏହି ବାରାଟା ବୃକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଜଣାଇଥାଏ । ସେମିତି କଦମତାଲା ମିଡିଲ ଆଷ୍ଟ୍ରାମାନର ଏକ ସେଟଲମେଣ୍ଟ ଅନେକ ଛୋଟଛୋଟ ବସ୍ତିକୁ ନେଇ ଗଢ଼ିଉଠିଛି। ଏ ଅଞ୍ଚଳ ଦିନେ ଗ୍ରେଟ ଆଷ୍ଟ୍ରାମାନିଜଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀ ଥିଲା । ଜଙ୍ଗଲ କାଟିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଅଞ୍ଚଳ ସଫା କରିଦିଆଗଲା । ଜାରଞ୍ଜାମାନେ ଖାଦ୍ୟ, ଲୁହା, ନାଲି ଲୁଗା ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ କଦମତାଲା ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ଶିକାର ପାଇଁ କିଏ ଜଙ୍ଗଲ ଗଲେ ସେମାନେ ରକ୍ତମୁଖା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କଦମତାଲାରେ ବହୁତ ଘଟଣା ଘଟିଯାଇଛି । ପାଖରେ ଅଛି ଲୁକେରାଲୁଙ୍ଗଟା, ଜାରଞ୍ଜାମାନଙ୍କ ଏକ ବଡ଼ବସ୍ତି । ଜାରଞ୍ଜାମାନେ ଅବଶ୍ୟ କେଉଁ ଜାଗାରେ ବହୁତ ଦିନ ଧରି ପ୍ରାୟ ରହିନଥାନ୍ତି । ସ୍ୱାଧୀନ ଭାରତର ସତ୍ୟ ମଣିଷ ସହ ଜାରଞ୍ଜାର ସଂସ୍ପର୍ଶ ହୋଇଛି ।

ଅବିନାଶକୁ ଲାଗୁଥିଲା ଏହି ଛୋଟଛୋଟ କଳା କଣ୍ଠେଇଭଳି ଲାଗୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ କେତେବେଳେ ଦୌଡ଼ୁଛନ୍ତି, କେତେବେଳେ ଗଛ ଚଢ଼ୁଛନ୍ତି ତ କେତେବେଳେ କୁଦା ମାରୁଛନ୍ତି, କେତେବେଳେ ପାଣିରେ ବୁଡ଼ୁଛନ୍ତି ଆଉ

ଉଠୁଛନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଲର ସେମାନେ ସୁପରମ୍ୟାନ । ଏକ ଏକ ପ୍ରକୃତି ତିଆରି କରିଥିବା ଅତୁଳନୀୟ ଯନ୍ତ୍ର । ସେ ମେସିନ ଏମିତି କାମ କରୁଛି ଯାହାକୁ ଆମେ ସହଜରେ କରିପାରିବାନି । ପୃଥିବୀର କେଉଁ ଆଦିମ କାଳରୁ ଏଠାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଖି ଆଡୁଆଳରେ ରହୁଛନ୍ତି । ଆମର ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଥିବା ସଭ୍ୟତା ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ଛୁଇଁନି । ସେମାନେ ଆସୁଥିବା ନୂଆ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ'ଣପାଇଁ ପ୍ରଥମରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତେ ? ସେମାନେ ଯେ କେବେ କାହାକୁ ଦେଖିନଥିଲେ । କାହାଣୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଲୁଚିଥିବା ଭୟାବହତାକୁ ତ୍ୟାଗକରି, ଏମାନଙ୍କୁ ନତରି ଦୟାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ଉଚିତ । ଅବିନାଶର ଇଚ୍ଛା ହେଉଥିଲା ଫେରିବା ସମୟରେ ଏକ ଜାରଞ୍ଜାର ହାତ ଧରିକୁହନ୍ତା, “ମୁଁ ତୁମକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଛି । ମୋତେ ତୁମର ହିଂସ୍ର ଆକ୍ରମଣ କଥା ବିଶ୍ୱାସକରୁନି । ତୁମ ସହ ଆଉଥରେ ଦେଖାହେବ ।”

ଅବିନାଶ, ତୁମ ଖୋଜା ସରିଲା ? ତୁମେ ଏକ ଅଜଣା ଲୋକ ବୋଧେ ପାଇସାରିଲଣି ।— ତା’ ଭିତରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସିଲା ।

ଏତିକିରେ କି ଖୋଜା ହେବ ? ଆଉଟିକେ ଭଲକରି ଜାଣିବା ଦରକାର ।— ସେ ନିଜ ଭିତରେ ଉତ୍ତର ରଖିଲା ଆଉ ସବୁଜ ଘଞ୍ଚି ବନକୁ ଅନାଇଲା ।

କ୍ରମଶଃ. . .

ବଡ଼ ବାବୁ

ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ - ଭାଗ ୪

ଆଜି ଅଫିସ ବାହାରେ ପ୍ରବଳ ଗହଳି । ବର୍ଷର ଏଇ ମାସଟି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଏହି ଅଫିସରେ ଗହଳଚହଳ ବଢ଼ିଯାଏ । ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଓ ବେତନଭୋଗୀ ଉଭୟ ଏହି ସମୟରେ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ପାଇବା ପାଇଁ ଅଫିସକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ବିଶେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବି କରାଯାଏ । ବଡ଼ବାବୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଅଧିକାଂଶ କର୍ମଚାରୀ ସକାଳ ଦଶଟା ପୂର୍ବରୁ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଦିନବେଳେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ନବାତ ପଶାଟିଏ ବି ଆୟୋଜନ ହୁଏ । ଏହି ସବୁ କାମରେ ଅଫିସର କର୍ମଚାରୀମାନେ ଭାରି ଉତ୍ସାହର ସହ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

ସକାଳ ଅଫିସ ଖୋଲିବା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକ ଗହଳି କରିଦିଅନ୍ତି ଯେ ବେଳେବେଳେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ମିଳେ ନାହିଁ । ଆଜିକାଲି ଅବଶ୍ୟ ଏତେ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ବଡ଼ବାବୁ ନିଜ କୋଠରୀରୁ ବାହାରକୁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥାନ୍ତି । ଅପରାହ୍ନ ସାଢ଼େ ତିନିଟା ପରେ ଗହଳି ପ୍ରାୟ ସରି ଆସୁଥିବା ବେଳେ ବଡ଼ବାବୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜେ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି କିଛି ଭଲ କଥା ବି କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦିନ ମାନଙ୍କରେ ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ କାମ ହେତୁ ସମସ୍ତେ ଥକି ପଡ଼ନ୍ତି ।

ଗତ ଚାରିଦିନ ହେଲାଣି ସେଇ ଏକା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା କମ ହେବାର ନାଁ ନେଉନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ଏହିବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଓ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ

ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ଥିଲା । ଅନେକ ବୋଧହୁଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦୋକାନକୁ ଯାଇ ନିଜ କାମ ଅନଲାଇନ୍ କରାଇ ନେଇଥିଲେ ।

ସୁବାସ ବାବୁ, ରମେଶଙ୍କ ପରେ ସବୁଠାରୁ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ କର୍ମଚାରୀ । ସେ ଦିନବେଳେ ଏମିତି କାମ କରୁ କରୁ ହଠାତ ମୁହଁ ବୁଲେଇ ହେଲା କହି ପଡ଼ିଗଲେ । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି ଦିଆଗଲା । ମୁହଁରେ ପାଣି ମାରିବାପରେ ସେ ରେତା ଫେରି ପାଇଲେ ସତ କିନ୍ତୁ ଦେହ ଥରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଡାକ୍ତର ପରୀକ୍ଷା କରି କହିଲେ ବୋଧହୁଏ ସୁଗାର୍ କମ ହୋଇଯାଇଛି । ସେ ତୁରନ୍ତ ହସ୍ପିଟାଲ୍ ନେବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଅତ୍ୟଧିକ ଗରମ ହେତୁ ସେ ଅଂଶୁଘାତର ଶୀକାର ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବଡ଼ବାରୁ ମତ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିବର୍ଷ ବହୁତ ଅଧିକ ଗରମ ବି ହେଉଥିଲା । ଅଫିସ ଘରଟା ବହୁତ ପୁରୁଣା । ପଞ୍ଜା ସବୁ ମଧ୍ୟ ମାନ୍ୟତା ଅମଳର । ମନ ହେଲେ ବୁଲୁଛନ୍ତି ନ ହେଲେ ନାହିଁ । ସେହିଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅଫିସ ବନ୍ଦ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ବଡ଼ବାରୁ ଘନକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଲେ, ବଜାରକୁ ଯାଇ ନୁଆ ପଞ୍ଜା ପାଇଁ ଦର ତାଲିକା ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ । ଆଉ ଦୋକାନୀର ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ବି ନେଇ ଆସିବ । ଯଦି ମନକୁ ପାଇଲା ତ ନୁଆ ପଞ୍ଜା ଲଗାଇ ଦେବା ।

ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଘନ ବଜାର ଗଲାବେଳେ ରମେଶକୁ କହିଲା । ସାର୍ ଆପଣ ଆସନ୍ତୁ, ସାଥୀ ହୋଇ ଯିବା । ସେମାନେ ବଜାରରେ ଦୁଇ ତିନିଟା ଦୋକାନ ବୁଲିବା ପରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପଞ୍ଜା ଓ ଦର ତାଲିକା ସଂଗ୍ରହ କରିଦେଲେ । ବଜାରରୁ ଫେରିବା ବାଟରେ ବଡ଼ବାରୁଙ୍କ ଫୋନ୍ ଆସିଥିଲା । ଘନ ଜଣାଇଦେଲା ଯେ ରମେଶ ବାବୁ ନିଜେ ସବୁ ଦୋକାନକୁ ଯାଇ ପଞ୍ଜା ଦେଖି ଆସିଛନ୍ତି । ବଡ଼ବାରୁ କହିଲେ ତା ହେଲେ ରମେଶ

ହାତରେ ସେ ତାଲିକାଟି ଘରକୁ ପଠାଇ ଦିଅ ।

ବଡ଼ବାରୁଙ୍କ ଘର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ବଡ଼ବାରୁ ଧଳା ବାନିଆନ୍ ଆଉ ଧୋତି ପିନ୍ଧି ଆରାମ ଚେୟାରରେ ନିଜ ପିଣ୍ଡାରେ ବସିଥିଲେ । ରମେଶକୁ ଦେଖି ବେତ ତିଆରି ଷ୍ଟୁଲ୍ ଠି ଆଗକୁ ବଢେଇ ଦେଲେ । ରମେଶ ଦର ତାଲିକାଟି ତାଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା । ସେ କିଛି ସମୟ ଦେଖିବା ପରେ କହିଲେ, ତମେ କଣ ଭାରୁଛ ? କୋଉ କମ୍ପାନୀର ଫେନ୍ ଭଲ ରହିବ । ରମେଶ କହିଲା, ସାର୍ ଆମେ ଆମ ବଜେଟକୁ ଧରି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା । ବଡ଼ବାରୁ ମୁଣ୍ଡ ଚୁଙ୍ଘାରିଲେ ଆଉ କହିଲେ, ଗୋଟେ କାମ କରନ୍ତୁ ଏଇ ବଜାଜର ଫେନ୍ ଅର୍ଡର୍ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଆମ ଅଫିସରେ ଚାରିଟା ଆଉ ମୋ ଚାମ୍ପୁରରେ ଗୋଟିଏ ଲାଗିବ । ସମୁଦାୟ ପାଞ୍ଚଟା ଲାଗିବ । ରମେଶ କହିଲା, ଠିକ୍ ଅଛି ସାର । କାଲି ଅଫିସ ଖୋଲିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଅର୍ଡର୍ ଦେବା । ବଡ଼ବାରୁ ମୁଣ୍ଡ ଚୁଙ୍ଘାରିଲେ ଆଉ କହିଲେ, ବହୁତ ବିଳମ୍ବ ହେଲାଣି ଆପଣ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ।

ପରଦିନ ଅଫିସରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ରମେଶ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଅଫିସରେ ନୁଆ ପଞ୍ଜା ଲାଗି ସାରିଥିଲା । ଆଉ ନୁଆ ପଞ୍ଜା ସବୁ ଡାକ୍ତର ବେଗରେ ବୁଲିବା ସହ ଅଫିସର ଝରକାରେ ଲାଗିଥିବା ପରଦା ମାନଙ୍କୁ ହଲାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ଏଇ ସମୟରେ ଫେନ୍ ଦୋକାନୀ ବଡ଼ବାରୁଙ୍କ କୋଠରୀରୁ ବାହାରି ଆସିଲା । ରମେଶ ବାରୁଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରି କହିଲା, ଧନ୍ୟବାଦ ଆଜ୍ଞା । ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜି ସକାଳୁ ସକାଳୁ ସାତଟା ଫେନ୍ ବିକ୍ରୀ ହୋଇଗଲା । ସାତ ? କିନ୍ତୁ ବଡ଼ବାରୁ ତ କହୁଥିଲେ ପାଞ୍ଚ ବୋଲି ? ମନେ ମନେ ଚିନ୍ତା କରିଲା ରମେଶ ।

ବଡ଼ବାରୁଙ୍କ ଚାମ୍ପୁର ଭିତରକୁ ଗଲାବେଳେ ସେ ନିଜ ଚେୟାରରେ ବସିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ସ୍ୱଳ୍ପ ଧଳାବାଳ ଫେନ୍ ପବନରେ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଉଡୁଥିଲେ । ରମେଶକୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ଏବେ ଆଉ ଗରମ ଲାଗିବନି ତ ? ରମେଶ କହିଲା, ସାର୍ କିନ୍ତୁ ଆପଣ ମୋତେ କହିଥିଲେ ମୁଁ ସକାଳୁ ଆସି ଯାଇଥାନ୍ତି । ଆପଣ କାହିଁକି ପରିଶ୍ରମ କରିଲେ । ସେ କହିଲେ, ଏଥିରେ ପରିଶ୍ରମ କଣ ? ଆମେ ସବୁ ଏକାଠି କାମ କରୁଛେ । ପରସ୍ପର ପାଇଁ ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ଚିକେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାନି ତ କେମିତି ହେବ । ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ବାରୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇବାକୁ ଆସିଲେ । ସେଦିନ ଅଫିସ ଭିତରଟା ନୁଆ ନୁଆ ମନେ ହେଉଥିଲା ।

କମଳା

ଦାମ୍ପତ୍ୟ

ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି

ପତିଯିବାରୁ ହାତଟା ଭାଙ୍ଗି ବଡ଼ କଲବଲ ହେଉଥିଲେ ନନ୍ଦିତା । ଆଜିକି କୋଡିଏ ଦିନ ସରିକି ହେଲଣି ଉଠୁନି ହାତ । ପାପୁଲି ପାଖରୁ କହୁଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତିକି ସେତିକି ଭିତରେ କିଛି ଛୋଟ ମୋଟ କାମ କରୁ କରୁ ମଧ୍ୟ ଦରଜ ଓ ବିନ୍ଧା ବଢ଼େ । ସେଥିରେ ହାତ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ ନକରିବାରୁ ଏ ଦଶା ବୋଲି ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ । ନନ୍ଦିତା ଜାଣନ୍ତି କାହିଁକି ସେ ହାତ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ ନକରି ଇଲାଷ୍ଟିକ ଶୋଲତର ଇମୋବାଇଲାଇଜରର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଛନ୍ତି । ସତ କଥା ହେଲା ତାଙ୍କର ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ରୋଗ ଅଛି । ଏମିତିରେ ବରଂ ବଞ୍ଚିଯିବ ମଣିଷ ଆଉ କେଇ ଦିନ । ସେହି ଅତୀତର ସ୍ମୃତି ଏଯାବତ୍ ମନରୁ ଯାଇନି । ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଉଥିବା, ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ରାଜାଧାନୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ତତୁ ତତୁ ନନ୍ଦିତାଙ୍କୁ ଏଇ ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ରୋଗ ମାଡ଼ିବସିବାରୁ ଟଙ୍କା ପଇସାକୁ ଖାତିର ନକରି ନନ୍ଦିତା ସିନା ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ ହେଲେ ସେଥିପାଇଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଗଞ୍ଜଣା ବି ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଥିଲା କେବେ କେବେ । ଏବେ ନନ୍ଦିତାଙ୍କୁ କେହି ଦେଖି ଆସିଲେ ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସ୍ୱାମୀ କହନ୍ତି ତ ଉଲୁଗୁଣା ଦେଲା ପରି ଲାଗେ ନନ୍ଦିତାଙ୍କୁ । ପୁଣି କେହି କେହି ଅବସର ପରେ ବୟସ ହେଲା ଏମିତି କହିବାରେ ଓ ବ୍ୟାଣ୍ଡେଜ କରେଇଥିଲେ ଏ ଭିତରେ ହାତ ଭଲ ହୋଇଯାଉଛି କହିଲେ ବି ସ୍ୱାମୀ ଯେବେ କହନ୍ତି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ ମରିଯାନ୍ତା ନା କଣ! ସେତେବେଳେ ନନ୍ଦିତାଙ୍କୁ ବାଜିର ଗୋଟି ଜିତିଗଲା ଭଳି ଲାଗେ ସତ କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ସେହିପରି ପ୍ରତି କଥାରେ ଉଲୁଗୁଣା ଦେଲାପରି କଥା ଶୁଣି ମନ ଦୁଃଖ ହୁଏ ନନ୍ଦିତାଙ୍କର । ସେଇ ହାତ

ଭାଙ୍ଗିଲା ଦିନୁ ଠାକୁର ପୂଜା ବନ୍ଦ, ସାହିତ୍ୟ ଆସର ଯିବା ବନ୍ଦ ଏମିତିକି ଗାଧେଇବା ବନ୍ଦ । ସେଥିରେ ଯିବା ଆସିବା ଚାଲିଛି ପୁଣି ଭଲୁଗୁଣା ବି ଚାଲିଛି । ବୟସର ଦୋଷ କେହି ଦେଲେ ସ୍ୱାମୀ ଯେବେ କହନ୍ତି ଚାଲି ନଜାଣି ବାଟର ଦୋଷ । ଖଟ ଉପରେ ବସି ଦୁଇହାତ ଦୂରତାରେ ଥିବା ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ବୋର୍ଡ଼ ଉପରକୁ ଉଠୁଁଙ୍କି ସୁଇଚ୍ ଦେବା କଣ ଦରକାର ଥିଲା ଯେ ! ନନ୍ଦିତା ମନେ ମନେ ଭାବନ୍ତି ନହେଲେ ତ ତୁମେ ଏବେ ସବୁ ରୋଷେଇ ବାସ ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି କରିପକାଉଛ ! ସେଇ ବରୁବାବା ତ ରୋଷେଇ କରିଦେଉଛି ଓ ରମା ଘରଦ୍ୱାର, ବାସନ, ଲୁଗାପଟା ଇତ୍ୟାଦି ସଫା କରୁଛି ।

ବହୁ ଚିହ୍ନା ପରିଚୟଙ୍କ ଫୋନ ଭିତରେ ସେଦିନ ଗୋଟେ ଅଚିହ୍ନା ନମ୍ବରରୁ କଲ ଦେଖି ନଦେଖିଲା ପରି ରହିଯାଇଥିଲେ ନନ୍ଦିତା । ହେଲେ ସ୍ୱାମୀ କହିବାରୁ କଲବ୍ୟାକ କଲେ । ସେପରୁ ମ୍ୟାଡାମ ଜଣେ କହୁଥିଲେ ଆପଣ ପାର୍ଟି ଟାଇମ କାମ କରିବେ ତ ! ନନ୍ଦିତା ଦେବୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନିଶ୍ଚୟ କରିବି । ଏଥରେ କାମ କଣ କୁହନ୍ତୁ ତ ମ୍ୟାଡାମ ପଚାରିଲେ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା କଣ ଓ ଦିନକୁ ତିନି ଚାରି ଘଣ୍ଟା ଦେଇପାରିବେ ନା ନାହିଁ ଆମକୁ । କାମଟା କଣ ଆଗେ କୁହନ୍ତୁ ନା କହୁଥିଲେ ନନ୍ଦିତା ତ ସେତେବେଳକୁ ଘର କୋଉ ଡିଷ୍ଟ୍ରିକ୍ଟରେ, ନାମ, ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଓ ବାର୍ଷିକ ଇନକମ ପଚାରି ସାରିଥିଲେ ମ୍ୟାଡାମ । ଏଥର ନନ୍ଦିତା ଉତ୍ସାହୀ । ଘରେ ବସି କାମ କରିଦେଲେ ମିଳିଯିବ ଦଶ ହଜାରରୁ କୋଡିଏ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା ତ କାମଟା କଣ କୁହନ୍ତୁ ମ୍ୟାଡାମ । ଏବେ ମ୍ୟାଡାମ କହିଲେ ଆପଣଙ୍କ ଭଳି ଅନେକ ଗୃହିଣୀମାନେ ହଜାର ହଜାର ସରିକି ମହିଳା ଏହି କାମରେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ କରୁଛନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ । ଆପଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝେଇ ସୁଝେଇ କହିବେ ଓ କାମ ବିଷୟରେ ଜଣେଇବେ । ଏଥର ନନ୍ଦିତା ବ୍ୟସ୍ତ ବିବ୍ରତ ଓ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇ ପତୁ ପତୁ ପଚାରୁଥିଲେ କାମଟା କୁହନ୍ତୁ ନା ଆଗେ । ଘରେ ବସି ପ୍ୟାକିଙ୍ଗ କରିବାକୁ ହେବ ନା କିଛି ରଙ୍ଗ ତୁଳୀରେ ଡିଜାଇନ କରିବାକୁ ହେବ ନା

କଣ୍ଠେଇ ତିଆରି ନା କଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ? ତ ଏଥର ବୀଣା ମ୍ୟାଡାମ କହିଲେ କିଛି ନାହିଁ ଖାଲି କଲିଂ । ଯେମିତି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କଲିଂ କରି ଜଏନ କରିବାକୁ କହୁଛି । ରାଜି ହୋଇଗଲେ ନନ୍ଦିତା । ମାସକୁ ଦଶ ହଜାର ! ଖାଲି କଲିଂ କରିବାକୁ । ଆଉ ଘର ଭଡା ଦେବାକୁ ଗରାଖ ଖୋଜିବାକୁ ପଡ଼ିବନି କି ଝାମେଲା କି ଝଞ୍ଜାଟରେ ପଶିବାକୁ ପଡ଼ିବନି । ତ ଏଥର ସେପରୁ ବୀଣା ମ୍ୟାଡାମ କହୁଥିଲେ ଆଜି ରାତି ସାତଟାରେ ମିଟିଙ୍ଗ ଅଛି । ତା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ହ୍ୱାଟ୍ସ ଆପରେ ସ୍କିନ ସର୍ଚ ଦେଉଛି ମୁଁ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଏକଶହ ଅନେଶତ ଟଙ୍କା ପଠେଇ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନକୁ କନଫର୍ମ କରାନ୍ତୁ । ଏଥର ନନ୍ଦିତା କହିଲେ ମତେ ବରଂ ଆର ମିଟିଙ୍ଗକୁ ରଖନ୍ତୁ । ମୁଁ ଟିକେ ମୋ ପୁଅ ସଙ୍ଗେ ପରାମର୍ଶ କରେ । ତ ବୀଣା ମ୍ୟାଡାମ କହୁଥିଲେ ଏଇ ଶହେ ଅନେଶତ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ପୁଅର ପରାମର୍ଶ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଆପଣଙ୍କୁ ? କେମିତି ନୁହଁ ମ୍ୟାଡାମ ! ଆଜି ଭଲ ମନ୍ଦ କିଛି ଘଟିଲେ ପରିବାର ପିଠିରେ ପଡ଼ିବେ ପ୍ରଥମେ ନା ନାହିଁ ! ତ ବୀଣା ମ୍ୟାଡାମଙ୍କ ଫୋନ କଟିଗଲା । ସ୍ୱାମୀ କହିଲେ ମନା କାହିଁକି କଲ ! ମାସକୁ ଦଶ ହଜାର କିଛି କମ ନଥିଲା । ତା ଛଡା ନଡ଼ିଆ ବେପାର ଏବେ ମାନ୍ଦା ଅଛି । ନନ୍ଦିତା କହୁଥିଲେ ଓଃ ମଣିଷ ନିଶ୍ଚିତ୍ର ଫୁଡ଼ରୁ ବଞ୍ଚିଗଲା । ସ୍ୱାମୀ ଆଜ୍ଞା କାବା ହୋଇ କହୁଥିଲେ ଏକରେ ତୁମର ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ନାହିଁ କି ଟଙ୍କା ଦେଶ ନେଶ ପାଇଁ ସେ ଯେ ଟାଇମ ପରି କୌଣସି ଆପ ନାହିଁ । ତରିବାର କଣ ଥିଲା ! ନନ୍ଦିତାଙ୍କ ମନ ଉଣା ହୋଇଗଲା ସ୍ୱାମୀ କଣ ଜାଣିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ତାଙ୍କ ହାତ ଏବେ ବି ଠିକ ନାହିଁ । କେମିତିକା ମଣିଷ କେଜାଣି !

ଏ ସରଳ ନିଷ୍ପାପଟ ତଥା ଭଲୁଗୁଣା ଦେଉଥିବା ମଣିଷକୁ କଣ କହି ରୁଝେଇବେ ଭାବି ନନ୍ଦିତା ନିଜ କାମରେ ମନ ଦେଲେ । ସ୍ୱାମୀ ସେତେବେଳକୁ ଚିତ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ୍ର ଯେ ଚିତ୍ତିରେ ଇରାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟ ନିହତ ଖବର ପ୍ରସାରିତ ହେଲାଣି । ଏଣେ ନନ୍ଦିତା ବିବ୍ରତ । ଖଣ୍ଡେ ନୁହଁ କି ଦୁଇଖଣ୍ଡ ନୁହଁ । ଏକାଥରେ ଆଠ ଖଣ୍ଡ ଶାଢ଼ୀ ତ୍ରାଇଞ୍ଜାଣ ପାଇଁ ଦେଇ ଦୁଇଶହ

ଟଙ୍କା ଆଡ଼ଭାନ୍ସ ଦେଇଥିବା ରିସିଟି ମିଳୁନି ଅନେକ ଖୋଜି ଖୋଜି । ଗୋଟିକୁ ଅଣୀ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଆଠ ଖଣ୍ଡକୁ ଛଅଶହ ଚାଳିଶ ଟଙ୍କା । ଦୁଇଶହ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପକେଟ ଖେପି । ଆଉ ଯାହା ସଞ୍ଚିତ ଅଛି ଦେଇ ଶାଢ଼ୀ ଆଣିଥାଆନ୍ତେ । ଶାଢ଼ୀ ବଦଳରେ ଗାଳି ଓ ଅପମାନିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନିଜେ କିଛି ନିଜପାଇଁ ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ଚଳେଇ ଥିବା ଗୋଟି ଚାଳନା ସଫଳ ହେଉନି । ପୁଣି ସ୍ୱାମୀ କହିଲେଣି କି ତାଙ୍କ ନଡ଼ିଆ ବେପାର ଭଲ ଚାଲୁନି । ଦମ୍ପତି ଦୁହେଁ ତ ପୁଅ ପାଖରୁ କିଛି ନେବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ । ନିଜ ସିଂଘରେ ନିଜେ ମାଟି ତାଡ଼ିବାକୁ ଯାଇ ସବୁ ଗୋଟି ଚାଳନା ଫେଲ ମାରୁଥିଲା ବେଳେ ଗଲା ଏବେ ଆଠ ଖଣ୍ଡ ଶାଢ଼ୀ । ବିନା ରିସିଟରେ କଣ ସେ ଦେବ ଆଉ ଶାଢ଼ୀ ! ଯାହା ହେଉଛି ହେଉ ଏଥର ମେଣେ କମ୍ପାନୀ ନହେଲା ନାହିଁ ଯୋଉ କମ୍ପାନୀରେ ହେଉ କିଛି କାମ ଯୋଗାଡ଼ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନନ୍ଦିତାଙ୍କୁ । ଯେ କୌଣସି କମ୍ପାନୀରେ ନାମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି କରି କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଭାରୁ ଭାରୁ ହଠାତ ଫୋନ ରିଙ୍ଗ ହେଲା । ସେପରୁ କେହି ଜଣେ କହୁଥିଲେ ଆପଣଙ୍କ ନାମ ନନ୍ଦିତା ଦାସ କି ? ହଁ ଆଜ୍ଞା । କାମ କଣ କରିବାକୁ ହେବ କୁହନ୍ତୁ । ମୁଁ ଶହେ ଅନେଶତ ଟଙ୍କା ପୈଠ କରିବାକୁ ରାଜି । ସେପରୁ ଭାଇ କହିଲେ କି କାମ ! ପଇସା କାହିଁକି ପଠେଇବେ ! ବରଂ ଏଇ ପୁରୀ ସହରର ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରୁ ଆପଣଙ୍କ ଫୋନ୍ ନମ୍ବର ଥିବା ଡ୍ରାଏଞ୍ଜାଣ ଦୋକାନର ରିସିଟିଏ ମତେ ମିଳିଛି । ଧନ୍ୟବାଦ ଆଜ୍ଞା, କୋଉଠି ଅଛନ୍ତି କୁହନ୍ତୁ, ଏଇ ଯାଉଛି କହି ନନ୍ଦିତା ଯେବେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ବାଇକ କାଢ଼ିବାକୁ କହିଲେ ସ୍ୱାମୀ ପଚାରୁଥିଲେ କଣ ବାଜିର ଗୋଟି ଜିତିଗଲ ନା କଣ ? ହଁ ହଁ ଜିତିଯାଇଛି । ଯାହାର ଏ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ । ଯିଏ ତାର ମାଲିକ ତାଙ୍କ କରୁଣା ଥିଲେ କୋଉ କଥା ଅସମ୍ଭବ ଯେ ! କିଛି ବୁଝିନପାରି ସ୍ୱାମୀ ଷ୍ଟାର୍ଟ ମାରୁଥିଲେ ବାଇକ, ସାହିରୁ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଅଭିମୁଖେ । ରିସିଟି ପାଇ, ଭାଇଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଫେରିଲା ବେଳେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସହ ଅଭଡ଼ା ଖାଇବା ଇଚ୍ଛା ଆଉ ରୋକି ପାରିନଥିଲେ ନନ୍ଦିତା । ସବୁ ଶୁଣି

ସ୍ୱାମୀ କହୁଥିଲେ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ ଗୋବିନ୍ଦ... ପଦେ ଗଲୁଛି ମକରନ୍ଦ । ନନ୍ଦିତା କହୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାଣୀ ଥାଏ ପରହିତେ... ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ନିଜେ ଜଗନ୍ନାଥେ । ଅବଢ଼ା ଖାଇ, କୈବଲ୍ୟ ନେଇ ଫେରିଲା ବେଳେ ନନ୍ଦିତା କହୁଥିଲେ ଆଜି ଗୋବିନ୍ଦ ଦ୍ୱାଦଶୀ, ବାଜିର ଗୋଟି ଜିତି ଯାଇଛି ମୁଁ, ମତେ ଚିକେ ମହୋଦଧି ଆଡ଼େ ନେଇ ଚାଲନା ! ସ୍ୱାମୀ କହିଲେ ହାତ ଖରାପ ଅଛି ପରା । ବାଇକରେ ଏତେ ଏତେ ସମୟ ବସିଲେ ପୁଣି ଅଧିକ ହେବନି ! ଏଇଟା ଭଲଗୁଣା କି ଅନୁକମ୍ପା ବୁଝିନପାରି ଘରକୁ ଫେରିଲେ ଦୁହେଁ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଗଲା ଜେନ ତେଣ । ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଣ । ରୁଚି ଓ ଡାଲମା ସିନା ଖାଇଦେବେ ହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବତାଙ୍କ ଗ୍ରହଣ ମୋକ୍ଷ ପରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଭାରି ଇଚ୍ଛା । ଆଠ ଖଣ୍ଡ ଶାଢ଼ୀ ମିଳିଯିବା ସୁଚନାରେ କିଛି ସମୟ ବାଇକରେ ନେଇଗଲେ ସିନା ସ୍ୱାମୀ କିନ୍ତୁ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ କରେଇ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ କରେଇବା ପାଇଁ ରାଜି ହେବେନି । ମାସେ ପାଖାଆଖି ଦିଅଁ, ଦେବତା, ପୂଜା, ପୂଜି କି ଦର୍ଶନ ସବୁ ବନ୍ଦ ଏଇ ହାତ ପାଇଁ । ତା ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦ ମୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡା, ଶାଢ଼ୀପିନ୍ଧା ଇତ୍ୟାଦି ଅନେକ ଅନେକ କଥା. ଶୋଇଗଲେ ନନ୍ଦିତା । ଉଠିଲା ବେଳକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସାତ । ଭାରି ଇଚ୍ଛା ହେଲା ଗାଧୁଆ ପାଧୁଆ କରି ବାମ ହାତରେ ହେଉ ପଛେ ଫୁଲ, ଚନ୍ଦନ, ସିନ୍ଦୂର ଦେଇ ଠାକୁର ପୂଜା କରିବେ ଗୋଟିଏ ହାତରେ । ସେ ଉଠିଯାଇ କିନ୍ତୁ ବିସ୍ମିତ ହେଲେ । ସ୍ୱାମୀ ଘର ସାରା ଗଙ୍ଗାମାତାଙ୍କ ପାଣି ଛିଞ୍ଚି, ଠାକୁର ପୂଜା କରି, ଝୁଣା ଓ ଧୂପକାଠି ଜାଳି, ଦୀପ ବସେଇ ପୁଣି ତା କରି ପରଠା ସହ ନନ୍ଦିତାଙ୍କୁ ଉଠେଇ ଖୁଆଇବାକୁ ଆଣି ଆସୁଥିଲେ । ପୁଣି ନନ୍ଦିତାଙ୍କ ଗାଧେଇବା ଇଚ୍ଛା ଶୁଣି ବାରଣ କରି କହୁଥିଲେ ରାତିଟା ଯାଉ । ତ ନନ୍ଦିତା ଭାରୁଥିଲେ ଆହା ଏଭଳି ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ସେ ଖଡୁସ ଭାରୁଥିଲେ ଯାହା । ତାଙ୍କର ତ ଶ୍ୱାସ, କାଶ ପୁଣି ଡାଇବେଟିସ । ମୁଁ ମରିଯାଉଥାଏ ଭାବି ଗୋଲମରିଚ, ତେଜପତ୍ର, ଅଦା ଫୁଟେଇ ଲେମ୍ବୁ ଚିପୁଡୁ ଚିପୁଡୁ ସ୍ୱାମୀ କହୁଥିଲେ ଥାଉ କାଡ଼ା ମୋର ଦରକାର ନାହିଁ । ତୁମ ହାତ

ଭଲ ହେଉ ଆଗ । ନନ୍ଦିତାଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା ବାଜିର ଗୋଟି ଜିତି ଯାଇଛନ୍ତି ସେ ।
 ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପାଖେ ଜଳୁଥିବା ଦୀପରେ ଫୁଲ ଫୁଟି ସତେ କି ଜଗନ୍ନାଥ ଦୁଇ ଆଖିରେ
 ଚାହିଁଛନ୍ତି ଦୁଇ ପ୍ରାଣୀର ସଂସାରକୁ ! ଜଗନ୍ନାଥ ଉଭା ହୋଇଥିଲେ ଭଲି ଦୁଇ ଚକାଆଖି
 ଦର୍ଶନ ଦୀପ ଭିତରୁ ଦେଖି ଠାକୁର ଘର ବାହାରୁ ନନ୍ଦିତା ଖାଲି ଭୋ ଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ
 ବୋଲି ତାକି ମୁଣ୍ଡ ପିଟି ଚାଲିଥିଲେ ଭକ୍ତି ଗଦଗଦ ହୋଇ ।

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

ଦୁଇମୁଠା ପାଉଁଶ

ସରୋଜିନୀ ମିଶ୍ର

ମାଘମାସ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ନିସ୍ତରାତା ରାଜତ୍ୱ କରୁଥାଏ ।
ଶୀତର ଲହରୀ ପଲ୍ଲୀ ଠାରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ
ମିଠା ମିଠା ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଜ୍ଜି ଯିବାପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଉଥାଏ ।
ରଜନୀରାଣୀ ତାର କଳାଓଡ଼ଣୀକୁ ଖୋଲିଦେଇ ଧରିତ୍ରୀ ମାତାଙ୍କୁ
ବିଦାୟ ମାଗୁଥାଏ । ପୂର୍ବଦିଗରେ ପ୍ରଭାକର ସାରା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଭା
ବିସ୍ତାର କରି ନାଲି ମୁରୁଜ ବୁଣିବା ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥାନ୍ତି ।

ହଠାତ୍ ମଶାଣୀ ପାଖରେ ଥିବା ବରଗଛରୁ ଦୁମ୍ କରି ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା ଦୀପୁ । ଦଶ
ଏଗାର ବର୍ଷର ପୁଅଟିଏ । ଦେହରେ ଚିରା ସାର୍ତ୍ତ ଖଣ୍ଡେ । ଶୀତରେ ଥୁରୁଥୁରୁ ହେଉଥାଏ ।
ଖୁବ୍ ସନ୍ତର୍ପଣରେ ଉଠି ଚାରିଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲା । ନା, କେହି ନାହାନ୍ତି । ଗତରାତିରେ
ପୋଡ଼ାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଶବର ଠିକ୍ ମଝିରେ ଯାଇ ଠିଆ ହେଲା । ଦୁଇଟି ଯାଗାରୁ
ଦୁଇମୁଠା ପାଉଁଶ ସଂଗ୍ରହ କରି ଧରେ ବାଆଁହାତ ମୁଠାକୁ ତ ଧରେ ଡାହାଣ ହାତ ମୁଠାକୁ
ଚାହୁଁ ଥାଏ । ହଠାତ୍ କାହାର ପାଦ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଗଛ ଉତ୍ତରରେ ଲୁଚି ରହି ଦେଖିଲା ତାର
ମାଆ ତାକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ମଶାଣୀ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛି । ଗଛ ଉତ୍ତରରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରି
ଆସିଲା ଦୀପୁ । ମାଆକୁ କୁଣ୍ଡେଇ ପକେଇ କଇଁ କଇଁ ହୋଇ କାନ୍ଦିବାରେ ଲାଗିଲା ।

କ'ଣ ହେଲା ଦୀପୁ, କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛୁ ?

ବାପା କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ?

କାଲି ରାତି ଆଠଟାରୁ ଗଲେଣି ଯେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖା ନାହିଁ ।

ବାପା ଆଉ ନାହାନ୍ତି ମାଆ ।

ସରପଞ୍ଚି ବାବୁ ତାଙ୍କୁ ଗୁଳିକରି ମାରିଦେଲେ ।

ଏ କ'ଣ ତୁ କହୁଛୁ ?

ତୁ କେମିତି ଜାଣିଲୁ ?

ମୁଁ ସତ କହୁଛି ମାଆ । କାଲି ବାପା ମତେ ନେଇ ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ବାପା ତାଙ୍କ ଘରେ କାମ କରୁଥିଲେ ନା ସେଇଥିପାଇଁ । ସରପଞ୍ଚି ବାବୁ ବାପାଙ୍କୁ ଦୁଇ ମାସର ଟଙ୍କା ଦେବାର ଥିଲା । ମୋ ପାଇଁ ସାର୍ଟଟେ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟିଏ କିଣିବା ପାଇଁ ବାପା ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କୁ ଟଙ୍କା ମାଗିଲେ । ସରପଞ୍ଚି ବାବୁ ଟଙ୍କା କ'ଣ ଦେବେ ଅଭଦ୍ର ଭାଷାରେ ଗାଳିକଲେ ଏବଂ ବହୁତ ଜୋରରେ ମାରିଲେ । ମୁଁ ସହି ପାରିଲିନି ମାଆ । ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କ ଉପରକୁ ଟେକାଟିଏ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲି । ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡକୁ ବାଜିଗଲା । ସେ ରାଗି କରି ମତେ ମାରିବାକୁ ଗୁଳି ଫୁଟେଇଲା ବେଳକୁ ବାପା ମୋ ସାମନାକୁ ପଲେଇ ଆସିଲେ । ବାପାଙ୍କ ଉପରେ ଗୁଳି ବାଜିଗଲା । ପୁଣି ମତେ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲାରୁ ମୁଁ ବନ୍ଧୁକଟା ଛଡ଼େଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲି । ଭୁଲରେ ଗୁଳି ଫୁଟି ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କ ଦେହରେ ବାଜିଗଲା । ମତେ ଭାରି ଡର ଲାଗିଲା । ମୁଁ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ଆସି ଏଇ ଗଛ ଉପରେ ଲୁଚି ବସି ପଡ଼ିଥିଲି । ମୁଁ ଦେଖିଛି ମାଆ, ରାତିରେ ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବାପାଙ୍କୁ ଓ ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କୁ ଆଣି ଏଇଠି ବାପାଙ୍କୁ ଓ ସେଇଠି ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କୁ ପୋଡ଼ିଦେଲେ । ପୁଅର କଥା ଶୁଣି ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଦୀପା । ଦୁଇ ଆଖିରୁ ବହି ଚାଲିଥିଲା ଲୁହର ଝରଣା ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଦୁଇ ହାତରେ ଧରିଥିବା ଦୁଇ ମୁଠା ପାଉଁଶକୁ ଦେଖାଇ ଦୀପୁ ପଚାରିଲା ମାଆ, ମୋର ଗୋଟିଏ ହାତରେ ବାପାଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିବା ପାଉଁଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ହାତରେ ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିବା ପାଉଁଶ ଅଛି । ମାଆ, ଦିଗା ଯାକ ହାତର ପାଉଁଶ ତ ଏକା ପରି । ଏକା ରଙ୍ଗ, ଏକା ରୂପ, ଏକା ଗନ୍ଧ । ଦୁଇ ଜଣ ଯାକକୁ ତ ଏଇ ଗୋଟିଏ ମଶାଣୀରେ ଯୋଡ଼ା ହେଲା । ଆମେ ସିନା ଗରୀବ, ସେଥିପାଇଁ ବାପା କିଛି ନେଇ ପାରିଲେନି । କିନ୍ତୁ ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କର ତ ବହୁତ ସମ୍ପତି ଥିଲା । ସିଏ ହେଲେ ତ କିଛି ନେଲେନି ମାଆ । ମୁଁ ଦେଖିଛି, ତାଙ୍କ ହାତ ଦିଗାଯାକ ଖାଲି ଥିଲା । ତା ହେଲେ ଏତେ ଲୋଭ, ଏତେ ଅନ୍ୟାୟ, ଏତେ ଅନୀତି କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି ମାଆ ? କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୁକ୍ତ ହୋଇ ପୁଅ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ରହିଥିଲା ଦୀପା । କ'ଣ ବା ଭଉର ଦେବ ?

ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ

ଆଲୋକ ନଗର, ଆମ୍ବପୁଆ

ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

ଭ୍ରାମ୍ୟ ଭାଷ- ୯୯୩୮୪୭୫୨୦୭

ନିରବ ତ୍ୟାଗର ନାୟକ

ଡଃ ଉଷାରାଣୀ ଦାଶ

“ପାପା, ମୁଁ ବୌଦ ଯିବି ଅଫିସ କାମରେ, ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ବି ଚାଲ, ବୁଲି ଆସିବ ।” ପୁଅର କଥା ଶୁଣି ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆଖିରେ ଏକ ଅଜଣା ଚମକ ଖେଳିଗଲା ।

“ବୌଦ ଯିବୁ, କେବେ ?” ଭାବପୂର୍ବକ ହୋଇଉଠି ପଚାରିଲେ ସେ ।

“ଆସନ୍ତା କାଲି ।” କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ନିରବତା ପରେ ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯଦି ଯିବି, ଯେମିତି ହେଲେ ସୋମେଶକୁ ଦେଖା କରିବି ।” ତାଙ୍କ ଶବ୍ଦରେ ଥିଲା ଏକ ଅଜଣା କମ୍ପନ ।

“ହଉ ଠିକ ଅଛି, ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଇଯାଅ, ମୁଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଛି” କହି ପୁଅ ଅଫିସକୁ ବାହାରିଗଲା ।

ସୋମେଶ କିଏ ? ତିରିଶ ବର୍ଷର ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଜୀବନରେ ଏହି ନାଁଟି ମୁଁ କେବେ ଶୁଣିନଥିଲି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଆଖିର ଚମକ ଦେଖି ମୁଁ ବୁଝିପାରୁଥିଲି—ଏହି ନାମରେ ଲୁଚିଛି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଗୋଟେ ଅମୂଲ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ । ଅଧିକ ସମୟ ଉତ୍ସାହକୁ ଅବଦମିତ କରି ନ ପାରି ମୁଁ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ପଚାରିଲି, “ସୋମେଶଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋତେ ତ କେବେ କିଛି କହିନ ?”

“ନା, କେବେ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡି ନଥିଲା । ସେ ମୋ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକର ଗୋଟେ ଅମୂଲ୍ୟ ପୃଷ୍ଠା । ସୀମିତ ସମୟର ସମ୍ପର୍କ, ମାତ୍ର ସ୍ମୃତି ଖୁବ ସରସ ଓ ଜୀବନ୍ତ, ବନ୍ଧନ ଖୁବ

ଶକ୍ତ ଓ ଅମାପ ।” ସେ ଶାନ୍ତ ଭାବରେ ହସି କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ହସରେ ଥିଲା ଅନେକ ଅକୁହା କଥା । ମୁଁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହାନ୍ୱିତ ହୋଇ କହିଲି –“ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପର୍କର କାହାଣୀଟିଏ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଶୁଣିବି ।”

ସେ ଆରମ୍ଭ କଲେ ତାଙ୍କ କୈଶୋରର କାହାଣୀ, ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲା ସ୍ୱପ୍ନ, ନିର୍ମଳ ଭଲପାଇବା ଓ କଳୁଷତାହୀନ ବନ୍ଧୁତ୍ୱର ସୁଗନ୍ଧ । “ସେତେବେଳେ ମତେ ସତର କି ଅଠର ବର୍ଷ ହେବ । ମୁଁ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପଢୁଥାଏ । ଟେଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷା ସରିବା ପରେ ବୋର୍ଡ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ବୌଦ୍ଧ ଯାଇଥିଲି ଚାରିମାସ ପାଇଁ ।”

“ବୌଦ୍ଧ କାହିଁକି ?”

ମୋ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ନ ଦେଇ ସେ କହିଲେ, “ସେଠାରେ ମୋର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟ ରହୁଥିଲେ, ସେ ବୌଦ୍ଧ କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ । ମୋର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଭଲଭାବରେ ହେବା ପାଇଁ ସେ ବାପାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇ ମୋତେ ସେଠାକୁ ଡକାଇଥିଲେ ।

“ତା’ପରେ..” ମୋ କଥା ମଝିରୁ ସେ ଯୋଡ଼ିଲେ, “ସେଇଠି ମୋ ଜୀବନ ପରିଧିକୁ ସୋମେଶ ଆସିଥିଲା । ମୋର ସମବୟସ୍କ, ସେ ବି ସେବର୍ଷ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ଦେଉଥାଏ । ମୁଁ ବସରୁ ଓହ୍ଲାଇ ମଉସାଙ୍କ ଘର ଗେଟ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ସେ ତାଙ୍କ ଘର ଗେଟ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ତା’ର ଚେହେରା ଯେମିତି ସୌମ୍ୟ, ଚାହଣୀ ସେମିତି ଆକର୍ଷଣୀୟ । ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ସେ ନିଜର ମନେ ହେଲା । ମାତ୍ର ଦୁଇଟା ଦିନ ଭିତରେ ଆମେ ଆପଣାର ହୋଇଗଲୁ ଯୁଗଯୁଗର ସମ୍ପର୍କ ଭଳି । ଆଜି ବି ମନେ ପଡୁଛି ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ସବୁ, ସାଙ୍ଗ ହୋଇ ପଢ଼ିବା, ମହାନଦୀର ଉପକଣ୍ଠ ଶଯ୍ୟାରେ ବସି ଅସ୍ତ୍ରଗାମୀ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଶୋଭା ଦେଖି ପଦ ଯୋଡ଼ିବା, ସ୍ୱପ୍ନ ବୁଣିବା, ଆହୁରି କେତେ

କ'ଣ ।” ମୁଁ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ଯାଉଥିଲି ପିଲାଦିନର ବନ୍ଧୁତାର ଏହି ଶିହରିତ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଶୁଣି ।

କଥା ଅଟକାଇ ମୁଁ ପଚାରିଲି, “ଏବେ କ'ଣ ତୁମେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଚିହ୍ନିପାରିବ ? ଏହା ଭିତରେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି । ସେ ସହରର ଦୁଲିଆ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଦଳି ଯାଇଥିବ । ଜିଲ୍ଲା ହେବା ପରେ ନୂଆ ନିର୍ମାଣରେ ପୁରୁଣା ସହର ତା'ର ସଭା ହରାଇ ବସିଥିବ ।”

“ହଁ, ଠିକ କଥା । ହେଲେ ମଉସାଙ୍କ ସରକାରୀ କ୍ୱାଟର ସାମନାରେ ଥିଲା ସୋମେଶର ଘର ।” ବାଲୁତ କାଳକୁ ଫେରି ଯାଉଥିବା ତାଙ୍କ ମନକୁ ଫେରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଁ ହଲାଇ ଦେଇ କହିଲି, “ଠିକ ଯେ, ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳର ଖପର ତାଳର କ୍ୱାଟରଟା ଆଜିଯାଏ କ'ଣ ଥିବ ? ସହର ମଝିରେ ରାସ୍ତା ଚଉଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ ସେ ଘର ସବୁ ଭଙ୍ଗା ହୋଇସାରିଥିବ ।

ସେ ମୁଣ୍ଡ ଚୁଙ୍ଗାରି କହିଲେ, “ତା' ବି ସତ ।”

“ସେ ସ୍ଥାନର ଆଉ କିଛି ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ମାର୍କ ମନେ ପକାଅ, ଯାହା ଆମକୁ ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ ।”

ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତିକୁ ଘାଣ୍ଟିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । କିଛି ପାଇଯିବା ପରି ତାଙ୍କ ପାଟିରୁ ବାହାରି ଆସିଲା, “ହଁ ପ୍ରମୋଦ ଷ୍ଟୁଡିଓ ଥିଲା ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଲାଗି ।” ମୋ ମନରେ ଆଶାର କ୍ଷୀଣ ରେଖାଟିଏ ଜାଗି ଉଠିଲା । “ଆଉ କିଛି ଥିଲାକି ମନେ ପକାଅ” କହି ମୁଁ ଗୁଗଲ୍ ରେ ଖୋଜିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ବୌଦ୍ଧରେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦିନର ରହଣୀ ଭିତରେ ବୁଲି ବୁଲି ଖୋଜିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନପାରେ । ଆଜିକାଲି ଗୁଗଲ୍ ଗୋଟେ ବଡ଼ ସପୋର୍ଟ । ମାତ୍ର ବହୁତ ଖୋଜିଲା ପରେ ବି ପ୍ରମୋଦ ଷ୍ଟୁଡିଓ କି ସେ ସ୍ଥାନର ଠିକଣା

ମିଳିଲାନି । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ନିରାଶାକୁ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନଥିଲି । ତାଙ୍କର କିଛି କିଛି ସ୍ମୃତିଭିଜା ଚିହ୍ନର ବର୍ଣ୍ଣନା ମୋ ଉଦାସ ମନକୁ ସଞ୍ଜୀବନୀ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା । ମୁଁ ପୁଣି ପଚାରିଲି, “ମହାନଦୀଠାରୁ ସେ ଘର କେତେ ଦୂରରେ ଥିଲା ?”

“ବେଶୀ ଦୂର ନୁହେଁ, ପାଖାପାଖି । ହେଲେ ମହାନଦୀ ତ ବୌଦ୍ଧ ସହରର ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ମୁକୁଟ ପରି ଶୋଭା ପାଉଛି । ମହାନଦୀର ଦୂରତା ନେଇ ଅଙ୍କ କଷିବା ଠିକ ହେବ ନାହିଁ । ଆଉ ମୋର ବିଶେଷ କିଛି ମନେ ନାହିଁ । ସେଇଠି ପହଞ୍ଚି ଖୋଜିବା, ଯୋଗ ଥିଲେ ସବୁ ସମ୍ଭବ ।” ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ଭରସା ରଖି ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଟ୍ରେନରେ ଚଢ଼ିବା ପରେ ମୁଁ ଝରକା ପାଖ ସିଟରେ ବସିପଡ଼ି ବାକି ଥିବା କାହାଣୀକୁ ଜାଣିବାକୁ ପଚାରିଲି ତାଙ୍କୁ ।

ସେ ବିମର୍ଷ ମନରେ କହିଲେ, “ଗୁଗଲ୍ ରୁ ତ କିଛି ଜଣାପଡ଼ୁନି । ତା ସହିତ ଦେଖା ହୋଇ ପାରିବ କି ନା ସମ୍ଭେଦ । କାହିଁକି ମିଛଟାରେ ସେ ଗପ ଶୁଣିବ ।” ମୁଁ ଆଶ୍ୱାସନା ଭଙ୍ଗିରେ କହିଲି, “ମଣିଷ ଯେତେବେଳେ ହୃଦୟରୁ କିଛି କଥା ଚାହେଁ, ତାହା ନିଶ୍ଚିତ ପୂରଣ ହୁଏ ।” ତାଙ୍କ ଓଠରେ ଚେନାଏ ଭରସାର ହସ ଖେଳିଗଲା ।

ମୁଁ ପଚାରିଲି, “ଆଜ୍ଞା କହିଲ, ଯଦି ତୁମ ସାଙ୍ଗ ମିଳିଗଲେ ସେ ତୁମକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ତ ?”

“ ନିଶ୍ଚିତ ଚିହ୍ନିବ । ତା ଚେହେରା ଏବେ ବି ମୋର ସ୍ମୃତି ମନେ ଅଛି । ଚାରି ମାସର ବନ୍ଧୁତ୍ୱକୁ ପଚାଶ ବର୍ଷର ଦୂରତା ପ୍ରଭାବିତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତା ଓ ମୋ ଭିତରେ ଏମିତି ଅତୁଟ ବନ୍ଧନ ଥିଲା ଯେ ମୋ ବଡ଼ ଭଉଣୀର ବାହାଘରରେ ଗୋଟିଏ ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡ ଚିଠି ପାଇ ସେ ଖୋଜି ଖୋଜି ଆସି ନଦୀ ପାରି ହୋଇ ନିପଟ ମଫସଲରେ

ଥିବା ଆମ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ମୋ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ତାକୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଲାଗି ନଥିଲା । ନାନୀ ବାହାଘରରେ ସେ ଅଧା କାମ ଉଠେଇ ଦେଇଥିଲା କହିଲେ ଚଳେ ।” ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲି । ଆହୁରି ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ପଚାରିଲି, “ଏହା ପରେ ତୁମର ତାଙ୍କ ସହିତ ପୁଣି କେବେ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା ?”

“ନା... ଆଉ କେବେ ଦେଖା ହୋଇନି ।” କିନ୍ତୁ କଥା ଥିଲା ଅତି କମରେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରେ ଥରେ ନିଶ୍ଚିତ ଦେଖା ହେବା । କଥା କଥାରେ ରହିଗଲା । ସୁଯୋଗ ମିଳି ନ ଥିଲା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ବୌଦ୍ଧରେ ରହଣି ସମୟରେ ମଉସା କଲେଜ ଗଲାପରେ ସେ ଚାଲି ଆସେ ଆମ ଘରକୁ ଓ ଆମେ ଦୁହେଁ ମିଶିକି ପଡୁ । ସେ ନିଜକୁ ଭଲ ଛାତ୍ର ନୁହେଁ, ପରୀକ୍ଷାରେ ପାଶ୍ କରିପାରିବନି ବୋଲି ବାରମ୍ବାର କହୁଥିଲା । ମୁଁ ତାକୁ ବାରମ୍ବାର ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲି । ଦିନେ ସେ କହିଲା, “କାଏଲ୍ ମୋର୍ ଜନମ୍ ଦିନ୍, ମାଁ କହିଛେ ତୁଇଁ ଆମର୍ ଘର୍ କେ ଆସରୁ ।” ମୁଁ ଟିକେ ଅସହଜ ମନେ କଲେ ବି ‘ହଁ’ ଭରିଲି । ତା ମା’ଙ୍କ ସୁମଧୁର କଥା, ହାତ ଡିଆରି ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ, ଭଉଣୀ ଓ ଭାଇମାନଙ୍କ ସ୍ନେହ ଆଦର ମୋ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଥିଲା । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆପଣାପଣରେ ବିଭୋର ହୋଇଗଲି । ତାର ମାଆ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିଲେ ସେଦିନ ବି ମୋର ଜନ୍ମଦିନ ସେ ଏକାପରି ସାର୍ତ୍ତବିଏ ମୋ ପାଇଁ ବି ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ମଗେଇ ପିନ୍ଧିବାକୁ କହିଲେ ।”

ମୁଁ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଅଟକାଇ ପଚାରିଲି, “ସତରେ ତୁମ ଦୁଇଭଣଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ଏକା ଦିନରେ ! କି ଅତୁତ ସଂଯୋଗ !” ସେ ସ୍ଥିତ ହସି ଦେଇ କହିଲେ, “ମୁଁ କହିଥିଲି ନା, ଆମ

ସମ୍ପର୍କ ସୀମିତ ଦିନର, ମାତ୍ର ନିବିଡ଼ ଆମର ବନ୍ଧନ ।”

“ତା' ପରେ କଣ ହେଲା ?”

“ମୁଁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯିବା କଲମଟି ତା ହାତକୁ ଉପହାର ରୂପେ ବଦାଇ ଦେଲା ବେଳକୁ ସେ ବି ଠିକ୍ ଏକାପରି କଲମଟିଏ ମୋ ହାତମୁଠାରେ ରଖିଦେଲା । ମୁଁ ବିସ୍ମିତ ହୋଇଗଲି । ଆମ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ପସନ୍ଦ ବି ଏକାପରି କେମିତି ।”

“ବହୁତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥାଟିଏ” ମୁଁ କଥା ଯୋଡ଼ିଲି । ସେ ଉତ୍ତର ରଖୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ଭାବରେ । ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ମୋ ପାଖରେ ଥିଲେ ବି ଅନ୍ତର୍ମନରେ ସେ ଥିଲେ ସେହି କୈଶୋରର ଅତୁଳା ସ୍ମୃତି ପାଖରେ । ତାଙ୍କ ମନରେ ଖୁସିରେ ଝଲକ ଓ ଆଖିରେ ବୁନ୍ଦାଏ ଲୁହ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଶୁଥିଲା ।

“ତାଙ୍କ ପରିବାର, ସେମାନଙ୍କ ସହ ବିତାଇଯିବା ସମୟ ବିଷୟରେ ଆଉ କିଛି କୁହ, ମୋର ଜାଣିବାକୁ ଭାରି ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ।”

“ତାକୁ ଯେତେବେଳେ ଚାରି ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ତା ବାପା ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଚାରି ଭାଇ ଓ ଜଣେ ଭଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଥିଲା ସବୁଠାରୁ ସାନ । ସେ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ପଢ଼ିଲା ବେଳେ ତା ବଡ଼ଭାଇଙ୍କର ବାହାଘର ହେଇସାରିଥିଲା । ତା ମାଆଙ୍କର ଦେହ ପ୍ରାୟ ଭଲ ରହୁନଥିଲା । ବାପାଙ୍କର ଅବର୍ତ୍ତମାନତା ଆଉ ମାଆଙ୍କର ଅସୁସ୍ଥତା ହେତୁ ସେ ନିଜକୁ ଖୁବ୍ ଅବହେଳିତ ମନେ କରୁଥିଲା । ମୁଁ ସେଠାରେ ଥିଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦିନ ସାରା ପ୍ରାୟ ଆମ ଘରେ ରହୁଥିଲା । କେବେକେବେ ଆମେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ତାଙ୍କ ଗାଁ ରାସ୍ତାରେ ରାଜବାଟୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ କେବେ ମନ୍ଦିର, ପୁଣି କେବେ ନଇକୂଳ ଆଡ଼େ ବୁଲିଆସୁ । ଘଡ଼ିଏ ଖଣ୍ଡେ ମା ଭୈରବୀ ମନ୍ଦିର କି ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ବେଢ଼ାରେ ବସିପଡ଼ୁ ଆମେ । ମହାନଦୀର

ଉପଲ ଶଯ୍ୟାରେ ଲାଗ୍ ଲାଗ୍ ହୋଇ ରହିଥିବା ଦୁଇଟି ଚଉଡ଼ା ଓ ଡେଙ୍ଗା ପଥର ଖଣ୍ଡ ଉପରେ ଆମେ ପ୍ରାୟତଃ ବସୁଥିଲୁ । ବୌଦ୍ଧ ଦେଇ ଆମ ଗାଁ ପାଖକୁ ବୋହି ଯାଇଥିବା ମହାନଦୀର ଚହଲା ପାଣିରେ ଗୋଡ଼ ହଲାଇ ମୁଁ ଆଦ୍ରାଣ କରୁଥିଲି ଆପଣାପଣର ମହକ । ମୋ ହାତ ମୁଠାରେ ଥିଲା ସୋମେଶର ହାତ । ଆଜି ବି ତା'ର କଥାଗୁଡ଼ିକ ମୋ କାନରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେଉଛି । ସେ କହୁଥିଲା, “ଯେତେବେଳେ ତୁଇଁ ମହାନଦୀର ପାନିକେ ଛିଇଁବୁ, ମୁଁଇଁ ଆପେ ଆପେ ତୋହର ମନ୍ ଭିତର କେ ଆସିଯିମି ।” ମୁଁ କହିଲି, “ହଁ, ତୋର ବି ମୋ କଥା ଯେତେବେଳେ ମନେ ପଡ଼ିବ ଚିଠିଟିଏ ଲେଖି ସିନ୍ଧୁକ ଭିତରେ ରଖି ମହାନଦୀରେ ଭସେଇ ଦେବୁ ।” ଦୁଇଜଣ ଖୁବ ଜୋରରେ ହସି ଉଠିଥିଲୁ ।

“ଏମିତି କେବେ ହେଇଛି ?” ମୁଁ କୌତୁହଳରେ ପଚାରିଲି ।

ମୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ସେ କହିଲେ, “ମୋ ପିଲାମନ ଆମ ଗାଁର ନଇ ପାଖରେ ବସି କେବେ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ନିଶ୍ଚୟ... କିନ୍ତୁ ଧେଡ଼, ଏମିତି କଣ ହୋଇପାରେ । ଆଇମା' କାହାଣୀର ବୁଢ଼ୀ ଅସୁରୁଣୀ, ସାତ ତାଳ ପଙ୍କ, ସିନ୍ଧୁକ ଭିତରେ ଫରୁଆ, ଆଉ ଫରୁଆରେ ଭଅଁର” କହି ହସି ଉଠିଲେ ସେ ।

ଟ୍ରେନ ବଲାଙ୍ଗୀରରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା । ସେଠାରୁ କ୍ୟାବ ନେଇ ବୌଦ୍ଧ ଯିବାକୁ ହେବ । ପୂର୍ବରୁ ବୁକ ହୋଇଥିବା କ୍ୟାବରେ ବସିଗଲୁ । କ୍ଲାନ୍ତି ଓ କ୍ଷୁଧା ଆମକୁ ଆଛନ୍ନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲା । ଦୁଇଟାରି ଖଣ୍ଡ ଲେଖାଏଁ ବିସ୍ତୁଟ ପାଟିରେ ପକେଇ ପାଣି ଢୋକେ ଢୋକେ ପିଇଦେଲୁ ସମସ୍ତେ । ଗଳି ଉପଗଳି ପାର ହୋଇ ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥରେ ଗାଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ସିଙ୍ଗଲ୍ ରୋଡ଼, ଦେଖିବାହିଁ ସତର୍କତାର ସହ ଚଲାଇବାକୁ ଡ୍ରାଇଭରକୁ ସେ କହିଲେ । ଅଧା ରହିଥିବା କାହାଣୀରୁ ଖିଅଟିଏ ଟାଣି ମୁଁ କହିଲି -“ଆଉ

କିଛି କହୁନ ସେ ଅନୁଭୂତିର କାହାଣୀ ।”

‘ହୁ’, ମନେ ପକାଇଲା ଭଳି ସେ କହିଲେ, “ଥରେ ଆମେ ଦୁଇଜଣ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମହାନଦୀ କୂଳରେ ପଥର ଚଟାଣରେ ବସି ସବୁଦିନ ପରି ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚରାପଚାରି ହେଉଥିଲୁ । ଏମିତି ପାଠ ସବୁ ସହଜରେ ମନେ ରହିଯାଉଥିଲା । ହଠାତ୍ ନଜରରେ ପଡ଼ିଲା ଗୋଟେ ବଡ଼ ରୋହୀ ମାଛ, ପାଖାପାଖି ପାଞ୍ଚି କିଲୋ ହେବ । ପଥର ଖୋଲରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ଅଟକି ରହିଥିଲା । କୌତୁହଳର ସହିତ ଆମେ ତାକୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲୁ । ଛକାପଞ୍ଜାର ଖେଳ ଭିତରେ ସୋମେଶ ବାଡ଼ିରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପାହାରଟିଏ ପକାଇଲା ତା’ ଉପରେ । ନିସ୍ତେଜ ହେଲାପରେ ମାଛଟିକୁ ବାଡ଼ି ମଝିରେ ଓହ୍ଲାଇ ଆମେ ଦୁଇଜଣ କାନ୍ଧରେ ବୋହିକି ବୀରଦର୍ପରେ ଘରକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲୁ । ସୋମେଶ ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ମାଛଝୋଳ ରାତିରେ ମଉସାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲା । ମାଛ ବିଷୟରେ ମଉସାଙ୍କୁ ନ କହିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତା’ ମାଆଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲି । ନହେଲେ ମଉସା ଯେମିତି ନୀତିପରାୟଣ ଲୋକ ମୋ ଅବସ୍ଥା କଣ ହେବ ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଥିଲି ।”

ମୁଁ ଶୁଣୁଥିଲି ଅପଲକ ନୟନରେ । କେଉଁ ଗଳ୍ପ ନାୟକଙ୍କ ଜୀବନ କାହାଣୀଠାରୁ କେଉଁ ଗୁଣରେ କମ୍ ନ ଥିଲା ଏ କାହାଣୀ । ଆହୁରି ଉତ୍ସୁକତାର ସହ ମୁଁ ପଚାରିଲି, “ତାଙ୍କର କିଛି ଫଟୋ ଅଛି ତୁମ ପାଖରେ ?”

ସେ ଭାବବିହୀନ ହୋଇ କହିଲେ, “ଉଠା ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ।” ମୁଁ ଭୃକୁଞ୍ଜନ କରି ପ୍ରଶ୍ନିତ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲି । ସେ ଆଉ ଏକ ଘଟଣାର ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ, ଯାହାଥିଲା ଆହୁରି ରୋମାଞ୍ଚକର ।

“ମୁଁ ଘରକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ଦୁଇଦିନ ଥାଏ ।” ସୋମେଶ କହିଲା, “ଚାଲ ଆମେ

ଦୁହିଜନ୍ ଗୁଟେ ଫରୁ ଉଠାମା । ପ୍ରମୋଦ ଷ୍ଟୁଡିଓ ମୋର୍ ସାଙ୍ଗ୍ । ତାହାକେ କହେଲେ
ଉଠେଇ ଦେବା ।”

“ମୁଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କଥା ଚିନ୍ତା କରି ମନା କଲି । ମୋ ମନ କଥା ବୁଝିବା ଭଳି ସେ କହିଲା,
“ସେ ମୋର୍ ସାଙ୍ଗ୍, ପଏସା ନାହିଁ ନିଏ ।”

ଆମେ ଦୁହେଁ ଷ୍ଟୁଡିଓକୁ ଗଲୁ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପୋଜ
ଯେମିତିକି କାନ୍ଧରେ ହାତ ପକାପକି ହୋଇ, କୁଣ୍ଡାକୁଣ୍ଡା ହୋଇ, ପକେଟରେ ହାତ ପୁରାଇ,
ନିଶ ଦାଢି ଲଗାଇ, ସୁର୍ ବୁର୍ ଟାଏ ପିନ୍ଧି, ଚା କପ୍ ସାମ୍ନାରେ ରଖି ଏମିତି ଆହୁରି କେତେ
ପ୍ରକାରର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ବେଶ ହେବା ପରେ ଦର୍ପଣରେ ନିଜକୁ ଦେଖି ଖୁବ୍ ଜୋରରେ
ହସ୍ତୁଥିଲୁ ଆମେ । ଫଟୋଗ୍ରାଫର ଫଟୋ ନେଲା ପରେ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ଭଙ୍ଗୀରେ ଆମକୁ
ଚାହୁଁଥିଲା । ଆମେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ନୁଆ ନୁଆ ପୋଜ ଦେଉଥିଲୁ ।

“ତାହାହେଲେ ସେ ଫଟୋ ସବୁ ଗଲା କୁଆଡେ, ହଜିଯାଇଛି ? ସେ ମୁହଁରେ
ଗୋଟେ ଅଭିମାନ ଓ ବ୍ୟଙ୍ଗ ମିଶା ହସଟିଏ ଖେଳାଇ କହିଲେ, “ସେ ଫଟୋ ଉଠି
ନଥିଲା ।”

“ମାନେ ?”

“ଆମଠାରୁ କିଛି ପଇସା ପାଇବନି ଜାଣି କେବଳ ଆମକୁ ଖୁସି କରିବାକୁ ଫଟୋ
ଉଠାଇବାର ବାହାନା କରୁଥିଲା ସେ । ଆଉ ସେ ବାହାନାର ଶେଷ ବାକ୍ୟଟି ଥିଲା, ରିଲ୍
କଳା ହୋଇଗଲା ।”

“ଆଉ ଥରେ ଉଠାଇଲନି ?”

“ଏକଥା ମୁଁ ପରେ ଜାଣିଲି । ସୋମେଶ ମୋ ନାନୀ ବାହାଘର ସମୟରେ ମୋତେ

କହିଲା ।”

“ଓହୋ..., ମୁଁ ଆଶ୍ଚାସନା ଭଙ୍ଗୀରେ କହିଲି- ତୁମ ଛାତି ଭିତରେ ଛାପି ହୋଇଥିବା ଫଟୋଠାରୁ କାଗଜ ଫଟୋ କ’ଣ ସ୍ମୃତିକୁ ଅଧିକ ଜାଗା ଦିଏ ଧରିଥାଆନ୍ତା ।”

“ଫଟୋ ଉଠାଇବାର ଦୁଇଦିନ ପରେ ମୁଁ ଆମ ଗାଁକୁ ଫେରିଆସିଲି । ସେଦିନ ସୋମେଶ ବସନ୍ତାଣ୍ଡ ଯାଏ ଆସିବା, ଆଖିରେ ଆଖିଏ ଲୁହ ନେଇ ବିଦାୟ ଦେବା ଏବେ ବି ମୋତେ ବିବ୍ରତ କରେ । କମ୍ପିଟ ସ୍ଵରରେ ସେ କହୁଥିଲା –“ ତୁଇଁ ଗଲାପରେ ମୁଁଇଁ ପଢ଼ମି କେନ୍ଦ୍ରା ? ନିଶ୍ଚୟ ଫେଲ୍ ହେଇଯିମି ।” ମୁଁ ତା ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇ କହିଲି, “ତୁ ଫେଲ୍ ହେବୁନି, ନିଶ୍ଚୟ ଫାଷ୍ଟ ଡିଭିଜନ ପାଇବୁ । ଯେତେବେଳେ ତତେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିବା ପରି ମନେହେବ ତୁ ଆମ ବନ୍ଧୁତା କଥା ମନେ ପକାଇବୁ ।” ମୋ ହାତକୁ ମୁଠାଇ ପକାଇ ଅଳ୍ପ ହସି ମୋତେ ଶେଷ ବିଦାୟ ଜଣାଉଥିଲା । ସେ ଛକ ଲୁଟିବା ଯାଏ ମୁଁ ବସରୁ ପଛକୁ ବୁଲି ବୁଲି ଚାହୁଁଥିଲି । ସେ ସେଇଠି ପାଷାଣ ପ୍ରତିମା ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ।”

“ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ଫଳ ତାଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଥିଲା ?”

“ସେ ପାଶ୍ କରିଥିଲା ସେକେଣ୍ଡ ଡିଭିଜନରେ ।”

“ସତରେ ?” ମୁଁ ଚକିତ ହୋଇ କହିଲି ।

ବୌଦ୍ଧ ସହର ପାଖେଇ ଆସୁଥିଲା । ନୂଆ ଜିଲା, ରାସ୍ତାଘାଟ ସବୁ ଚକାଚକ୍ ହୋଇଛି । ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ, ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କର ନୂଆ ଅଫିସ କୋଠା ଦୂରରୁ ଆଲୁଅରେ ଝଲସି ଉଠୁଥିଲା । କ୍ୟାବ ଡ୍ରାଇଭର ଦୁଏତ ସେହି ଠିକଣା ବିଷୟରେ କିଛି କହିପାରିବ ଚିନ୍ତା କରି ଆମେ ତାକୁ ପଚାରିଲୁ । ସେ ବୌଦ୍ଧର ବାସିନ୍ଦା ଓ ପାଖାପାଖି ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ହୋଇଥିବାରୁ ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳର ମଣିଷର ନାମ ଓ ଠିକଣା ତାର

ସହଜରେ ହୃଦବୋଧ ହେଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରମୋଦ ଷ୍ଟୁଡିଓର ଠିକଣା ସେ ଜାଣିଛି ବୋଲି କହିଲା । ତାକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ସୋମେଶ ଖୋଜା ଅଭିଯାନରେ ଯିବା ପାଇଁ ଆମେ ସ୍ଥିର କଲୁ ।

ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଚମକ ଖେଳିଗଲା । ସେ କହିଲେ, “ସୋମେଶ ନିଶ୍ଚୟ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଝିଅଟିଏ ବାହା ହୋଇଥିବ । ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପୁଅଝିଅକୁ ନେଇ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବ ତା’ର ସଂସାର । ଭଲ ଚାକିରୀଟିଏ କରିଥିବ । ଘର ଦ୍ୱାର କରି ଖୁବ୍ ଖୁସିରେ ଥିବ । ଝିଅ ଯଦି ବଡ଼ ହୋଇଥିବ ସେ ଅଜା ହୋଇ ସାରିଥିବ । ଆଉ ପୁଅ ବଡ଼ ହୋଇଥିଲେ ବୋହୁ ଆଣି ସାରିଥିବ ।

ମୁଁ ତାଙ୍କ କଥାରେ ‘ହଁ’ ଭରିଲି । ଗାଡ଼ି ପୂର୍ବରୁ ବୁକିଙ୍ଗ ହୋଇଥିବା ଲଜ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲା, ଆମେ ଓହ୍ଲାଇଲୁ । ଲଜରେ ବ୍ୟାଗ ରଖିଦେଇ ହାଲକା ସ୍ନାକ୍ସ ଓ ଚା’ ନେବାପରେ ଆମକୁ ବିଶ୍ରାମ ନେବାକୁ କହି ପୁଅ ଅଫିସ ମିଟିଙ୍ଗକୁ ବାହାରିଗଲା । ଆମେ ସମୟର ସଦୁପଯୋଗ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମ ଅଭିଯାନରେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲୁ । ଡ୍ରାଇଭର ଆମକୁ ନେଇ ପ୍ରମୋଦ ଷ୍ଟୁଡିଓ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇଦେଲା । ମନରେ ଉଦବେଗ ଆହୁରି ବଢ଼ିଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଥାନର ସ୍ଥିତି ,ଆକୃତି କି ପ୍ରରୂପ ତାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଆଇନାରେ ଅଙ୍କିତ ସ୍ଥାନ ସହିତ ମେଳ ଖାଉନଥିଲା । ନିକଟସ୍ଥ କିଛି ଦୋକାନୀଙ୍କୁ ନାଁ ଓ ଠିକଣା ସମ୍ପର୍କରେ ପଚାରିଲୁ । ସଠିକ ଉତ୍ତର ମିଳୁନଥିଲା । ଆଶା ଆଶଙ୍କାର ଫେଣ୍ଟା ଫେଣ୍ଟି ଭାବ ତାଙ୍କ ମନରେ । ଆମମାନଙ୍କର ନିରାଶା ଭାବ ଦେଖି ଡ୍ରାଇଭର କହିଲା –“ଆଗେ ଗୁଟେ ବହି ଦୁକାନ ଅଛି, ହେଟା ଷାଠିଏ ବରଷ ପୁରନା । ତାକେ ପଚାରିଲେ କିଛି ସୁରାକ ମିଳିପାରେ ।” ଆମେ ଦୁହେଁ ତା ପଛେ ପଛେ ଚାଲିଲୁ । ଆମ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ

ବହି ଦୋକାନୀ କହୁଥିଲା “ହଁ, ସୋମେଶ ଦାସ ତ, ତାର ଚାର ଭାଇ, ଗୁଡ଼େ ବହେନ । ସେ ବାବା ହେଇ ଯାଇଛେ । ମଠରେ ରହୁଛେ, ମାତା ମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗେ । ଗଞ୍ଜେଇ ଟାନୁଛେ, ପିଆ ପିଇ ବି କରୁଛେ । ବାହାସାହା ନାହିଁ ହେଇ । ଚାକ୍ରୀ ବାକ୍ରୀ ବି ନାହିଁ ।” ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ନକାରାତ୍ମକ ଉତ୍ତର ଶୁଣି ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିଯିବା ପରି ମୁଁ ଅନୁଭବ କରୁଥାଏ । ସେ କହୁଥାନ୍ତି, “ମୋର ସେ ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳର ସାଙ୍ଗ, ମୁଁ ତାକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିଛି ଏତେ ଦିନ ପରେ । ତଥାପି ତା’ କଥାରେ କୌଣସି ମାର୍ଜିତ ଭାବ କି ଅନୁଶୋଚନାର ତିଳେମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନଥାଏ । ଏକଦମ ସଠିକ ଠିକଣା ସେ ଡ୍ରାଇଭରକୁ ବତାଇ ଦେଲା । ତା’ର ଅଶାଳୀନ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଶୁଣି ମନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଲୋକଟି ପ୍ରତି ନକାରାତ୍ମକ ଭାବ ଉଦ୍ରେକ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇ ଆମେ ସେହି ଠିକଣା ଅଭିମୁଖେ ଚାଲିଲୁ । ସମୟ ସେତେବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ରାତି ନଅଟା ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ଡ୍ରାଇଭର ଗାଡ଼ି ଅଟକାଇ କହିଲା, “ଇ ଘରଟା ବାବାଙ୍କର, ହେଁନ ବସିଛନ୍ ।” ଆମେ ଦୁହେଁ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲୁ । ଏତେ ଦିନର ପ୍ରତୀକ୍ଷା, ଏତେ ଶୀଘ୍ର, ଏମିତି ଆମ ହାତ ପାଆନ୍ତାରେ, ବିଶ୍ୱାସ କରି ହେଉ ନଥିଲା । ଆବେଗରେ ଜଡ଼ସତ ସେ । ରୋମାଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ଶରୀର ।

ସେ ମୋତେ ଅଟକାଇ କହିଲେ ତୁମେ ଏଠାରେ ରୁହ, ମୁଁ ଏକା ପ୍ରଥମେ ସେଠାକୁ ଯାଉଛି । ସେ ଚାଲିଗଲା ପରେ ମୋ ଆଖି ଚାରିଆଡ଼େ ଘୁରି ଖୋଜୁଥିଲା ମଠ, ବାବା ଓ ମାତା । କିଛି ବି ମୋ ଆଖିରେ ପଡ଼ୁ ନଥିଲା । ସେ ଗୋଟିଏ କୋଠାଘର ଭିତରକୁ ଗଲେ । ଭିତରେ କିଏ ଥିଲେ ଓ କଣ ଘଟୁଥିଲା କିଛି ଜାଣିବାର ଅବକାଶ ନଥିଲା । ମୁଁ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଏପଟୁ ସେପଟ ହେଉଥିଲି, ହଠାତ ବାମପଟରେ ସରକାରୀ କ୍ୱାଟରଟିଏ

ଆଉ ତାର ସମ୍ମୁଖରେ ଅଧାଭଙ୍ଗା ପୁରୁଣାକାଳିଆ ଚାଉଳ ପକା ଛାତ ଘରଟିଏ ମୋ ନଜରକୁ ଆସିଲା । ଏଇଟା ଯେ ମଉସାଙ୍କ କ୍ୱାର୍ଟର ଓ ସାମ୍ନାରେ ପ୍ରମୋଦ ଷ୍ଟୁଡିଓ ବୁଝିବାକୁ ବାକି ନଥିଲା ମୋର । ମୁଁ ସେ ସ୍ଥାନର ସୁଗନ୍ଧକୁ ମନଭରି ଆଦ୍ରାଣ କରୁଥିଲି, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର କିଛି ଅଭୁଲା ଓ ଅମୂଲ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଜୀଇଁଥିଲେ ।

କିଛି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ପ୍ରତୀକ୍ଷା ମୋତେ ଯୁଗ ଯୁଗ ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ଅନେକ ସମୟ ପରେ ସେ ଫେରିଲେ । ଆଖି ତାଙ୍କର ଲୁହରେ ଭରୁଗୁରୁ । ମୁଁ ପଚାରିଲି, “ଦେଖା ହେଲା ?” ସଂକ୍ଷେପରେ ‘ହଁ’ ଟିଏ ମାରି ସେ ରୁପ ହୋଇଗଲେ । ଆମେ ଫେରିଗଲୁ ହୋଟେଲକୁ । କିଛି ସମୟ ବିଶ୍ରାମ ନେଲା ପରେ ମୁଁ ପଚାରିଲି, “କ’ଣ ହେଲା କିଛି କହୁନ ଯେ ?” ସେ ତାଙ୍କ କୋହକୁ ଅଟକାଇ ନ ପାରି କହିଲେ, “ଲୋକମାନେ ତା’ ନାଁରେ କେତେ କଥା କହୁଛନ୍ତି, ସେ ସେମିତି ନୁହେଁ ।”

“ମାନେ, ମଠ, ମାତା, ମଦ ସବୁ କ’ଣ ମିଛ ?”

“ହଁ, ହଁ ସବୁ ମିଛ, ସେ ଜୀବନ ସାରା ଖୁସି ଟିକେ ବି ପାଇନି ।”

“କ’ଣ କହୁଛ ତୁମେ, ମତେ ଟିକେ ବୁଝେଇକି କହିବ । କେମିତି ତୁମର ଦେଖା ହେଲା ? ସେ ତୁମକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ କି ନାହିଁ ? ପ୍ରଶ୍ନ ପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ମୁଁ ପଚାରି ଚାଲିଥିଲି ।

ସେ ଅଟକାଇଲେ ମୋତେ । “ମୁଁ କ’ଣ ଭାବିଥିଲି, ବାସ୍ତବରେ ସେ ଅଛି କେମିତି । ତା’ ମାଆଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । ଭାଇମାନେ ନିଜ ନିଜ ପରିବାର ଧରି ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ । ମାଆ ଥିବା ଯାଏ ପରିବାରର ଅଧା ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ମାଆଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ଓ ଦେଖାଶୁଣା କରୁଥିଲା ସେ । ମାଆ ଗଲା ପରେ ତା’ର ଭଲ ମନ୍ଦ ବୁଝିବାକୁ କେହି ଚାହିଁଲେନି । ଅଳକାକୁ ବାହା ହୋଇ ସୁଖର ସଂସାର ଗଢିବା

ଇଛାଟା ତା'ର ସ୍ୱପ୍ନରେ ରହିଗଲା । ମାଆଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ଅସୁସ୍ଥତା ଭିତରେ ସେ ନିଜ ବିବାହ କଥା ଚିନ୍ତା କରିପାରୁ ନଥିଲା । ବୟସ ବଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କର । ଅପେକ୍ଷା କରି କରି ପରିବାରର ବାଧ୍ୟବାଧକତାରେ ଯେଉଁ ଦିନ ଅଳକା ବେଦୀରେ ବସିଲା ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ହିଁ ବିବାହ କଥା ତା' ମନରୁ ଲିଭିଯାଇଥିଲା । ସେ ପୁରା ଏକୃଷିଆ ହୋଇଗଲା । ସମସ୍ତଙ୍କର ସୁବିଧା ଅସୁବିଧାରେ ମେରୁଖମ୍ବ ଭଳି ଠିଆ ହେଉଥିଲା ସେ । ମାତ୍ର ତା' ଖୁସି ପାଇଁ କେହି ଜଣେ ବି ନ ଥିଲେ, କେହି ବି ଚାହଁଲେନି ତା'କୁ । ଚାକିରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପରିସ୍ଥିତିର ନକରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ତା'ର ମାନସିକ ସନ୍ତୁଳନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲା । ଆଉ ଯେଉଁଦିନ ଅଳକା ବିଧବା ହୋଇ ଗାଁକୁ ଫେରି ଆସିଲା ସେ ଦିନ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ସାଂସାରିକ ମୋହ ମାୟାରୁ ଦୂରେଇ ଭଗବତ ସାଧନାରେ ନିଜକୁ ନିମଜ୍ଜିତ କରିଦେଲା । ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣ ପଢ଼ିବା, ଭଗବତ ଆଲୋଚନା କରିବା ତା'ର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଲଟିଗଲା । ତା' ଭାଗରେ ପଡ଼ିଥିବା ପୈତୃକ ଜମିରୁ ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ ଅନାଥାଶ୍ରମକୁ ଦାନ କରି ଦେଇ ବଳକା ଅଂଶରେ ଗୋଟିଏ ବଖରା ଘର ବନେଇଛି, ସେହି ତା'ର ସାଧନାସ୍ଥଳୀ । ସେଇଟା ତା'ର ମଠ, ଆଉ ସାଧନା ତା'ର ନିଶା । ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ” ।

ମୁଁ ଜଳକା ଭଳି ଚାହଁ ରହିଥିଲି । ଏହିଭଳି ନିଷ୍କାମ ସାଧକ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଲୋକଙ୍କର ଏତେ କୁସ୍ଥିତ ମନୋଭାବ କାହିଁକି ? କିଛି କ୍ଷଣ ରହି ମୁଁ ପଚାରିଲି, “ଅଳକା କିଏ, ତୁମେ ଜାଣିଥିଲ ?”

-ହଁ, ତା' ବିଷୟରେ ଥରେ ସେ ମତେ କହିଥିଲା । ତାଙ୍କ ଗାଁର ଝିଅଟିଏ, ଏକା ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ନ୍ତି । ଆମେ ମନ୍ଦିର ବେଢାରେ ବସିଥିଲା ବେଳେ ସେ ଥରେ ମନ୍ଦିରକୁ

ଆସିଥିଲା । ଆମ ଉପରେ ଆଖି ପଡ଼ିବା କ୍ଷଣି ସେ ଲାଜେଇ ଲାଜେଇ ହସି ଦେଇ ସେଠାରୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା । ସୋମେଶ କହେ ତା'ଙ୍କ ଭଲ ପାଇବା ନିଶଢ଼, ନିରବ ଆଉ ନିବିଡ଼ ।

ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୋତେ ଲାଗିଲା ଏହି ମଣିଷଜଣକ କୌଣସି ଅସାଧାରଣ ଆତ୍ମା, ଜୀବନର ଦୁଃଖକୁ ଜିତିଥିବା ଭିନ୍ନ ଏକ ନାୟକ । ମୋ ଆଖିରେ ଲୁହ ଜକେଇ ଆସିଥିଲା । ନିଗିତି ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ପୋଛି ନେଇ କହିଲି, “ତାଲ, କାଲି ସକାଳେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଉ ଥରେ ଯିବା ।” ସେ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ସମ୍ମତି ଜଣାଇଲେ । ଟିକେ ରହି ମୁଁ ପଚାରିଲି, “ତୁମକୁ ସେ କେମିତି ଚିହ୍ନିଲେ କହିଲାନି ତ ?”

ସାମାନ୍ୟ ଟିକେ ସୁଚନା ଦେବା ପରେ ସେ ଚିହ୍ନିଦେଲା ମତେ । ମୋ ନାଁଟା ଯଦିଓ ତା'ର ଠିକରେ ମନେ ନଥିଲା, ଆମ ଗାଁ ନାଁ ସହିତ ମୋ ନାଁ ଟା ମିଶାଇ କହିବାରୁ ସେ ବସିବା ଜାଗାରୁ ଉଠିପଡ଼ିଲା, କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇ କହିଲା, “ଏତେ ଦିନ ତଲର୍ କଥା ମନେ ରଖି ମୋତେ ଖୋଜି ଖୋଜି ଆସିଛୁରେ । ତୋତେ ଦେଖି କରି ମୋର ଲୋମ ଟାଙ୍କରି ଉଠୁଛି ।” ତା' କଣ୍ଠରେ ଥିଲା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ, ଆନନ୍ଦ ଓ ଅଭିମାନ ।

“ଆଜି ଯାଏଁ ବୌଦ୍ଧ ଆସିବା ସୁଯୋଗ ମିଳି ଥିଲା ମତେ । ମୁଁ ଖାସ୍ ତୋତେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଜି ଏଠାକୁ ଆସିଛି ।” ପରସ୍ପରର ବାହୁବେଷ୍ଟନୀରେ ଥାଇ ସ୍ତୁତିର ନଦୀରେ ପହଁରୁଥିଲୁ ଆମେ ଦୁଇଜଣ । ଆଖିରେ ଖୁସିର ବନ୍ୟା, ମନରେ ସମୟ ଉପରେ ପୁଲା ପୁଲା ଅଭିମାନ । ମୁଁ କହିଲି, “ତୋ ଜୀବନରେ ଏତେ ସବୁ ଘଟିଗଲା, ତୁ ଥରୁଟିଏ ମତେ ମନେ ପକାଇଲୁନି ।” ସେ ନିରୁତ୍ତର ଥିଲା । ମୋ ଚାଟି ଚିରି କୋହ ଭରା ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ବାହାରି ଆସିଲା ।

ପରଦିନ ସକାଳେ ରାମେଶ୍ୱର, ଚାରିଶମ୍ଭୁ, ଭୈରବୀ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ଦର୍ଶନ ସହିତ ବୁଲାଇ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା ଥିଲା । ଆମେ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲୁ ସୋମେଶଙ୍କ ପାଖକୁ । ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଚୌକିରେ ବସିଥିଲେ ସେ । ସେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ମୋବାଇଲ୍‌ଟା ମୋ ଆଡ଼କୁ ବଦାଇ ଦେଇ କହିଲେ, “ଆଜି ତୋର ମୋର ଗୋଟେ ଫଟୋ ଉଠାଇବା, ରିଲ କଳା ହେବନି ।” ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟରେ ସମ୍ମତି ଦେଲେ ସୋମେଶ । ଶାନ୍ତ, ସୌମ୍ୟ, ଶୁଶ୍ରୁମୟ ମୁଖମଣ୍ଡଳ, ମୁହଁରେ ନିର୍ଲିପ୍ତ ଭାବ, ଆତ୍ମମଗ୍ନ, କୌଣସି ଯୋଗସାଧକଙ୍କଠାରୁ ସେ କମ ମନେ ହେଉ ନଥିଲେ ମତେ । ପରିଚୟ ଦେଇ ମୁଁ ପ୍ରଣାମ କଲି ତାଙ୍କୁ । ନିମିଳିତ ନୟନରେ ଆଶର୍ବାଦ ମୁଦ୍ରାରେ ତାଙ୍କ ହାତ ଉଠୁଥିଲା ମୋ ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ । ଭକ୍ତିରେ ଓ ସମ୍ମାନରେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଯାଉଥିଲା ଭିନ୍ନ ଏକ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରରୂପ ଦର୍ଶନରେ । ଅନ୍ତର୍ମନ ମୋର ଗୁଣୁଗୁଣ ଥିଲା କେବଳ ଜିତିଲେ ନୁହେଁ, ନାୟକ ବି ହୁଅନ୍ତି ନିରବ ତ୍ୟାଗରେ ।

ଏମ୍.ସି, ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୯୪୩୮୧୩୩୨୧୨

ଶେଫାଳି ଫୁଲର କାହାଣୀ

ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦ୍ୱିବେଦୀ

ଶେଫାଳି ଫୁଲର ଲୋକପ୍ରିୟତାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଲୋକକଥା, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଆଦି ପ୍ରଚଳିତ । ଅନେକେ ତାକୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଫୁଲ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ଆଉ କୋଉଠି ଜଣେ ଦୁଃଖିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ରୂପେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାହୋଇଛି । ପୌରାଣିକ କଥାନ୍ୁସାରେ ଶେଫାଳି ଦେବରାଜ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ନନ୍ଦନକାନନର ଏକ ପବିତ୍ର ତଥା ସୁଗନ୍ଧିତ

ଫୁଲ ।

ଥରେ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ଉକ୍ତ ଫୁଲର କଥାବସ୍ତୁକୁ ସଂଯୋଗ କରି ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କର ଗର୍ଭ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସତ୍ୟଭାମା ଆନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ । ରୂପବତୀ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଧନଧାନ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅମାପ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କ ମନରେ ଏଥିପାଇଁ ଗର୍ଭ ଥାଏ ଯେ ତାଙ୍କ ପରି ସୁନ୍ଦରୀ ଏବଂ ବୈଭବଶାଳୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମକକ୍ଷ ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି । ରୂପ ଓ ଧନ ବଳରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣର ଆଧାର ଭାବି ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରିପାରିବେ ବୋଲି ମନ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥାଆନ୍ତି । ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପରମ ଭକ୍ତ । ସେ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ସ୍ୱୟଂ ନିରାକାର । ତାଙ୍କୁ ରୂପ ଏବଂ ଧନରେ ବଶୀଭୂତ କରିହେବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କର ଗର୍ଭ ଦେଖି ସେ ସହ୍ୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେପଟେ ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କର ଗର୍ଭ ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ ବଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ଶେଷରେ ଦିନେ ଦେବର୍ଷି ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କର ଗର୍ଭ ଖଣ୍ଡନ ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ । ସେ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଉପରେ ଧନ, ରୂପ, ବୈଭବ କିଛି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ

ନାହିଁ । ସେ ତ ପରମ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର । ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁସାରେ ଦିନେ ସେ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ନନ୍ଦନବନରୁ ଏକ ଶେଫାଳି ଫୁଲ ତୋଳି ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେବୀ ରୁକ୍ମିଣୀଙ୍କ ପାଖେ ବିସି ବର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଥାନ୍ତି । ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦରୀ ସତ୍ୟଭାମା ମଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନାରଦଙ୍କ ଆସିବା ସୂଚନା ମିଳିବା ମାତ୍ରେ ସତର୍କ ହୋଇ ଗଲେ । ନାରଦଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥାନ୍ତି । ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅତି ନିକଟତର ହୋଇ ଦେଖିଲେ ଦୁଇ ରାଣୀ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସଭିଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିସାରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ହାତରେ ଶେଫାଳି ପୁଷ୍ପ ସମର୍ପଣ ଦେଲେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଫୁଲଟିର ସୁଗନ୍ଧରେ ବିମୋହିତ ହୋଇ ନିକଟରେ ବସିଥିବା ରୁକ୍ମିଣୀଙ୍କ ଗଭାରେ ଲଗେଇ ଦେଲେ । ସତ୍ୟଭାମା ଏହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାନ୍ତି ।

ନାରଦଙ୍କ ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସାରିଥାଏ । ପୁଣିଥରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ରୁକ୍ମିଣୀ ଓ ସତ୍ୟଭାମାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ ସହିତ ନାରାୟଣ ନାରାୟଣ ଶବ୍ଦରେ ଫେରିଗଲେ । ଆନନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ସତ୍ୟଭାମା କେବେ କଲ୍ପନା କରିନଥିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାରଦଙ୍କ ଉପହାର ତାଙ୍କୁ ନ ଦେଇ ରୁକ୍ମିଣୀଙ୍କ ଗଭାରେ ଲଗେଇବେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କ ମନର ଦର୍ପ ଗର୍ବ ସବୁକିଛି ଅପସରି ଗଲା । ଯେଉଁ ସତ୍ୟତାକୁ ସେ ଏତେଦିନ ଯାଏ ଖୋଜୁଥିଲେ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରମାଣିତ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ କେବେ ଧନ, ରୂପଦ୍ୱାରା ବଶୀଭୂତ କରି ହୁଏନାହିଁ । ସେ ତ ପ୍ରେମ, ଭକ୍ତି ଓ ସମର୍ପଣର କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ । ଯାହା ରୁକ୍ମିଣୀଙ୍କଠାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।

ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟରେ ଶେଫାଳି ଫୁଲ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ଗାଥା ଅଛି । ଭାରତୀୟ ଲୋକକଥା, ଲୋକସଂସ୍କୃତି, କିମ୍ବଦନ୍ତୀରେ ମଧ୍ୟ ଶେଫାଳି ଫୁଲ ବିଷୟରେ ସବିଶେଷ ପ୍ରଚଳିତ । ଜନଜାତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଚଳିତ ଏକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ଶେଫାଳି ଫୁଲର ଉତ୍ପତ୍ତି ଜଣେ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ଭସ୍ମରୁ ହୋଇଛି ବୋଲି ବିଦିତ ।

ବହୁଦିନ ତଳେ ଜଣେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ, ନିଷ୍ଠାପତି ଏବଂ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସଦା ହିତୈଷୀ ରାଜା ଥିଲେ । ସେ ଧାର୍ମିକ ହେବା ସହ ସାଧୁ-ସନ୍ଥ, ମୁନି-ମହର୍ଷିଙ୍କୁ ରାଜକୀୟ ଅତିଥି ଶାଳାରେ ରହିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଉ ଥିଲେ ତଥା ସେମାନେ ବିଦାୟ ନେବାବେଳେ ବହୁତ ଦାନ, ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇ ବିଦା କରୁଥିଲେ । ପ୍ରଜାବସ୍ଥଳ, ନ୍ୟାୟପ୍ରିୟ ରାଜାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ଦୂର ଦୂରାନ୍ତଯାଏ ବ୍ୟାପିଗଲା । ରାଜା ନିଜର ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏବଂ କର୍ମକାଣ୍ଡର ଜ୍ଞତା ରୂପେ ରକ୍ଷିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରି ଥାଆନ୍ତି । ରକ୍ଷି ମହାତପସ୍ତ୍ରୀ ହେବା ସହ ନଗର ବାହାରେ ଥିବା ଜଙ୍ଗଲର ଆଶ୍ରମରେ ରହି ତପସ୍ୟା କରନ୍ତି । ରାଜ୍ୟର ପିଲାମାନେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଆନ୍ତି । ସେ ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରୁଚି ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ସତ କିନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞ ଭଳି ପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ରାଜାଙ୍କ ଆମନ୍ତ୍ରଣ ପାଇ ରାଜଦରବାରକୁ ଯାଆନ୍ତି । ରାଜା ରକ୍ଷିଙ୍କର ଏତେ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ଯେ ସେ ରାଜଦରବାରରେ ପହଞ୍ଚିବାକ୍ଷଣି ଆସନ ଅଳଙ୍କୃତ କରିବାକୁ ନିଜ ସିଂହାସନ ସମର୍ପି ଦେଉଥିଲେ । ରକ୍ଷି ରାଜ ପୁରୋହିତର ପଦ ନିଜର ହିତ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ରାଜା ଏବଂ ପ୍ରଜାଙ୍କ ହିତ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଜ୍ଞ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଦିକ ଢଙ୍ଗରେ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣରେ ଦେବତାମାନେ ବିବଶ ହେଉଥିଲେ । ସେ ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ଯେଉଁ ଦେବତାଙ୍କୁ ଆବାହନ କରୁଥିଲେ ସେହି ଦେବତା ଯଜ୍ଞରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲେ । ରକ୍ଷିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଯଜ୍ଞରେ ବରୁଣ, ଇନ୍ଦ୍ର, ନାଗ, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଆଦି ଦେବତା ବିରାଜମାନ ହେଉଥିଲେ ।

ରାଜାଙ୍କର ଜଣେ ଦିବ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ ଥାଆନ୍ତି । ରାଜକୁମାରୀ ବିବାହଯୋଗ୍ୟା ହେଲେ । ରାଜା-ରାଣୀ ପୁତ୍ରୀର ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ରାଜ ପରିବାରରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ପକାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜକୁମାରୀ କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥାନ୍ତି । ମନେ ମନେ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କୁ ବହୁତ ପସନ୍ଦ କରୁଥାନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ

ଆଲୌକିକ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ସୁନ୍ଦରତାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥା'ନ୍ତି । ଦେବ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମାନବର ବିବାହ କେବେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ରାଜାରାଣୀ, ପୁରୋହିତ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କୁ ବହୁତ ବୁଝେଇଲେ । କିନ୍ତୁ ରାଜକୁମାରୀ ନିଜ ଜିଦରେ ଅଟଳ । କାହାରି ପରାମର୍ଶ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଧୀରେ ଧୀରେ ସମୟ ବିତିଲା । ତଥାପି ରାଜକୁମାରୀ ନିଜ ଜିଦ୍ ରେ ଅଟଳ ରହି ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତି ଯଦି ବିବାହ କରିବେ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କୁ ହିଁ କରିବେ ନହେଲେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଦେବେ ।

ହଠାତ୍ ଦିନେ ରାଜକୁମାରୀ ନିଜର କେତେଜଣ ସଖୀଙ୍କ ସହିତ ରକ୍ଷିଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ରାଜକୁମାରୀଙ୍କୁ ନିଜ ଆଶ୍ରମରେ ଦେଖି ରକ୍ଷି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲେ- କୁହନ୍ତୁ ରାଜକୁମାରୀ ! ମୋ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ କଣ ହୋଇପାରେ ?

ରାଜକୁମାରୀ ତିଳେ ହେଁ ବିଳମ୍ବ ନକରି ନିଜ ମନର କଥା ଜଣାଇଲେ, “ମହାଶୟ ! ମୋତେ ଆପଣ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆବାହନ ମନ୍ତ୍ର ଶିଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।” ରକ୍ଷି ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ ମାନି ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆବାହନ ମନ୍ତ୍ର ଶିଖାଇଦେଲେ । ରାଜକୁମାରୀ ରକ୍ଷିଙ୍କଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରି ରାଜ ମହଲକୁ ଲେଉଟିଆସି ଆହ୍ୱାନ କରିବା କ୍ଷଣି ଉତ୍କଳ ଆଲୋକ ରାଶିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ପ୍ରକଟ ହେଲେ । ରାଜକୁମାରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ହାତ ଧରି ନିଜ ମନର କଥା କହିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ବଡ଼ ସମସ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଲେ । ସ୍ୱୟଂ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ସୁନ୍ଦରତାରେ ମୋହିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସତ ମାତ୍ର ଦେବଲୋକର ନିୟମ ଅନୁସାରେ କୌଣସି ପୃଥ୍ୱୀବାସୀଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉପାୟଶୂନ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କୁ ବୁଝେଇ କହିଲେ, “ତୁମ ସହିତ ବିବାହ କରିବା ମୋ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ । ମୁଁ ଦେବଲୋକର ଜଣେ ଦେବତା ତେଣୁ ତୁମେ ମୋତେ ଆଉ ଆବାହନ ନକରି ଅନ୍ୟତ୍ର ବିବାହ କରିନିଅ ।” ଏହା କହି ସେ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ

ହୋଇଗଲେ ।

ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ମନ ଦୁଃଖ, ଷୋଭ, ଗ୍ଳାନିରେ ଭରିଗଲା । ଯେଉଁ ରୂପ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ଏତେ ଗର୍ବ କରୁଥିଲେ ତାହା ପାଣି ଫୋଟକା ଭଳି ଫାଟିଗଲା । ସେ ରାତିସାରା ଆଖିରୁ ଲୁହ ଗଡେଇ ଚାଲିଲେ । ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଜୀବନ ବ୍ୟର୍ଥ ବୋଲି ମନେହେଲା । ନିଜ ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ ହୋଇ ନ ପାରିବାରୁ ଅପମାନରେ ଜଳି ଯାଉଥାନ୍ତି । ପ୍ରାତଃ କାଳ ହେଲା । ରାଜକୁମାରୀ ରାତିସାରା କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ହାଲିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ମନକୁ ଆଉ ବୁଝେଇ ନ ପାରି ବିଛଣାରୁ ଉଠି ମହଲ ଛାତରୁ ତଳକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ । ରାଜ କୁମାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ସଭିଙ୍କୁ ଜଣାଥାଏ । ରାଜ ପୁରୋହିତ ଆସିବା ପରେ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାର ହେଲା । ତାଙ୍କ ଚିତ୍ତାଗ୍ନି ଶୀତଳ ହୋଇ ନଥାଏ ହଠାତ ଭୟଙ୍କର ଝଡ଼ ବତାସ ମାଡ଼ିଆସିଲା । ଏତେଜୋର ଝଡ଼ ବତାସ ହେଲା ଯେ ରାତି ପାହିବା ପରେ ସମସ୍ତେ ଦେଖିଲେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରାଜ କୁମାରୀଙ୍କ ଦାହ ସଂସ୍କାର ହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ ଭସ୍ମର ଅଂଶମାତ୍ର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ଝଡ଼-ବତାସରେ ରାଜକୁମାରୀଙ୍କ ଭସ୍ମ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ ଯାଏ ଉଡ଼ି ଯାଇଥାଏ ।

ଲୋକକଥା ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ଭସ୍ମ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ିଥିଲା ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଶେଫାଳି ଫୁଲର ଗଛ ଉଠିଲା । ସେହିଦିନରୁ ଶେଫାଳି ଫୁଲ ରାତିରେ ଫୁଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଝଡ଼ି ପଡ଼େ । ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଅଭିମାନ କରି ନିଜେ ରାତିରେ ବିକଶିତ ହୋଇ ସକାଳ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଥାଏ । (ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଲୋକକଥା)

ବିସି-୭୪, ସଲଟ ଲେକ, କଲକତା-୭୪

ମୋ-୯୬୮୧୩୭୩୫୧୨

ଭୋକ ଓ ଦୁଃଖ

ଆଶୁତୋଷ ମେହେର

ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ଛାଇ ଅନ୍ଧାର ହେଲାଣି । ମାଖନ୍ତୁର ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା । ଜର ଟିକିଏ କମିଲା ପରି ଲାଗୁଛି, ତଥାପି ଦେହଟା ବଡ଼ ଅବଶ ଲାଗୁଛି । ପେଟରେ ଦୁଇଦିନ ହେଲା କିଛି ପଡ଼ିନି । ଶ୍ରମିକ ସେ, କାମକୁ ଦୁଇଦିନ ହେଲା ଯାଇପାରିନି । କମାଣୀ କିଛି ନାହିଁ । ତା'ର ତ ନିତିଦିନିଆ ତେଜରାତି ଜିନିଷ କିଣିଲେ ଯାଇ ରୁଲିରେ ନିଆଁ ଧରେ । ତେଣୁ ଘରେ ଚାଉଳ, ଡାଲି, ତେଲ ଶେଷ, କିଛି ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଆଉ କିଛି ଲୁଣ ହାଣ୍ଡିରେ ଥିଲେ ଥିବ ।

ଦେହରେ ଘୋଳାବିନ୍ଧା ଭରି ରହିଛି । ଖଟରୁ ଉଠି ମୁହଁ ଧୋଇ ଜିନିଷ ପତ୍ର ଅଣ୍ଟାଲିଳା ମାଖନ୍ତୁ । ଗୋଟିଏ ବାଉଁଶ ଝୁଡ଼ିରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଗୋଟାଏ ଆଳୁ, ଦୁଇଟା ପିଆଜ । ମାଖନ୍ତୁ ସେ ଆଳୁକୁ ଚାହିଁ ହସିଲା, କହିଲା, “ଭାଇ ଆଳୁ, ତୁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି, ମୋର ଭୋକିଲା ପେଟର ଭୋକକୁ ମାରି ପାରିବୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୋ ସହ ଆଉ ଦୁଇଟା ପିଆଜକୁ ଦେଖି ମୋର ମନରେ କିଛି ଗୋଟାଏ ଭାବନା ଆସିଛି । ଦେଖାଯାଉ କଣ ହେଉଛି ? ?”

ମାଖନ୍ତୁ ଆଳୁକୁ ଭଲ କରି ଧୋଇ ଛୋଟ ଛୋଟ କାଟି ଦେଲା । ପିଆଜକୁ ବି ଟିକିଟିକି କରି କାଟିଲା । ତାଞ୍ଜାଟା ଗରମ କରି ତା ଦେହରେ ଯେଉଁ ଟିକେ ତେଲ ଥିଲା ଭାଲିଲା । ଗୋଟାଏ ଶୁଖିଲା ଲଙ୍କା ଓ କିଛି ସୋରିଷ ମଞ୍ଜି ପକାଇଲା । ସୋରିଷ ମଞ୍ଜି ଫୁଟିଲା ପରେ, ତା ଦେହରେ କଟା ପିଆଜକୁ ଭାଜି କଟା ଆଳୁକୁ ଭାଲି ଗୋଳାଇଲା । ଟିକିଏ ହଲଦି, ଲୁଣ ଦେଲା । ସେଥିରେ ପୁରୁଣା ଟିଣ ବକ୍ସରୁ ଦୁଇତିନି ମୁଠା ମୁଢ଼ି କାଢ଼ି,

ତା' ସାଥରେ ମିଶାଇ ଦେଲା । କିଛି ଧନିଆପତ୍ର ତା ନଜରକୁ ଆସିଲା ବାଉଁଶ ଚୁପୁଲି ଭିତରେ । ସେତକ ଧନିଆପତ୍ରକୁ ହାତରେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଛିଣ୍ଡାଇ, ସେ ମୁଢ଼ି ଭଜା ଦେହରେ ପକାଇ ଦେଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ବଢ଼ିଆ ମହମହ ବାସ୍ନା ତା ନାକରେ ବାଜିଲା । ମାଖନୁ ନିଜେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଏତେ କମ ଜିନିଷରେ ଏତେ ଟିକେ ପରିଶ୍ରମରେ, ଏତେ ବଢ଼ିଆ ସୁଗନ୍ଧ ! ସେ ଗରମ ଗରମ ତିଆରିଥିବା ମୁଢ଼ି, ଆଳୁ ଓ ପିଆଜ ଭଜାକୁ ନେଇ ବସିଗଲା । ପ୍ରଥମ ମୁଠାଏ ମୁଢ଼ି ଭଜା ମୁହରେ ପୁରାଇ ଚାଖିଲା । ଆଖି ବୁଜି ମନେ ମନେ ଭାବିଲା, “ହେ ଭଗବାନ... ସତରେ ଏତେ ବଢ଼ିଆ ମୁଢ଼ି, ପିଆଜ ଓ ଆଳୁ ଭଜା କେବେ ଖାଇନି !”

ଭଜା ମୁଢ଼ି ତକ ଖାଇସାରି ପାଣି ମୁନ୍ଦେ ପିଇଲା । ପେଟ ଉପରେ ହାତ ମାରି କହିଲା, “ପେଟରେ, ତୁ ଭୋକର ନାଟକ ଆରମ୍ଭ କରୁ, ଠିକ୍ କଥା । କିନ୍ତୁ ତୋ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ଆଜି ଜାଣିଲି, ମଣିଷ ପେଟରେ ଭୋକ ଲାଗିଲେ ତା' ମନ ଭିତରେ ବୁଦ୍ଧି ବି ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ !”

ସେ ଦିନଠାରୁ ମାଖନୁ ବୁଝିଗଲା, ମଣିଷ ପେଟରେ ଯେତେବେଳେ ଭୋକେ ଆସିବ, ସେ ଭୟ କରିବା କଥା ନାହିଁ । କାରଣ ଭୋକ ହେଉଛି ସେହି ଗୁରୁ ଯିଏ ଆମକୁ ସହଜରେ ନୂଆ ବୁଦ୍ଧି ଶିଖାଇଥାଏ କେମିତି ସରଳ ଉପାୟରେ ନିଜ ହାତ ପାହାନ୍ତା ଜିନିଷରେ ମହକଦାର ଖାଦ୍ୟ ତିଆରି ଭୋକକୁ ମାରି ହୁଏ ! ! ! !

ଝଟ ଆର୍ଯ୍ୟପଲ୍ଲୀ, କଟକ ପଠିଆ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୨୪ ଦୂରଭାଷ ୯୪୩୭୦୮୫୩୯୭

ସାଇକେଲ

ସୁଖମା ହୋତା

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଛୁଆଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଶିକ୍ଷା, ସ୍କୁଲ, ଭଲ ଖାଇବା ପିନ୍ଧିବା ଦେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ବ୍ୟସ୍ତ ତ ନୁହେଁ କହିବାକୁ ଗଲେ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିଯୋଗିତା । ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରେ କିଛିଟା ମହତ୍ତ୍ୱ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସହର କିମ୍ବା କଲୋନୀମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କାହିଁରେ କଣ ? ? ?

ତା ଛୁଆ ଏଇ ସ୍କୁଲରେ ପଢୁଛି, ମୋ ପୁଅ କି ଝିଅ କାହିଁକି ନ ପଢିବ । ସେ ଏତେ ଟଙ୍କାର ଜୋତା ପିନ୍ଧିଲା, ଏଇ ଛୁଟିରେ ସେଠିକୁ ବୁଲିବାକୁ ଗଲା, ତା ପାଇଁ ତା ଜନ୍ମଦିନରେ ଏଇ ରିମୋଟ ଡ୍ରାଇଭ ଖେଳଣା ଆସିଥିଲା, ଏତେ ଟଙ୍କାର କେତେ ବଡ଼ କେକ କଟା ହୋଇଥିଲା । ଆମେ ଆମ ପୁଅ ପାଇଁ କାହିଁ ନ କରିବା । ଏଇ ରୀତିନୀତି ରୀତିମତ ଏବେ ସମାଜରେ ଚାଲିଛି । ପାଖରେ ପଇସା ଥାଉ କି ନଥାଉ ପୁଅ କି ଝିଅ ମୁଣ୍ଡରେ ସେତିକି ବୁଦ୍ଧି ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ଭାବିବାର ସମୟ ନାହିଁ ।

ସେଇ ସବୁ କରିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ପରିବାରରେ ଜଣେ ଉପାର୍ଜନକ୍ଷମ ହେଲେ ହୋଇ ପାରୁ ନଥିବାରୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଉତ୍ତମକୁ ଉପାର୍ଜନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ପୁଣି ଆଜି କାଲି ଯୌଥ ପରିବାର ଅପସନ୍ଦ, ଏକୁଟିଆ ଏକୁଟିଆ ରହିଲା ବେଳକୁ ପୁଅ ଝିଅଙ୍କୁ ଅବହେଳିତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ବା ପଢିବା ସ୍ୱାଭାବିକ ।

ଏଇ ଯେମିତି ରାମଲୁର ମୁହଁଟି ତା ବାପା ମା ଆସିଲା ବେଳକୁ ଶୁଖି କଳାକାଠ ପଡି ଯାଇଥାଏ ।

ବାପା ମା ଉତ୍ତମେ ଚାକିରିଆ । ପୁଅ ପାଇଁ ତା ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ, ଖେଳଣା, ଖାଇବା ପିନ୍ଧିବା ଯୋଗାଇ ବା ତା ପାଖରେ ରଖି ସେମାନେ ବାହାର ପଠୁ ତାଲା ଲଗାଇ ତାଙ୍କଦିତା ଲା ଆଲିଶାନ କୋଠାରୁ ଯାଇଥାନ୍ତି ।

ଏବେ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଛୁଟି, ପରୀକ୍ଷା ସରିଛି, କିନ୍ତୁ ସ୍କୁଲ ବନ୍ଦ, ପଢେ ତ ଗୋଟିଏ ଖ୍ୟାତି

ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍କୁଲରେ । କୌଣସି ପଦାର୍ଥରେ ଅଭାବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ... ଏବେ ରହିବାକୁ ପଡୁଛି ଏକୁଟିଆ.....

କେତେବେଳେ ପଢ଼ିଲା, କେତେବେଳେ ଖାଇଲା, କେତେବେଳେ ଶୋଇଲା । ପୁଣି ଚିଢ଼ିରେ କାର୍ତ୍ତୁନ ଶୋ କେତେବେଳେ କେତେବେଳେ ଦେଖିଲା । କିନ୍ତୁ କଣ ମନ ଲାଗେ ସେମିତିରେ....

ସେମିତି ସେମିତିରେ ଚାଲିଥିବା ବେଳକୁ ଆଜି ଚାରିଟା ସମୟରେ କିଛି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଝରକା ପାଖକୁ ଗଲା ଜାଣିବା ପାଇଁ । ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲା ତାଙ୍କ ପାଚେରୀ ନିକଟରେ ରହୁଥିବା କିଛି ପିଲା ବିଭିନ୍ନ ଖେଳ ଯଥା - ଦଉଡ଼ା ଦଉଡ଼ି, ଯେଁ କାଳୀ ବଜାଇ ନାଚ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ରାମଲୁକୁ ମଧ୍ୟ ସେମିତି କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଲା । ସେ ତାର କିଛି ଖେଳଣା ଆଣି ସେଇ ଝରକା ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ବଜାଇବାକୁ ଲାଗିଲା । ଯଦି ଆମେ ତା ଭାବନାକୁ ବୁଝୁ ବା ବିଚାର କରୁ ସେ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ମୋ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ତୁମ ଭଳିଆ ଖେଳଣା ଯାହାକି ତୁମ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ । କିନ୍ତୁ ସେ ତ ଯାଇ କି ତାଙ୍କ ସାଥେ କରି ପାରିବନି । ସେଠୁଁ ସେମାନେ ଏସବୁ ଦେଖି ତାଙ୍କ ପୁରୁଣା ସାଇକେଲ ଆଣି ଚଳାଇବାରେ ଲାଗିଲେ ଯାହା କି ଦ୍ୱିତାଲା କୋଠରୀରେ ସେ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବା ତାଲା ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା କୋଠରୀରୁ ବାହାରି ସୁଦ୍ଧା ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ସେତେବେଳେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା ଦ୍ୱିତାଲା ତଳେ ଥିବା ରାସ୍ତାରେ ବୁଲିବା, ସାଇକେଲ ଚଳାଇବା କେତେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବେ କରାଯାଇପାରେ । ଅଧର ତା ପାଖରେ ଥିବା ଦାମୀ ଜିନିଷର ମୂଲ୍ୟ ହିଁ କିଛି ନଥିଲା । ତା ସହିତ ତା ପାଚେରୀ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପରିବାର ପିଲାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ।

ଗୁଲୁଣ୍ଡା, ମାନେଶ୍ୱର, ସମ୍ବଲପୁର ଫୋନ - ୭୭୩୦୯୭୭୭୩୨

ଯାଦୁଖେଳ

ଅଭୟ କୁଣ୍ଡ

କାଉଁରୀ ବାଡ଼ି ରହସ୍ୟ ହସ

ଜଣେ କରୁଛି ଗଣଙ୍କୁ ବସ

ଲଜିକ୍ ଅଳପ ମ୍ୟାଜିକ ବେଶୀ

ଶୂନ୍ୟରୁ ପଦାର୍ଥ ପଡୁଛି ଖସି ।

ଜୀବନରେ ପ୍ରତେକଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ କିଛି ନା କିଛି ଶିଖିବାକୁ

ପଡ଼ିଥାଏ । କେତେବେଳେ ନୁଆ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ମିଳେ ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ସେହି ପୁରୁଣାରୁ ପୁଣି କିଛି ଶିଖିବାକୁ ହୁଏ । ସେହି ଜ୍ଞାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜୀବନରେ ଗୁରୁଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥାଏ । ଗୁରୁ ବିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ହୋଇ ନଥାଏ ।

ପୂର୍ବେ ଆମ ଦେଶରେ ମନୋରଞ୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ କହିଲେ ଖେଳାବୁଲା, ରେଡ଼ିଓ ଶୁଣା, ପାଲା ଦାସକାଠିଆ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ବୁଝା ଯାଉଥିଲା । ଏବେ କିନ୍ତୁ ମନୋରଞ୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ବଦଳିଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଡିଜିଟାଲ ଯୁଗରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପଦାର୍ଥ ମଣିଷର ମନୋରଞ୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ସାଜିଛି । କିନ୍ତୁ ସେଇ ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତି ଆଜି ବି ଆମ ମନରେ ଉଜ୍ଜିବୀତ ହୋଇ ରହିଛି ।

ବହୁତ ପୁରୁଣା କଥାଟିଏ । ସେତେବେଳେ ଗାଁ ମାନଙ୍କରେ କିଛି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଲି ବୁଲି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନୋରଞ୍ଜନ ପାଇଁ ମ୍ୟାଜିକ ଦେଖାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଦୁଗର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେମିତି ଏକ ଗାଁ ଥିଲା ବିଚିତ୍ର । ଗାଁରେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର । ଚାଷବାସ ପୂଜାପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ଭରସା । କିଛି ଲୋକ ବାହାରକୁ ଯାଇ କିଛି କାମ କରି ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରି ପରିବାର ପୋଷଣ କରନ୍ତି । ସେହି

ଗାଁରେ ବାସ କରୁଥିଲା ଯାଦୁଗର ସନାତନ । ସନାତନ ତା'ର ଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଯାଦୁ ଶିଖିଥିଲା । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ସେ ତା'ର ଯାଦୁପେଡ଼ି ଧରି ବାହାରିଯାଏ । ଦୂର ଦୂରାନ୍ତର ଗାଁ ଗଣ୍ଡା ବୁଲି ଯାଦୁ ଦେଖାଇ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ପଇସା ଚାଉଳ ଇତ୍ୟାଦି ସଂଗ୍ରହ କରେ ଓ ତାର ପରିବାର ପରିପୋଷଣ କରେ । ଘରେ ବାପାମା, ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ ଦୁଇଟି ପିଲା । ସନାର ଯାଦୁ ଖେଳ ଏତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଅର୍ଜନ କଲା ଯେ ଖୁବ କମ୍ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଜଣେ ଭଲ ଯାଦୁଗର ରୂପେ ଜଣାଶୁଣା ହେଲା । ଏମିତି କି ଗାଁର ମେଳା ମହୋତ୍ସବ ଓ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଖୋଜାପଡ଼େ ସନା ଯାଦୁଗର । କାହିଁ କେତେ ଦୂରରୁ ଲୋକେ ଧାଇଁ ଆସନ୍ତି ସନାର ଯାଦୁଗିରି ଦେଖିବା ପାଇଁ । ସେ ଏପରି ଯାଦୁ ଶିଖିଥିଲା ଯେ ମଣିଷକୁ ବେଙ୍ଗ ଓ କୁକୁରକୁ ମଣିଷ କରି ଦେଇପାରୁଥିଲା । ଲୋକେ ତା'ର ଯାଦୁ ଦେଖି ତାକୁ ଏତେ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ସବୁବେଳେ କିଛି କିଛି ନୂଆ ଯାଦୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଏମିତି କିଛି ବର୍ଷ ଭିତରେ ସନା ଘରଦ୍ୱାର, ଜମିବାଡ଼ି, ସମ୍ପତ୍ତି ବହୁତ କିଛି କରିଗଲା ।

ଦିନକୁ ଦିନ ସନାର ଲୋଭ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଲା । ନିଜର ପ୍ରସିଦ୍ଧି ପାଇଁ ସେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କଲା । ଏବେ ସେ ତା'ର ସେହି ଛୋଟ ଯାଦୁ ବିଦ୍ୟାରେ ଖୁସି ହୋଇ ରହିଲା ନାହିଁ । ସେ ନୂଆ କିଛି କରି ଅଧିକ ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କଲା । ତେଣୁ ମନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ର ଶିଖିବା ପାଇଁ ଦୂର ଏକ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ଗ୍ରାମ ମାୟାପୁରକୁ ଗଲା । ସେ ସେହି ଗ୍ରାମ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଶୁଣିଥିଲା । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଗୁରୁ ମାୟାଧରଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ଗୁଣି ଓ ମନ୍ତ୍ରତନ୍ତ୍ର ଶିଖିବାକୁ ଅନୁମତି ମାଗିଲା । ଗୁରୁଦେବ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ଆଦୁରି କିଛି ନୂଆ ନୂଆ ଯାଦୁ ଶିଖାଇଲେ । ଦିନେ ସନାତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲା ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ଏକ ପୁରୁଣା ପୋଥି ଅଛି ଯେଉଁଥିରୁ ଗୁରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯାଦୁ ଓ ଗୁଣି ବିଦ୍ୟା ଶିଖାଉଥିଲେ ।

ସନାତନ ସେହି ପୋଥିଟିକୁ ନିଜର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ଦିନେ ରାତିରେ ଗୁରୁଦେବ ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ସନା ସେହି ପୋଥି ନେଇ ଅନ୍ୟତ୍ର ପଳାୟନ କଲା । ନିଜ ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରାମରେ ରହିଲା । ନିଜେ ସେହି ପୋଥିରୁ ଜ୍ଞାନ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ହେଲେ କଣ ହେବ କଥାରେ ଅଛି ଗୁରୁ ବିନା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଏକଦା ସନା ତା'ର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଧରି ଦୂର ଏକ ଗ୍ରାମକୁ ଯାତ୍ରା ପରିବେଷଣ ନିମନ୍ତେ ଯାଇଥିଲା । ସେ ତାର ଯାତ୍ରା ପେଡ଼ି ଖୋଲି ସମସ୍ତ ଯାତ୍ରା ପରିବେଷଣ କଲା । ସେଦିନ କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କର ଆଶା ଅଲଗା ଥିଲା । କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ନୂଆ ଯାତ୍ରା ପରିବେଷଣ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସନାତନ ଯେଉଁ ଯାତ୍ରା ପରିବେଷଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ତାହା ଲୋକଙ୍କ ମନ ପସନ୍ଦ ହେଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ସନାତନ ସେହି ପୋଥିରେ ପଢ଼ିଥିବା ଏକ ନୂତନ ଗୁଣି ବିଦ୍ୟା ଆରମ୍ଭ କଲା । ନିଜ ଗୁଣି ବଳରେ ପ୍ରଥମେ ସେ ଭୂମି ଉପରେ ଶୋଇ ରହିଲା ଓ ପରେ ଭୂମିଠାରୁ କିଛି ଉଚ୍ଚତାକୁ ଉଠିଗଲା । ଲୋକମାନେ ତାଳି ମାରି ଉତ୍ସାହିତ କଲେ କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ସନାତନର ବିଦ୍ୟା ମନେ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ନିଜେ ରକ୍ଷା କର ରକ୍ଷା କର ବୋଲି ଚିତ୍କାର କଲା । ଶେଷରେ ଯାତ୍ରାଖେଳ ଦେଖାଉଥିବା ସମୟରେ ତଳେ ପଡ଼ି ନିଜର ଜୀବନ ଗଲା ।

କଥାରେ ଅଛି ଅଳ୍ପ ବିଦ୍ୟା ଭୟଙ୍କରୀ । ବିଛା ମନ୍ତ୍ର ନଜାଣି ସାପ ଲାଞ୍ଜିରେ ହାତ ମାରିବାର ଫଳ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ଯାହା ସନା ଜୀବନରେ ଘଟିଲା । ସମସ୍ତେ ବୁଝିବା ଯେ ବିଦ୍ୟା ଚୋରି ହୁଏ ନାହିଁ ସାଧନାରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ।

ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ, ପଞ୍ଚାୟତ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ପଡ଼ିଆଭଙ୍ଗା ତାଳଚେର, ମୋ ୯୫୫୨୯୮୯୭୭୩

ମୂଲ୍ୟହୀନ ମହାଭାରତ

ଦେବାଶିଷ ମାଈତି

କାହାଣୀ ଥିଲା ପୁରାତନରୁ ନୂତନ ଦୁନିଆ, ଆଗ ଯୁଗର ମା ମାନେ ରୀତିନୀତି ପରମ୍ପରା ଭରା ଜୀବନ ବଞ୍ଚୁଥିଲେ ହେଲେ ଏବେ ରୀତି ଅଛି ନୀତି ଅଛି ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ଶୈଳୀ ଅଲଗା । ମାଧବପୁର ଅଞ୍ଚଳ ୧୭ ଗୋଟି ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ଗୋଟେ ପଞ୍ଚାୟତ । ପଞ୍ଚାୟତ ମୁଖିଆ ବହୁତ୍ ସୁନ୍ଦର୍ ଲୋକ । ଗ୍ରାମର ପାଣ୍ଡୁ ମଉସା ସେମ୍ପଟା ମାଉସୀ ଭାରି ଅଜବ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ତ୍ରୀ । ପାଣ୍ଡୁ ମଉସା ସବୁ କଥାରେ ତୁ ମାଈପି ଲୋକ ତୋ କାମ କର ବେଶି ମୁଣ୍ଡ ଖେଳାନି କିନ୍ତୁ ହିସାବରେ ପୁରାପୁରି ମୁଖ । ସବୁବେଳେ ଭୁଲ୍ ହିସାବ ଲୋକେ ଠକି ଦିଅନ୍ତି । ଶେମ୍ପଟା ମାଉସୀ ଭାରି ସୁଧ ଖୋର୍ ଲୋକ କାହିଁକି ନା ନିଜର କୁକୁଡ଼ା ଚାଷ, ସେଥିଲାଗି ହିସାବରେ ବାବାରେ ବାବା ସତେ ବ୍ୟାଙ୍କ୍ କେସିଓର୍ । ସବୁ ଘରକାମ ସହ ପୂଜାପାଠ ରୀତିନୀତିରେ ପରିବାର ଚାଲେ । ଗୋଟେ ପୁଅ ଗୋଟେ ଝିଅରେ ମୋଟ୍ ଚାରିଜଣ ପରିବାର । ଦିନେ ପାଣ୍ଡୁ ମଉସା ସରପଞ୍ଚି ସହ କଥା ହୁଅନ୍ତି, ବାବୁ । ମୋ ଝିଅ ବୟସ ୨୧ ହାତକୁ ଦୁଇହାତ କରିଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ଆର ଗାଁରେ ପୁଅଟିଏ ଦେଖିଲେ ଭଲ ହେବ । ସରପଞ୍ଚି ବାବୁ, ହଉ ପାଣ୍ଡୁ ଦେଖିବା ତାହେଲେ । ଶେମ୍ପଟା ମାଉସୀ ଝିଅକୁ ସବୁ ଶିଖେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ସଂସ୍କାର ଠାରୁ ରୀତିନୀତି ପୁଣି ଶିକ୍ଷାରେ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସ୍ । ଭଞ୍ଜନଗର ଗ୍ରାମର ଗୋଟେ ପୁଅର ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସେ ମୁଖିଆଙ୍କ ପାଖକୁ । ଚାମ୍ଚା, ସାଆନ୍ତେ ! ଭଲ ପ୍ରସ୍ତାବଟିଏ ପୁଅ ରାଜମିସ୍ତ୍ରୀ

କାମ କରେ, ୭ ଏକର ଜମି ଚାଷ ଭଲ ହୁଏ, ୧ ଏକର ପରିବା ଚାଷ ପୁଣି ବଡ଼ ଯୋଗ୍ୟ, ରୋହୀ ମାଗୁର ଚାଷ, ଟିକେ ବିଚାର କରିବେ ଭଲ ହେବ ବୋଧେ । ହେଲେ, ଟିକେ ଅସୁବିଧା ତା ବାପା ଚୌକିଦାର ଚରଣ ଦଣ୍ଡପାଟ ସାଂଘାତିକ ଲୋକ । ମୁଖିଆ, ସାଂଘାତିକ ! ଚାମ୍ଚା, ସେ ସର୍ତ୍ତ ରଖିଛି ତାର ଏକ ମାତ୍ର ଝିଅ ପ୍ରୀତିଛନ୍ଦାର ବାହାଘର ଯଦି ଏ ବର୍ଷ ଭଲ ବର ଦେଖି ନହୁଏ ସେ ପୁଅ ବାହାଘର ଏ ବର୍ଷ କରିବ ନାହିଁ । ସରପଞ୍ଚି ବାରୁ ବଡ଼ ଦୁମରେ ପଡ଼ିଲେ । ହଉ ତାହେଲେ ପ୍ରୀତିଛନ୍ଦା ପାଇଁ ପୁଅଟିଏ ଦେଖିଲେ । ଦୁଇ ପରିବାର ଚିନ୍ତା ମୁକ୍ତ ହେବ । ଶେଷରେ ପ୍ରୀତିଛନ୍ଦା ପାଇଁ ପୁଅଟିଏ ମିଳିଲା । ସେଇ ମାଧବପୁର ଗାଁର ଶେଷ ମୁଣ୍ଡରେ ପାଣ୍ଡୁ ମଉସା ଶାଳୀ ମନ୍ଦାକିନୀ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ମାର୍କଣ୍ଡର ଏକ ମାତ୍ର ପୁଅ ରଘୁଆ । ବିବାହ ତାରିଖ ଠିକ୍ ହେଲା । ପ୍ରୀତିଛନ୍ଦା ସହ ରଘୁଆ ବିବାହ ପ୍ରଥମେ ହେବ । ପୁଣି ପନ୍ଦର ଦିନ ପରେ ପାଣ୍ଡୁ ମଉସା ଝିଅ ହେମଲତା ସହ ବିରଞ୍ଚି ସାଙ୍ଗେ । ମୁଖିଆଙ୍କ ବିଚାର ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଯୌତୁକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ବିବାହ ଧୁମ୍ ଧାମରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ତିନି ପରିବାରର ଚିନ୍ତା ମୁକ୍ତ କରି ସରପଞ୍ଚି ବାରୁ ତାଙ୍କ କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଆନ୍ତି । ଦିନକର କଥା, ଚରଣ ଦଣ୍ଡପାଟ ଝିଅ ପ୍ରୀତିଛନ୍ଦା ଟିକେ ଶିକ୍ଷିତ ଥିଲା, ଶାଶୁ ବୋହୂ ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଚାଲିଥିଲା, ହେଲେ ମଝିରେ ମଝିରେ ମନ୍ଦାକିନୀ ଭଉଣୀ ସେମିଟା ଅତ୍ୟଧିକ ରୀତିନୀତିର କୁମନ୍ଦୁଣୀ ମନ୍ଦାକିନୀ ଆଗରେ କୁହେ, ବୋହୂକୁ ବେଶୀ ଭଲ ପାଇବୁନି, ତୋତେ ମାନିବନି, ସବୁଦିନ ଭୋର୍ ଚାରିରେ ଭୁଲି କି ନାହିଁ, ବାସି କାମ ରୀତିନୀତି ମାନୁଛି କି ନାହିଁ । ସେଥିଲାଗି ଶାଶୁ ମନ୍ଦାକିନୀ ବେଳେ ବେଳେ ସବୁ କଥା ବୋହୂର ନେଇ ମଧ୍ୟ କିଛି ଅରାଜି, ପୁଣି ଗୋଟେ ବୋହୂ, ଲୋକନିନ୍ଦାକୁ ଡର । କିନ୍ତୁ ସେଦିନ ବୋହୂର ଭବିତ୍ କଥା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନାହିଁ । କଥାଟି ହେଲା

ଘରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା କାରଣରୁ ବଜାର ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଆଉ ସ୍ୱାମୀ ଘରେ ନଥିବାରୁ ଶାଶୁର ତାଗିଦ୍ । ଏ କେମିତିକା କଥା । ଯଦି ମୋ ସ୍ୱାମୀ (ରଘୁଆ) ଘରେ ରହିବନି ମୁଁ କଣ ଔଷଧ ଆଣିବି ନାହିଁ । ସୁଟି ଘରେ ଅଛି, ମୁଁ ବି କହୁଛି ତମେ ସାଙ୍ଗରେ ଚାଲ, ମୁଁ ବୋହୂ ଏକା ଯିବି ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତମେ ! ମାଲପି ଲୋକ ସଂଧ୍ୟା ବେଳେ ଘରୁ ବାହାରକୁ ନାହିଁ । ଗୋଟେ କଥାରେ ଅଡ଼ି ବସିଛି । ପୁଣି ପୁରୁଣା ଅମଳ କଥାକୁ । ଶାଶୁ ହଁ ହଁ ମୁଁ ଅପାଠୁଆ, ମୋ ସ୍ୱାମୀ କେବେ ମୋତେ ବଜାର ନେଇନି, ମୁଁ କେବେ ହାଣ୍ଡି ଗଗରା ଆଣି ନାହିଁ, ମୁଁ କେବେ ଔଷଧ ଖାଇନାହିଁ । ବେଦ ଗୋଡ଼େଇ ଝିଅ କେତେ କଥା ଅନାଲୋ, ପୋଡ଼ାମୁହିଁ, ତୁ ଯଦି ଆଜି ଘରୁ ବାହାରିବୁ ତୋର ଦିନେକୁ ମୋର ଦିନେ । ବିଚରା ପ୍ରୀତିଛନ୍ଦା ରାଗରେ ଜର୍ଜରିତ ହେଲା, କାହିଁକିନା ତାର ଔଷଧ ଦରକାର୍, ପୁଣି ରଘୁଆ ଫେରିବ ରାତିରେ, ରଘୁଆ ଶାନ୍ତ ପିଲା ଏ ସବୁ କଥା ସେ ଫୋନରେ ଶୁଣି ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲା ତମେ ଯାଅ ଔଷଧ ଆଣି ଖାଇଦେବ । ବୋଉକୁ ମୁଁ ବୁଝେଇ ଦେବି । ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୀତିଛନ୍ଦା ଘରକୁ ପଶିଲା, ଘରେ ଶାଶୁ କେତେ ଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକି ବହୁତ୍ ଗାଳି ଦେଲା ଆଉ ବଦନାମ୍ ଦେଲା । ରାତିରେ ଶଶୁର ସ୍ୱାମୀ ଆଗରେ କଥା ପଡ଼ିଲା । ବୋହୂ ପ୍ରବଳ କାନ୍ଦୁଥାଏ କାହିଁକି ନା ଶାଶୁର ଲାଞ୍ଜିନା ବହୁତ୍ ଖରାପ୍ ଥିଲା । ଚରିତ୍ରର ଦାଗ ଉପରେ କଥା । ଏତିକି ବେଳେ ରଘୁଆ କହିଲା, ବୋଉ ତୁ ଯାହା ତ ତାକୁ ଗାଳି ଦେଇଥିଲୁ ହେଲେ ସେ ପରଘର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକି ତା ଚରିତ୍ର କଥା କଣ ପାଇଁ ? ଏତେ ବଡ଼ ଖରାପ୍ କଥା, ଟିକେ ଭାବିଲୁନି ଲୋକ ମୋତେ କହିବେ । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ କଥା, ତୋତେ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ଲାଗିବ ? ଏତିକି ବେଳେ ବାପା ! ନା ରେ ରଘୁ ତାକୁ କିଛି ଖରାପ ଲାଗେନି ନହେଲେ ମୋ ସମ୍ମାନ ଆଜି ମାଟିରେ କଣ ପାଇଁ ? ସେ ଯେମିତି ତୋ ମାଉସୀ

ଶେଖଟା ସେମିତି, କେଉଁ ବେଳରେ ଆମେ ଦୁଇ ଶତ୍ରୁ ସେ ଘରେ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧିଛୁ ସବୁସେଇ ମାଁ ଗଢ଼େଇ ଜାଣନ୍ତି । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମନ୍ଦାକିନୀ ଗର୍ଜି ଉଠିଲା, କଣ କହିଲ ? ମୁଁ ଖରାପ ? ମୋ ଭଉଣୀ ଖରାପ ? ମୋ ବାପଘର ଲୋକ ଖରାପ ? ଯେତେବେଳେ ଜର୍ସି ଗାଈ ଣଟା ଯୌତୁକ ଆଣିଥିଲି ସେତେବେଳେ କହିଲନି ? ଆଜି କହୁତ ଏଇ ପୁଅ ବୋହୂ ଆଗରେ ? ତମଘର ଏତେ ଭଲ, ତମ ବାପା ପରା ଖାଲି ମୋ ପଛରେ ରାଉ ରାଉ, ତମ ମା ପରା ବାରବୁଲି ଥିଲା, ମୁଁ ରୋଷେଇ କରି ରଖିଲେ ଘରକୁ ଆସି ତଣ୍ଡି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗିଲୁଥିଲା । ଆହୁରି ମୋ ଉପରେ ଆଇନ୍ ବୋହୂ ଆଉ ଗୋଟେ ଭଜା କରି ପାରିଲୁନି ନା, ଚାରିଟା ତରକାରୀ ପରେ ବି ସେ ବୁଢ଼ୀର କେତେ ଦରକାର୍ ଥିଲା । ମୋତେ କହି ଦେଉଛ । ମୁଁ ଚାଲିଲି । ଆଜିଠୁ ଆଉ ତମ ସହ ରହିବିନି, ମୋ ବାପ ଘରକୁ ଚାଲିଲି । ଆସିକି ଛାତପତ୍ର ନେଇଯିବି । ମାର୍କଣ୍ଡ ପୁରା ଶାନ୍ତ ଲୋକ । ଏ ଝଗଡ଼ା ଶୁଣି ସେ ଡରିଗଲା । ରାତି ଆସି ୯ ଟା, ପଢ଼ିଶା ଘରେ ଲୋକେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ରଘୁଆ ବହୁତ୍ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ମାର୍କଣ୍ଡ ଭୁଲ୍ ମାଗିଲା ଯେ ମୋର୍ ସବୁ ଭୁଲ୍ ତମେ ପାଟି କରନି ଆଉ, ହେଲେ ମନ୍ଦାକିନୀର ସତେ ପୃଥିବୀ ଫାଟିଗଲା ଭଳି କଥା ବଢ଼େଇ ଘରୁ ବାହାରିଲା ପଲେଇବ । ଶେଷରେ ବୋହୂ କହିଲା, ମା ମୋର୍ ସବୁ ଭୁଲ୍ ବାପାଙ୍କୁ କିଛି କୁହନି ତମେ ଶାନ୍ତ ରୁହ ଯାହା ହେଇଚି କାଲି ସକାଳେ ବୁଝିବା । ହେଲେ ପରିସ୍ଥିତି ଏତେ ଖରାପ କରିଦେଲା ଯେ ମନ୍ଦାକିନୀ ନିଜେ ଘରୁ ବାହାରି ପଡ଼ୋଶୀ ଘର ପିଲାଙ୍କୁ ଡାକି ଘର ଛାଡ଼ିଦେଲା । ସିଧା ବାପ ଘରକୁ । ତା ପରଦିନ ସକାଳୁ ସରପଞ୍ଚି କାନରେ କଥା । ସେଖଟା ଏଇ କଥା ଶୁଣି ଘରେ ପାଟି ତୁଣ୍ଡ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଜ୍ୱାଇଁକୁ ଫୋନ୍ କରି ତା ଭଉଣୀ ବିଷୟରେ କେତେ ଗାଳିଦେଲା । ମୋ ଭଉଣୀକୁ କହିବାକୁ ସାହସ କିଏ ଦେଲା । ସେତିକି ବେଳେ ପାଣ୍ଡୁ

ଆସିଲା ଆଗରୁ ସବୁ କଥା ଶୁଣି ସାରିଥିଲା ଯେ ଭଉଣୀକୁ ମନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଥିଲା, ରାଗରେ ସିଧା ସ୍ତ୍ରୀ ଉପରେ ଦୁଇ ବିଧା ଲଗେଇଦେଲା । ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଘର ଭିତରେ ପୁଣି ତାଣ୍ଡବ ଯେ, ତମେ ଏତେ କଥା କଣ ପାଇଁ ମୁଖିଆ ତ ବୁଝିବେ । ଜ୍ୱାଇଁକୁ କଣ ପାଇଁ ଫୋନ୍ କଲ ? ଶେଷରେ ତିନି ପରିବାର ମୁଖିଆଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଆସିଲେ । ତିନି ପରିବାର କଥା ପଢ଼ିଲା, ମନ୍ଦାକିନୀର ଛାତପତ୍ର ଏଇ ବୟସରେ ନିଶା କରୁ ନଥାଏ । ସରପଞ୍ଚି ବାବୁଙ୍କ ସବୁ କଥାକୁ ଆଖିରେ ରଖି ଶେଷରେ ମନ୍ଦାକିନୀ ନିଜ ଭୁଲ୍ ବୁଝିପାରିଲା ଯେ ସମୟ ବଦଳୁଛି, ଲୋକ କଥା ଭାବି ବୋହୂର କିଛି ହେଇ ଯାଇଥିଲେ ରଘୁଆ ଜୀବନ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଥାନ୍ତା, ଆଉ ମାର୍କଣ୍ଡ ଅତି ରାଗିଯାଇ ଭୁଲ୍ ରେ ତା ବାପଘର କଥା ଉଠେଇ ଥିବାରୁ କ୍ଷମା ମାଗିଲା । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଇଥିବାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ମାଗିଲା । ସେମିତି ପାଣ୍ଡୁ ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କ ଭୁଲ୍ ବୁଝିପାରି, ସମସ୍ତେ ବୁଝି ବିଚାରି କାମ କରିବେ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଚରଣ ଦଣ୍ଡପାଟ ମଧ୍ୟ ସବୁ କଥା ଝିଅକୁ ପୁଣି ବୁଝାଇ ପଠାଇଲେ ।

ଶେଷରେ ସୁଚରିତ୍ର ୧୭ ଗ୍ରାମର ସରପଞ୍ଚି ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାରାୟଣ ବାବୁ ଜୟ ହେଉ । ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଧୂନିରେ କମ୍ପିଲା ଏବଂ ମିଠା ବଣ୍ଟାଯାଇ ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ।

ସହିଦ୍ ଇରମ ବାସୁଦେବପୁର ଭଦ୍ରଖ

ମୋ:୯୮୫୩୫୫୭୩୦୪

କବିତା ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଖ୍ୟକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ମୋ ଦେଶ ବିଦେଶେ କାହିଁ

ଶିବନାରାୟଣ ଦାସ

(ସମ୍ପ୍ରତି ନିଜ ଦେଶ ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଆମେରିକାରେ ଥାଇ,
ଜନ୍ମଭୂମିର ମଧୁର ସ୍ମୃତି-ଚାରଣ କବିତାଟିର ପୃଷ୍ଠଭୂମି)

କାହିଁ ମୋର ସାରି ସାରି ସୁନା ଧାନ-କ୍ଷେତ !

ତାଳ-ନଡ଼ିଆର ବଣ

ଲୋହିତ ଦିଗନ୍ତ -

ମୋ ସବୁଜ ସୁଗ୍ରୀ ପଲ୍ଲୀ ଭୂଇଁ,

କାହିଁ ପୁଣି ମୋର ସେଇ

ଲଖିବନ୍ତ

ଛପରୁଲି ମାଟିକାନ୍ଥ ଘର !

ଡେଶା ମେଲି ଗେଣ୍ଡାଲିଆ ଉଡ଼ିଯାନ୍ତି ଯହିଁ

ମାଳ ମାଳ ହୋଇ ।

ସୁଦୂର ବିଦେଶେ ଏଠି

ସେସବୁତ କିଛି ଦେଖେ ନାହିଁ,

ବକ ଆଉ ମରାଳର ପତ୍ତି

ଦିଗବଳୟ ଯାଆନ୍ତିନି ଛୁଇଁ ।

ମୁଁ ଏଠି ସୀମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ସିଗଲ ଚଢ଼େଇ,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ମନ ଚାହେଁ

ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଆକାଶକୁ ଚିରି

କାୟା ମେଲି ଯାଆନ୍ତି ବିସ୍ତାରି

ଶରାଳୀ, ମରାଳ ଆଉ ଗେଣ୍ଡାଳିଆ ହୋଇ ।

ଯୌବନର କୃଷ୍ଣରୂଡ଼ା ଏଠି

ହସେ ନାହିଁ ଟହ ଟହ ହୋଇ,

ମନ ଉପବନେ କେବେ

ମହକେନା କଦମ୍ବର ଶ୍ରାବଣ ସୁରଭି ।

ନିଦାଘର ଉଷ୍ମ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ

ଫୁଟେ ନାହିଁ ଜୁଇ, ଜାଇ

ଅବା ପୁଣି ଶୁଭ୍ର ମଲ୍ଲି କଢ଼ି,

ଛୁଟେନାହିଁ ରଜନୀଗଂଧାର

ବାସ୍ନା ଏଠି ଗରମ ହାଞ୍ଜାରେ

ଦିଗ ଚହଟାଇ ।

ଜୀବନରେ ରଙ୍ଗ ମାଖୁଥାଏ

ମତୁଆଲା ଯଉବନ

ବାରନାରୀ ପରି

ଠିପି ଖୋଲା କୋଲନ ଓ

ଅତରର ଉତ୍ତାନ୍ତ ନିଶାରେ ।

ମୁଁ ଏଠି ସଞ୍ଚିଅଛି ପଥେ ଘାଟେ

ଚେରି ବୃକ୍ଷ ଅୟୁତ ଶିରାରେ,
 ଦେହର ନିର୍ମୌକ କିନ୍ତୁ
 ଝରିପଡ଼େ ମୋର
 ଝୁରି ଝୁରି
 ଭୁଲ ଫୁଲ, ମଲ୍ଲୀର ମହକ,
 ରଜନୀଗଂଧାର ବାସ୍ନା -
 କଦମ୍ବର ସ୍ନିଗ୍ଧ ସୁଗନ୍ଧରେ ।

ଶାନ୍ତ ସରଳ ମୋର ଗ୍ରାମ୍ୟ ପରିବେଶ
 ଭଲ ଲାଗେ ମୋତେ,
 ଭଲ ଲାଗେ ମୋ ସହର
 ଆଉ ପୁଣି ଅଙ୍କ ବଙ୍କା ଗଳି ଯେତେ ତା'ର ।
 ଜୋଛନାର ଜହ୍ନ ରାତି ସେଠି
 କେଡ଼େ ମନୋହର
 ଅମାବାସ୍ୟା ଅନ୍ଧକାର ଦିଶେ
 ତା'ଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ।

କାହିଁ ମୋ'ର ଅନ୍ତରଙ୍ଗ
 ଜନାକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ-ପ୍ରାନ୍ତ ଆଉ
 ନଦ-ନଦୀ ସାଗରର କୂଳ !
 ଏଠି ସବୁ ଶୁନ୍ ଶାନ୍, ନିରୋଳା, ନିର୍ଜନ,
 ସବୁ ରାତି ଲାଗେ ଏକା ପରି,

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଓ ଅମାବାସ୍ୟା ଯେତେ

ନିୟନ ଆଲୁଅ ତଳେ

ହୁଏ ଏକାକାର ।

ମୁଁ ଏଇଠି ଘୁରି ବୁଲେ

ଶୀତ-ତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ

ମୋ ପ୍ରାସାଦ ଘରେ,

ମନ ମୋ'ର ଉଡୁଥାଏ କିନ୍ତୁ

ଦୂରେ, ବହୁଦୂରେ -

ମୋ ସହର ରାଜପଥ

ଗ୍ରାମ୍ୟ ଅଗଣାରେ ।

ମନେ ପଡ଼ିଯାଏ ପୁଣି ମୋ ଦେଶରେ

ସମ୍ପର୍କର ସ୍ମୃତିର ସମ୍ଭାର,

ଦିଶିଯାଏ ମୁହଁ କେତେ

ଚିହ୍ନା ଓ ଅଚିହ୍ନା -

ହେଲେବି ଅଜଣା ଯେତେ

ସଭିଏଁ ଲାଗନ୍ତି ଯେହ୍ନେ ଅତି ଆପଣାର ।

ବଡ଼ବାପା - ବଡ଼ବୋଉ, ଦାଦା-ଶୁଭି,

ମଉସା-ମାଉସୀ :

ଏଠି କାହିଁ କେହିତ ନାହାନ୍ତି,

ଏମିତିକି ଦୁଧଞ୍ଜାଲା, ଚାହା-ପାନ ଦୋକାନୀ ବି ସେଠି,

ଦୂର ଅବା ପାଖ ପ୍ରତିବେଶୀ -

ଆପଣାପଣର

ସ୍ନେହ ଆଉ ସରାଗର ତୋରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଥାନ୍ତି ।

ଏଠି କିନ୍ତୁ ଲାଗନ୍ତିନି କେହି

ତିଳେ ବି ନିଜର,

ମପା ରୁପା ଭାବ ବିନିମୟ,

'ହ୍ୟାଲୋ-ହାୟ' ସଂଭାଷଣେ ଲାଗେ

କୃତମ ଜୀବନ ଯାତ୍ରା

ବଡ଼ ଦୁର୍ବିଷହ ।

ହୃଦୟର ଶୂନ୍ୟ ହାହାକାର ।

ମୁଁ ଏଠି କାରୁଛି ଦିନ ଏକାନ୍ତ ନିର୍ଜନ

ସବୁ ଥାଇ, ସଭିଙ୍କ ଭିତରେ,

ବାହୁନଇ ମନ ମୋର

ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରିୟଜନ ମୁଖ,

ପ୍ରାଣ ହୁଏ ସନ୍ତାପିତ -

ଠାକୁବାପା, ଠାକୁମା କୋଳ ପଶା ହୋଇ

ଶୁଣନ୍ତି ମୁଁ ସତେ ଅବା

ରୁଆଁ-ରୁଇଁ ଗପ ଆଉ ନାନାବାୟା ଗୀତ ।

ଅନନ୍ୟା କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ରୀତିକା ପ୍ରଧାନ

ସେଠି ସମୟ ଶୋଇଛି ଶ୍ୟାମଳ କୋଳରେ

ପ୍ରକୃତି ପଶତେ,

ଶ୍ରୀବଳଦେବଙ୍କ ନୀଳପଦ୍ମ ଶୋଭା

ଝଲସେ ଭକ୍ତି ପଥେ ।

କନ୍ଧରା ବିନାଶେ ଯେଉଁ ମାଟି ହେଲା ପବିତ୍ର ପୂଣ୍ୟଧାମ

ସେହି କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଆମରି ଗୌରବ, ଆମ ଅନ୍ତରର ନାମ - ୧

ଭିତରକନିକା ତମାଳ ବନରେ ଜହ୍ନୁ ରାତିର ମାୟା,

ହେତ୍ତୁଳ ବଶର ନୀଳ ଜଳରାଶି, ସାଜେ ପ୍ରକୃତିର ଛାୟା ।

ବାଉଁଶରାଶୀର କଳା କଉତୁକେ

ବିହଙ୍ଗର ମଧୁସ୍ୱର

କୁମ୍ଭୀରର କାୟା, ସବୁଜିମା କାୟା

ସତେ ଅଟେ କି ସୁନ୍ଦର ।

କନିକା ପ୍ରାସାଦ ପଥର କହୁଛି ରାଜକୀୟ ଅଭିଭାଷ,

ଅତୀତର ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟମ ଶିଖା, ଆଜି ବି ରୁଣେ ପ୍ରକାଶ - ୨

ଗହୀରମଥାର ବେଳାଭୂମି ଦିଏ ସହସ୍ର ସ୍ୱପ୍ନର ସାକ୍ଷୀ
 ନୂଆ ଜୀବନର ସନ୍ଧାନେ ସେଠି, ଫେରେ ଶାନ୍ତିର ପକ୍ଷୀ ।
 ପେଣ୍ଠର ବେଳାରେ ଲହଡ଼ିର ତାଳେ,
 ସାଗର ଗାଉଛି ଗୀତ,
 ସାତାଭାୟାର ସେ ହଜିଲା ଗ୍ରାମରେ, ଲୁଚିଛି ପୁରୁଣା ପ୍ରୀତି - ୩

ରସାବଳିର ସେ ମଧୁର ସ୍ୱାଦରେ, ପର ହୁଅଇ ଆପଣା
 ମୋ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାର ମହାନ ସଂସ୍କୃତି, ଜଗତେ ଅଟେ ଅନନ୍ୟା ।
 ଇତିହାସ ଏଠି କାନ୍ଥରେ ଲେଖିଛି, ପୁରାଣ କହୁଛି କଥା
 ମୋ ଜନ୍ମମାଟିର ପଟାନ୍ତର ନାହିଁ, ନଇଁଯାଏ ସଦା ମଥା - ୪

କହୁଆ, ରାଜନଗର

୯୭୭୮୮୮୭୭୮୭

ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଅପରାଧ

ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ବଳ

ଆଉ ଥରେ ଭେଟିବା କି
ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଏକ ଅପରାଧରେ ?

ତୁ ବୋଧେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିବୁ
ଥରୁଥିବା ଆଙ୍କୁଠିରେ ସାଉଁଟିବାକୁ
ତୋ ଅସଜଡ଼ା କେଶ !

ମୋ ଚାଲିଶିଆ ଚସ୍ତା
ଆତୁଆଳରୁ ଫେରିଯାଉଥିବି
ସେଇ ଅତୀତର ସାଇତା ହାଟ
ଖୋଜି ଆଣିବାକୁ ତୋ ପାଇଁ
କିଣିଥିବା ମୁଠାଏ ପାଣି କାଚ ।

ଲୁଚେଇ ରଖି ଥିବି
ଭଙ୍ଗା ହାତ ଆଲମାରୀରେ
ଧୂଳିପଡ଼ା ଶେଷ ସଜ୍ଜକ
ମାନିଆବନ୍ଧ ପାଟ ଶାଢ଼ୀ ।

ଜନ୍ମ ଆସୁଥିବ
ରାତିକୁ ନିଦରେ ସୁଏଇ ଦେଇ
ତୋ ଛଟା ଅକ୍ଷର ଚିଠି ପଢ଼ି ।

ଆକାଶ ଛାତିରେ ରଙ୍ଗ ଚିଏ ନଥିବ
ବୈଶାଖର ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ ବୁଲାଇରେ
ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଥିବି
୨୦୪ ବସ୍ ନମ୍ବର ।

ତୋ ଅନ୍ୟମୟ ହଲେ ଆଖି ତଳୁ
ମୁଁ ନୀରବତା ମାପି ସାରିଥିବି
ମୋ ଶୋଷର ଠିକଣା
ପଚାରିବାକୁ ଶୋଷ ଟିଏ ନଥିବ ।

ସେଦିନ ବି ସଞ୍ଜ ନଇଁବ
ଅପରିଚିତ ସହରରେ
ତୁ ତୋ' ଜୀବନ ଜିତିବୁ
ଆଉ ମୁଁ ମୋ' ହାରିବାର କାହାଣୀ ଲେଖିବି
ସେଇ ପୁରୁଣା ବସ୍ ଟିକେଟ୍‌ର ପଛପଟେ ।

ଏ.ଏଇ.ସି.ଏସ୍ ଲେଆଉର୍
ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ
ମୋ : ୮୦୯୫୩୭୭୧୪୭

ଦୁଷ୍ଟ ଝିଅ

କିରନ୍ ସ୍ୱାଇଁ

ହଁ ସେ ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଝିଅ
ଭୀଷଣ ଅମାନିଆ
ତା' ଗୋଡ଼କୁ ଯଦି
ଚୁଲିରେ ପୁରାଇ ଜାଳି ଦେବ
ସେ ପାଣି ବାଲଟି ଧରି
ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବ ।

କି ଦୁଃସାହସ ତା'ର
ଏ ମାଟି, ପାଣି, ପବନ
ତଥା ନିଃଶ୍ୱାସ ଓ ପ୍ରଶ୍ୱାସର
ପ୍ରତି ସ୍ୱୟନକୁ ସେ ଅକ୍ତିଆର
କରିନେବ ନିଜ ହାତ ମୁଠାରେ
ବିନା ଟ୍ୟାଙ୍କୁରେ ?

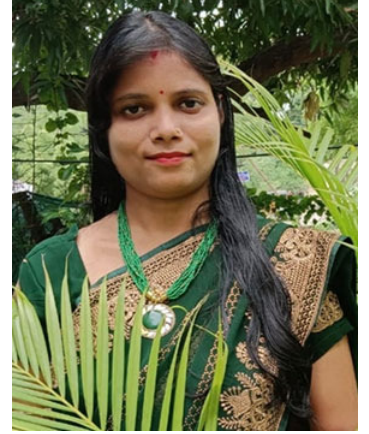
ଆହା କେତେ ଅଭିମାନ
କେଉଁଥି ପାଇଁ
ଅଧିକାରର ଲାଇସେନ୍ସ
ବୋଧେ ଆଜି ତା' ଜବତରେ
ତା'କୁ ଦେଲା କିଏ ?
ତା' ଘର ଖୋଜା ଚାଲିଛି
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସତରେ ସେ କେତେ ଦୁଷ୍ଟ ।

ବରଗଡ଼

ଝାମ୍ପି

ଅଲିଭା ସାହୁ

ଏ କାଳରେ ସିନା ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋପି
 ସେ କାଳରେ ଥିଲା ମୁଣ୍ଡରେ ଝାମ୍ପି ॥
 ହଲୁଆ ଭାଇର ଅଟଇ ସାଥି
 ଦୁରଦୁରାନ୍ତରୁ ଖୋଜି ପାଏ ଯେ ଆଖି ॥
 କ୍ଷେତ ମଝିରେ କରଇ ହଳ
 ଦେହରେ ତାହାର ବୁହାଇ ଝାଳ ॥
 ଗାଣ ଖରାରୁ ଦିଏ ମୁକ୍ତି
 ମୁଣ୍ଡରେ ତାହାର ଥିଲେ ଯେ ଝାମ୍ପି ॥
 ଘରଣି ତାହାର ବୁହାଇ ଭାତ
 ବିଲ ହୁଡାରୁ ଛାଡ଼ଇ ତାକ ॥
 ତାକ ଶୁଣି ଧାଇଁ ଆସେ ହଲୁଆ ଭାଇ
 କ୍ଷେତ ମଝିରେ ହଳକୁ ଥୋଇ ॥

ଝାମ୍ପି କୁ ତାହାର ଥୋଇଣ ତଳେ
 ଭାତ ଖାଇଦିଏ ଖୁସି ମନରେ ॥
 ଘରଣିର ହାତ ବଟା ସେ ବଢ଼ିଚୁରା
 ଖୁସିରେ ଭରିଦିଏ ମନଟି ପରା ॥
 ଝାଳ ପୋଛିଦିଏ କାନିରେ ତାର
 ନୀରବ ଓଠରେ ଦିଏ ଉତ୍ତର ॥
 ହଜିଛି ସେଦିନ ଗଲାଣି ଲୁଚି
 ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲାଣି ଆଜି ଏ ଝାମ୍ପି ॥

ଏ କି ବିଧିର ବିଧାନ

ଅମୃତନାରାୟଣ ଶତପଥୀ

ଶୁଭ ଚିନ୍ତକ ଯେ ଦଣ୍ଡ ପାଆନ୍ତି,
କର୍ମଠ ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ।
ଏପରି ହୋଇଲେ କି ରାଜ୍ୟ ଶାସନ,
ରାଜା ପ୍ରଜାର ଗୁରୁତ୍ୱ ।(୧)

ପ୍ରଶଂସା ବଦଳରେ ମିଳେ ଯେ ତାହାଲ୍ୟ,
ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇ ଭୁଲୁଣନ,
ଚାଣକ୍ୟ ନୀତିର ସତ୍ୟ ସେହି ବାକ୍ୟ,
ସିଧା ବୃକ୍ଷ ଜଙ୍ଗଲରେ ହୁଏ ଛେଦନ ।(୨)

ବୃକ୍ଷର ଶତ୍ରୁ ନୁହେଁ ଯେ କୁରାଡ଼ି
ଶତ୍ରୁ ସ୍ୱଜାତୀୟ କାଠର ବେଣ୍ଟ ।
ସେହିପରି ସଂସାର ପରିସ୍ଥିତି ଅସାର,
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଭରା ସ୍ଥଳ ପେଣ୍ଟ ।(୩)

ବିଧି ବାମ ହେଲେ କିପରି ଶାସନ,
କାହିଁ ପାଇଁ ପ୍ରଶାସନ,
ସର୍ବେ ଯେବେ ନିଜ ଅହଂରେ ଶୋଭିତ
କିପରି ହୋଇବ ସମୁଦ୍ଧ କର୍ମ ।(୪)

ସମୁଚିତ ସମ୍ମାନ ଅଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟ
ନ ପାଇ ଯେ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
ପ୍ରଶଂସା ସାଲିସ୍ ମାଲିସ୍ ପାଲିସ୍
କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ।(୫)

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଉତ୍କଳର ଅମୃତ ବିଚିତ୍ର୍ୟ

ରିନୁ ପଧାନ

ନୀଳାଚଳ ଶିଖରେ ଦୀପ୍ତ ପ୍ରଜଳେ,
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଭା,
ଭକ୍ତିର ସ୍ନାନେ ଭାସେ ଜୀବନ,
ଉତ୍କଳ ଧନ୍ୟ, ଅମର ତାହା ।

କୋଣାର୍କ ରଥର କଳାକୃତିରେ,
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗାଏ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସଂଗୀତ,
ପଥର ପଟେ ଅଙ୍କିତ ଗାଥା,
ସମୟ ସ୍ରୋତେ ହୋଇଛି ନିତ୍ୟନୂତନ ।

ଲିଙ୍ଗରାଜ ମନ୍ଦିର ଶିରେ,
ଶିଳ୍ପର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଶ୍ୟ ଉଜାଗର,
ଭୁବନେଶ୍ୱରର ପୁଣ୍ୟ ମାଟି,
ଧାରେ ଧର୍ମର ଶାଶ୍ୱତ ଅଭିକର ।

ମହାନଦୀର ଶାନ୍ତ ସ୍ରୋତେ,
ସ୍ମୃତିର ମୁକୁତା ଭାସେ ଧୀରେ,

ଗାଁର ଗୀତେ ଜୀବନ ନାଚେ,
ଲୋକଧାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ।

ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟର ଲାସ୍ୟ ରୂପ,
ମୃଦୁ ସ୍ୱରେ ଭାବର ଭାଷା,
ହସ୍ତମୁଦ୍ରାର ସୁନୈପୁଣ୍ୟରେ,
ଖୋଲେ ଅନନ୍ତ ରସର ଦ୍ୱାର ।

ପାଳା, ଦାସକାଠି, ଝୁମର ଗୀତ,
ଜନମନର ସ୍ୱୟନ ଧାରା,
ସାଧାରଣରେ ଅସାଧାରଣ ରୂପ,
ସଂସ୍କୃତି ରଖେ ଜୀବନ ସାରା ।

ରଥଯାତ୍ରାର ଅପାର ମହିମା,
ସମତାର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଯାଏ,
ଜାତି-ଧର୍ମ ଭୁଲି ସବୁଠାରୁ,
ଭକ୍ତିର ସୂତ୍ରେ ମନକୁ ବାନ୍ଧି ନେଇଯାଏ ।

ହସ୍ତଶିଳ୍ପର ଅମୂଲ୍ୟ ଧନ,
ପଟ୍ଟଚିତ୍ରର ରଙ୍ଗିନ କଥା,
ତାଳପତ୍ରରେ ଲେଖା ଐତିହ୍ୟ,
ଅତୀତର ଅମୃତ ଗାଥା ।

ଏଇ ମାଟି ମୋର ମାତୃସ୍ନେହ,
ଏଇ ଭାଷା ମୋର ଗୌରବ ଗୀତ,
ଓଡ଼ିଶା ତୁମେ ଚିର ସୁନ୍ଦର,
ତୁମର ମହିମା ଅସୀମ ଅତୀତ ।

ଉତ୍କଳ ଜନନୀର ଏଇ ଅମୃତ,
ପରମ୍ପରାର ଅକ୍ଷୟ ଦୀପ,
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଜଳି ରହିବ,
ଆମ ହୃଦୟରେ ତୁମର ରୂପ,
ହେ ଉତ୍କଳ ମାତ !

(+୩୮୫୫ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ବିଭାଗ) କାଇଶକନ୍ଦା, ଭୁଞ୍ଜୁରିପାଲି, ଜିଲ୍ଲା -ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର

ପ୍ରେମର ପରିମାପ

ମଳୟ ସେଠୀ

ମୁଁ ଅନ୍ଧାର ରାତ୍ରିର ଅମାବାସ୍ୟା ଜନ୍ମ
ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୀପାବଳିର ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ଆଲୁଅ

ମୁଁ କଳଙ୍କିତ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅଲିଭା ଦାଗଟିଏ
ତୁମେ ପବିତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଅଲିଭା ସ୍ମୃତିଟିଏ

ମୁଁ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣର କଳାରଙ୍ଗ
ତୁମେ ଅମାବାସ୍ୟା ରାତ୍ରିର ତୋଫାଗୋରା ଚାନ୍ଦ

ମୁଁ ନିର୍ବୋଧ କୋଠରୀର କେଉଁ ଏକ ଭଙ୍ଗା ହୃଦୟ
ତୁମେ ଗୋଧୂଳି ସନ୍ଧ୍ୟାର କୁହୁକଣ୍ଠ କୋଇଲିର ସ୍ୱର

ମୁଁ ରାତ୍ରି ନୁହେଁ ସ୍ମୃତିଟିଏ
ତୁମ ପ୍ରେମରେ ହାରିଥିବା ପ୍ରେମିକଟିଏ ।

ଭାବନା

ଅରୁଣ କୁମାର ଦାସ

ଦିବା ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇ ପାରେ
 କିନ୍ତୁ ହୃଦୟ ତନ୍ତ୍ରୀକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେଇଥିଲା
 ଏକ ମୁଣିରେ କିଛି ପଣ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଧରି
 ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଦୃଶ୍ୟ
 ଏକ ଦୁହିତା ଓ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ
 ଅଭାବୀ ଅନଟନ ଯୋଗୁଁ
 ଏହି ଭଳି ଅବସ୍ଥା ।
 ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲି
 ମୋର ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ ଅସମ୍ଭବ
 ମୁଁ ନିଜେ ଅସହାୟ, ସ୍ତବିର
 ପରଭେଜୀ କ'ଣ
 ଭୟାବକ ହୋଇ ପାରିବ ।
 କେବଳ ପରମ ପିତା ସବୁ
 ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାରିବେ
 ନ୍ୟାୟରେ ହାତ ଟେକିବା
 ଛଡା ମୁଁ ନାଚାର
 ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ।

ଠାକୁରା, ପୁରୁଣା ବଉଳମାଳ,
 ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଆମ ଏ ପଣା ପାଣି

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ନାଥ

ଓଡ଼ିଆ ମନ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାଣ
ଆମ ଏ ପଣା ପାଣି
ବୈଶାଖ ମାସ ପହିଲି ଦିନେ
ମନକୁ ନିଏ କିଣି ।

ଓଡ଼ିଆ ଘରେ ବେଳ ନଡ଼ିଆ
ସଜ ହୁଅଇ ଆଗ
ଦେବା ଦେବୀଙ୍କ ମଣ୍ଡପେ ସବୁ
ହୁଅଇ ପଣା ଭୋଗ ।

ନିଆରା ଆମ ସଂସ୍କୃତି ଏହି
ନିଆରା ଆମ ପର୍ବ
ତତଲା ଖରା ମଉଳି ଯାଏ
ମନରେ ଆସେ ଗର୍ବ ।

ନୁଆ ବରଷ ମନେ ହରଷ
ଭାବ ଭକତି ନଇ
ମାଟି ଅଗଣା ଦିସେ ସୁନ୍ଦର
ଝୋଟିରେ ସଜହୋଇ ।

ମନକୁ ଥଣ୍ଡା ଦେହକୁ ଥଣ୍ଡା
ରୁଦ୍ର ଉତ୍ତାପ ହରେ
ନୁଆ ବରଷ ସ୍ୱାଗତ କରି
ହାତକୁ ତା'ର ଠାରେ ।

ବୈଶାଖ ମାସ ପହିଲି ଦିନ
ହସ ଖୁସିରେ କଟେ
ଗାଁ ସହର ପଣା ପାଣିରେ
କେତେ ଯେ ସୁଅ ଛୁଟେ ॥

(ଭ୍ରୂଣଗତି) ରାଜନଗର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା,
ଦୂରଭାଷ -୮୬୫୮୨୫୨୪୨୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଯୁଦ୍ଧ ବିଭୀଷିକା

ସୁଶାନ୍ତ ଶେଖର ଦାଶ

ଯୁଦ୍ଧର ଦେଖ ଏକି ବିଭୀଷିକା
ନଭେ ବିସ୍ଫୋରିତ ଅନଳର ଶିଖା
ନୀରବତା ମରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶବ୍ଦରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲୁକାୟିତ ଧୂଆଁ ପ୍ରଲେପରେ
ଭୟର ଆତୁରେ ଧରିତ୍ରୀ କମ୍ପି-
ପଥ ପ୍ରାନ୍ତ ଭିଜା ରଞ୍ଜିତ ରକ୍ତରେ.....

କୋଣ ଅନୁକୋଣେ ଲୁଚିଛି ବିଧ୍ୱଂଶ
ଅହଂକାର ଲୋଭ ଅନ୍ୟାୟ ଆକ୍ରୋଶ
ନୀତିବାଦ ବନ୍ଦୀ ଅନୀତି କବଳେ
ମାନବତା କାୟେ ନିରବ ନିଶ୍ଚଳେ
ବିଲୋପ ବିନାଶ କ୍ଷୟର ସମୀପେ-
ଧ୍ୱଂସ ମୁଖେ ପୃଥ୍ୱୀ ଅନଳର କୋଳେ....

ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟୀ ଦେଖିଛକି କାହିଁ ?
କ୍ରନ୍ଦନ ରୋଳେ ଗଗନ କମ୍ପିଇ
ଦ୍ୱିପକ୍ଷେ ବିଲୟ ବିନାଶର ଚିତ୍ର
ଧରିତ୍ରୀ କମ୍ପିଇ ପ୍ରଳୟ ବିଚିତ୍ର
ଅଶ୍ରୁଯୁଦ୍ଧ ଭୟେ ସତ୍ୟତା ଧରଇ-
ମହାପ୍ରଳୟରେ ସ୍ଥିତି କ୍ଷଣମାତ୍ର....

ବିଜୟର ମାଳା ରକ୍ତରେ ଭିଜେ
ହସ ମୁଖ ପଛେ ବେଦନା ଲୁଚେ
ବସୁଧା କୁଟୁମ୍ବ ବିଲୀନ ବିଛିନ୍ନ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଅସ୍ତଗସ୍ତ ଠୁଲେ ନିର୍ଜିତ ଆସନ୍
ଯୁଦ୍ଧ ବିଭୀଷିକା ଚଉଦିଗେ ଖେଳେ-
ସଭିଙ୍କ ମନରେ ବିମର୍ଷ ବିଷଣ୍ଣୁ

କି ହୋଇବ ଅବା ବିଭୂତ୍ୱ ପ୍ରଭୂତ୍ୱ
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବିଭବ କ୍ଷମତା ରାଜତ୍ୱ
ଜୟଧ୍ୱଜ ଶୋଭା ଧ୍ୱଂସର ଶିଖରେ
ଲୋଡ଼ା କିବା ଖ୍ୟାତି କ୍ଳୁର ବିନାଶରେ
ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଖୋଲି ଚାହିଁଦେଖ-
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ନିଖୁଣ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସାମ୍ନାରେ.....

@ରଘୁଲ ଲାଗୁନ
ଭୁବନେଶ୍ୱର—୨୪

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା

ଡଃ ମିଥୁନ କୁମାର ଶତପଥୀ

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା....

ତୁମେ ମୋ ଜୀବନ ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା

ତମକୁ ଦେଖି ମେଣ୍ଟିଯାଏ ମୋ ମନର ତୃଷ୍ଣା

ଜାଣେନି ତୁମ ଜୀବନରେ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିଏ

ମୋ ସ୍ୱପ୍ନ ରାଶୀର ଆସନ କେବଳ ତୁମ ପାଇଁ ଯେ ସଜାଏ ...

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା...

କେବେତ ଥରେ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ମୋ ଅନ୍ତର ଭାବନା

ଜାଳିଦିଏ ସେ ଭାବନା କରି କେତେ ଯେ ଆନମନା

ମୋ ପରିବାର ପରେ ଯଦି କିଏ ଆସେ ମୋ ଜୀବନରେ

ତୁମର ସେ ସ୍ଥାନ ସଦା ସର୍ବଦା ଅଗ୍ରରେ..

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା..

ଥରେ ନିରୋଳାରେ ପରଖି ନିଅ ମୋ ହୃଦୟକୁ

ବୁଝିଯିବ ତୁମ ପ୍ରତି ଥିବା ମୋ ନିସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରେମକୁ

ସନ୍ଦେହର କଳା ଚାଷମାକୁ ଥରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇ ଦେଖ

ପାଇଯିବ ସେଥିରେ ତୁମେ ଜୀବନର ରଙ୍ଗୀଳ ଚିତ୍ର

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା...

ତୁମର ସେ ରାଗ ରୁଷା ମାନ ଅଭିମାନ

କରିଦିଏ ଧୂଳିସାତ ମୋର ଅସରନ୍ତି ସ୍ୱପ୍ନ

ଧୂଳିଘର ନୁହେଁ ଇଏ ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରଶ୍ନ

ମିଳିମିଶି କରିବା ଆମେ ସମସ୍ତ ସମାଧାନ..

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା...

ସନ୍ଦେହ ରୂପୀ ଲହଡ଼ି ଆସେ ଯେବେ ମାଡ଼ି

ବିଶ୍ୱାସର ବାଡ଼ି ଧରି ତାକୁ ଯିବା ଆମେ ଏତି

ପରସ୍ପର ଆନ୍ତରିକତାର ଭାବନାକୁ ଧରି

ବିତାଇବା ଜୀବନରେ ମଳୟ ଦେଇ ଭରି..

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା..

ରାଗ ଅହଂକାର ଛାଡ଼ି ଥରେ ମୋ ହୃଦୟକୁ ଚିହ୍ନି

ସେଇ ହୃଦୟରେ ଅଛି ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରେମ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ

ଆଜିବି ପ୍ରତୀକ୍ଷାରତ ମୋର ଏଇ ଦୁଇ ନୟନ

ଦେଖିବାକୁ ମୋ ପ୍ରିୟାର ସେଇ ଲାଜୁଆ ଓଠର ବର୍ଣ୍ଣ ..

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା..

ତୁମ ପ୍ରିୟତମ ଆଜି ଚାତକ ସାଜିଛି

କେବେ ତୁମେ ବରଷିବ ତୁମକୁ ଚାହିଁଛି

ସନ୍ଦେହ ଛାଡ଼ି ଆଜିଦିଅ ତା ଜୀବନେ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ...

ସବୁ ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ମନୁ..

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା...

ଏଇ ଅଶାନ୍ତ ମୋ ହୃଦୟର ତୁମେ ଶୀତଳ ଜୋସ୍ନା

ଜୀବନ ଯୁଦ୍ଧ ରେ ତୁମେ ମୋ ବିଜୟର ବାସ୍ନା

କଳ୍ପନାର ଛନ୍ଦମୟୀ ପାଦରେ ତୁମେ ଯେ ଘୁଙ୍ଗୁର

ମୋ ଜୀବନ ସଙ୍ଗିନୀ ସାଜି ମୋ ବ୍ୟଥା ପ୍ରଶମିତ କର ।

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା...

କେବେ ସାଜିବ ମୋ ବଧୂ ତୁମେ ମୋ ଜୀବନର ବନ୍ଧୁ

ହସି ହସି ଡେଇଁ ଯିବା ଆମେ ସାତ ସିନ୍ଧୁ

ସବୁ ଦୁଃଖ ସୁଖ ରେ ଆମେ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବା

ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ଭିତରେ ବି ଆମେ ହସି ହସାଇବା..

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା...

କେବେ ଯେ ପୁଣି ଆସିବ ସେ ଖୁସିର ଲଗନ

ସର୍ବଦେବାଦେବୀ ଯେବେ କରିବେ ଆଶୀର୍ବାଦ ବର୍ଷଣ
ଦଶଦିଗପାଳ ରହିବେ ସାକ୍ଷୀ ଆମରି ପ୍ରେମର
ବିବାହର ନୀତିରେ ଆମେ ହୋଇବା ସ୍ୱାକ୍ଷର
ଗାଈଠାଳ ରେ ବାନ୍ଧି ହେଇ ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା
ସବୁ ବାଧା ବିପତ୍ତିକୁ ସାଥରେ ଲଢ଼ିବା...

ପ୍ରେମିକା ମୋ ପ୍ରିୟତମା..

ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କର ଜୀବନର ଇନ୍ଦନ ସାଜିବା
ପ୍ରେମ ଭଲପାଇବାର ଦୀପଟିଏ ଜଳେଇବା
ସମସ୍ତଙ୍କ ସ୍ନେହ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ପୁଞ୍ଜିକରି
ଜିଂସିବା ସାତଜନ୍ମ ଜୀବନେ ଫଗୁଭାରୀ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଶ୍ରୀ ସଦାଶିବ ପରିସର, ପୁରୀ

ପ୍ରଣୟ କୁସୁମ

ବାସନ୍ତୀ ଲତା ଜେନା

ଫଗୁଣ ଆସିଛି ମଧୁ ବରଷୁଛି

ମୃଦୁ ମଳୟର ସାଥେ

ଚାରି ଆଡ ଆଜି ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଛି

ନୂଆ ନୂଆ ପ୍ରୀତି ରଥେ ।୧।

ବନ ଉପବନ ରଙ୍ଗୀନ ହୋଇଛି

ଆଖିରେ ନୂଆ ସପନ

ମତୁଆଲା ଆଜି ଏମନ ସାଜିଛି

ପ୍ରଣୟ କୁସୁମ ଦାନ ।୨।

ମନ ମନ୍ଦିରରେ ପ୍ରୀତି ଘଣ୍ଟି ବାଜେ

ସ୍ୱପନରେ ପୁଷ୍ପ ଭରି

ଆବେଗ ମନ ରେ ଫଗୁଣର ରଙ୍ଗ

କିଏ ସେ ଦେଲା ଯେ ଭରି ।୩।

ନୂଆ ନୂଆ ଆଜି ଏ ଦୁନିଆ ଲାଗେ

ମନ ଉଡେ ଫର ଫର

କିଏ ମୋର ସାଥି ଏ ମନକୁ ବାନ୍ଧି

କରି ନେବ ଆପଣାର ।୪।

ପ୍ରୀତିର ପରଶେ ମନର ହରଷେ

ହୃଦୟରେ ଫୁଟେ ଫୁଲ

ମୋ ଜୀବନ ସାଥି ହାତ ଧରି ନେବ

ବାଜିବ ରୋଷଣୀ ଢୋଲ ।୫।

ରଜା ପୁଅ ସାଜି ଆସିବ ଘୋଡାରେ

ସାତ ସିନ୍ଧୁ ନଦୀ ତେଇଁ

ରତନ ବେଦୀ ରେ ବିବାହ କରିବ

ବରଣ ମାଳା ପିନ୍ଧାଇ ।୬।

ଗାନ୍ଧୀନଗର, ପୋଷ୍ଟ / ଜିଲ୍ଲା : ନବରଙ୍ଗପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଓଡ଼ିଆ ପଖାଳ

ଆକୁଳାନନ୍ଦ ପୃଷ୍ଟି

ପଖାଳ ସହିତ ଉତ୍କଳ ସମ୍ପର୍କ
କ୍ଷୀର ସହ ନୀର ପରି
ପଖାଳ କଂସାରୁ ସକାଳ ଆରମ୍ଭ
କରୁଥିଲେ ପୂର୍ବ ସୁରୀ ।

ଧାନ ମୀନ ପାନ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ
ଗୋଧନ ଖଣି ଖଦାନ
କୌଳିକ କଳାର ସମୃଦ୍ଧ ଉତ୍କଳ
କଳା ସଂସ୍କୃତି ମହାନ ।

ଜଗନ୍ନାଥମୟ ଉତ୍କଳ ସଂସ୍କୃତି
ବାର ମାସେ ତେର ପର୍ବ
ବଡ଼ ଦେଉଳରେ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତ
ଖାଆନ୍ତି ଛପନ ଭୋଗ ।

ମଣୋହୀ ରେ ଅଛି ଘିଅ ପଖାଳ
କାଳିଆର ମନ ଜାଣି

ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଖାଆନ୍ତି ପଖାଳ
ପିଅନ୍ତି ଟଙ୍କ ତୋରାଣୀ ।

ଓଡ଼ିଆଣୀ ମାଆ ହାତ ରନ୍ଧା ଅନୁ
ପେଜ ପାଣି ଗଲେ ମିଶି
ତାକୁ ଆମେ କହୁ ପଖାଳ ଭାତ
ସଜ ହେଉ ଅବା ବାସି ।

ପଖାଳ ସହିତ ଅନେକ ବ୍ୟଞ୍ଜନ
ତୁଳନା ଯାହାର ନାହିଁ
ବଡ଼ି ଶାଗ ଭଜା ବାଇଗଣ ଭର୍ତ୍ତା
ଚଟଣୀ ଆଚାର ଦହି ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଶୁଖୁଆ ପୋଡ଼ାକୁ ରୁନା ମାଛ ଭଜା
କଞ୍ଚାଲଙ୍କା ଲେମ୍ବୁ ଲୁଣ
ବାଡ଼ି ବଗିଚାର ସଜ ପରିବାରେ
ନାହିଁ କିଛି ବଦଗୁଣ ।

ଶ୍ୱେତସାର ଯୁକ୍ତ ପଖାଳ ଆମର
ଦେହକୁ ଯୋଗାଏ ବଳ
ତନ୍ତୁଯୁକ୍ତ ସବୁ ତଟକା ପରିବା
ମୁଗ ଶାଗ ଫଳ ମୂଳ ।

ସ୍ୱାଦ ଛାଡ଼ି ଆମେ ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ
ଜିଇବା ସୁସ୍ଥ ଜୀବନ
ସେହି ଶୁଦ୍ଧ ଖାଦ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ପଖାଳ
ଶୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେମ ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ
ମହାଲପତା କଖଡ଼ି କଟକ
ମୋ ୯୪୩୭୮୭୫୭୨

ଗଛ

ଶର୍ମିଷ୍ଠା ଦାସ

କାଠୁରିଆ ଭାଇ କାଠୁରିଆ ଭାଇ,
ମତେ କାଟୁ ଅଛ କାହିଁ ପାଇଁ ।
ମୋ ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ ତୁମ ପାଇଁ ,
କ'ଣ ତୁମେ ମତେ କାଟିବା ପାଇଁ ।
ଖରା ରେ ମୁଁ ଦିଏ ତୁମକୁ ଛାଇ,
ପୁଣି ବର୍ଷା ହୁଏ ମୋହରି ପାଇଁ ।
ବାଟୋଇକୁ ମୁଁ ଦିଏ ଆସରା,
ପକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧେ ମୋ ଶାଖାରେ ବସା ।
ବିଷ ବାୟୁ ପାନ କରି ମୁଁ ନିଜେ,
ତତେ ସୁଦ୍ଧ ପବନ ପରଷି ଦିଏ ।
ଫୁଲ ଫଳ ନାନା ଜାତିର କେତେ,
ପରଷି ଦେଇଛି ମୁଁ ଆଜି ତତେ ।
ମୋର ପତ୍ର ତୋର ଖାଇବା ଥାଲି,
ମୋର ଡାଳ ତୋର ଜାଲେଣି ପୁଣି ।
ମୋର କାଠ ନେଇ କରାଉ ଘର,
ନଉକା ଚୌକି ଢିଙ୍କି ପୁଣି କେତେ କ'ଣ ।
ତୋର ରୋଗ ହେଲେ ମୁଁ ବଇଦ ସାଜେ,

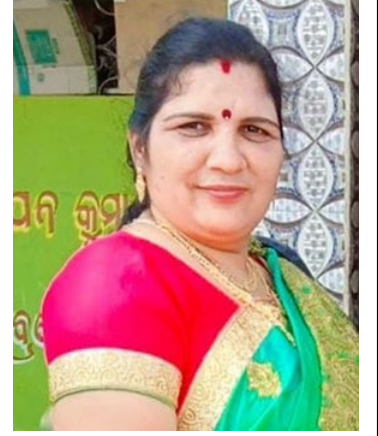

ତୋ ପାଇଁ କେତେ ଔଷଧ ତିଆରେ ।
ମତେ ଜମା କାଟି ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ,
ଜୀବନ ତୁମ ମୋ ବିନା ତିଷ୍ଠି ନ ପାରଇ ।
ମୂର୍ତ୍ତିକା ଆଜି ମୋ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ,
ମତେ ନ ରଖିଲେ ସେ ବା କାହୁଁ ରହିବ ।
ଆଜି ତୁ ମତେ କାଟିବା ଛାଡ଼,
ନୂଆ କରି ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି କର ।
ଲଗାଓ ଗଛ ପ୍ରତେକ ଦିନ ଗୋଟେ କରି,
ପାଣି ଦେଇ ବଢ଼ାଓ ମତେ ଯତନ କରି ।
ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଅ ମତେ ନ କରି ଛେଦନ,
ପ୍ରତିବଦଳେ ପାଇବ ସୁସ୍ଥ ସୁନ୍ଦର ଜୀବନ ।
ଓରତ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଗଢ଼ିଅଛି ବାଲି ରଥ

ନଳିନୀ ଦାଶ

ଶରଧାରେ ଫୁଲ ତୋଳି ମୁଁ ଆଣିଛି
 ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
 ଆସିବା ବାଟକୁ ଚାହିଁ ବସିଅଛି
 ଗଢ଼ିଅଛି ବାଲିରଥ ।
 ତୁଳସୀ ଦୟାଶା ମାଳ ଗୁଢ଼ିଅଛି
 ଧୂପ ଦୀପ ଦେବି ଜାଳି
 ଭଜନ ଗାଇବି ତୁମ ପାଶେ ବସି
 କୁନି ହାତେ ମାରି ତାଳି ।
 ଟିକି ହାତେ ମୋର ସଜାଡ଼ି ରଖିଛି
 ତୁମ ପାଇଁ ଭୋଗଥାଳି
 ଘେନ ମୋ ପ୍ରାର୍ଥନା ତବ ଦରଶନ
 ଦିଅ ଆହେ ବନମାଳୀ ।

ଟିକି ହାତ ମୋର ଧରି ଚାଲୁଥାଅ
 ଦେଖାଅ ସୁଗମ ପଥ
 ନିର୍ବୋଧ ଶିଶୁ ମୁଁ କରିଛି ଭରଷା
 ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ।
 ସଞ୍ଜ ସକାଳେ ମୁଁ ଭକ୍ତିରେ ଡାକୁଛି
 ପ୍ରଣାମ ମୋହର ଘେନ
 ମମତା ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧି ରଖ ମୋତେ
 ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ।
 ବାଲି ରଥଗଢ଼ି ଡାକିଥିଲେ ଦିନେ
 ଭକ୍ତ ବଳରାମ ଦାସ
 ସେ ବାଲି ରଥରେ ଆନନ୍ଦ ଚିତ୍ତରେ
 ବିଜେ କରି ହେଲ ତୋଷ ।

ମୁଁ ତାକୁଛି ପ୍ରଭୁ ହରଷ ଚିତ୍ତରେ
ବାଲିରଥେ ବିଜେ କର
ତାକୁଅଛି କେତେ କାନ ଡେରି ଶୁଣ
କୁନି ଭକତ ତୁମର ।
ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ
ଡାକୁଥିବି ନିତିଦିନ
ତାକ ମୋର ଶୁଣି ଦେଖା ଦେଉଥିବ
ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ ।

ଭିକାରିପତା, ଶରଣକୁଳ, ନୟାଗଡ଼ ।

ମୋ —୯୨୩୮୯୯୭୭୪୯

ଉତ୍କଳ ଦିବସରେ

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରଥ ମହାପାତ୍ର

ମାଟି ମା ତାକେ ବହୁବାର
ପର୍ବ ମେଳଣ ଯାତ ଉତ୍ସବରେ
ଯେମିତି ବୋଉ ଚିଠି ଲେଖେ
ଦୋଳ ଜାଗର ପୂଜା ପର୍ବ ଆଗରୁ
ତୁମ ଗାଁରୁ ଫୋନ ଆସିଛି କହି
ଝିଅ ଉଠାଏ ନିଦରୁ ଏପ୍ରଲ ଫୁଲ୍ କରି
ସତେ ବୋକାଟିଏ ମୁଁ
ଫୋନ ଭିତରେ ଖୋଜୁଥାଏ ଗାଁକୁ ମୋର
ମୋ ଭିଟା ମାଟି ଜନନୀ ଜନ୍ମଭୂମିକୁ
ମାତୃଭାଷା ଭାଷା ଅସ୍ମିତାକୁ ଖୋଜେ
ସମ୍ପାଦ ପତ୍ର ପତ୍ରିକାରେ ।

ଏପ୍ରଲ ଫୁଲ୍ ହେବା ପରେ
ମୁଁ ପୁରା ଦିନ ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧରେ ମନେ ପକାଏ
ମାଟି ମା ମୋ ଯଶୋଦା ମା କୁ
ସ୍ମୃତିର ସର ଲବଣୀ ଖାଉଥାଏ ଦିନ ସାରା
ତାର ସ୍ନେହ ମମତାକୁ ବିଭୂତି କରି ଲଗାଏ

ତାର ଭଜନ କୀର୍ତ୍ତନ କରୁଥାଏ
ମାଟି ମା ପୂଜାରେ ବୋଉ ପୂଜାଥାଳି ଧରି
ବାହାରି ଆସେ ଦିଅଁଙ୍କ ଘରୁ ଯେମିତି
ମୋ ମୁହଁରେ ମମତର ଭୋଗ ଠୁଣି ଦିଏ
ମୁଁ କୃତାର୍ଥ ହେଇଯାଏ ସମ୍ବୋଧନରେ
ଦୁଇ ମାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରସାଦ ପାଇ ।
ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀର ଧୂନ୍

ବାରମ୍ବାର ଗୁଞ୍ଜରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଅନ୍ତରେ
ସ୍ମୃତି ସବୁ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି
ସାଇବେରିଆର ପକ୍ଷୀମାନେ ଉଡ଼ିଯାନ୍ତି
ମୋ ଘର ଦୁଆର ଡେଇଁ ଚିଲିକାକୁ

ଓଲିଭ ରିତଲି ସବୁ ଜୀବନ ସଂହିତା ଲେଖୁଥାନ୍ତି
 ମୋ ଭ୍ରମଣ ଯୋଜନାର ଡାଇରୀରେ
 ମାଟିର ରଙ୍ଗରେ ମୁଁ ଆଙ୍କୁଥାଏ ବସି
 ମୋ ଜାତିର ଇତିହାସ କଳାକୃତି
 କଲମରେ ଗଢୁଥାଏ ପଥରର ମୂର୍ତ୍ତି
 ଶିଳ୍ପ ସ୍ଥାପତ୍ୟ ଐତିହ୍ୟ ମୋ ଜନ୍ମଭୂମିର
 ବୋଉକୁ ଯେମିତି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦିଏ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ଦିନ
 ସେମିତି କୋଟି ପ୍ରଣାମ କରେ ଜନନୀକୁ ମୋର
 ସ୍ମୃତନ୍ତ ପ୍ରାଣପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ଉତ୍ତଳ ଦିବସରେ ।

ବନ୍ଦେ ଉତ୍ତଳ ଜନନୀ

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରଥ ମହାପାତ୍ର
 ବିଜୟା ଗାର୍ଡେନ,
 ଜାମଶେଦପୁର

ଜନ୍ମ ଆଉ ମୃତ୍ୟୁ

ଶାନ୍ତନୁ କୁମାର ରାଉତ

ପ୍ରଥମ କାନ୍ଦଣାରେ ଖୋଲେ ଜନ୍ମ ଦ୍ୱାର,
ଚାରିପାଖେ ଆତୁର ଦୃଷ୍ଟି ଓ ହାତ,
ନାଲି ଲ୍ୟାମ୍ପ ଭିତରେ ତାଜା ନିଃଶ୍ୱାସ,
ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ସମୟର ହିସାବ ।

ପିଲାଦିନ ଚାଲିଯାଏ ପରେ ଯୁବତା,
ସପନ ପଛେ ଧାଉଁଥାଏ ପ୍ରତିଟି ପାଦ,
ପ୍ରେମ ଆସେ, ବିରୋଧ ବି ଆସେ,
ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ ପ୍ରତିଟି ପ୍ରଶ୍ନର ସାହସ
ବାଟ ଚାଲିଚାଲି ଅଣାକାର ହାତ ବଢେ,
ରୁଟି ଧଳା, ଆଖିରେ ମଳିନ ଆଲୁଅ,
ଶେଷ ପତ୍ର ଦୋହଲିଯାଏ ବିଛଣା ପାଖେ,
ମୃତ୍ୟୁ ଆସେ ନୀରବ ଅଧିତି ପରି ।

କେହି କହେ ସବୁ ଶେଷ,
କେହି କହେ ମାତ୍ର ବିଶ୍ରାମ,
ଜନ୍ମ ଆରମ୍ଭ, ମୃତ୍ୟୁ ବିରାମର ଚିହ୍ନ,
ମଝି ପୃଷ୍ଠାରେ ମଣିଷଟିଏ
ମାଟିରେ ମିଶେ ଦେହ,
ନାମ ବଞ୍ଚେ କିଛି ଦିନ,
ପଛେ କେବଳ ପବନ କାହାଣୀ କହେ
ଜନ୍ମ ଅଗ୍ନି, ମୃତ୍ୟୁ ଚାଉଳ, ଜୀବନ ମଝିର
ଭାତ ।

ଜନ୍ମ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଶ୍ୱାସ,
ନାଲି ଆଲୁଅରେ ଉନ୍ନୋଚିତ ଅଧ୍ୟାୟ,
ମୃତ୍ୟୁ ଶେଷ ପୃଷ୍ଠା ମାତ୍ର,
ଯାହା ମିଶେ ଧୂଳି-ଆକାଶ ଭିତରେ ।

ଦୁଇଟି ବିନ୍ଦୁ ଭିତରେ ଜୀବନ
ହସ, ଲୁହ, ଛୋଟ ବଡ଼ ଅଭିଳାଷ,
ଜନ୍ମ ଦିଏ ସୁଯୋଗ,
ମୃତ୍ୟୁ ଜଣାଏ ଜୀବନର ଅର୍ଥ ।

ପାଟରଙ୍ଗୀ, ଯାଜପୁର

୯୮୭୯୫୪୩୨୧୦

ଖରା

ସରୋଜ କୁମାର ସାହୁ

ପୁଷ୍ପମାସ ଗଲା ଚଇତ ପଶିଲା
ରାଜୁତି କରିବ ଖରା
ଆଗକୁ ଆସୁଛି ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ପାଟିଲାଣି ବେଲ ପରା ।

ଆମ୍ବୁଗଛ ଏବେ ପଡ଼ିଲାଣି ନଇଁ
କଷିସବୁ ଭରା ହୋଇ
ପଣସ ସପୁରୀ ଖଜୁରୀକୁ ଜାମୁ
ଆସେ ପରା ସେ ହୋଇ ।

ଶୁଖାଇ ଦେଲାଣି ନଇଁ ପୋଖରୀ
ଖରାର ଦାଉ ବଢ଼ି
ଗଛ ଯେତେଥିଲା ପତରରେ ଭରା
ସବୁ ବି ଗଲାଣି ଝଡ଼ି ।

ଘାସ ମରିଯାଏ ଭୁଇଁ ଫାଟି ଖାଲି
ଚାହିଁ ରହେ ଆକାଶକୁ
ସଭିଏଁ ଧାଆଁଡ଼ି ଖରାବେଳେଟାରେ
ଗଛ ଦେଖି ବସିବାକୁ ।

ଆଠଗଡ଼ କଟକ

ଗାଁ ଅନୁଭୂତି

ଅମରନାଥ ବାରିକ୍

ପୁରୁବରେ ବାବା ଆଖଣ୍ଡଳମଣି
ଜୟଚଣ୍ଡି ପଣ୍ଡିମରେ
ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ମାଆ ବିମଳା ଲୋ
ହନୁମାନ ଦକ୍ଷିଣରେ ।

ଗ୍ରାମର ଦେବତୀ ମାଆ ବଳୀ ବିଜେ
ଶୁଶାନ ଗ୍ରାମ ଶେଷରେ
ସ୍ୱୟଂ ଜଗନ୍ନାଥ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି
ଏ ଗାଆଁ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ।

କର୍ପୂର ସୁବାସ ମହମହ ବାସେ
ଗୀତା ମନ୍ତ୍ର ଆଳତିରେ
ହୁଳହୁଳି ଶଙ୍ଖ ଘଣ୍ଟଘଣ୍ଟା ବାଜେ
ସନ୍ଧ୍ୟାର ଆଗମନରେ ।

ଗ୍ରାମ ଠୁଁ ସହର ଅଙ୍କାବଙ୍କା ରାସ୍ତା
ଲମ୍ବି ଯାଇଅଛି ଦୂରେ
ଏ ଗାଆଁର ବଡ଼ ପର୍ବ ଦୋଳଯାତ୍ରା
ପିଠା ପଣା ଘରେଘରେ ।

ନାନା ଜାତି ଫୁଲ ବୃକ୍ଷରେ ମଣ୍ଡିତ
ଏହି ମୋ ଛୋଟ ଗାଆଁରେ
ପୁଣ୍ୟ ବୈତରଣୀ ଶୋଭା ପାଉଅଛି
କଇଁଆ ନଦୀ ନାମରେ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ରାଣୀ ମୋର ଏହି ଗାଆଁ
 ଲାଗେ ସବୁଜ କ୍ଷେତରେ
 ଖିଲିଖିଲି ହସେ ନବବଧୂ ପରି
 ସୁନେଲି ସଜ ଖରାରେ ।

ମୋ ଗାଆଁର ଧୂଳି ମୋ ପାଇଁ ଚନ୍ଦନ
 ମୁଁ ଗଢ଼ା ତା' ପଣତରେ
 ତା' ପାଣି ପବନ ଅଟେ ମୋ ଜୀବନ
 ପଞ୍ଚିଭୂତ ଏ ମାଟିରେ ।

ଏ ଗାଆଁର ପୁଅ ମୁଁ ଅମରନାଥ
 ଲେଖେ କବିତା ଗାଥାରେ
 ମୋ ଗାଆଁ ପାଇଁ ଏ ଛୋଟ ଅନୁଭୂତି
 କଲମ ଛିଟା କାଳିରେ ।

ଗ୍ରା/ପୋ-କର୍ଯ୍ୟା, ଥା-ମଙ୍ଗଳପୁର, ଜି-ଯାଜପୁର
 ଓଡ଼ିଶା, ପିନ୍ ନମ୍ବର - ୭୫୫୦୧୧
 ଦୂରଭାଷା - ୯୫୪୦୩୦୮୦୯୫ (ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ)

ମୋ ଭକ୍ତଳ

ଓମ୍ ପାଇକରାୟ

ମୋ ଐତିହ୍ୟ କଳା ସାହିତ୍ୟ
ଭଞ୍ଜଙ୍କ ପାଖେ ସବୁ ରହସ୍ୟ ।

ରୂପରେ ଗୁଣରେ ପରିଚୟରେ
ବ୍ୟାସଙ୍କ ନାମ ଶିଖରରେ ।

ମହାଭାରତର କଥା ଓଡ଼ିଆ ଜାଣେ
କବି ସାରଳା ଦାସଙ୍କର ଲେଖା ।

ରଞ୍ଜନୀ ଘେନିଲେ ଭାଗବତ ଚୁଙ୍ଗିରେ
ମନେପଡ଼େ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କର ଗାଥା ।

ମୋ କଳା ସାହିତ୍ୟ ଭାଷାର ଚତୁରତା
ବିଦଗ୍ଧ କବିଙ୍କର ଜ୍ଞାନର ଉପକାରିତା ।

ପ୍ରକୃତିର ମଧୁରତା ଭାଷାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କବିବରଙ୍କର କଥାର ମହାନତା ।

ଗାଁରୁ ପଲ୍ଲୀ ସୁନ୍ଦରତାର ଭାଷା
ନନ୍ଦ କିଶୋରଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।

ଭକ୍ତଳର ଶିକ୍ଷା ଭକ୍ତଳର ମାନ
ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଛନ୍ତି ତୋ ସଦ୍‌ଭାନ ।

ଚିରସ୍ମରୀୟ ତାଙ୍କରି ଲେଖା
ସେ ଲେଖାରେ ପ୍ରଶଂସିତ

ମୋ ଐତିହ୍ୟ କଳା ସାହିତ୍ୟ ।

ନୟାଗଡ଼

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ରିକ୍ତ ହସ୍ତ

ଜିତେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ମଣିଷ ଏକ ବିଚିତ୍ର ସତ୍ତା,
 କେବେ ଲୋଭର ପାହାଡ଼ ଚଢ଼େ ତ
 କେବେ ମୋହର ଗଭୀର ସମୁଦ୍ରରେ ପହଁରେ ।
 ତା' ଚାରିପଟେ ଘେରି ରହିଥାଏ ମାୟାର ଏକ ଅଦୃଶ୍ୟ ବଳୟ,
 ଯେଉଁଠି ସେ ନିଜକୁ ହଜାଇଦିଏ
 ସୁନା, ରୂପା ଆଉ କୋଠାବାଡ଼ିର ମାପରୂପ ଭିତରେ ।
 ଦିନେ ଦିନେ ସେ ଖୁସିରେ ଆକାଶ ଛୁଏ,
 ପୁଣି କେବେ ଦୁଃଖର କଳାହାଣ୍ଡିଆ ମେଘରେ ଭିଜେ ।
 ପ୍ରେମର ପବିତ୍ର ଝରଣାରେ ନିଜକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ
 ଆଉ ତ୍ୟାଗର ବେଳିରେ ସର୍ବସ୍ୱ ସମର୍ପି ଦିଏ,
 ଏଇମିତି କଟିଯାଏ ତା'ର ଜୀବନର ପୃଷ୍ଠା ।
 କିନ୍ତୁ ଯେବେ ମୃତ୍ୟୁ ଆସି ଦୁଆରେ ଠିଆହୁଏ,
 ସେତେବେଳେ ସବୁ ଅଲଙ୍କାର ଫିକା ପଡ଼ିଯାଏ ।
 ସେ ପାହାଡ଼ ପରି ଲୋଭ ଆଉ ବନ୍ଧନ ପରି ମାୟା,
 ସବୁ ଏଇଠି ଅଟକି ରହିଛି ମାଟି ଉପରେ ।
 ସାଥରେ କିଛି ଯାଏନାହିଁ,
 ନ ଯାଏ ସେ ପ୍ରାସାଦ, ନା ସେଇ ଅହଂକାର ।

ସାଥରେ ଯାଏ କେବଳ...

ତା'ର ସତ୍‌କର୍ମର ଏକ କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ,
ପର ପାଇଁ ଝରିଥିବା ଦୁଇ ବୁନ୍ଦା ଲୁହର ସ୍ମୃତି,
ଆଉ ସମାଜରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବା ତା'ର ସାଧୁତା ।
ଜୀବନର ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଏଇଠି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଏ,
କେବଳ ଜଣେ 'ଭଲ ମଣିଷ'ର ପରିଚୟ ହିଁ
ତା' ଆତ୍ମାର ଚଳାପଥରେ ସାଥି ହୋଇ ରହେ ।

ପାଇକ ସମୁଦା , ଗଞ୍ଜାମ

ଉତ୍କର୍ଷର ଭୂମି ମୋ ଓଡ଼ିଶା

ସଞ୍ଜୀବ କୁମାର ଦାସ

ପୂରୁବ ପ୍ରାନ୍ତେ ଯହିଁ ନୀଳ ଲହରୀ ଖେଳେ
 ଉଷାର ପ୍ରଥମ ଝଲକ ଯହିଁ ବିଛୁଡ଼ି ପଡ଼େ
 ସେହି ମୋ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳ
 ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ମଣ୍ଡନ କରେ ।
 ନଅଟି ଦଶନ୍ଧି ପାରି କରି ମୋ ରାଇଜ
 ଆଗକୁ ଯାଉଛି ଚାଲି
 କିରତୀ ତାହାର କାହାକୁ ଅଛପା
 ପ୍ରଗତିର ରଥ ଯାଏ ଗଡ଼ି ଗଡ଼ି ।
 ଚିଲିକାର ଶାନ୍ତ ଭରପୁର କୂଳ
 ସଭିଙ୍କ ହୃଦୟ ନିଏ ମୋହି
 ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ଭକ୍ତ ତାକିଲେ ଜଗାକୁ
 ଅଖଣ୍ଡ ହାତେ ତା ନିଏ କୋଳେଇ ।
 ପଥର ଖୋଦିତ କୋଣାରକ ଚକ
 ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଗାଥା ବହେ
 ଓଡ଼ିଶୀର ଛାନ୍ଦ ତାଳେ ତାଳେ ସେତ
 କଳାର ଉତ୍କର୍ଷ କହେ ।
 ଆମ୍ଭ କାନନରୁ ଛୁଟି ଆସେ ଯେବେ
 ଚନ୍ଦନ ସୁଗନ୍ଧିତ ସମୀରଣ
 ଆହ୍ୱାନିତ ହୁଏ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାଣଟି

କର୍ଣ୍ଣରେ ପଡ଼ିଲେ କୁହୁତାନ ।
 ଲାଲ ପଇତିତ୍ର କୁହୁଡ଼ି ସଗର୍ବେ
 ଯୋଦ୍ଧା ବୀରଙ୍କ କାହାଣୀ ଯେତେ
 ଆମ ଦେବ।ଦେବୀ ଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତି
 ମଥା ନଇଁଯାଏ ଭକ୍ତି ମତେ ।
 ରୂପା ତାରକସି ଝଲସି ଯାଏରେ
 ଆଲୁଅ ପଡ଼ିଲେ ତହିଁ
 ଓଡ଼ିଆ ଶିଳ୍ପୀର କାରିଗରୀ ଦେଖ
 ପ୍ରଶଂସା କେତେ ଯେ ସାଉଁଟଇ ।
 ନଦ ନଦୀ ହୃଦ ସାଗର ପାହାଡ଼
 ଜୀବନରେଖା ଯେଉଁ ମାଟିର
 ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ମୋ ପ୍ରୟାସ ରଖିଛି
 ହେବ ଅଗ୍ର ରାଜ୍ୟ ଏଇ ଭାରତ ମାଆର ।

୭୩୭୧୭୧୯୦୦୫

ପୃଥିବୀର ଅଭିମାନ

ଆଶାଲତା ସାହୁ

ତୁମେ ଆସିଲ କାଳବୈଶାଖୀ ହୋଇ
 କାହିଁ ଯେ ଆସିଲ କାଳବୈଶାଖୀ ହେଇ !
 ପୁଣି କାହିଁ ସ୍ୱର୍ଣ କଲ ମୋ ଉତ୍ତପ୍ତ ଛାତିକୁ ?
 ଆଉ କିଛି ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ତ କରିଥାନ୍ତୁ ।
 ଆଉ ଦେଖିଥାନ୍ତୁ ଛାତିରୁ ଉତ୍ତାପ,
 କେମିତି ସଂଚରି ଯାଉଛି ଦେହସାରା
 ପୁଣି ଜାଳି ଦେଉଛି ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ତାକୁ ;
 ଆଉ ଲିଭେଇ ଦେଉଛି ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ।
 କ'ଣ ତୁମକୁ ବି କଷ୍ଟ ହୁଏ,
 ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ମୋ ପରି ?
 କାହିଁ ସ୍ୱର୍ଣ କଲ ମତେ ତୁମେ,
 ଗୋପା ଗୋପା ବର୍ଷା ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ।
 ଠିକ୍ ଅଛି ! ଯଦି ଆସିଥିଲ
 ତେବେ ଫେରି ଗଲନି କାହିଁ ଦଲକାଏ ପବନ ହେଇ ।
 ତୁମେ ବାରମ୍ବାର କୁହ ମତେ ପ୍ରେମ କର ।
 ତେବେ କାହିଁ ଛାଡ଼ିଥିଲ ଏମିତି,
 ଅସହାୟ କରି ଜଳିଯୋଡ଼ି ମାରିବା ପାଇଁ ?

ଆଜି ତୁମ ଗର୍ଜନ ମତେ ବିଚଳିତ କରୁଛି ,
ତୁମ ଆସିବାର ଏଇ ଆଲୋକ ସଂକେତ
ମତେ ବ୍ୟଥିତ କରୁଛି ।
ଅପେକ୍ଷା ତ ମୁଁ କରିଥିଲି ତୁମକୁ,
ହେଲେ ଏବେ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲାଣି
ଉତ୍ତପ୍ତ ହୃଦୟ ଓ ଶରୀର ନେଇ ବଞ୍ଚିବାର ।
॥ଇତି॥
ତୁମ ପୃଥିବୀ

ଖଣ୍ଡପତା, ନୟାଗଡ଼

ଦେବୀ ପାଲଟୁଥିବା ଝିଅ

ଶ୍ରୀମାତ୍ରି ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ଦାସ

ତୁମେ କି ଦେଖିଛ,
 ଆଖିରେ ସମୁଦ୍ରେ ସ୍ୱପ୍ନ ନେଇ
 ସେ ଅତି ସହଜେ ଗଢ଼ିପାରେ
 ତା' ସ୍ୱପ୍ନର ବାଲିଘର ।
 ଆଞ୍ଜୁଳାରେ ଭରି ସାରାଟା ଆକାଶ
 ଓଢ଼ଣୀରେ ବାଟ ରୋକେ ପବନର
 ନିଜ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ ସେ ଆଘ୍ରାଣ କରିପାରେ ;
 ବାସ୍ନାହୀନ କାଗଜ ଫୁଲରୁ ବାସ୍ନା
 ଶେଷତମ ନିଃଶ୍ୱାସ ବେଳେ ବି,
 ମରୁତୁମିରୁ ଖୋଜିପାରେ ମୃଗତୃଷ୍ଣା ।
 ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତର ରଙ୍ଗରେ ସେ ନିଜକୁ ରଙ୍ଗାଏ
 ଚନ୍ଦ୍ର କିରଣରେ ସେ ନିଜକୁ ଭିଜାଏ,
 ପାଦର ଅଳତାରେ ସେ ଆଙ୍କିପାରେ ପୃଥିବୀ
 ତା' ଦୁଇ ନୟନର ସରୁ କଜଳ ଗାରରୁ
 ତିଆରି କରିପାରେ ଅନ୍ଧାର ।
 ସର୍ବସ୍ୱ ହରାଇବା ପରେ ଲୁଚାଏ କୋହ
 ଲୁହକୁ ମୋତି ଭାବି ଅନବରତ ଝରାଇ ଲୁହ ।

ମଣିଷଙ୍କଠାରୁ ଆଖି ଫେରେଇ ନେଇ,
 ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ ସେ ଫୁଲଗଛକୁ
 ନିଜଲୋକଠୁ କଷ୍ଟ ସହିବା ପରେ
 ଦୁଇ ହାତ ପ୍ରସାରି ଆକାଶକୁ ନିଜର କୁହେ ।

ତୁମେ ଯାହାକୁ କୁହ ,ଏଇ ପୃଥିବୀରେ
 ସାମାନ୍ୟ ଅବଳା ଦୁର୍ବଳା ନାରୀଟିଏ
 ମୋ ପାଇଁ , ସେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଦେବୀଟିଏ
 ଠାକୁରାଣୀ ମନ୍ଦିରରୁ ମେଞ୍ଚେ ସିନ୍ଦୂର ଆଣି
 ସେ ଯେବେ ଚୈତ୍ରରେ ଦେବୀ ଗଢ଼େ
 ମୁଁ ଦେଖିଛି,
 ଦେବୀ ଗଢ଼ି ଗଢ଼ି ସେ ନିଜେ ଦେବୀ ପାଲଟି ଯିବାର ।

କଟକ

ଅନେକ ପ୍ରତିଛବି

ପ୍ରଜ୍ଞା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ

ଅନେକ ଦରଭଙ୍ଗା ପ୍ରତିଛବି ଭିତରେ

କିଛି ଛବି ଝାଞ୍ଚା ଦେଖାଯାଏ... !!

ଗୋଟିଏ ଅବାସ୍ତବ ପ୍ରତିବିମ୍ବରେ ସାଜି ନୀତି ଝଲସି ଉଠେ

ଏ ମନର ଦର୍ପଣରେ... !!

ଆପଣାର ଲାଗେ ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ମନଭରି

ଗପିବାକୁ ତା ସହ.. !!

ହେଲେ ବାସ୍ତବ ଆଉ ଅବାସ୍ତବ ଭିତରେ

ପାର୍ଥକ୍ୟ ରୁଝିବ ଆଗରୁ ସେ ମିଶିଯାଏ ଶୂନ୍ୟରେ.... !!

ଉତ୍କଳ ଦିବସ

ସ୍ନେହ ମିଶ୍ର

ମୁଁ, ଓଡ଼ିଆ
 ଉତ୍କଳ ମା'ର ସନ୍ତାନ
 ମନରେ ମୋର ଗର୍ବ
 ଗର୍ବ କରେ ତାହାକୁ ନେଇ
 ଯାହାର ପ୍ରାଣବିନ୍ଦୁ ଜଗତରନାଥ ଜଗନ୍ନାଥ
 ଭାଷାକୁ ନେଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଯା'ର
 ଗର୍ବ ଆସେ ମନେ ଶୁଣି ତା'ର
 ଅ' କାର ଭ' କାର ଭାରତ ସମୃଦ୍ଧା
 ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ଭିତ୍ତିକ
 ସଶକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟ
 ଐତିହ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ
 ଆତ୍ମହରା ହୋଇଯାଏ ଦେଖି
 ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଗନ୍ତାଘର
 ଚିଲିକାର ଚାରୁ ଚିତ୍ରପଟ
 ବିସ୍ମିତ କରେ କୋଣାର୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର
 କଳା ସ୍ଥାପତ୍ୟର ଅଧିକାରିଣୀ
 ପଟ୍ଟଚିତ୍ର ,ସମ୍ବଲପୁରୀବସ୍ତ୍ର ଧାରିଣୀ

ଚକିତକରେ ସଂସ୍କୃତିପାଇଁ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରକୁ
 ହସର ଫଲ୍ଗୁ ଝରାଏ ସାରା ବର୍ଷ
 ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ।
 ଶୃଂଖଳିତ କରେ ଜନ ଜୀବନକୁ
 ତା'ର ରୀତି ନୀତି ପରମ୍ପରା
 ଆହା ! କି ସୁନ୍ଦର ତା'ର ରତୁର ସମ୍ଭାର
 ପ୍ରକୃତିର ସରୁଜ ସୁଷମା
 କଳ କଳ ନିନାଦରେ ଝଙ୍କୁରିତ ହୁଏ
 ନିମ୍ନ ଗାମିନୀ ସ୍ରୋତସ୍ମିନୀ ନିର୍ଝରିଣୀ
 ମୁକ୍ତି କାମନାରେ ହଜିଯିବାପାଇଁ
 ମହୋଦଧିର ଅନନ୍ତ ଗର୍ଭରେ
 ଓଡ଼ିଶୀନୃତ୍ୟର ରୁଣୁଝୁଣୁ ଝଙ୍କାର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କରେ ଆନମନା

ଗୋଟିପୁଅ,ଛଉ,ଦଣ୍ଡ ପାଲା

ନାଚି ଉଠେ ମନ

ଓଡ଼ିଶୀ ସଂଗୀତର ତାଳେ ତାଳେ

ଚାଷୀପୁଅର ଗୁଣୁ ଗୁଣୁ

ମତାଣିଆ ସୁରେ

ବୀର ପୁତ୍ରଙ୍କ ଜନନୀ

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ, ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ

ଅନେକ ଅନେକ ମାତୃପ୍ରେମୀଙ୍କ ଜନନୀ

କୋଳେଇ ନେଇଛି ଯିଏ

ସ୍ତୁତି ଚିତ୍ରାମଣି ଶ୍ରୀମତ୍ତାଗବତ

ତୁଳାଭିଶା ଅରୁତ-ଗୀତା

ଶାସ୍ତ୍ର ପାରଙ୍ଗତା

ବିଦୁଷୀ ଜନନୀ

ମୋର ମାତୃଭୂମି

ହାସ୍ୟମୟୀ ଲାସ୍ୟମୟୀ

ମୋକ୍ଷଦାୟିନୀ ମା'

ଉତ୍କଳ ଜନନୀ

ସଦା କରେ ମୁଁ ବନ୍ଦନା

ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ, ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ

କଳିଙ୍ଗ ଉତ୍କଳ କୋଶଳ ତ' ସର୍ବେ

ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ଆମ ନାଥ

ମିଳିମିଶି ସର୍ବେ ଗାଉଥିବା ସଦା

ପ୍ରେମରେ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ।।

ଆସରେ ଆସରେ ଉତ୍କଳ ସନ୍ତାନ

କରିନେବା ଆମେ ପଣ

ଓଡ଼ିଶାର ମାନ ରଖିବା ଉତ୍କଳରେ

ଜୀବନ ହେବରେ ଧନ୍ୟ ।।

ଫୁଟାଇବା ସଦା

ମାଟି ମାଆ ମୁଖେ ହସ

କହିବା ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ିବା ଓଡ଼ିଆ

ପାଳି ଉତ୍କଳ ଦିବସ ।।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ହେମନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ଭାରି ବଢ଼ିଆ
ଓଡ଼ିଶା ମୋହର ଘର
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ମୋ ପ୍ରିୟ ଭାରି
କାଳିଆ ମୋର ଠାକୁର ।

ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ କଥା ଓଡ଼ିଆ
ଓଡ଼ିଆ ମୋର ଲେଖା
ପଢ଼େ ଓଡ଼ିଆ ଦେଖେ ଓଡ଼ିଆ
ଓଡ଼ିଆ ଭାରି ଚୋଖା ।

ଓଡ଼ିଆ ଟୋକା ମାରନ୍ତି ଛକା
ଓଡ଼ିଆ ବାଣ ଟାଣ
ଓଡ଼ିଶା ମାଟି ଭାରି ପବିତ୍ର
କେତେ ବୀରଙ୍କ ଜନ୍ମ ।

ଓଡ଼ିଆ ବୀର ପାଇକ କଥା
କିଏ ବା ନାହିଁ ଜାଣେ
ଓଡ଼ିଆ ଛବି କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ
ସବୁରି ମନ କିଣେ ।

ଓଡ଼ିଆ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ଗାଥା
ସଦା ମୁଁ ଗାଉଥିବି
ମୋ ମାଟି ମାଆ ପଣତ ତଳେ
ଶୀର ନୁଆଁଇ ଥିବି ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଓଡ଼ିଆ ଆମ ଭାରି ବିଶ୍ୱାସୀ
ସେପାଇଁ ଦଗା ଖାନ୍ତି
ଭାରି ସରଳ ଭାବକୁ ବହି
ଦୁନିଆ ସେହୁ ଦେଖନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ପାଣି ପବନ ଖାଇ
ଯାର ଶରୀର ଗଢ଼ା
ସେ କାହୁଁ ଆନ ଆଗେ ହାରିବ
ମୂଳଦୁଆ ଯା ଚଢ଼ା ।

ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ଗରବ କରେ
ସାମାନ୍ୟ କରି ହୋଇ
କବିତା ଲେଖି ହରିବି ମନ
ପାଠକ ଥିବେ ଚାହିଁ ।

ମାହାଙ୍ଗା

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ସମ୍ପ୍ରିତା ପଣ୍ଡା

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ଗର୍ବିତ
ମୋ ଭାଷା ନୁହେଁ ସୀମିତ ॥

ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର ଓଡ଼ିଶା ମୋର
ଖଣିଜ ସଂପଦ ଏଠି ଭରପୁର ॥

ବହୁଅଛି ଏଠି ଜଳପ୍ରପାତ
ସଭିଙ୍କୁ କରେ ବିମୋହିତ ॥

ବାରମାସେ ତେରପରବ ଦୁଏ ପାଳନ
ସଭିଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ପିଠାପଣା ଦୁଏ ବଣ୍ଟନ ॥

ଘରର ନାରୀ ଜାଳେ ସଞ୍ଜବତୀ
ଠାକୁର ପାଶେ ଶୁଭ ମନାସି ଥାଏ ନିତି ॥

ଜଗତର ଠାକୁର ଏଠି ବିରାଜମାନ
ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରୁ ଆସି କରନ୍ତି ଦରଶନ ॥

ବୀର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି ଜନମ
ଭଲ୍ଲଳ ମାଟି ପାଇଁ କରିଛନ୍ତି ସୁକରମ ॥

ପଖାଳ କଂସା ପ୍ରତି ମୋହରି ଲୋଭ
ଧନ ଦୌଲତ ପ୍ରତି ନାହିଁ ତ ଭାବ ॥

ବାର ବର୍ଷର ଧରମା ଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନ
ବାରଶହ ବଢ଼େଇର ରଖିଲା ମାନ ॥

ବାଜିରାଉତ ଛୋଟିଆ ବାଳକ
ଇଂରେଜଠାରୁ ଗୁଳି ଖାଇ ଭଲ୍ଲଳ ମାଆର
ରଖିଲା ଟେକ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସଭିଏଁ ସମାନ
କେହି ନୁହନ୍ତି ଏଇ ମାଟିରେ ହୀନ ॥

ଓଡ଼ିଆ ମୁହିଁ, ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ମୋହରି ଗର୍ବ
ସଂସ୍କୃତି ମୋହର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସବୁଠୁ ଅପୂର୍ବ ॥

ଏହି ମାଟିରେ ଜନମ ମୋହର
ହୃଦୟେ ଚିନ୍ତେ ଏହା ସରଗପୁର ॥

ଖେଳିଛି ବୁଲିଛି ଏହାରି ମାଟିରେ
ଜଳ, ବାୟୁ ରକତ ହୋଇ ବହୁଛି ଶିରାପ୍ରଣୀରାରେ ॥

ଏଇଠି ଅଛି ମୋର ଏନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ
ପୁଣି ହେବ ଏଇଠି ମରଣଶାଳ ॥

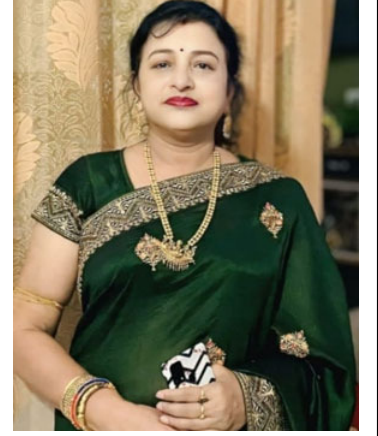
ଉତ୍କଳ ମାଟିକୁ ଭଲ ପାଏ ମୁହିଁ
ମୋ ଜନନୀକୁ କେବେ ଭୁଲିପାରିବି ନାହିଁ ॥

କେନ୍ଦୁଝର

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଶୁଭଶ୍ରୀ ଖୁଣ୍ଟିଆ

ଜନମ ଲଭିଛି ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ
ଗର୍ବରେ କହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ
ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ମୋର ମାତୃଭୂମି
ଭାଷା ଅଟେ ଭାରି ବଢ଼ିଆ

ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ଗର୍ବ ଗୌରବ
ଆମରି କାଳିଆ ରଜା

ଓଡ଼ିଆର ଖାଦ୍ୟ ସବୁଠୁ ନିଆରା
ପଖାଳକୁ ଶାଗ ଭଜା

ଚାରିଧାମ ମଧ୍ୟେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧାମ ଅଟେ
ଆମରି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଧାମ

ସର୍ବେ ଏକସ୍ୱରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗୀତ
ବନ୍ଦେ ଭକ୍ତଜ ଜନନୀ ଗାନ

ସୀମାହୀନ ଏଇ ଭକ୍ତଜର ଭୂଇଁ

କେତେ ଇତିହାସ ଲେଖା

ବୀରତ୍ୱର ଗାଥା ଭକ୍ତଜ ମାଟିର

ମହାନ ବିପ୍ଳବୀ ଶିଖା

ଆମ ମାତୃଭାଷା ଷଷ୍ଠ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷା

ଭାରତର ସର୍ବ ପ୍ରାଚୀନ

ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ଆଦରଣୀୟ ସେ

ସର୍ବପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟତମ

କଟକ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ରଞ୍ଜିତା ତ୍ରିପାଠୀ

ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ ଜନମ ମୋହର

ଗରବେ କହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ସ୍କୁଲ କଲେଜରେ ସଭା ସମିତିରେ

ଭାଷଣ ଦିଏ ମୁଁ ବଢ଼ିଆ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଇଂରାଜୀମାଧ୍ୟମ ବିଦ୍ୟାଳୟେ ପରା

ପଢ଼ନ୍ତି ମୋର ପିଲାଛୁଆ

ମୋର ପିଲାମାନେ କହି ପାରନ୍ତିନି

ଭଲ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ନିଜ ପିଲାଙ୍କୁ ମୁଁ କହିପାରେ ନାହିଁ

ଲେଖ ପଢ଼ ଚିକେ ଓଡ଼ିଆ

ଅନ୍ୟର ପିଲାଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦିଏ

ମୋର ଭାଷା ଭାରି ବଢ଼ିଆ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଯେତେ ନେତା ମନ୍ତ୍ରୀ ଧନୀ ଅଫିସର

ଅଟନ୍ତି କଥା କୁହାଳିଆ

ମାତୃଭାଷା ଦିବସ ପାଳନ କରି

ନିଅନ୍ତି ସେଯେ ବାହାବାହା ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଓଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମ ବିଦ୍ୟାଳୟ କେତେ

ଛାତ୍ର ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଛି ପରା

କୋଠା ବଡ଼ବଡ଼ ରଙ୍ଗମରା ସବୁ

ଉପରଟା ଚକଚକିଆ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଆହେ ନେତାଗଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଫିସର

ଭିତରଟାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ

ଓଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମେ ପିଲାଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇ

ଓଡ଼ିଆର ମାନ ବଢ଼ାଅ । ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ସଚିକାନ୍ତ ରଥ

ମୁଁ ବୋଲି ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଗୋଟି
ଲାଗଇ ଭାରି ନିଜର,
ନିଜକୁ ଭାବେ ମୁଁ ନିଜର ବୋଲି
ଆନକୁ ମଣଇ ପର ।

ଏମିତି ଏକ ଶବ୍ଦ ସେତ
ଭରିଦିଏ ଅହଂକାର,
ସମ୍ପର୍କ ମଝିରେ ଠିଆ ହୋଇ
ବନିଯାଏ ସେ ପ୍ରାଚୀର ।

ଭାବି ବସିଲେ ନୁହଇଁ କିଛି
ଅର୍ଥଟି ନାହିଁ ଏହାର,
ମଣିଷ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇ
ପରିଚୟ ଦିଏ ନିଜର ।

ନିଜକୁ ନିଜର ଗଢ଼ିତୋଳି
ଅନ୍ୟକୁ ଭାବେ ସେ ପର,

ପରିଶେଷେ ତାର ମୂଲ୍ୟାୟନ
ନୁହେଁ ପରା କାହାର ।

ତଥାପି କହୁଛି ଦୃଢ଼ତା ସହ
ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ମୋ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ
ଓଡ଼ିଶା ପାଣି ପବନରେ ଗଢ଼ା
ସବୁଲାଗେ ଭାରି ବଢ଼ିଆ ।

ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମ ପାଦରେ ଅଳି
ଆଶିଷ ବରସୁ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଶିରେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେମାନେ ଯାଆନ୍ତୁ ବଳି ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଡଃ ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର

ବାଗସରପୁର, କଟକ

ମାଟି ବାସେ ଯା'ର ଚନ୍ଦନ ଚନ୍ଦନ

ବିଚିତ୍ରତାମୟ ଯା'ର ଶୋଭାବନ

ତା ପାଣି ପବନ ବଢ଼ିଆ,

ଜନମ ଭୁଇଁ ମୋ ଜଗତରୁ ବଢ଼

ଗରବେ କହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ॥

ଶୈଶବ କାଳରେ ଖନେଇ ଖନେଇ

ମାଆ ମାଆ କୁହେ ସଭିଙ୍କୁ ଅନେଇ

ମାଆର ଶବଦ ଲାଗେ ଯାଦୁଗର

ବର୍ଣ୍ଣବୋଧ ପଢ଼ି ଶିଖିଲି ଅକ୍ଷର ॥

ମନେ ଜାଗରିତ ଆଶା,

ସରଳ ସୁନ୍ଦର କେଡ଼େ ମନୋହର

ମଧୁର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ॥

ସଞ୍ଜ ସକାଳର ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଳତୀ

ଚଉରା ମୂଳରେ ଧୂପ ଦୀପବତୀ

ଗୁରୁ ଗୁରୁଜନେ ବିନମ୍ର ପ୍ରଣାମ

ସାଙ୍ଗସାଥି ସଦା ମୋ ଆତ୍ମୀୟସମ ॥

ଶିଖିଲି କେତେ ସଂସ୍କାର,

ଜୀବେ ଦୟା ଭାବ ଅତିଥି ସହାର

ଓଡ଼ିଆର ବ୍ୟବହାର ॥

ପୁନେଇଁ ପରବ ଆଶଇ ଗରବ

ସଭିଙ୍କର ମେଲେ ପରସେ ଦରବ

ସଂସ୍କାର ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରା ଯାର

ଅଜ୍ଞାତକୁ କରେ ଅତି ଆପଣାର ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଏକତାର ବୀଜ ବୁଣେ,
ଭାଇଚାରା ଭାବ କରଇ ପ୍ରଚାର
ଗରବେ ଓଡ଼ିଆ ମଣେ ॥

ଚଷା ଭରେ ଖେତେ ସୁନାର ଫସଲ
ଚକ୍ୱଳିଆ ଗାଏ ଜୀବନର ମୂଲ
ତୁଳୀ ଚିତ୍ର ପଟେ ସଂସ୍କୃତି ର କଥା
ପଥର ବି ଗାଏ ବିଜୟର ଗାଥା ॥
ଏହି ମୋ ଜନମ ଭୂଇଁ,
ଓଡ଼ିଶାର କଳା ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ପଖଳା
ତୁଳନା ଯାହାର ନାହିଁ ॥

କେତେ କୀର୍ତ୍ତିରାଜି ଇତିହାସ ସାଜି
ଶୋଇଛନ୍ତି ତାର କୋଳେ
କେତେ ଜାତି ଧର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଗାନ
ଏକ ଲୟ ସୁର ତାଳେ ॥
ବିଦେଶରେ ଯାର ଖ୍ୟାତି,
ବେଶରେ ଭୂଷାରେ ପଖାଳ କଂସାରେ
ମହାନ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ॥

ବାଜି ଜୟୀ ଦୋରା ସୁବାଷ ଚକରା
ଗୋପବନ୍ଧୁ ରମା ବୀର
ଦେଶପାଇଁ ଦେଲେ ଆତ୍ମ ବଳିଦାନ
ଅରପିଲେ ନିଜ ଶିର ॥
ସଂଗ୍ରାମୀ ର ମାଟି ଇଏ,
ପଚାରିଲେ ମୋର ମାଟି ପରିଚୟ
ଗରବେ ଓଡ଼ିଆ କୁହେ ॥

ସାଲବେଗ ଭକ୍ତି ବଳରାମ ସୁତି
ସୁବାଷର ଭକ୍ତି ପାଇକର ଶକ୍ତି
ସାହିତ୍ୟ ପୁରାଣ କରଇ ଜଣାଣ
ପଠାଣି ବାଉଁଶେ ଗ୍ରହତାରା ଗଣ ॥
ସମର୍ପଣରେ ଦାସିଆ ,
ଭକ୍ତି ଶକ୍ତିରେ ଶସ୍ତ୍ରରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ପ୍ରାଣ ରେ ଥାଏ ଓଡ଼ିଆ ॥

ବୁକୁରେ ଯାହାର ମନ୍ଦିର ଓ ମଠ
ପ୍ରକୃତି ପଢ଼ାଏ ଜୀବନର ପାଠ
ନଦୀ ସିନ୍ଧୁ ଗାଏ ଅମର କାହାଣୀ
ସାଧୁସନ୍ଥ ମୁଖେ ମାଳିକାର ବାଣୀ ॥
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରେ ଜଗତନାଥ,
କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମଉଡ଼ମଣି ସେ
ଦେଖାନ୍ତି ମୁକତି ପଥ ॥

ପଢ଼େ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ଲେଖେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ
ଗାଏ ଓଡ଼ିଶାର ଗାଥା
ଗରବରେ କହେ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ମୁଁ
ବୀର ଦର୍ପେ ଟେକି ମଥା ॥
ଶିଖେ କୁହେ ନାନା ଭାଷା,
ଓଡ଼ିଆ ଜୀବନ ଓଡ଼ିଆ ମୋ ପ୍ରାଣ
ଭାବନାରେ ମାତୃଭାଷା ॥

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଭାସ୍କର ରାଉତ

ମୁଁ ଅଟେ ଓଡ଼ିଆ ମୋ ଭାଷା ବଢ଼ିଆ

ଇଷ୍ଟ ଆମ ଜଗନ୍ନାଥ

ସଂସ୍କୃତି ତାଙ୍କର ଜୀବନେ ଆମର

ସବୁଠେ ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ସଇନୀକ ସାଜି ସେତ,

ଗଜପତି ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଯାଇ

କାଞ୍ଚି ରାଜାଙ୍କ ସହିତ ॥

ଲଢ଼ୁଆ ମୋ ଜାତି ଇଚ୍ଛୁଜୀର ଛାତି

ଦେଇଥିଲା ସେ ଥରାଇ

ଉତ୍କର୍ଷ କଳାରେ ସାରା ଜଗତରେ

ତା ପରି ଆଉ କେ ନାହିଁ ।

କୋଶାଳ ଦିଏ ସୁଚାଇ,

ପଥର ବକ୍ଷରେ ନିହାଣ ମୁନରେ

ମନକଥା ଲେଖି ଯାଇ ॥

ବେଶ ପୋଷାକରେ ଏ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ

ରହିଛି ଆଦର ତା'ର

ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଛି ଶୀର୍ଷରେ

ତୁଳନା ନାହିଁ ତାହାର ।

କାବ୍ୟ କବିତା ସୁନ୍ଦର,

ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି ମୋ ଭାଷା

ଚକା ଚକା ତା ଅକ୍ଷର ॥

କଳ କାରଖାନା ଗଢ଼ି ଅଛି ଅନା

କୃଷି ଜୀବିକା ଆମର,

ତୋରାଣି ପଖାଳ ଯୋଗାଏ ସେ ବଳ

ଅଟଇ ମୁଖ୍ୟ ଆହାର ।

ଉତ୍ତାପ ନାଶେ ଦେହର,

ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ

ସବୁଥିରେ ଆଗୁସାର ॥

ଦେବମାୟା ଭବନ, ଶେରଗଡ଼, ଗଞ୍ଜାମ

୯୭୭୭୪୮୭୭୨୮

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ରମେଶ ଟାକ୍ରୀ

ଆମରି ରାଇଜ ଓଡ଼ିଶା ଅଟଇ
ଭଷା ଆମର ଓଡ଼ିଆ
ସବୁଠୁ ସୁନ୍ଦର ରାଇଜ ଆମରି
ଭଷା ବି ଭାରି ବଢ଼ିଆ ।୧।

ଆମ ମାତୃଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଟି
ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଭାଷା
ସରଳ ସୁନ୍ଦର ଭାଷାଟି ଆମର
ଯୋଗାଏ କେତେ ଭରସା ।୨।

ଲେଖିଲି ପଢ଼ିଲି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ
ଅନୁଭୂତି ସାଉଁଟିଲି
ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ କହି ପରିଚୟ ଦେଇ
ଛଟରୁ ବଡ଼ ହୋଇଲି ।୩।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ମୁଁ ଶିଖିଗଲା ପରେ
ଅନେକ ଭାଷା ଶିଖିଲି
ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ ସମୟେ
ହିନ୍ଦୀ ଇଂରାଜୀ କହିଲି ।୪।

ଓଡ଼ିଆ ମୁଁ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ
ସମ୍ମାନ ଦେଇ ଆସିଛି
କବିତା ପ୍ରବନ୍ଧ ଗଳପ ଲେଖିବା
ଅଭ୍ୟାସ ଜାରି ରଖିଛି ।୫।

ମୋ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା ଯଦି
ନ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ
ଗର୍ବ ଗଭରବ ଅନୁଭବ କରେ
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ନେଇ

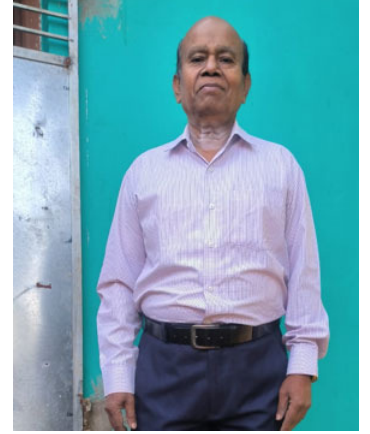
ଏ ବି ଇ ଓ ତେନ୍ତୁଳିଖୁଣ୍ଟି
ନବରଙ୍ଗପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ନରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାସ

ସାରା ବିଶ୍ୱେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
 ଓଡ଼ିଶା ବିଖ୍ୟାତ
 ମୋ ପ୍ରିୟ ଜନମ ଭୁଇଁ,
 ଓଡ଼ିଆ କହିଲି
 ପଢ଼ିଲି ଲେଖିଲି
 ମାତୃଭାଷା ମୋ ଅଟଇ ।
 ସଂସ୍କୃତି ଐତିହ୍ୟ
 ପ୍ରଥା ପରମ୍ପରା
 ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନ ଅଛି ପାଇ ,
 ବିଶ୍ୱର ନିୟନ୍ତ୍ରା
 ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
 ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା ସେହି ।
 ଜାତି ମୋ ଓଡ଼ିଆ
 ଭାଷାଟି ବଢ଼ିଆ
 ବୀରଭୋଗ୍ୟା ପୁଣ୍ୟ ଭୁଇଁ,
 ବ୍ୟାସ ବାଲମିକ
 ଶାରଳା ଓ କାଳି-
 -ଦାସ ବରପୁତ୍ର ହୋଇ ।

ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ
 ସମୃଦ୍ଧ କରାଇ
 ଆମର ଗର୍ବ ଅଟଇ ,
 ବାପୁଜୀ ନେତାଜୀ
 ଚାଚାଜୀ ଶାସ୍ତ୍ରୀଜୀ
 ଜନମ ଭୂମିର ପାଇଁ ।
 ଭଗତ ଲକ୍ଷ୍ମଣ
 ଚନ୍ଦନ ତାଡ଼ିଆ
 ବାଜିଆ ଶହୀଦ ହୋଇ ,
 ଗୁଳି, ଲାଠି, ଖାଇ
 କାରାଗାରେ ରହି
 ଦେଶ ସ୍ୱାଧୀନ କରାଇ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

କ୍ରୀଷ୍ଣା ସେନାପତି

ଧର୍ମ, ଜାତି, ବର୍ଣ୍ଣ ନର୍ବିଶେଷରେ
ସଭିଏଁ ବାନ୍ଧି ଚଳନ୍ତି ଏକ ସୂତ୍ରରେ
ଅହଂକାର, ହିଂସା, ଦ୍ୱେଶ ପରିତ୍ୟାଗରେ
ଚଳନ୍ତି ସମ ମନ ଭାବନାରେ

ମୁଁ ପରା ଓଡ଼ିଆ
ମୋ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତିରେ
ପ୍ରଶଂସା ଅର୍ଜିଛି ସାରା ଦୁନିଆରେ
ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ମୋ ଓଡ଼ିଶା ରାଇଜରେ
କୋଣାର୍କ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ ସଂସାରରେ
ମୋ ଠାକୁରଙ୍କ କେତେ ସରଳ ମନରେ
ଶବରୁଣୀ ହାତୁ ଅଇଁଠା କୋଳି ଖାଏ ବଡ଼ ଆଦରରେ
ତାହାର ତୁଳନା ନାହିଁ ଜଗତରେ

ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ବନ୍ଧା ବଡ଼ ଠାକୁର ରେ
ଦାସିଆ ବାଉରୀ ହାତରୁ ନଡ଼ିଆ ନିଅନ୍ତି ଅତି ଯତ୍ନରେ
ଦୁଃଖୀର ଦୁଃଖ କୁ ସହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁରେ

ଲୋତକ ପୋଛି ଦିଅନ୍ତୁ ନିଜ କାନିରେ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆରେ
 ସେଥି ଲାଗି ଆନନ୍ଦେ ରହିଛିରେ
 ଶାଗ ପଖାଳରେ ଭରା ଯେଉଁ ପ୍ରୀତିରେ
 ବରଷକେ ଥରେ ଖାଏ ଭକ୍ତ ଗହଳରେ

ଅସୀମ ଆନନ୍ଦ ଖୁସିର ମନରେ
 ପ୍ରତ୍ୟୁଷରୁ ଶଯ୍ୟା ତ୍ୟାଗ କରି ଦର୍ଶନ କରେ
 ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ କଳା ବଦନରେ
 କି ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମୁକ୍ତି ପ୍ରଗତି ଲଭେରେ
 ତାହାର ତୁଳନା ନାହିଁ ମୋ ଭାଷାରେ

ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଶୋଭିତ ମୋ ରାଇଜରେ
 ପଶୁ ଜଙ୍ଗଲ ନଇ ଝରଣାରେ

ମାତୃ କଣ୍ଠରୁ ନିର୍ଗତ ମଧୁର ସ୍ୱରରେ
 ଗାଏ ଗୀତ ଦେଖେଇ ଜହ୍ନ ମାମୁଁକୁରେ
 କହେ ଜହ୍ନକୁ ଯାଇ ପ୍ରାସାଦ ତୋଳିବାରେ

ଶିଳ୍ପ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡିତରେ
 ମୋ ରାଜ୍ୟ ସବୁ ରାଜ୍ୟର ପାଟ ରାଣୀରେ

ଅତିଥି ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତ ଅତୀତ ବେଢ଼ାର, ନିପୁଣ ସେ
 ଅତିଥିର ମାନ ରଖିବାରେ
 ତାହାର ତୁଳନା କେହି କରିପାରେନାରେ
 ସବୁଠୁ ମହତ ତା ଆଗେ ଶଙ୍ଖା ସିନ୍ଧୁରରେ
 ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖାଇ ଦିଏ ସିନ୍ଧୁରର ମାନରେ
 ଶାନ୍ତି, ମୈତ୍ରୀ, ପ୍ରୀତି ରେ ବନ୍ଧା ଏ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିରେ
 ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ରେ ବାନ୍ଧି କରି ରଖେ ପରକୁ ଆପଣାରେ

ବିଜ୍ଞାନ, ପ୍ରଯୁକ୍ତି, ବିଦ୍ୟାରେ
 ଦୁନିଆ କୁ ଦେଖେଇ ପାରେ ରାହାରେ
 କେହି କେବେ ନିତ ଭାବନା ମୋ ରାଜ୍ୟକୁରେ
 ସବୁ ରାଜ୍ୟ ଠାରୁ ମୋ ରାଜ୍ୟ ଆଗୁଆରେ
 ନାଚ, ଗୀତ, ଖେଳ, କୁଦ ସବୁଥିରେ ଧୁରନ୍ଧରରେ
 ରଖିବା ଆମ ରାଜ୍ୟର ମହତରେ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ
 ରଖିବି ତାର ନାଆଁ ଭକ୍ତିରେ

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷୟତ୍ରୀ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ବିନୋଦିନୀ ନାୟକ

ମୁଁ ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ସବୁଠୁ ବଢ଼ିଆ
ସୁନ୍ଦର ମୋ ଜନ୍ମ ଭୂଇଁ
ତା ପାଣି, ପବନ ହରେ ଜନ ମନ
ମୋ ସବୁ ଦୁଃଖ ହରଇ... ୧

ମୋ ଇଚ୍ଛା ଦେବତା ଜଗତ କରତା
ବୁଝନ୍ତି ସଭିଙ୍କ ଅନ୍ତର
ଆପଦେ, ବିପଦେ ସାହାୟ ହୁଅନ୍ତି
ସେହି ମୋ କାଳିଆ ଠାକୁର.... ୨

ଭରି ଭଲ ଲାଗେ ମୋ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ
ମୋଭାବ କରେ ପ୍ରକାଶ
ମୋ ଖାଦ୍ୟ ସାରଣୀ ମନ ନିଏ କିଣି
ଦିଏ ଆନନ୍ଦ, ଭଲ୍ଲାସ.... ୩

ବାର ମାସେ ତେର ପରବ ଆମର
ବିଶ୍ୱରେ ଅଟେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ପରମ୍ପରା, ନୀତି, ସାହିତ୍ୟ, ସଂ ସ୍କୃତି
ସବୁ ଜାଗାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ.... ୪

ଓଡ଼ିଶାରେ ଜନ୍ମ ମଣେ ନିଜେ ଧନ୍ୟ
ସେ ପାଇଁ ମୁହିଁ ଗର୍ବିତ
ଓଡ଼ିଶା ବାସୀଙ୍କୁ ଭଲରେ ରଖନ୍ତୁ
ମୋ ପ୍ରଭୁ ଜଗତ ନାଥ... ୫

ଗଞ୍ଜାମ, ବ୍ରହ୍ମପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ନଳିନୀ ପ୍ରଭା ମିଶ୍ର

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ମୋ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ
 ଓଡ଼ିଆ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାତି
 ଯେଉଁଠି ଯାଏ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ
 ଫୁଲାଇ କହେ ଛାତି ।
 ମୋର ଅତୀତ ସାଉଁଟି ଦେଲେ
 ଦିଶେ ଯେତେକ ମୁଖ
 କଳା, ସଂସ୍କୃତି, ବାଣିଜ୍ୟ
 କଥା ଦିଏ ସେ ଅଭିଲେଖ ।
 ମୋ ପରିଧାନ ଅତି ଶାଳୀନ
 ନାହିଁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଛିଟା
 ସମ୍ବଲପୁରୀ ଶାଢ଼ୀ ଆଦର
 ମାଣିଆ ବନ୍ଦି ମଠା ।
 ମୋ ହାତ ଝୋଟି ଚିତାରେ
 ଦିଶେ ସୁନ୍ଦର ମୋର ଘର
 ପଖାଳ ଭାତ ବାଡ଼ିର ଶାଗ
 ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟଟି ମୋର ।
 ମୋ ଭାଷା ପୋଥି ପ୍ରାଚୀନ ଅତି
 ଗୀତା ଓ ଭାଗବତ
 ମହାଭାରତ, ରାମାୟଣରେ

ଭରିଛି ନୀତି ତଥ୍ୟ ।
 ମୋର ଭାଷାରେ କବିତା, ଗୀତ
 ବନ୍ଦେ ଭକ୍ତଲ ଗାନ
 ଚିତ୍ରଣ ଯହିଁ ଗିରି, କାନନ
 ରଖିଛି ତା'ର ମାନ ।
 ମାତୃଭୂମିର କରେ ବନ୍ଦନା
 ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ରଖି
 ଓଡ଼ିଆ ମୁଁ ଯେ କବିତା, ଗୀତ
 ଦେଇଛି କେତେ ଲେଖି ।
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ମୋ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ
 ପରିଚୟ ମୋ ଏହି
 ଭୂଲି ନ ଯିବି ମନରୁ କେବେ
 ଶପଥ ମୋର ଏହି ।
 ମୁକୁନ୍ଦ ପୁର, ଆସ୍କା, ଗଞ୍ଜାମ -୯୭୭୭୮୮୭୯୪୨

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ମନୋରମା ରାଉତରାୟ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ମୋ ଭାଷା ବଢ଼ିଆ ଗୋ

ଓଡ଼ିଶା ରାଇଜ ମୋର,

ସୁଜଳା ସୁଫଳା ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା

ଲୀଳାକ୍ଷେତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ।

ଜଗନ୍ନାଥ ଦେଶ ନାମେ ପରିଚିତ

ଐତିହ୍ୟ ଗୌରବ ମୟ,

ସାହସୀ ପଣରେ ମୋ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି

କରେନା କାହାକୁ ଭୟ ।

କଳା ସ୍ଥାପତ୍ୟର ଉନ୍ନତ ଲଭିଛି

କଳାତୀର୍ଥର କୋଶାଳ,

ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ସେ କରେ ଆତମ୍ବିତ

ହୋଇ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ।

କବି ଲେଖକଙ୍କ କାଳଜୟୀ ଲେଖା

ସାହିତ୍ୟ ପୃଷ୍ଠ ସମୃଦ୍ଧ,

ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ମହାଭାରତରେ

ସାରା ଓଡ଼ିଶା ବିମୁଗ୍ଧ ।

ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟର

ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଖ୍ୟାତ,

ଉଦାର ପଣରେ ତ୍ୟାଗ ତିତିକ୍ଷାରେ

ସଂସ୍କୃତି ସଂପନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ର ।

ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି

ମୋ ପୂଜ୍ୟ ମାଟି ଓଡ଼ିଶା,

ବିବିଧ ଧର୍ମର ଏକତ୍ର ଭାବ

ଜଗାକାଳିଆ ଭରସା ।

ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ମୋ ଓଡ଼ିଶା ଶ୍ରେଷ୍ଠ

ବାରମାସେ ତେର ପର୍ବ,

ଦଶହରା ହୋଲି ରଜ ଦୀପାବଳୀ

ପାଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉତ୍ସବ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନେ ଯୋଗଦାନ

ନେତାଜୀ ଉତ୍କଳମଣି,
ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ ବକ୍ଷି ଜଗବନ୍ଧୁ
ରାଇଜ ମଉତ ମଣି ।
ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରିଲେ
ମଧୁବାରୁ ଗଜପତି,
ଗୋପବନ୍ଧୁ ବ୍ୟାସ ହରି ମର୍ଦ୍ଦରାଜ
ବୈକୁଣ୍ଠନାଥଙ୍କ ପ୍ରୀତି ।
କୃଷି ଶିକ୍ଷା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରିବହନରେ
ମୋ ରାଜ୍ୟ କରେ ପ୍ରଗତି ,
ସହିଷ୍ଣୁତା ସରଳତା ଶିଷ୍ଟତାରେ
ସାଇତା ତାର ସଂସ୍କୃତି ।

କୋରାପୁଟ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଅଜ୍ଞାତ କବି

ମନ୍ଦିର ମାଳିନୀ ଓଡ଼ିଶା ରେ ଆମ
 ମନ୍ଦିର ଆକାଶ ଛୁଆଁ
 ସଂସ୍କାର ସଂସ୍କୃତି ବହନ କରଇ
 ମୁହିଁ ଯେ ଖାଣ୍ଡି ଓଡ଼ିଆ ।
 ଯେମିତି ଅମୂଲ୍ୟ ମୋର ନାରାୟଣ
 ରାଜଧାନୀରେ ବିଭବ
 ନୀଳ ସମୁଦର ଓଡ଼ିଶାର ତାଳ
 ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାପ୍ରସାଦ ।
 ପ୍ରକୃତି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଗନ୍ତାଘର ଯିଏ
 ସେହି ଦେଶେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ
 ଅତିଥି ଦେବତା ସମ ଯେଉଁ ଗୃହେ
 ସେଇ ମାଆ ମୋ ବଢ଼ିଆ ।
 ଗୁରୁ ଗୁରୁଜନ ସାଇ ପତିଶାର
 ନିଆରା ସମ୍ପର୍କ ମାନ
 ଭାଇଚାରା ଆମ ସବୁଠୁ ଉତ୍ତମ
 ନାହିଁ ମାନ ଅଭିମାନ ।

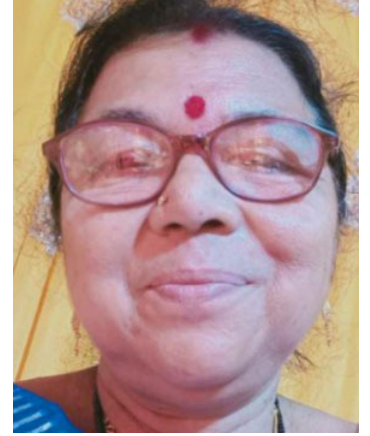
ଚଷା ଭାଇ ଗୀତ ପଖାଳ ଓ ଭାତ
 ଶାଗ ବଢ଼ି ଯେ ରାଇତା
 ସୁଆଦିଆ ଭାରି ମାଛ ତରକାରୀ
 ସେ ତ ମାଆ ହାତ ରନ୍ଧା ।
 ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀରେ ଭୋକ ତ ଦୁଃଖନା
 ସବୁରୀ ଘରେ ମହକ
 କ୍ଷୀରି ପୁରୀ ପିଠା ମିଠା ଭୋଗ ରାଗ
 ଖାଦ୍ୟର ମରେ ସଉକ ।
 ମୋ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ସବୁଠୁ ବଢ଼ିଆ
 ମିଠା ତାର ସ୍ୱର କଥା
 ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଇଷ୍ଟଦେବ ଯାର
 ସଗରବେ ଟେକେ ମଥା ।

ଛନ୍ଦ ଓ କପଟ ନ ଥାଏ ହୃଦେ ତ
ବିବେକରେ ମନ ଜିଣେ
ମନ୍ଦିରରେ ଶଙ୍କା ପୂଜା ଆରାଧନା
ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଳତି ଦର୍ଶନେ ।
ଦେଶ ଦଶ ପାଇଁ ଉପକାରେ ସେହି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଯେ ଆହ୍ୱାନେ
ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ସିନା ମହତ ହୋଇବି
ପୂର୍ବଜ ଅନୁକରଣେ ।
unknown

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ସଂଯୁକ୍ତା ସାହୁ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ, ଆମ ଭାଷା ବଢ଼ିଆ
 ଓଡ଼ିଶା ଆମ ଜନମ ଭୂଇଁ
 ଏଇ ମାଟିରେ ନଦୀ ଝରଣା ସମୁଦ୍ର
 ଯାଉଛି ଧୀରେ ଧୀରେ ବହି ।
 ଏଇ ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ପାଣି ପବନ
 ହସିଉଠେ ଏ ସୁନ୍ଦର ଧରଣୀ
 ଜଗତର ନାଥ ଆମ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତୁ
 ସଭିଙ୍କୁ ନିଏ ସେ ଟାଣି ଟାଣି ।
 ଶାଶ୍ୱତ ଶାନ୍ତି କୁଳ ପାଦପ ଅଟଇ
 ଆମ ଏଇ ଓଡ଼ିଶା ସାଗର
 କେତେ ସୁନ୍ଦର ଆମ ବଡ଼ ଦେଉଳ
 ପତିତପାବନ ନେତ ତା'ର ।
 ଜାତି ଜାତିକା ଫୁଲ ଓ ଫଳରେ ଭରା
 ଆମ ମନକୁ ନିଅଇ ମୋହି
 ବାର ମାସରେ ତେର ଯାତରା ପଡ଼େ
 ଶାନ୍ତିର ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ ।
 କୋଣାର୍କ, ଖଣ୍ଡଗିରି, ଲଳିତ ଗିରିର

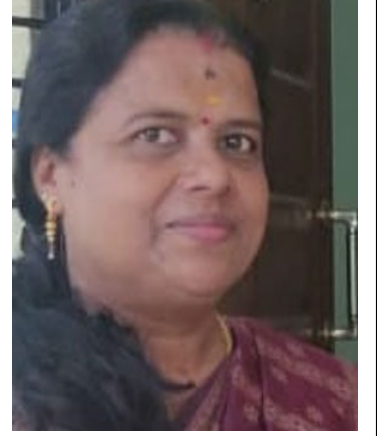

ବୌଦ୍ଧ କିରତି ଗୌରବ ମାନ
 କଟକର ରୂପା ତାରକସିର କାମ
 ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ନିହାଣ ମୁନ ।
 ସ୍ୱର୍ଗାଦପି ଗରୀୟସୀ ଆମ ଓଡ଼ିଶା
 ଅମୂଲ୍ୟ ମଧୁସ୍ମୃତିର ଗାନ
 କୋଟି କୋଟି ଓଡ଼ିଆ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ
 ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନପୁରୀ ଦାନ ।
 ଆହା ମୋ ଓଡ଼ିଶା ଆମେ ଓଡ଼ିଆଙ୍କର
 ସୁଶୋଭନ କମନୀୟ କାନ୍ତି,
 ନିଜକୁ ସେ ଓଡ଼ିଆ ପରିଚୟ ଦେଇ
 ପୂଜା କର ଏ ମା'ର ମୁରତୀ ।
 ରାହାମା, ଜଗତସିଂହପୁର

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ସୁନିତା ମହାନ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ଗୌରବ ପାଇଁ
ଛାତି ଫୁଲି ଉଠେ ସତେ
ସେ ମାଟିରେ ଅଛି କେତେ ଫୁଲ ବାସ୍ନା
ଶହୀଦଙ୍କ ଲହୁ ଯେତେ ।

ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୁଁ ଗରବେ ଆଙ୍କିଛି
ଦେଶ ମାତୃକାର ଛବି
ସେ ଛବିରୁ ଦେଖି କେତେ ଯେ କବିତା
ଲେଖିଛି ମନରୁ ଭାବି ।

ମାଆର ପଣତ କେତେ ହାରାଭରା
କେତେ ଫୁଲ ଫଳେ ସଜା
ବନ୍ଧ ଚିରି ପୁଣି ସୁମଧୁର ଜଳ
ପିଆଇ ଦେଇଛି ମଜା ।

ପ୍ରକୃତି ରାଣୀକୁ ସାଥି କରି ସିଏ
ଆନନ୍ଦ ଦେଇଛି କେତେ

ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ପରବ ପାର୍ବଣ
ସଜାଇଛି ଇଚ୍ଛା ମତେ ।

ବଡ଼ ଠାକୁର ସେ ବଡ଼ ଦେଉଳରେ
ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ଯାର ରଥ
ବଡ଼ ଭୋଗ ତାର ବଡ଼ ମହୋତ୍ସବି
ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନାଥ ।

ଆମେରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଇ ଭାଇ ଚାରା
ଏ ରାଜ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାରତେ
ଭାଷା ମୋ ବଢ଼ିଆ ମଧୁର ମିଠାସ
ତା ପରି ଅଛି କେ ଜଗତେ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଶ୍ୟାମା ପ୍ରସାଦ ବୋଷ

ଓଡ଼ିଆ ମୁହିଁ ଓଡ଼ିଆ ମୁହିଁ

ଓଡ଼ିଶା ମୋର ଦେଶ

ଏଇ ମାଟିରେ ଜନ୍ମ ମୋର

ଏଇଠି ମୋର ବାସ । ୧

ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ି ଓଡ଼ିଆ ଲେଖି

କହି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଯଜ୍ଞେ

ଦେବାରେ ମୁହିଁ ଝାସ । ୨

ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଯଶ କୀର୍ତ୍ତି

ଗୌରବ ପରକାଶ

ଓଡ଼ିଆ ଭାବେ କହିବି ଗର୍ବେ

ଓଡ଼ିଶା ମୋର ଦେଶ । ୩

ବୀର ମାଟିର ସନ୍ତାନ ମୁହିଁ

ଫୁଟାଇ ମୁଖେ ହସ

ମାଟି ମାଆର ସମ୍ମାନ ପାଇଁ

ରଖିବି ଟେକ ଯଶ । ୪

ମୁହିଁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବଢ଼ିଆ

ଭାଷାରେ ହୋଇ ବଶ

ଭାଷାରେ ପ୍ରୀତି ମମତା ସ୍ଥିତି

ଝରାଏ ମଧୁ ରସ । ୫

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଓଡ଼ିଆ ବେଶ ପରିପାଳୀରେ

ରଖିବି ଅଭିଳାଷ

ଓଡ଼ିଆ ମୁହିଁ ସୌରଭ ନେଇ

ଛୁଟାଇ ଦେବି ବାସ । ୭

ଜଗନ୍ନାଥର ଦେଶ ମୋହର

ସଂସ୍କୃତି, ପରିବେଶ

ଓଡ଼ିଆ ଭାବେ ରଖିବି ଟେକ

ଓଡ଼ିଶା ମୋର ଦେଶ । ୭

ଗ୍ରାମ :- ବେଗୁନିଆଁ , ମଲ୍ଲିକ୍ ସାହି

ପୋଷ୍ଟ :- ଗୋପ୍ , ଜିଲ୍ଲା :- ପୁରୀ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାୟକ

ପଖାଳ କଂସାରେ ପେଟ ଭରେ ମୋର

ଲଙ୍କା ପିଆଜ ମୋ ବଢ଼ିଆ

ଶାଗ ଭଜା ସଙ୍ଗେ ବଢ଼ିରୁରା ଖାଦ୍ୟ

ଖାଆନ୍ତି ବଡ଼ ବଢ଼ିଆ ।

ଓଡ଼ିଆ କହିବି ଓଡ଼ିଆ ଲେଖିବି

ଓଡ଼ିଆ ମୋ ମାତୃଭାଷା

ସ୍ୱୟଂ ଜଗନ୍ନାଥ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ବଳ

ସେ ଏକା ସାହା ଭରସା ।

ଷାଠିଏ ପଉଟି ଭୋଗକୁ ଖାଆନ୍ତି

ମହାପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ

ମାନବୀୟ ଲୀଳା ରଚନା କରନ୍ତି

ଖାଆନ୍ତି ପଖାଳ ଭାତ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଆଗକୁ ନେବାକୁ

କରିବା ଆମେ ପ୍ରୟାସ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ମୋର ଭାଷା ବି ଓଡ଼ିଆ

ଲେଖିବା ଶୁଭରେ ଆସ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ଗରବେ କହିବା

ମହାନ ଆମ ସଂସ୍କୃତି

ବାର ମାସେ ତେର ପରବ ପାଳିବା

ଛାତିକୁ ମିଶାଇ ଛାତି ।

ସଭିଏଁ ଲେଖିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ

ବଢ଼ିବ ଭାଷାର ମାନ

ନିରକ୍ଷରତାକୁ କରିଦେବା ଦୂର

ଓଡ଼ିଶା ହୋଇବ ଧନ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଆଗକୁ ନେବାକୁ

ଯାହାଙ୍କର ଅଛି ଖ୍ୟାତି

ଭକ୍ତିପୁତ୍ର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳୀ ଦେବା ଆମେ

ଗାଇବା ବିଜୟ ଗୀତି ।

ମିଟୁଆଣୀ, ଠାକୁରମୁଣ୍ଡା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଏଲିଜା ଜେନା

ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ଗରବରେ ଆଜି
ଚାଲେ ଫୁଲାଇ ମୁଁ ଛାଡ଼ି
ଅପୂର୍ବ ମୋହର କଳା ଭାସ୍କର୍ଯ୍ୟ
କୋଣାର୍କର ସେ ଯେ କୀର୍ତ୍ତି ।

ମୋର ଠାକୁର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ
କରଇ ମୁଁ ପରା ସ୍ତୁତି
ମୋ' ମାଟି ସଂସ୍କୃତି ଓଡ଼ିଶୀ ଛନ୍ଦ
ବିଶ୍ୱରେ ବିଖ୍ୟାତ ଅତି ।

ମଣ୍ଡା, ଆରିସା, କାକରା ର ପିଠା
ଚକୁଳି, ଯେ ପୋଡ଼ ପିଠା
ବାର ମାସରେ ଯେ ତେର ପରବ
ଓଡ଼ିଆ ପରବ ମିଠା ।

ଗଉରବ ମୋର ବିଶ୍ୱେ ବନ୍ଦିତା
ସଂସ୍କୃତି ଧର୍ମ ଦର୍ଶନ

ପରମ୍ପରା ଦିଏ ପବିତ୍ର ପରଶ
ଗୁରୁ କଳା ନିଦର୍ଶନ ।

ଦଧି ନଉତି ର ଶୀର୍ଷ ର ନେତ
ଉଡୁ ଅଛି ଫରଫର
ଗାଉ ଅଛି ଗୀତ ତ୍ୟାଗ ସାହସର
ପ୍ରତୀକ ମୋ ଉତ୍କଳର ।

ଦୁନିଆଁ ଯାକରେ କେତେ ରାଇଜ
ସେଥିମଧ୍ୟେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ
ସାରା ଦେଶରେ ମୋ ରାଇଜ ପରା
ଲାଗେ ସବୁଠୁ ବଢ଼ିଆ ।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଡଃ ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସେନାପତି

ଓଡ଼ିଆ ମାଟିର ବାସ୍ନା ମୁଁ ପାଇଛି
 ସାହି ପତୋଶୀଙ୍କ ସେନେହ ଚାଖିଛି
 ଗୁରୁ ଗୁରୁଜନ ଆଶିଷ ଧରିଛି
 ଦେଖିଛି ନୂତନ ରାହା
 ଗର୍ବରେ କହେ, ମୁଁ ପରା ଓଡ଼ିଆ
 ଭଲମାତା ମୋ ମାଆ ।

ସକାଳ ପଖାଳ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଉଛି
 ଚଷାଭାଇ ଗୀତ ଖୁସି ଅରପୁଛି
 ମନ୍ଦିରର ଘଣ୍ଟି ପାଖକୁ ଡାକୁଛି
 କହୁଛି ରଖିବୁ ନାଆଁ
 ଦେବାଦେବୀଙ୍କୁ ମୁଁ ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରି
 ଦେଖୁଛି ନୂତନ ରାହା ।

ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ବି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛି
 ନଇ ଓ ଝରଣା ଜୀଇଁ ଶିଖାଉଛି
 ଆକାଶର ଜହ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖାଉଛି

କହୁଛି ଆ' ରେ ବାୟା
 ତୁ ପରା ଓଡ଼ିଆ ଜଗତେ ବଢ଼ିଆ
 ହେବୁ ଦୁଃଖିଙ୍କର ସାହା ।

ଆମ୍ଭ ବଉଳ ରେ ସଂପର୍କ ହସୁଛି
 ତୁଳସୀ ନିର୍ମାଲ୍ୟ ସାଥୀ ତୋଲୁଅଛି
 ଅତିଥି ସକ୍ଳାର ନାଆଁ ବିକଶୁଛି
 ଛୁଟାଇ ଶୀତଳ ବାଆ
 ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରୀତିର ବ୍ୟାସ ମାପିବାକୁ
 ପ୍ରଭୁ ବି କହୁଛି ନାଁ ।

ଶଙ୍ଖା ସିନ୍ଦୂରରେ ସଂସାର ଚାଲୁଛି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଆଚାର ବିଚାର ପ୍ରଶଂସା ପାଉଛି
 ସକାଳ ସଞ୍ଜରେ ପୂଜା ମହକୁଛି
 ଉତ୍ସବେ ଦୋହଲେ ଗାଆଁ
 ଆମ ପରମ୍ପରା ସଂସ୍କୃତି କହେ
 ହୃଦରେ ଲେଖି ଦେ ନାଆଁ ।

ଶୃଙ୍ଖଳା ମୋ ନାଆ ସଂସ୍କାର ମୋ କାତ
 ପୁଣ୍ୟ ମୋ କଲମ ଧର୍ମ ମୋ ଦୁଆତ
 ଶାନ୍ତି ମୋ ଅଗଣା ମୈତ୍ରୀ ମୋ ବିଞ୍ଚଣା
 ଅହିଂସା ମୋ ମନ ନେତ
 ଭାଇଚାରା ନାରା ଦେଇ ଚାଲୁଅଛି
 ଖୁସି ମୋ ଉତ୍ତଳ ମାତ ।

ଅଳ୍ପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଶିଖାଇଛି ମାଆ
 ପ୍ରଶଂସା ଆଦର ମୋ ପ୍ରେମ ଫରୁଆ
 ଇର୍ଷା ଦୈଷ ଛଳ ହୁଅନ୍ତି ଛାନିଆଁ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ଜାଣି କରି
 ଜଗର ଆଶିଷେ ଚଢ଼ିବି ପର୍ବତ
 ଧରି ସଫଳ ଲହରୀ ।

କଳା ସାହିତ୍ୟରେ ମୁଁ ସବୁଠୁ ଆଗ
 ମୋ ଭାଷା ସତେ କି ଲେଉଟିଆ ଶାଗ
 ବିଜ୍ଞାନ ଶିଳ୍ପରେ ମହାବଳ ବାଘ
 ମୋ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱ ଉନ୍ନତ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ କହି ଆଖି ବୁଜିଦେଲେ
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ଜଗତ ।

ଏଇଠି ମୋ ଦୁଃଖ ଶିଖାଏ ନିୟମ
 ସୁଖ ହସ ମୋହ ଲଗାଏ ମଲମ
 ନିଷ୍ଠା ତ୍ୟାଗ ବଳେ ପାଏ ମୁହିଁ ପ୍ରେମ
 ମୁଁ ପରା ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ
 ମାଆ ର ଆଶିଷେ ଲଂଘି ଗିରି ବନ
 ପୋଛିବି ସଭିଙ୍କ ଲୁହ ।

ଜମ୍ବୁରା, କେନ୍ଦୁଝର

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ନୂତନ କୁମାର ବେହେରା

(‘ୟ’ ଅଳ୍ପ ଅନୁପ୍ରାସରେ ଆଧୁନିକ କବିତା)
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୋ ପରିଚୟ
 ମୋ ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରା ଐତିହ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳମୟ
 ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ରହିଛି ପ୍ରାରୁର୍ଯ୍ୟମୟ
 ତାର ଯଶ ଗୌରବ ଅତୁଳନୀୟ
 ହୋଇ ଲଢୁଆ କରି ଚାଲେ ମୁଁ ଜୟ
 ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହି ତନ୍ମୟ
 କରେ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବ ବିନିମୟ
 ସଂକଳ୍ପ କରେ ଜିଣିବାକୁ ସବୁରି ହୃଦୟ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୋ ପରିଚୟ ।
 ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ଜାତିର ଇଷ୍ଟଦେବ ସର୍ବମୟ
 ସବୁରି ଆଶ୍ରୟଦାତା ଦିଅନ୍ତି ଅଭୟ
 ସେ ଦୀନବନ୍ଧୁ କୃପାସିନ୍ଧୁ ଦୟାମୟ
 ସେ ସତ୍ୟ ସନାତନ ଚିନ୍ତୟ
 ତାଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ବଳଭଦ୍ର ରହି ସଦୟ
 ଭାଗ୍ୟୀ ସୁଭଦ୍ରା ସଙ୍ଗେ ଦିଅନ୍ତି ବରାଭୟ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୋ ପରିଚୟ ।

ଓଡ଼ିଶା ମୋ ରାଇଜ ସବୁଜେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୟ
 କଳା ସ୍ଥାପତ୍ୟ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ
 ତାର କୋଣାର୍କ ସଦା ପ୍ରଶଂସନୀୟ
 ଦେଖି ସମୁଦ୍ର ଦର୍ଶକ ହୁଅନ୍ତି ବିସ୍ମୟ
 ନଟନଟୀ ମୂର୍ତ୍ତି ନୃତ୍ୟରତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ
 ଚିତ୍ର ଚରିତ୍ରରେ ଜ୍ଞାନରବି ହୁଏ ଉଦୟ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ..ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୋ ପରିଚୟ ।
 ଜାତିର ବରପୁତ୍ର ପୁତ୍ରୀଙ୍କର କୃତି ଅକ୍ଷୟ
 ତାଙ୍କ କାବ୍ୟ କବିତା ଛନ୍ଦେ ଛନ୍ଦେ ରସମୟ
 ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଚିର ଅମୃତମୟ
 ପ୍ରାଣେ ପୁଲକ ଆଣି କରାଏ ଭାବମୟ
 ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ହୁଏ ଆଦରଣୀୟ
 ଭାତୃତ୍ୱର ମହତ୍ତ୍ୱ ଚିର ଉପାଦେୟ
 ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ତାଙ୍କର ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଅବ୍ୟୟ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୋ ପରିଚୟ ।
 ମୋ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଲଢ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି ବିଜୟ
 ଜାତିର ଇତିହାସକୁ କରିଛନ୍ତି ଗୌରବମୟ
 ପରସ୍ପରରେ କରି ଭାବ ବିନିମୟ
 ପରକୁ କରି ଆପଣାର ହୋଇଛନ୍ତି ପ୍ରିୟ
 ନୀତି ଆଦର୍ଶର ଆହ୍ୱାନରେ ରଖି ମୋ ଲୟ
 ଗୁରୁ ଗୁରୁଜନଙ୍କୁ ମଣେ ମୁଁ ପୂଜ୍ୟନୀୟ

ପ୍ରେରଣାରେ ତାଙ୍କର ମନକୁ କରି ଥୟ
 ପୂଜେ ତାଙ୍କୁ ହେବାକୁ ଜୀବନ ସଂଗ୍ରାମେ ବିଜୟ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୋ ପରିଚୟ
 ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ମୋର ସ୍ୱାଧୀନ ଅଜୟ
 ସେବା ତ୍ୟାଗ ନୀତି ଆଦର୍ଶରେ ମହନୀୟ
 ପ୍ରଗତିର ପଥେ ଜିତେ ସବୁରି ହୃଦୟ
 ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ ପରାଜୟ
 ବୁଝିଛି ଓଡ଼ିଆ ଜୀବନଟା କର୍ମମୟ
 ଅରଜି ମାନ ଚରିତ୍ରକୁ ରଖେ ନିରାମୟ
 ବୀର ଓଡ଼ିଆ ରହି ସଦା ଦିଏ ଅଭୟ
 ତାଙ୍କ ଗୁଣେ ହୋଇ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ରହେ ନିର୍ଭୟ
 ତାଙ୍କ ସୁକୀର୍ତ୍ତିର ଜୟଗାନ କରେ ସମୟ
 ଜୟ ଜବାନ ଜୟ କିଶାନ ସଦା ସମ୍ମାନନୀୟ
 ସଭିଙ୍କୁ ନିଜର କରି ମଣେ ଆତ୍ମୀୟ
 ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ମୋ ପରିଚୟ....।

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ

ଡଃ ତାନଶ୍ରୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

କୋଟି ସୁଖମାର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟପୁରୀ

ରାଇଜ ମୋର ଓଡ଼ିଶା

ତା ପାଣି ପବନ ବାସଲ ଚନ୍ଦନ

ଓଡ଼ିଆ ମୋ ପ୍ରିୟ ଭାଷା

ମୋ ଭାଷା ଭାରି ବଢ଼ିଆ

ମୋ ଜନମଭୁଇଁ ସରଗଠୁ ବଡ଼

ଗର୍ବେ କୁହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...

ସବୁ ଖାଦ୍ୟ ଠାରୁ ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ମୋର

ମାଟି ହାଣ୍ଡିର ପଖାଳ

କୃଷକ ଭାଇର ବିଲ ବାଡ଼ି କାମ

ପଖାଳ ତାହାର ବଳ

ମୋ ଧାନ କ୍ଷେତ ବଢ଼ିଆ

ଶଗଡ଼ ଗାଡ଼ିରେ ଧାନ ବୁହେ ଯେବେ

ଗର୍ବେ କୁହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...

ମୋ ମାଆର ଶାଢ଼ୀ ସବୁଠୁ ସୁନ୍ଦର

ପିନ୍ଧେ ସେ ଶଙ୍ଖା ସିନ୍ଦୂର

ତୁଳସୀ ମୂଳରେ ସଞ୍ଜ ସକାଳେ

ଦୀପ ଜାଳେ ଭକତିର

ମୋ ବାପା ଭାରି ବଢ଼ିଆ

ପଢ଼ାନ୍ତି ଯେବେ ମଧୁବର୍ଣ୍ଣବୋଧ

ଗର୍ବେ କହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...

ଶାନ୍ତି ମୈତ୍ରୀ ପ୍ରୀତି ଭାଇଚାରା ପ୍ରେମେ

ବନ୍ଦା ମୋ ଭାଇ ଭଉଣୀ

ଜେଜେ ଜେଜୀମା ଓ ଅଜା ଆଇଙ୍କର

ଶୁଣେ ମୁଁ କେତେ କାହାଣୀ
ମୋ ସାହିତ୍ୟ ଭାରି ବଢ଼ିଆ
ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନରେ ମୋ ରାଇଜ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଗର୍ବେ କୁହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...

ମନ୍ଦିରମାଳିନୀ ମୋର ପୁଣ୍ୟଭୂମି
ଦିଏ ସତ୍ୟ ଶାନ୍ତି ବାର୍ତ୍ତା
ମୋ ରାଇଜ ରାଜା ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ସାରା ଜଗତର କର୍ତ୍ତା
ମୋ ପ୍ରଭୁ ଭାରି ବଢ଼ିଆ
ସୁଖରେ ଦୁଃଖରେ ସଭିଙ୍କର ବନ୍ଧୁ
ଗର୍ବେ କହେ ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ॥

ବାଲେଶ୍ୱର

ମୋ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଖଣ୍ଡୁଆଳ

ଓଡ଼ିଶା ରାଇଜେ ଜନମ ମୋହର
ଭାଷା ମୋହର ଓଡ଼ିଆ ,
ଯା' ପାଣି ପବନେ ଗଢା ମୋ ଶରୀର
ମୋ ପାଇଁ ସଦା ବଢ଼ିଆ ।।୧।
ଓଡ଼ିଶାର ମାଟି ସାଉଁଟଇ ଖ୍ୟାତି
ମୋ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ କଥା ,
କଳା, ସଂସ୍କୃତିର ଅଟେ ଗନ୍ତାଘର
ବିରତ୍ତର ଭାବ ଗାଥା ।।୨।
ଧରମା, ବାଜିଆ, କଷ୍ଟି ତାକୁଆର
ବଳିଦାନ କୀର୍ତ୍ତି ନେଇ,
ରଘୁ, ଦିବାକର ଅର୍ଜୁନ ରାଉତ
ମାଟି ମା' ଗରବ ବହି ।।୩।
ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ସୃଜନେ ଶାଣିତ
ପୂଜ୍ୟ ହେ ମଧୁସୂଦନ,
ବ୍ୟାସକବି ଆମ ଫକିରମୋହନ
ପାଦରେ କୋଟି ପ୍ରଣାମ ।।୪।

କେତେ କରି କେତେ ଲେଖକ ଜନମି
ଓଡ଼ିଶାର ପୁଣ୍ୟ କୋଳେ,
ଓଡ଼ିଶାର ଭାଷା ସାହିତ୍ୟ ଆକାଶେ
ଝଟକନ୍ତି କାଳେ କାଳେ ।।୫।
ଓଡ଼ିଶାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ଓଡ଼ିଆର ହୃଦ ପ୍ରାଣ ,
ଓଡ଼ିଶାର ମାଟି ପୁଣ୍ୟ ଗୌରବରେ
ହୋଇଛି ସଦା ମହାନ ।।୬।
ଓଡ଼ିଆ ହୃଦୟେ ସ୍ୱନ୍ଦନେ ଆଣିବା
ନୂତନ ଚେତନା ଭାବ ,
କହିବା ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ିବା ଓଡ଼ିଆ
ରଖିବା ହୃତ ଗୌରବ ।।୭।

ଶିକ୍ଷକ , ନୂଆଗାଁ ବ୍ଲକ , ନୟାଗଡ଼ ,

ମୋ- ୯୯୩୩୭୦୧୫୧୨୫

ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ଚିନା ଚଲାନ

ଦେଖ, ସେଇ ବୈଶାଖର ସୂର୍ଯ୍ୟ,

ତାଙ୍କର ସୁନା ରଥରେ ଚଢ଼ି

ଅଗ୍ନିବର୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ।

ପୃଥିବୀ ତାତି ଯାଇଛି ।

ଫାଟି ଯାଇଛି ମାଟି ।

ବସନ୍ତ ବିଦାୟ ନେଇଛି ।

ପଳାଶ ଫୁଲ ଝଡ଼ି ପଡ଼ିଛି ।

କିନ୍ତୁ ତର ନାହିଁ,

ଏଇଠି ତ ଆରମ୍ଭ ହେବ

ନୂଆ ଜୀବନର, ନୂଆ ଯାତ୍ରା ।

ବେଲ, ଦହି, ଛେନା, କଦଳୀର ବାସ୍ନା

ଘର ସାରା ଖେଳି ଯାଉଛି ।

ତା'ର ମିଠା ସ୍ୱାଦ

ସମସ୍ତଙ୍କ କ୍ଳାନ୍ତି ମେଣ୍ଟାଇ ଦେଉଛି ।

ଦୁଆର ମୁହଁରେ ସେଇ ତୁଳସୀ ଗଛ,

ସେ ବି ତାତି ଗଲାଣି ।

ମାଆ ପାଣି ଦେଉଛି,

ପଥର ଗିଲାସରେ ପଣା ।

ଆଜିର ଦିନ

ସଂକଳ୍ପର ଦିନ,

ନୂଆ କରି କିଛି କରିବାର ଦିନ,

ନୂଆ କରି ଜିଇଁବାର ଦିନ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଦିନ,

ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ଥିତାର ଦିନ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ଚାଲ, ଆଜି ଆମେ

ନୂଆ କରି ସପଥ ନେବା

ଆମର ଭାଷା, ଆମର ସଂସ୍କୃତିକୁ

ଆହୁରି ଉନ୍ନତ କରିବା ।

ଆସ, ସମସ୍ତେ ମିଶି

ଓଡ଼ିଆ ନବବର୍ଷ

ଏବଂ ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତିର

ଏହି ପବିତ୍ର ଅବସରରେ

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବା ।

ଶୁଭ ନବବର୍ଷ, ଶୁଭ ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି !

ଖଡ଼ିଆଳ, ନୂଆପଡ଼ା

ମୋ କଟକ

ଅମରେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ବୀର ମାଟି ମୋର ବିର ଗାଥା ଗାଏ

କେବେ ପୁଣି ଏଠି ବୀର ଜନ୍ମ ହୁଏ

ସେଇ ବିରଙ୍କର ବିରତ୍ତକୁ ଦେଖି

ମୋ ମାଟି ମାଆ ଯେ ଗର୍ବ କରୁଥାଏ

ପୁଣ୍ୟ ମାଟି ମୋର କଟକ ପା ସିଏ (୧)

ବାଉନ ବଜାର ଏଠି ତେପନ ଗଳି

ଗଳି ଖୋଜେ ପୁଣି ନିରୀହ ପ୍ରାଣୀ

ସେଇ ନିରୀହଙ୍କର ପେଟ ପୁରେ ଏଠି

କିଏ ବୁଝେ ଏଠି କୁଲି ବ୍ୟାଗ୍ ତ ପୁଣି କିଏ ପେଟ ପୋସେ ରିକ୍ତାକୁ ଚାଣି

ଆରେ ଦେଖରେ ମୋ ଭାଇ କଟକ ଠାଣି

ଠାଣି ଭିତରେ ଏଠି କେତେ ରୂପ ଯେ ତାର ,

ଶୁଣିଛି ଆଗରୁ ମୁଁ ତାର କେତେ କାହାଣୀ (୨)

ସକାଳେ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼କୁ ଦେଖି ଯିଏ ଦେଖେ ଆଖି ଯାଏ ତା ଲାଖି

କେତେ କୀର୍ତ୍ତି ତାର ରହିଛି ଯେ ପୁଣି ମଧୁ ବାରୁ ଗଲେ ମାନ ତା ରଖି (୩)

ଦଶହରା ଜାତ ମନକୁ କିଣେ ଦେବୀ ଦୁର୍ଗାଙ୍କର ଆବାହନରେ

ତାରକସି କାମେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯେ ପୁଣି ମନ ମୋହେ ତାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ (୪)

ପୂର୍ବେ କଳିଙ୍ଗର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ଜନ୍ମିଥିଲା କେତେ ବୀରଙ୍କୁ
 ସେଇ ବୀରଙ୍କର ବୀରତ୍ୱରେ ପୁଣି ନାଏ ଗର୍ବେ ଗର୍ବ ସିନ୍ଧୁରକୁ(୫)
 ଏଇ ମାଟିରେ ଜନ୍ମ ସୁବାଷଙ୍କ ପରି କେତେ କେତେ ବୀରପୁଅ
 ହାଇକୋଟେ ଏଠି କେତେ ଦୋଷୀଙ୍କର ଲାଗିଛି ଦୋଷର ସୁଅ (୬)
 କେବେ ବାଲିଯାତ୍ରା ସ୍ମୃତି ମନେପଡ଼େ କେବେ ବାରବାଟି କ୍ରିକେଟ୍ ଖେଳ
 ନରାଜ କୂଳରେ ପ୍ରେମ ହୁଏ ପୁଣି ରେଭେନ୍ସାରେ ଜମେ ସାଥିଙ୍କ ମେଳ (୭)
 ମାଆ ବୋଲି ଯିଏ କୋଲେଇ ନିଏ ବିପଦେ ଆପଦେ ସାହା ମୋ ହୁଏ
 ତାକୁ କେବେ ଭୁଲି ରହି ନାହିଁ କେହି କଟକ ଚଣ୍ଡୀ ସେ ବୋଲାଉଥାଏ (୮)
 ନଦୀ ମଧ୍ୟେ ବଡ଼ ଏ ମହାନଦୀ
 ମହାନଦୀ ତୀରେ ବସିଛି ନନ୍ଦୀ
 ସେଇ ନନ୍ଦୀ ଜଗେ ଧଳା ମନ୍ଦିରକୁ
 ମନ୍ଦିରେ ମୋ ପ୍ରଭୁ ବିରାଜିଛନ୍ତି (୯)
 ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ସେ ପରମେଶ୍ଵର
 ତାଙ୍କ ଅପୂର୍ବ ଦର୍ଶନେ ଭକ୍ତେ ହୋଇ ବିଭୋର
 ଆଶିଷେ ତାଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୂର ହୁଏ ଇଷ୍ଟ ସେ ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଜନର
 କଳା ବଳଦକୁ ଧଳା କରିଦେଇ ନାମ ବୋଲାଇଲେ ବାବା ଧବଳେଶ୍ଵର(୧୦)
 ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଯେତେ ପିଠା ବରା କାକରା
 ସଭିଙ୍କ ମନକୁ କିଣେ କିନ୍ତୁ ମୋ କଟକ ଦହିବରା
 ସେଇ ସ୍ଵାଦ ଥରେ ପାଇବା ପାଇଁକି ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ଲୋକ ଆସନ୍ତି ପରା (୧୦)

ସୁସ୍ଥ ପରିବେଶ ଓ ରୋଗ ମୁକ୍ତ ପାଇଁ ସରକାର କରୁଛନ୍ତି ଏଠି କେତେ ଯୋଜନା
ଡାକ୍ତର ଏଠି ଯେ ଇଶ୍ୱର ସାଜନ୍ତି ବଡ଼ ଆମ ଏଇ ଏସିବି(ଶ୍ରୀରାମ ଭଞ୍ଜ)ଡାକ୍ତରଖାନା (୧୧)
ଗରବ କରେ ମୁଁ ଏଇ ରାଜ୍ୟେ ଜନ୍ମି ଗର୍ବ ବି କରିବି ଆଗକୁ
ଗର୍ବ କରୁଥିବି ତାର ଗୁଣ ଗାଇ ଜନ୍ମ ଶ୍ରେୟ ଦିଏ ସେଇ ଜଗାକୁ (୧୨)
ସର୍ବଶେଷରେ ରଖେ ମୋ କବିତାକୁ
ଧନ୍ୟ ମଣେ ଆଜି ନିଜେ ନିଜକୁ
ଏମିତି ସ୍ଥାନରେ ଜନ୍ମ ମୋ ହୋଇଛି
ପ୍ରଣାମ ଜଣାଏ ମୋ କଟକକୁ (୨)

ଅଚଳକୋଟ, ତିରିଆ

କଟକ, ୭୦୦୮୭୮୪୪୭୭

ଭଲପାଇ ବାଞ୍ଛ ନେଲି

ହେମନ୍ତ କୁମାର ନାୟକ

କଲେଜ ପଢ଼ାରୁ ଭଲ ପାଇଥିଲି
 ନାଆଁ ଥିଲା ତା'ର ମଲ୍ଲୀ
 ରାତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଧରେ ସେ ଘରକୁ ଆସିଲା
 ମୋ ଘର ଫାଟକ ଖୋଲି ।
 ଆସିଲା ବେଳକୁ ଏକା ଆସିଥିଲା
 କାନ ନାକ ଥିଲା ଖାଲି
 କୁଟା ପତରରେ ରୁଲି ଜାଲୁଥିଲା
 ନିଈତି ପାଉଁଶ ଖୋଲି ।
 କେତେ ଦିନ ଅନ୍ତେ ଭଲପାଇବାର
 ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ପାଇଲା
 ପ୍ରମାଣ ପତ୍ରରେ ପୁଅ ସଙ୍ଗତରେ
 ଆମ ଦୁଇ ନାମ ଥିଲା ।
 ବିବାହ ବିରୋଧ କରିବା ଶଶୁର
 ଘରକୁ ଆସିଲେ ରୁଲି
 ନାତି ଟୋକାକୁ କୋଳରେ ଧରିଲେ
 ପୁରୁଣା ରାଗକୁ ଭୁଲି ।

ବାପ ଝିଅଙ୍କର ବିଦାୟ ବେଳାରେ
 କନ୍ଦା କଟା ଟିକେ ହେଲା
 ଶଶୁର ଝିଅକୁ ପଲଙ୍କଟେ ସଙ୍ଗେ
 ଗ୍ୟାସ ସିଲିଣ୍ଡର ଦେଲା ।
 ପରେ ବାପଘର ହେଲେ ଆପଣାର
 ଭାରିଜା ଭାଉ ବଢ଼ିଲା
 ନିଜର କାମକୁ ନିଜେ ନକରି କି
 ମୋ ହାତରେ କାମ କଲା ।
 ଦଶ ପଦରେ ସେ ପଦେ କୁହେ ନାହିଁ
 ଫୁଟାଣି ମାରୁଛି ଖାଲି
 ଟିକିଏ କଥାରେ ଧମକ ଦେଇ ସେ
 ଯାଏ ବାପ ଘର ଚାଲି ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ନିଜ ବାପଘରୁ ଆଣିଥିବା ଚିଜ
ସଙ୍ଗତରେ ବୋହି ନେଲା
ଏହି ବୟସରେ ପୁରୁଷ ପୁଅ ମୁଁ
ରୋଷେଇରେ ଦିନ ଗଲା ।
ସାରା ପରିବାର ବିରୋଧ ଭିତରେ
ତା'ର ହାତ ଧରିଥିଲି
ଛୁଆ ଠାରୁ ମୁଁହି ଦୂରରେ ରହୁଛି
ପ୍ରେମ କରି ଭୁଲ୍ କଲି ।
ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଉଛି
ପ୍ରେମରୁ ଯାହା ଶିଖିଲି
ଭଲପାଇ ମୁଁହି ବିଭା ହୋଇଥିଲି
ଭଲସେ ମୁଁ ବାଞ୍ଚିନେଲି ।

ଦେଢ଼ୁଳି ନଣ୍ଡା, କେନ୍ଦୁଝର
ମୋ- ୮୦୧୮୨୪୦୨୭୭

ଉତ୍କଳର କଥା

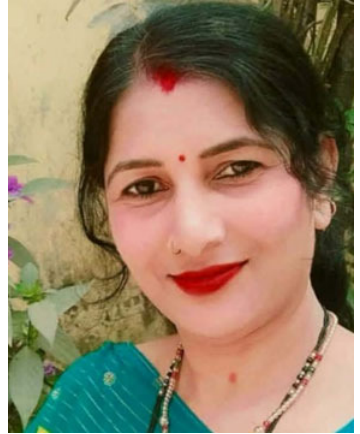
ଜୟନ୍ତୀ ବେହେରା

ଆମରି ଦେଶର ପ୍ରତିଟି ରାଇଜେ

ମୋ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ମହାନ !

ଶାଳ ଦ୍ରୁମ ପରି ବିଶାଳ ହୃଦୟ

ସୁନ୍ଦରତା ସ୍ୱାଭିମାନ ।

ଆମ ରାଇଜର ପାଣି ପବନରେ

ଭରି ଅଛି ମାଦକତା !

ପ୍ରାଣମୟ ଭୂଖଣ୍ଡେ ଭାରତ ବର୍ଷେ

ଆମ ଗାଆଁ ସୁନ୍ଦରତା

ମୋ ମାତୃଭାଷାର ମହାନତା ପୁଣି

ବଞ୍ଚିଛି ଓଡ଼ିଆ ଜାତି !

ବିଭବଶାଳୀ ଏହି ଓଡ଼ିଆ ଜାତି

କଳିଙ୍ଗ ସମ୍ରାଟ ଐର ଖାରବେଳ

ମହାନ ତାର ସଂସ୍କୃତି !

କପିଳେନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ।

ପୁଣ୍ୟ ମହୋଦଧି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର

ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ ବାଜିରାଉତ ସେ

ମହାପ୍ରସାଦରେ ମୁକ୍ତି ।

ବିର୍ଷାମୁଣ୍ଡା ସାହସରେ !

ଇତିହାସେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି

ଶିଳାମଧ୍ୟେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଧାସରେ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ମଧୁବାରୁଙ୍କର ସ୍ୱାଭିମାନ ପୁଣି

ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କର ତ୍ୟାଗ !

ଫକୀର ମୋହନ ଭାଷାପ୍ରୀତି ଆମ

ପ୍ରେରଣାର ଅଟେ ଉତ୍ସ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଦୁର୍ବିପାକ

ଦୁଃଖକୁ ସାହସ ସହ !

ସାମ୍ନା କରି ଜାତି ରଖିଛି ପ୍ରଗତି

ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ପୁଅ ।

ଭୁଲି ପାରିବିନି ମୋ ଜନ୍ମ ଭୂମିକୁ

କେତେ କୀର୍ତ୍ତି ଭରିଅଛି !

କୋଣାର୍କର ମୂର୍ତ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାଙ୍କୁ

ପାଦ ଧୁଏ ମହୋଦଧି ।

ଏହି ସେ ଉତ୍କଳ ଏହି ମୋର ଗାଆଁ

ପାଣି ପବନର ଘର !

ଚନ୍ଦନ କସ୍ତୁରୀ ବାସ ଛୁରୁଥାଏ

ମୋ ଗାଆଁ ଶିରି ମନ୍ଦିର ।

ପାଟପୁର, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର

ରାଧେୟ

କମଳିନୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଆପଣା ସତୀତ୍ୱ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ମାତା
 ଲିଭାଇ କଳଙ୍କ ଟିକା
 ନିର୍ବାସନ କଲ ଜଳର ମଧ୍ୟରେ
 ଛାଡ଼ିଦେଇ ମୋତେ ଏକା
 କଲି କି ପାପ

କେଉଁ ପାପ ଭୟେ ପର କରିଦେଲ
 ଆପଣା ଗର୍ଭର ଦୀପ ॥

ନହେଲେ ନହୁଏ କୌତୁହଳ ମାତା ମୁଁ
 ରାଧେୟ ମୋ ପରିଚୟ
 ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ମୋର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବିଭବ
 ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ରାଜ୍ୟ ଜୟ

କାହିଁକି ମୋତେ
 ତୁମ ସ୍ୱର୍ଗ ଲାଗେ ଅତି ଆପଣାର
 ଦୂରେଇ ଦେଉଛ ଯେତେ ॥

ରାଧାମା ହାତରୁ ଭୋଜନ କଲେ ମୁଁ
 କାହିଁକି ତୁମକୁ ଖୋଜେ
 ମାୟା ମମତାର ଅଜଣା ସମ୍ପର୍କେ

କାହିଁକି ନିତି ମୁଁ ଭିଜେ
 ନିରବି ଯାଏ
 ସୁତ ପୁତ୍ର ଭାବି ନିଜ ହୃଦୟକୁ
 କାହିଁକି ବୁଝାଇ ଦିଏ ॥
 ଯୁଦ୍ଧର ଭୂମିରେ ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ
 କାହିଁକି ଝରାଏ ଲୁହ
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଯୋଦ୍ଧାହୋଇ ଲକ୍ଷ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୁଏ
 କାହିଁକି ଉଠଇ କୋହ
 ମାୟାରେ ଭିଜେ
 କାହାର ପରଶ ପାଇବା ପାଇଁକି
 ହୃଦୟ ଆକୁଳେ ଖୋଜେ ॥
 କପଟ ଛଳର ଶିକାର ହୋଇଲି

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

କୁଣ୍ଡଳ କବଜ ନେଲେ
 ପାପର ଅଗ୍ନିରେ ନିତି ମୁଁ ଜଳୁଛି
 ସଭିଏଁ ଦୂରେଇ ଗଲେ
 ଭ୍ରାତାଙ୍କ ପାଇଁ
 ହସି ହସି ଦେଲି ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ସର୍ବସ
 ଅଲୋଡ଼ା ଅଖୋଜା ହୋଇ ।।
 ସଭିଏଁ କୁହନ୍ତି ଅଙ୍ଗରାଜ ବୋଲି
 ସେଥିରେ ନାହିଁ ମୋଖୁସି
 ଲୁହର ଆହୁତି ନିତି ନିତି ଢାଳେ
 ତୁମ ପାଇଁ ହସି ହସି
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ
 ଭ୍ରାତା ମୋର ସର୍ବ ବିଜୟ ଦୁଅନ୍ତ
 ପାପ ପୁଣ୍ୟର ଯୁଦ୍ଧରେ ।।
 ରାଧାଙ୍କ ପୁତ୍ର ମୁଁ ରାଧେୟ ମୋ ନାମ
 ଏହି ପରିଚୟ ଥାଉ
 ସତୀର ଆକ୍ଷାରେ ବଞ୍ଚିଥାଅ ତୁମେ
 କାଳେ କାଳେ ଯଶରତୁ
 ସଦୟ କର
 ଯୁଦ୍ଧର ଭୂମିରେ ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସରେ
 ନେବ ପ୍ରଣାମ ମୋହର ।।

ପୁରୀ

ପକ୍ଷୀ

ଅନସୁୟା ଲେଙ୍କା

ସବୁ ପକ୍ଷୀ ଲୋଡ଼ନ୍ତିନି
ମୁକ୍ତ ଆକାଶ....
କି ଉଡ଼ିବାର ଅଦମ୍ୟ ସାହସ ।

କିଛି ପକ୍ଷୀ ଖୋଜି ବୁଲନ୍ତି
ବିଶ୍ୱାସର ବର ଗଛ ଟିଏ
ବାଆ ବତାସ ରେ ସାଥୀ ଟିଏ
ଯିଏ ହାତପାହାନ୍ତାରେ
ଯାତି ଦବ ପ୍ରେମ ଟିକେ
ଫୋଛି ଦବ ଲୁହ
ହରି ନେବ ତା' ଭାଗର
ଆତୁରତା ର ମେଘ ।

ହଁ ସେମାନେ ଖୋଜି ବୁଲନ୍ତି
ଆପଣା ପଣ ର ମୋହ....

ପକ୍ଷୀ ସିନା ନିସନ୍ଦେହେ
ଯାତିଦିଏ ହଲ ହଲ ଡେଶା
ତାକୁ କି ଜଣା ଥାଏ
ଆପଣା ଠିକଣା..... ।

ନୟାଗଡ଼

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ଶୁଶାନ

ରଶ୍ମିତା ପାତ୍ର

ପାଶେ ମୋ' ଅଛନ୍ତି ଜଗତର ନାଥ
 ପାଶେ ମହୋଦଧି କୁଳ
 ପାଶେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦ୍ୱାର ଡାକେ ହାତ ଠାରି
 ପୂରିବ କେବେ ତୋ' କାଳ.. !!

ଦିକି ଦିକି ହୋଇ ଗାଁ' ଶେଷ ମୁଣ୍ଡେ
 ମଶାଣିର ଚିତ୍ତା ଜଳେ
 ଜନମ ଭୁଲ୍ଲର ଶେଷ ବିଛଣାରେ
 ଶୋଇଯିବି ମାଟି କୋଳେ.. !!

ଗାଁ' ଦାଣ୍ଡେ ମୋର ଉଠିବ ସବାରୀ
 କୋକେଇ ଛଅଖଣ୍ଡି କାଠ
 ବିଞ୍ଚି ଯାଉଥିବ ଖଇ କଉଡ଼ିରେ
 ସଜେଇ ଦଶମୀ ତୁଠ.. !!

ମଲା ମଲା କହି ପକାଇବେ ଦୁରି
 ପ୍ରିୟ ପରିଜନ ଯେତେ
 ଆଖିଏ ଆଶୁର କରୁଣ ରାଗିଣୀ
 ଦୂରୁ ଶୁଭୁଥିବ ମୋତେ.. !!

ମୋ' ମର ଶରୀରେ ଥିବ ପୁଷ୍ପ ମାଲ୍ୟ
 ତୁଳସୀ ନିର୍ମାଲ୍ୟ ପାଇ
 ଘିଅ ହଳଦୀର କୁଙ୍କୁମ ବେଶରେ
 ସୀମନ୍ତେ ସିନ୍ଦୂର ନାଇ.. !!

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ରାମ ନାମ ସତ୍ୟ ହରି ନାମ ସତ୍ୟ
ଧିବେ ସର୍ବେ ତୁଣ୍ଡେ ଧରି
ଜୀବନ ଦୀପାଳି ଶେଷ ଶିକ୍ଷା ଜାଳି
ତୁଇ ନିଆଁ ସାଧେ ବରି.. !!

ଜୀବନ ନାଟକେ ଯବନିକା ଏଇ
ରଙ୍ଗମଞ୍ଚ ଅଭିନୟ
ମଶାଣି ତୁଇଁର ଆଲୋକ ଶିଖାରେ
ଜୀବନର ଶେଷ ଲୟ.. !!

ବୀରିପଦା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ଓଡ଼ିଆ ନୂଆବର୍ଷ

ସୁକାନ୍ତ ଖଣ୍ଡା

ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ନୂଆବର୍ଷ ପାଇଁ

ସଜବାଜ ହୋଇଗଲି

କାହାକୁ ଅଛପା ତଥାପି କେହି କି

ପାଲୁଛି ହୃଦୟ ଖୋଲି ? ୧

ସକାଳରୁ ଉଠି କାହାକୁ ନ କହି

ଭକ୍ତିରେ କରିଲି ପୂଜା

ଘର ଲିପାପୋଛା ଅଗଣାରେ ଝୋଟି

କରି ଉଡାଇଲି ଧୂଳା ।୨

ଘର ପରିବାର ଚକିତ ହୋଇଲେ

ଟିକିଝିଅ କାହିଁ ପାଇଁ

କେଉଁଠୁ ସନ୍ତାନ ପାଇ କି ଏ କାମ

କରୁଛି ରାତିରୁ ଚେଇଁ ? ୩

ଭଲ କି ଚାଲିବା ଶିଖି ନାହିଁ ଝିଅ

କହି ପାରୁ ନାହିଁ କଥା

ତଥାପି ଏ ନୂଆ ବର୍ଷକୁ ବୁଝିଛି

ଭରପୂର ବୁଦ୍ଧି ମଥା । ୪

ଜୀବନ ଜୀଇଁବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ

ଝିଅରୁ ଆଜି ଶିଖିଲି

ମାଆ ହୋଇ ନିଜେ ଜାଣି କି ପାରୁଛି

ଏ ପର୍ବ ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ? ୫

ଝିଅର ପାଖକୁ ଯାଇ ମୁଁ ଭକ୍ତିରେ

ନୀରବରେ ବସିଗଲି

ହାତକୁ ଯୋଡ଼ିକି ପୂଜା ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା

ସୁଖ ଦେବ ନିତ୍ୟ ବୋଲି । ୬

ଶିକ୍ଷା ଆଉ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଝିଅ ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା
କରିଲି ଆକୁଳ ସହ
ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରେମରେ ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ
ମୁଣ୍ଡିଆ ମୁଁ ଅହରହ । ୭
ଜୀବନ ଯୌବନ କଳା ଶିକ୍ଷା ଦେଲା
ଖାଣ୍ଡି ମୋ' ଓଡ଼ିଆ ଝିଅ
ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପାଲୁଛି ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ
ଅନୟେ ବୁଝାଇ ଲୁହ । ୮
କୋଟିଏ ଜୁହାର ଆହେ ନୁଆ ବର୍ଷ
ଦେବ ନାହିଁ ରୋଗ ଶୋକ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ମୁହିଁ ପାଳନ କରିବି
ମାଗୁଛି ମୁଁଠାଏ ଭିକ । ୯

ଶିକ୍ଷକ, ଟାଙ୍ଗରତଳି. ମଣତା, ଘଟଗାଁ, କେନ୍ଦୁଝର

ଭକ୍ଷା ଆଞ୍ଜୁଳି

ଡଃ ମହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦ ଦାସ

ଅନ୍ଧାର ନଥିଲେ ଆଲୋକର ନାହିଁ

କେବେ ହେଲେ ପ୍ରୟୋଜନ

ଆଲୋକ ଶେଷରେ ଭୁଲୋକ ଅନ୍ଧାର

ଭକ୍ଷା ଭାଷା ଭପାଖ୍ୟାନ

ତାତ ଖୋଜେ ନାହିଁ ସନ୍ତାନ ଅସୁଖି

କେବେ ହେଲେବି ନରହୁ

ଓଁ କାର ଧ୍ୱନି ପରି ତାତ ହୃଦୁ

ଝରେ ଆଶିଷର ମହୁ

ମା' ଦିଏ ସିନା ରାନ୍ଧି ବାଢ଼ିକରି

ଖୁଆଇ ବଳିଷ୍ଠ କରି

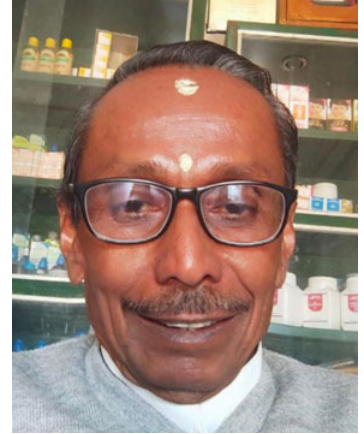
ପିତାର କାନ୍ଧରେ ବସି ପୁତ୍ର କରେ

ସାରା ଦୁନିଆ ସୁମାରି

ତାତ ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବେଳେ

ନିରବରେ ବସି ଅତିତ ବିଶ୍ଳେଷେ

ଜୀବନର ଅନ୍ତକାଳେ ॥

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପଖାଳ କଂସା

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିଶ୍ୱାଳ

ପଖାଳ ଦିବସରେ ଭାଇ ଦିଦିଙ୍କୁ
ମୋର ଶୁଭ ଅଭିନନ୍ଦନ
ପଖାଳ କଂସା ପାଖେ ଘେରି ରହିଛି
ଯେତେ ପ୍ରକାର ତିଅଣ ।

ଶୁଖୁଆ ପୋଡ଼ାକୁ ବିଲାତି ପୋଡ଼ା ଯେ
ପିଆଜକୁ କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା
ଶାଗଭଜା ସଙ୍ଗେ ବାଇଗଣ ପୋଡ଼ା
ବଡ଼ି ସାଙ୍କକୁ ଚକଟା ।

କଉଁ ଗଡ଼ିଶ ମାଛକୁ ନାଲି ଭଜା
ପିଆଜ ଶାଙ୍କ ର ଛିଟା
ଧଣିଆ ପତର କୁରୁ କୁଟି କରି
କଞ୍ଚା ଲଙ୍କା ଲେମ୍ବୁ କଟା ।

ପଖାଳ କଂସାର ଆମ୍ବନସି ଦେଇ
ପଖାଳ ର ପାଗ ହେବ
ଗରମ ଗରମ ସୁନ୍ ସୁନିଆ ଶାଗ
ଛଡ଼ା ରସୁଣ ଥୋଇବ ।

ଏହି ସବୁ ଆମ ଗରିବ ମାନଙ୍କ
ପଖାଳ କଂସାର ମଜା
ବଡ଼ ଦେଉଳରେ ପଖାଳ ଭୋଜନ
ଖାଏ ମୋ କାଳିଆ ରାଜା ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ରୁପୁଡ଼ା ପଖାଳ ଦହି, ପାଣି ପଖାଳ
ମଲ୍ଲି ସୁବାସ ପଖାଳ
ମିଠା ପଖାଳକୁ ଖଟା ପଖାଳ ଯେ
ବାସଇ ଘିଅ ପଖାଳ ।

ଶାଗ ଭଜା ମୁଗ ମୋଣୋହି ହୋଅଇ
ସତେକି ଲାଗେ ଅମୃତ
ପାଖେ ପଶ୍ଚାମାନେ ଖାଇ ମଜା ନିଅନ୍ତି
ମଜା ନିଅନ୍ତି ଭକତ ।

ଆସ କବି ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ଗୋ
ପାଳି ପଖାଳ ଦିବସ
ଆର ବରଷକୁ କଣ କି ହେବ ଗୋ
ଜାଣନ୍ତି ସେ ଜଗଦିଶା ।

ସୋର, ବାଲେଶ୍ୱର

ପଖାଳ

ଅଜିତ ପାଢ଼ୀ

ଶ୍ରମିକର ଶ୍ରମଖାଳ

ଉଦର ଭରେ ପଖାଳ

କୃଷକର ମୁଣ୍ଡ ଝାଳ

କେତେ ଯୁଗୁ କେତେ କାଳ

. ବଞ୍ଚାଇ ରଖିଛି ଉତ୍କଳ ।

ତୁମେ ହେ ପଖାଳ,,,,

ଅଳପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଚଳ

ଲୁଣ ଲଙ୍କାର ବଳ

ରଶୁଣ, ପିଆଜ ଫାଳ

. ତୁମେ ହେ ପଖାଳ ।

ଆଜି ତୁମ ପ୍ରେମରେ ପାଗଳ

. ବଡ଼ ବଢ଼ିଆ କୁ ପାଳ

ବେସର, ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ କରୁଛ କମାଳ ।

. ତୁମେ ହେ ପଖାଳ ।

ବଦୁଛି ଇନ୍ଦନ ଦର

. ଚଦୁଛି ଘୋଡ଼ାବେପାର

.... ଆକାଶ ଛୁଆଁ ଶାଗ ବଜାର

ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ପଖାଳ ଅତିଆଦର ।

. ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ତୁମ ଠାରେ

. ଗୋଟିଏ ତୁଳିରେ କାମ ସରେ

. ପଖାଳ ତୁମେହେ ପ୍ରେମ ସାଗର ।

ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ରଶ୍ମିପ୍ରଭା ରଣସିଂହ

ବସନ୍ତର ଶେଷ ସୁଗନ୍ଧରେ
ଆସେ ନୂଆ ଆଶାର ଦିନ,
ମହାବିଷୁବର ପବିତ୍ର ପ୍ରଭାତେ
ହସେ ଓଡ଼ିଆ ମାଟିର ଚିହ୍ନ ।

ବେଲ ପଶାର ଶୀତଳ ରସେ
ମିଶିଥାଏ ମାଟିର ଗନ୍ଧ,
ପରମ୍ପରାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି
ଭରେ ମନର ଗଭୀର ଆନନ୍ଦ ।

ମନ୍ଦିର ଘଣ୍ଟାର ମଧୁର ଧ୍ୱନି
ଆକାଶ ଭରି ଗୁଞ୍ଜି ଯାଏ,
ଭକ୍ତିର ଦୀପ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟେ
ନୂତନ ପ୍ରେରଣା ଜଗାଏ ।

ହନୁମାନଙ୍କ ଜୟଧ୍ୱନି ମଧୁର
ଭରେ ଭକ୍ତିର ଆଲୋକ,
ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କୃତିର ଦୀପ
ଜଳେ ଓଡ଼ିଆ ମନର ମୋକ୍ଷ ।

ପରମ୍ପରାର ପବିତ୍ର ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ସଂସ୍କୃତିର ଅମର କ୍ଳେଶ,
ମହାବିଷୁବ ଆଶେ ବାର୍ତ୍ତା
ସୁଖ, ସମୃଦ୍ଧି ହେଉ ସବୁ ଦେଶ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ନୂଆ ବରଷର ନୂଆ ସପନେ
ଆଶାର ଦୀପ ଜଳିଯାଏ,
ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ସମୃଦ୍ଧିର ସନ୍ଦେଶ ଆଣିଯାଏ ।

ଏହି ପର୍ବ କେବଳ ଉତ୍ସବ ନୁହେଁ
ଏକ ଜାତିର ଗର୍ବର ଚିହ୍ନ,
ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିର ଅମର କାହାଣୀ
ଯାହା ରହିବ ଯୁଗଯୁଗ ଦିନ ।

ବାଲେଶ୍ୱର, ବାଲିଆପାଳ

ମୁଁ ଏ ମୁଞ୍ଚନା

ଦେବାଶିଷ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ମଇଳା

ଭଲଲାଗେ ସିନା ମନକୁ ଆମର
ଘର ହୋଇଥିଲେ ସଫାସୁତୁରା
ଲାଭ କଣ ଯଦି ମନ ଅଗଣାରେ
ରହିଥିବ କୁଡ଼କୁଡ଼ ମଇଳା ?

ଚିଠି

ଚିଠି କଣ ଲେଖିହେବ ନାହିଁ ଯଦି
ନଥିବ କାଗଜ କଲମ ସ୍ୟାହି
ତେବେ ଏହା ଲେଖି ହେଇବ ନାହିଁକି
ହୃଦ କାଗଜରେ ମମତା ଦେଇ ?

ଶୂନ୍ୟ

ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳ ଧରାକୁ ଦେଖିଲେ
ଭଠିଆଏ ସିନା ପରାଣ ପୁରି
ଲାଭ କଣ କୁହ ହୃଦୟ ଆମର
ସାଜିଲେ ଈର୍ଷାର ତତଲା ବାଲି ?

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

କ୍ଷତ

ତତଲା ପାଣିରେ ଘର ପୋଡେନାହିଁ
କ୍ଷତ କରିପାରେ ହାତରେ ପଡ଼ି
ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି କରୁ କି ନକରୁ
ଇର୍ଷା କି ଦିଏନି ମନକୁ ପୋତି ?

ନିର୍ମଳ

ଶରତ ରତ୍ନ ରେ ନିରିମଳ ଶୋଭା
ବିରାଜଇ ସିନା ଜଗତ ସାରା
ମନ ନିରିମଳ ନହୋଇଲେ ତାହା
ସାଜିବ ନାହିଁ କି ଅପଦୁରା ?

ମଘୁଆ, କେନ୍ଦୁଝର ଗଡ଼

ମୋ ୯୪୩୭୭୫୨୩୯୫

ବସନ୍ତ ଯେବେ

ହୃଦାନନ୍ଦ ସୁନାନୀ

ରତୁରାଜ ବସନ୍ତ ଯେବେ
ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସେ
ଅପୂର୍ବ ରାଜକୀୟତାରେ
ତାର ସୁଷମା ଦିଶେ -(୦)

ଫାଲ୍‌ଗୁନ ସହ ଚୈତ୍ର ମିଶି
ହୁଏ ବସନ୍ତ ରତୁ
ଗଛରେ ନୁଆଁ ପତ୍ର ଆସେ
ବହେ ପବନ ମୃଦୁ -(୧)

ଧରା ଦିଶେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଅତି
ଅପୂର୍ବ ଶୋଭା ମଧୁ
ବିଭିନ୍ନ ଫୁଲ ଫୁଟି ନୁଆଁ
କୋଇଲି ଗାଏ କୁହୁ -(୨)

ବିଭୋର ଆମ୍ବ ବଉଳର
ବାସ୍ନା, ମହୁଲ ଫୁଲ
ବସନ୍ତର ପ୍ରକୃତ ଛାପ
ଧରା ଦିଶେ ମଞ୍ଜୁଳ-(୩)

କଳାହାଣ୍ଡି

ମୋ : ୯୧୭୮୫୪୪୮୫୯

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଅନନ୍ତ ସମୁଦ୍ର

ସନାତନ ମହାକୁଡ଼

ହେ ଅନନ୍ତ ସମୁଦ୍ର,
ତୁମ ନୀଳ ଆଖିରେ
ଆକାଶ ନିଜକୁ ଖୋଜେ ।

ତୁମ ତରଙ୍ଗର ସ୍ୱୟନରେ
ଧରିତ୍ରୀ ହୃଦୟ କମ୍ପେ,
ତୁମ ଅସୀମ ଗଭୀରତାରେ
ଲୁଚି ରହିଛି ଅସରନ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନ ।

ସକାଳ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ
ତୁମ ଛାତିରେ ଆଜ୍ଞେ
ସୁନେଲି ପଥ,
ସନ୍ଧ୍ୟାର ଲାଲିମା
କବିକୁ କରେ ଆନମନା ।

ତୁମେ କେବେ ଶାନ୍ତ,
ମା କୋଳର ଶିଶୁ ପରି
କେବେ ଅଶାନ୍ତ,
ବିଦ୍ରୋହୀ ସୈନିକ ପରି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ତରଙ୍ଗ ତୁମ
ଅଧୁରା କାହାଣୀ,
କୁଳ ଛୁଇଁ
ଫେରିଯାଏ ଅନନ୍ତ ଗର୍ଭକୁ ।

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ହେ ଅନନ୍ତ ସମୁଦ୍ର,
ତୁମ ନିରବ ଗର୍ଜନେ
ମୁଁ ଶୁଣେ
ମୋ ମନର ଗର୍ଭୀର ସ୍ୱର ।
ତୁମ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ
ବୁଝିପାରେ
ଅସୀମତା ହିଁ ଜୀବନର ସତ୍ୟ ।

ଗ୍ରାମ/ପୋ.ଅ-ବେରୁଆଁବାରୀ ୭୫୨୦୮୨

ଜିଲ୍ଲା-ନୟାଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା।

ଦୂରଭାଷ- ୯୩୩୯୭୧୦୧୨୮

ଇମେଲ୍- sanmahakud@gmail.com

ଆମ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ନବବର୍ଷ

ନିରୁପମା ମହାନ୍ତି

ଆମେ ଯେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଯେ ବଢ଼ିଆ

ଗରବ କରୁ ନିଜକୁ

ଓଡ଼ିଆ ମାଟିରେ ଜନମ ହୋଇକି

ଧନ୍ୟ ତ ମଣୁ ଆମକୁ (୧)

ଆମର ପରବ ଆମର ଗୌରବ

ନିଆରା ଜୀବନ ଶୈଳୀ

କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମଉଡ଼ମଣି ତ

ଚାହିଁ ଅଛି ଆଖି ଖୋଲି (୨)

ନବବର୍ଷ ଆମ ଅଟଇ ଅଭିନ୍ନ

ଅଟଇ ସୁନାମଧନ୍ୟ

ପଣା ସଙ୍କରାନ୍ତି ପତଇ ସେଦିନ

ଶୀତଳ ହୁଅଇ ମନ (୩)

ବସୁଧାରା ଠେକି ଲଗାଯାଇ ଥାଏ

ଗ୍ରୀଷମରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଁ

ମାଆ ବୃନ୍ଦାବତୀ ଶୀତଳ ହୁଅନ୍ତି

ଶୀତଳ ଧରିତ୍ରୀ ମାଇ (୪)

ମହା ବିଷୁବ ଯେ କହିଥାନ୍ତି କେହି

ଦିନ ଓ ରାତି ସମାନ

ସୁରୁଜ ଦେବତା ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି

ମେଷ ରାଶିଙ୍କର ସ୍ଥାନ (୫)

ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଗତିକୁ ଆଧାର କରି ଯେ

ନବବର୍ଷ ଆଗମନ

ଓଡ଼ିଆ ପଞ୍ଜିକା ଆରମ୍ଭ ହୁଅଇ

ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉତ୍ତରାୟଣ (୬)

ଗ୍ରୀଷମ ରତ୍ନ ଯେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅଇ

ପ୍ରଭାବିତ ଜଳ ସ୍ଥଳ

ପଣାର ସଂଯୋଗ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭରୁ

ସର୍ବ ଜ୍ଞାତା ମହିପାଳ (୭)

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ହନୁମାନଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ
ଘରେ ଘରେ ପୁରେ ପୁରେ
ଚାଳିଶା ପଠନ ଭକ୍ତିମୟ ମନ
ଶଂଖ ହୁଳହୁଳି ସୁରେ (୮)
ନୂତନ ବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ ହୁଅଇ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଶିଷ ଭରେ
ଭୂମିଠାରୁ ଭୂମା ପାଳନ କରନ୍ତି
ଆନନ୍ଦ ମଉସୁବରେ (୯)
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାରତା
ଶୁଭ ହେଉ ନବବର୍ଷ
ହସଖୁସି ଭରୁ ସମସ୍ତ ଜୀବନେ
ଶରୀରଟି ହେଉ ସୁସ୍ଥ (୧୦)

ଓଲ୍ଲ ଟାଉନ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨

୯୭୭୨୨୨୮୨୩୧

ଆମ ପ୍ରେମ

ଝରଣା ବାରିକ

ଜୀବନ ରେ ତୁମ ଫଗୁଣ ଭରିବି
ବସନ୍ତ ରତ୍ନ ଟେ ହେବି,
ପତ୍ର ସବୁ ପଛେ ଝାଡ଼ି ଦେବି ମୋର
ବାସ ଭରି ଦେଇଯିବି ।

ପ୍ରଜାପତି ପରି ଭଡ଼ି ଭଡ଼ି ଯାଇ
ଫୁଲ ରୁ ଆଣିବି ମହୁ,
ତୁମ ଓଠେ ହସ ଭରିଦେବା ପାଇଁ
ଗାଇବି ମୁଁ କୁହୁ କୁହୁ ।

ବରଷା ଦିନରେ ଛତା
ଟିଏ ହୋଇ
ଥିବି ମୁଁ ତୋହରି ସାଥେ,
ଭିଜି ଭିଜି ଯିବି ତୋ ପାଖେ ରହିବି
ଦୁରେଇ ଦେବୁନି ମୋତେ ।

ପଙ୍କ ରେ ଲୋଟିବି ପଦୁଆଁ ଟେ ହେବି
ସହିବି ଯାତନା ଯେତେ,
ଖରା ବାଜିବନି ତୋ ଦେହରେ ଯମା
ଛାଇ ଦେଉଥିବି ତୋତେ

ଆମ ପ୍ରେମ ଦିନେ ଅମର ହୋଇବ
ଲେଖିବା କାହାଣୀ ନୁଆ
ତୁ ସେଦିନର ବର ହୋଇଥିବୁ
ମୁଁ ହେବି ତୋହର କନିଆଁ ।

ସମଲ, ତାଳଚେର, ଅନଗୁଳ

୯୫୫୬୮୪୭୯୩୨

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ମହାପ୍ରଭୁ

ବିଶ୍ୱଜିତ ନାୟକ

ହେ ମହାପ୍ରଭୁ
 ଆପଣଙ୍କ ଏ ସମାଜରେ
 ମନ୍ଦ ଲୋକ ମାନେ
 କାହିଁକି ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ,
 ଭଲ ଲୋକ ମାନେ କାହିଁକି
 ସଦାବେଳେ ପ୍ରତାରିତ
 ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ !

ସନ୍ତୁଳିତ କରି ଦିଅନ୍ତୁନି
 ଆପଣଙ୍କ ର ସେହି
 ନ୍ୟାୟ ର ନିକିତିରେ !

ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ମଣିଷ ଚି
 ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ କାହିଁକି
 ସର୍ବଦା ବ୍ୟାକୁଳିତ
 ଦୋଷୀ ମଧ୍ୟ ଏଠି
 ଆଇନ କୁ ମଧ୍ୟ କିଣିନିଏ
 ନିଜର ଟଙ୍କା ବଳରେ !

ନିଜେ ଧରେ ଦଣ୍ଡ
 ବିଧାନ କରନ୍ତୁନି
 ସମାଜକୁ ବିଶ୍ୱାସନୀୟ
 କରୁଥିବା କେତେକ
 ସ୍ୱାର୍ଥୀ ମଣିଷଙ୍କ ପାଇଁ
 ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ !

ହେ ମହାପ୍ରଭୁ
 ଏ ସମାଜକୁ ଆଉଥରେ

ତୁଣ୍ଡପଡ଼ା, କେଦାରପୁର
 ସୋରୋ, ବାଲେଶ୍ୱର
 ମୋ : ୭୯୭୮୨୫୭୩୮୭

ବେଶପ୍ରିୟ ମହାପ୍ରଭୁ

ଘନଶ୍ୟାମ ବେହେରା

ନୀଳାଦ୍ରି ଶିଖରେ ମାଣିକ୍ୟ ମନ୍ଦିରେ, ବିରାଜେ ଜଗତ ସାଇଁ,
 ବାର ମାସେ ପ୍ରଭୁ ତେର ଯାତ କର, ଭକତ ମନକୁ ପାଇ ।
 କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଠାକୁର ତୁମେ ହେ, ଅସୁମାରୀ ତୁମ ବେଶ,
 ଶ୍ରୀମୁଖ ଚାହିଁଲେ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି, ଭକତର ସବୁ କ୍ଳେଶ ।
 ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ସ୍ନାନବେଦୀ ପରେ, ଗଜାନନ ବେଶ ଧରି,
 ଭକତ ଗଣେଶ ଭାବକୁ ରଖିଲ, ଗର୍ବକୁ ତୁମେ ସଂହାରି ।
 ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ପରେ ବାହୁଡ଼ା ସମୟେ, ସୁନାବେଶ ଝଲମଲ,
 ରତ୍ନ ଅଳଙ୍କାରେ କୋଟି ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି, ଦିଶଇ ସିଂହଦୁଆର ।
 ଭାଦ୍ରବର ଶୁକ୍ଳ ଅଷ୍ଟମୀ ତିଥିରେ, କାଳୀୟ ଦଳନ ରୂପ,
 ଦୁଷ୍ଟ ଦମନ କରିବା ପାଇଁକି, ଧରିଛ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱରୂପ ।
 ପ୍ରଳମ୍ବାସୁର ବଧ ବେଶେ ବଳଭଦ୍ର, ବୀର ରୂପେ ସେ ଦିଶନ୍ତି,
 କୃଷ୍ଣ-ବଳରାମ ବେଶ ହୋଇ ପ୍ରଭୁ, ମନକୁ ମୋହି ନିଅନ୍ତି ।
 'ବାମନ ବେଶ'ରେ ତ୍ରିପାଦ ଭୂମିକୁ, ମାପିଲ ହେ ଚକାଡୋଳା,
 'ରାଧା-ଦାମୋଦର' କାର୍ତ୍ତିକ ମାସରେ, ଅପୂର୍ବ ତୁମର ଲୀଳା ।
 'ଲକ୍ଷ୍ମୀନୃସିଂହ' ଓ 'ବାଙ୍କରୂଡ଼ା' ବେଶ, ମନକୁ କରଇ ଚୋରି,
 'ତ୍ରିବିକ୍ରମ' ଆଉ 'ନାଗାର୍ଜୁନ' ବେଶ, ବୀରତ୍ୱ ଦିଅଇ ଭରି ।
 'ଘୋଡ଼ଲାଗି' ହୋଇ ଶୀତଳ ବେଳରେ, ପିନ୍ଧ ପ୍ରଭୁ ଶୀତ ବାସ,

ପୁଷ୍ୟାଭିଷେକରେ 'ରାଜରାଜେଶ୍ୱର', ମୁଖେ ଖେଳେ ମୃଦୁ ହାସ ।
 ମାଘର ଶୁକ୍ଳରେ 'ପଦ୍ମ ବେଶ' ସାଜି, ଶୋଭା ପାଏ ରତ୍ନବେଦୀ,
 'ଗଜଭଞ୍ଜାରଣ' ବେଶରେ ତାରିଲ, ଗଜେନ୍ଦ୍ରକୁ ବାରେ ବନ୍ଦି ।
 'ଚାଚେରୀ ବେଶ'ରେ ଫଗୁ ଖେଳ କର, ରଙ୍ଗରେ ଦୁଅ ହେ ମାତାଲ,
 'ଚନ୍ଦନ ବେଶ'ରେ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଶୀତଳ, ଗନ୍ଧରେ ଚହଟେ ମାଳ ।
 'ବଡ଼ସିଂହାର'ରେ ପୁଷ୍ପ ଆଭରଣେ, ସଜା ଦୁଅ କଳାଶଶୀ,
 ଶୀତଗୋବିନ୍ଦର ଖଣ୍ଡୁଆ ପାଟରେ, ଶୋଇଯାଅ ମୃଦୁ ହସି ।
 ଅଗଣିତ ବେଶ, ଅସୁମାରୀ ରୂପ, ମୁଁ ତ ଅଧମ ଅଜ୍ଞାନ,
 ତୁମ ପାଦତଳେ ଶରଣ ପଶଇ, ରଖ ପ୍ରଭୁ ମୋର ମାନ ।
 ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ, ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ, ଗାଉଁଥିବି ଏହି ନାମ,
 ତୁମ ବେଶ ଚାହିଁ ଧନ୍ୟ ହେଉଥିବ, ଭକତର ଏହି ଜନ୍ମ ।

ସମାଧି ବି କଥା କହେ

କାର୍ତ୍ତିକ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସମାଧି ବି କଥା କହେ

ଯେବେ ଐତିହ୍ୟର ସ୍ଥିତି ଟଳମଳ ହୁଏ

ସଂସ୍କୃତି ନିଜ ସତ୍ତା ହରାଇବସେ

ଇତିହାସ ନିଜ ଇତିହାସ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ

ଇତିହାସରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ

ରାମଲୀଳାର ରାମ ମାନେ ରାବଣ ପାଖରେ ଗୋଡ଼ି ଖଟନ୍ତି

ସମାଧି ଭିତରୁ ଚିହ୍ନାର କରେ ଲୋକକଳାର

ଭସ୍ମୀଭୂତ କଳାକାର

ସମାଧି ବି ଗୁମୁରି ଗୁମୁରି କାନ୍ଦେ ,

ଯେବେ ଐତିହ୍ୟମୟ *କୃଷ୍ଣଲୀଳାର*

ପଲ ପଲ କୃଷ୍ଣ ବଳରାମ ସଖାଙ୍କ ସହ

ଅଦିନିଆ ଦାଦନ ଖଟନ୍ତି

ଗୌରବମୟ ମୋ ମାଟିର *ଭାରତଲୀଳା*

ଭୂମିରୁ ଭୂମାର ଗାଥା ଗାଉ ଗାଉ

ନିଜ ପେଟ ପାଟଣାର ଗାଥା ଲେଖିବସେ

ହଁ ସମାଧି ବି କଥା କହେ

ଛୋତ ଗଞ୍ଜିଆ ର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଭାଷାରେ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiprasad>

ପିଲାଖାଇ ତାହାଣୀର କ୍ଳିଷ୍ଟ ଅଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗୀରେ

ମଣିଷରୁ *ବାଘ* ଓ ବାଘରୁ ମଣିଷ ହୋଇଯାଉଥିବ କଳାର ନିରବ ନିରବତାରେ

ସମାଧି ବି ଗଳା ଫଟାଇ ଚିହ୍ନାର କରେ

ଯେତେବେଳେ ନିଜ ସଂସ୍କୃତିର ଐତିହ୍ୟମୟ ଇତିହାସ ଭିନ୍ନ ଏକ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗାୟିତ ହୋଇଯାଏ

ପଦର୍ଶନୀର ପଶ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ହୋଇଯାଏ ...

ବେଳେବେଳେ ଏମିତି ବି ସମୟ ଆସେ

ହସିତରେ ସମାଧି ,

ଉଠେ , ଅଣ୍ଟା ସଳଖି ବସେ

ଏକାନ୍ତତାର ଏକାନ୍ତତାକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରେ

ରଙ୍ଗୀନ ଆଲୋକ ସୁସଜ୍ଜିତ ପ୍ରେକ୍ଷାଳୟରେ

ନିଜ ଭିତରେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୋଜେ

ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ଭିତରେ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ଖୋଜେ

ସକାଳର ଫୁଲ ସଞ୍ଜରେ ଝାଉଁଳି ଯାଏ

ସମାଧି ସେଇମିତି ଚାହିଁଥାଏ

ଆଉ ଏକ ସକାଳର ନୂଆ ଫୁଲ ପାଇଁ...

ବ୍ରହ୍ମପୁର , ୨୦୦୮୭୪୭୨୮୯

ସତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ଶ୍ରୀରାମ

ରାଜ କିଶୋର ମିନ

ରଘୁକୁଳ ରୀତି ପାଳିବା ପାଇଁକି
ହସି ହସି ଗଲେ ବନ
ପିତାର ସତ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ
ତେଜିଲେ ରାଜ ସିଂହାସନ ॥

ସୁନା ସଂସାରକୁ ପଛରେ ପକାଇ
ଭାଇ ଭରତର ପାଇଁ
ସତ୍ୟ ପଥେ ଚାଲି ଦୁଃଖ ସହିଗଲେ
ମୁଖେ ବିଷାଦ ତ ନାହିଁ ॥

ରାଜଭୋଗ ଛାଡ଼ି କୁଶ ଶଯ୍ୟା କଲ
ଭିକାରୀ ବେଶକୁ ଧରି
ସତ୍ୟ ବଚନରେ ଅଟଳ ରହିଲେ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷ ହୋଇ ॥

ଅଧର୍ମ ବିନାଶେ ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ
ଧରିଲେ କୋଦଣ୍ଡ ହାତେ
ଶ୍ରୀରାମ ନାମଟି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସତ୍ୟ
ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ॥

ରାଜ କିଶୋର ମିନ (ଗୁଲୁ)

ଜାମପାଲି, ବିନିକା, ଜିଲ୍ଲା - ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiiprasad>

ଚରଣ ଆଶ୍ରିତ

ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର

ଚରଣ ଆଶ୍ରିତେ ଶରଣ ରଖ,
ଚଉବର୍ଗ ଦାନି ହେ କଳାମୁଖ,
ଚକିତେ ଚାହିଁ ମୁଁ କରେ ଗୁହାରୀ,
ଚାତକ ଚିତ୍ତରେ ତୋ ଆଶ୍ରା କରି ମୁଁ
ଚିତ୍ତଚୋର ଭାବଗ୍ରାହୀ ହେ,
ଚିନ୍ତା କି ନ କର ଭକତର ଭାବ
ଚିନ୍ତାମଣି ନାମ ବହି ହେ ।୦।

ଛନ୍ଦା ଚରଣରେ ବାନ୍ଧିଲି ମନ,
ଛନ୍ଦ ନ କରିବ ଚକାନୟନ,
ଛାଡ଼ିଲେ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଡ଼ିଲା ଭେଳା,
ଛାଡ଼ିବନି ପାଖ ମୋ ଚକାତୋଳା ହେ
ଛିଛି ନ କରୁ ଶମନ ହେ,
ଛବି ଦେଖୁଥିବି ଜୀବ ଯିବାବେଳେ
ଛଖଣ୍ଡି କାଠେ ଶୋଇଣ ହେ ।୧।

ଜଗବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଜାଣିବେ ଜନେ,
ଜୀବନେ ଭରଷା କରିବା ପଣେ,
ଜଗତେ ରହିବ ଖ୍ୟାତି ତୁମର,

ଜଗତର ନାଥ କଳା ଠାକୁର ହେ
ଜଗମୋହନ ଗୋସାଇଁ ହେ,
ଜଗିଛି ଭକତ ଆରତ ନାଶନେ
ଜୀବନ ସାର୍ଥକ ପାଇଁ ହେ ।୨।

ଝଡ଼ା ଜଞ୍ଜାଳ ଝାଡୁଛି ତା ଦାଉ,
ଝଡ଼ ଝଞ୍ଜା ସମ କୋପିତେ ସେହୁ,
ଝଟକ ବିଜୁଳି ପରି ଜୀବନ,
ଝଡ଼ି ଯିବା ବେଳେ ପିଣ୍ଡୁ ପରାଣ ମୋ
ଝଟକୁଥିବ ତୋ ମୁଖ ଯେ,
ଝିକି ନ ନେଉଣୁ ତପନ ତନୟ
ଝଅଟ ତୁ ମୋତେ ରଖ ହେ ।୩।

ରଥଶର୍ମା କଲୋନୀ
କୋରାପୁଟ, ୯୧୨୪୦୪୯୧୨୯

ଉତ୍କଳ ମୋ ଆତ୍ମାର ଅମର ସ୍ୱର

ବୃଜ୍ଞାଲ୍ ବେହେରା

ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠା ଖୋଲିଲେ ଶୁଣାଯାଏ ଏକ ଡାକ...

ସେ ଡାକ ହେଉଛି ଉତ୍କଳର ଅମର ସ୍ୱର...

ଉତ୍କଳ ମୋ ମାଟି, ଉତ୍କଳ ମୋ ପ୍ରାଣ,

ତାହାର ଗାଥାରେ ମୋ ଜୀବନର ସ୍ୱରର ଗୁଞ୍ଜନ ।

ସେଇ ସ୍ୱରେ ଲୁଚିଛି ସଂଘର୍ଷର ଆଲୋକ,

ଭାଷା ପାଇଁ ଜଳିଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଦୀପ,

ବଳିଦାନର ରକ୍ତରେ ରଜା ଏଇ ମାଟି

ଆଜି ମଧ୍ୟ କହେ ମୁଁ ଅଛି ଅଜୟ ଅମିଟ ।

ମହାନଦୀର ଧାରାରେ ଗୁଞ୍ଜେ ପୂର୍ବଜଙ୍କ ଗୀତ,

କୋଣାର୍କର ପଥରେ ସମୟ ହୁଏ ନିରବ,

ପୁରୀର ରଥ ଚଳିଲେ ଲାଗେ

ମୋ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଯାତ୍ରୀ ଅନନ୍ତ ପଥର ।

ଏଇ ଦିନ କେବଳ ତାରିଖ ନୁହେଁ

ଏହା ମୋ ପରିଚୟର ପୁନର୍ଜନ୍ମ,

ଏହା ହେଉଛି ଗର୍ବର ଜ୍ୱାଳା

ଯାହା ଜଳିଥାଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆର ହୃଦୟର ଅନ୍ତରେ ।

ଉଠ ଆଜି, ଧର ମାଟିର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ,
ତାହାର ଗର୍ବକୁ କର ଆଲୋକରେ ପ୍ରକାଶ
“ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ...
ଏହା କେବଳ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ...
ଏହା ମୋ ଆତ୍ମାର ଅମର ଆକାଶ ।

ମନରେ ଲାଗେନା ବୟସ ଦାଗ

ରାଜୀବ ଲୋଚନ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ଓଡ଼ିଆରେ କେତେ ପ୍ରବାଦ ଅଛି

ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ମନେ ପଡ଼ୁଛି

ମନ ହୋଇଥିଲେ ରଙ୍ଗା

ଦୁଷ୍ଟରୀ ଗାଡ଼ିଆ ଗଙ୍ଗା

ମନ ମୂଳେ ଜଗତ

ମନକୁ ସଦା ସଜାଗ ରଖ

ମନକୁ ରଖିଲେ ସତେଜ

କେବେ ନ ଆସିବ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ

ବୟସର ଦାଗ ତାକୁ ଲାଗଇ

ଯାହାର ମନରେ ବିଷାଦ ଥାଇ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବି ଅନେକ ଦାୟୀ

ବୟସର ଦାଗ ଭାଗ୍ୟ ଲଗାଇ

ପରିସ୍ଥିତି ପରିବେଶ କେବେ

ମଣିଷକୁ କରଇ ବୁଢ଼ା

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଥ ଆପଣେଇଲେ

ବୟସର ଦାଗ ନ ଲାଗେ ଭଲେ

ବୟସ ଗୋଟିଏ ସଂଖ୍ୟା ମାତର

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମନକୁ ନଲାଗେ ବୟସ ଦାଗ

ସୁସ୍ଥ ରହିବାର ଏକ ଉପାୟ

ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ ପ୍ରାଣାୟାମ ପ୍ରତିନିତ୍ୟ

କରୁଥିଲେ ବିଭୁ ନାମ ସୁମରଣ

କେବେ ନ ଲାଗିବ ବୟସ ଦାଗ

ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଗାଞ୍ଜିଆ

ନୀଳମଣି ଚାନ୍ଦ

ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ଦିନେ ଆଳିମାଳିକା
ମିଳିଗଲା ଚିତ୍ତଟିଏ
ଆରବ୍ କହିଲା ଏଇଟା କ'ଣ
ନାଆଁଟା ଜାଣିନି ସିଏ ।

ଏପଟ ସେପଟ ତାକୁ ଦେଖିଲା
ପଚାରିଲା କୁହ ଆଇ
କ'ଣ ଯା ନାଆଁ କି କାମ ତା'ର
ବୁଝେଇ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଆଇ ହସି ହସି କହିଲେ ସୁନା
ଗାଞ୍ଜିଆ ତାହାର ନାମ
ପର୍ସ ପରିକା ଆମ ବେଳରେ
କରୁଥିଲା ସିଏ କାମ ।

ତା ଭିତରେ ଟଙ୍କାପଇସା ସବୁ
ରଖାଯାଉଥିଲା ଭରି
ଯାତାୟତ ବେଳେ ନେଉଥିଲେରେ
ଅଣ୍ଟାରେ ତ ବାନ୍ଧି କରି ।

ଚୋର ତସ୍କରରଙ୍କ ଦାଉରୁ ଇଏ
ସୁରକ୍ଷା ତ ଦେଉଥିଲା
ସେବେଳର ସେଇ ଚିତ୍ତକୁ ଏବେ
ଜାଣନ୍ତିନି ଆମ ପିଲା ।

ସମୟ ବଦଳେ ଦ୍ରବ୍ୟ ବଦଳେ
ନୂଆଟି ପୁରୁଣା ହୁଏ
ଗାଞ୍ଜିଆ ଭାଗ୍ୟରେ ହୋଇଛି ତାହା
ଜମା ଇଏ ମିଛ ନୁହେଁ ।

ମନ୍ତ୍ରମାନୋର, ଗୋଠପାଟଣା
ଭୁବନେଶ୍ୱର, ମୋ: ୯୫୮୩୨୦୨୩୫୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

କାକଟପୁର ବାସିନୀ ମା' ମଙ୍ଗଳା

କୃଷ୍ଣା କାବେରୀ

ପ୍ରାଚୀ ନଦୀ କୂଳେ ଶାନ୍ତ ପରିବେଶେ, ବିରାଜେ ମଙ୍ଗଳା ମାଆ,
ସିନ୍ଦୂର ରଞ୍ଜିତ ପ୍ରସନ୍ନ ମୁଖତା, କୋଟି ପୁଣ୍ୟ ତୁମ ଛାୟା ।
କାକଟପୁରର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବୀ, ଶକ୍ତିର ତୁମେ ସ୍ୱରୂପା,
ଭକ୍ତ ମନରୁ କଷଣ ହରୁଛ, ଦାଲି ତୁମ ଅକ୍ତୁର କୃପା ।
ଦାରୁ ଅନ୍ୱେଷଣେ ଯେବେ ବାହାରନ୍ତି, ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରର ସେବକଗଣ,
ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶ ଦେଇ ଦାରୁ ମାର୍ଗ ଦେଖାଅ, ରଖି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମାନ ।
ନବକଳେବର ମୂଳ ଆଧାର ତୁମେ, ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ,
ସର୍ବ ଶୁଭଦାୟୀ ମାଆ ମଙ୍ଗଳା, ସଭିଙ୍କୁ ରଖିଛ ରକ୍ଷୀ ।
ସେଇ ଶୁଖୁଆ ରକ୍ଷା ଭୋଗର ମହକ, ପାରାବଣ ବାଜେ ଘଣ୍ଟ,
ସିଂହଦ୍ୱାର ପାଖେ ଶରଣ ପଶିଲେ, ତୁଟିଯାଏ ସବୁ କଷ୍ଟ ।
ଝାମୁ ଯାତ୍ରା ବେଳେ ଭକ୍ତର ଗହଳି, ନିଆଁରେ ଚାଲନ୍ତି ସେବା,
ତୁମରି ଆଶିଷେ ଦୁଃଖ ଯାଏ ହଜି, ପାଇ ଅମୃତର ସେବା ।
ହେ ଜଗତଜନନୀ, କରୁଣା ସାଗରୀ, ରଖ ଭକ୍ତ ମନ ଆଶା,
ତୁମରି ଶରଣେ ମଥା ନୁଆଁଉଛି, ତୁମେ ମୋ ଶେଷ ଭରସା ।
ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ପବିତ୍ର ଶକ୍ତି, ମାଆ ଗୋ ମଙ୍ଗଳମୟୀ,
ସଭିଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କରୁଥାଅ ମାଆ, ସର୍ବ ସନ୍ତୋଷ ହରଇ ।

ଜିଲ୍ଲା - ଭଦ୍ରକ, ବ୍ଲକ - ବନ୍ତ

ଧର୍ମ ବାଟଦଣା ହୋଇଛି

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ଆଜିକାଲି ଯିଏ ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛି
ସିଏ ତ ଭଲରେ ରହୁଛି
ଅନ୍ୟାୟ ବଢ଼ିଲେ ପ୍ରଭୁ ଜନ୍ମ ନେବେ
ଏକଥା ପୁରାଣ କହୁଛି ।

ପ୍ରକୃତରେ କାହିଁ ସେମିତି ତ କିଛି
କେଉଁଠାରେ ଅବା ହେଉଛି
ଅଧର୍ମ ବିନାଶି ଧର୍ମ ସ୍ଥାପିବାକୁ
ପ୍ରଭୁ କେବେ ଜନ୍ମ ନେଉଛି
ମନ ଗଢ଼ା ଗପ ପରିକା ଲାଗୁଛି
ଭକତ ପରାଣ ଦହୁଛି ।

ଯେଉଁମାନେ ବେଶୀ ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି
ଧାର୍ମିକ ଦେଖେଇ ହୁଅନ୍ତି
ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ହେଉଥିଲେ
ବହୁ ଅର୍ଥ ଆଣି ଥୁଅନ୍ତି

ଦିଅଁ ଦେବତାଙ୍କ ମୁହଁ ବନ୍ଦ ହୁଏ
ଧରମ କେମିତି ସହୁଛି ?

ନିରୀହ ଲୋକଟା ଦଣ୍ଡ ପାଉଥାଏ
ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖା ଯାଏନା
ସରଳ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇ ରହିଯାଏ
କୂଳ କିନାରା ସେ ପାଏନା
ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖି ବି ଇଶ୍ୱର ନିରବ
ବିଚରାର ଲୁହ ବହୁଛି ।

ନିହଲ ପ୍ରସାଦ , ଗଢ଼ିଆ ପାଟଣା

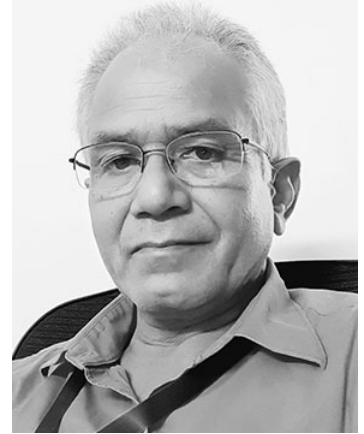
ଢେଙ୍କାନାଳ - ୭୫୯୦୧୭

ମୋ :- ୯୯୩୮୭୪୧୫୮୩

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiiprasad>

ପ୍ରେମ ଦଲକାଏ ପବନ

ବିନୟ ମହାପାତ୍ର

ତୁମ ପ୍ରେମ, ଦଲକାଏ ପବନ ପରି,
 ମୋ ଜୀବନରେ ଦିନେ ଆସି ଥିଲା,
 ପ୍ରଣୟର ରତ୍ନରେ,
 ମଳୟର ଅନୁଭବ ଦେଲା,
 ଜୀବନର ଥୁଣ୍ଟା ପାଦପେ ମୋର
 କେତେ କେତେ ସବୁଜିମା ଭରି ଦେଇଗଲା
 ଶୁଣି ଥିଲି, ପବନର ରୂପ ବଦଳେ,
 କେବେ ମଳୟ, କେବେ ଚଇତାଳି,
 କେବେ ଅବା ବୈଶାଖର
 ଦେହ ଜଳା ଝାଞ୍ଜି ହୋଇ,
 ଉପବନ ଜାଳି ଦେଇ ଯାଏ ।

ରତ୍ନ ସାଥେ, ତୁମ ପ୍ରେମ,
 ଏବଂ ପବନର ଗତି ବଦଳି ଗଲା,
 ସମୟର ସାଥେ, ପାଦ ମିଳାଇ
 ଦୁନିଆରେ ବହୁତ କିଛି ବଦଳିଲା,

ଜୀବନରେ, ରତ୍ନ ବଦଳେ,
 ରୂପ ବଦଳେ, ମଣିଷ ବଦଳି ଯାଏ,
 ପ୍ରେମ, ପ୍ରିତି, ସମ୍ପର୍କର ପରିଭାଷା,
 ଘଡ଼ିକେ ବଦଳି ଯାଏ ।
 କିନ୍ତୁ ଏଇ ଅଦଳ ବଦଳ
 କେତେ ଯେ ନିରିହ ପ୍ରାଣେ,
 କେତେ କେତେ ବ୍ୟଥା ଦେଇ ଯାଏ ।

ତୁମ ପ୍ରେମ ବଦଳି ଗଲା,
 ମଳୟ ପବନ ସତେ,
 ବୈଶାଖର ଝାଞ୍ଜି ରୂପ ନେଲା,

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

କାଳ ବୈଶାଖୀରେ,
ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଗଲା ପ୍ରଣୟ ବାଟିକା,
ବୃକ୍ଷରୂପ ନିରିହ ଗୋଲାପ ମହକ,
ପବନ ଉଡାଇ ନେଲା,
ଶୁଖିଲା ପାଖୁଡା ଯେତେ
ନିର୍ଦ୍ଦୟେ ଜାଳି ଦେଇ ଗଲା ।

ପ୍ରଣୟର ଧୂସ୍ର ଉପବନେ,
ତେଣା କଟା ପ୍ରଜାପତି ଆଜି,
ପୁନର୍ବାର ଉଡ଼ିବାକୁ ସପନ ଦେଖୁଛି,
ସୁତା କଟା ଗୁଡ଼ିଚିଏ ମୁଁ
ଆଉ ଥରେ ପବନରେ,
ନିର୍ଭୟରେ ଉଡ଼ି ବୁଲିବାକୁ
ନୁଆ ଏକ ଆକାଶ ଖୋଜୁଛି ।

ପଟିଆ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମଧୁବାରୁ

ଗୋଲୋକବିହାରୀ ବେହେରା

ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ଅବହେଳା ସହି
ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ଥିଲା,
ମାଆର ଦୁଃଖକୁ ଦୂର କରିବାକୁ
ଦେବଦୂତ ଜନ୍ମ ନେଲା ।
କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ସତ୍ୟଭାମାପୁରେ
' ଗୋବିନ୍ଦ ବଲ୍ଲଭ' ନାମେ,
ଓଡ଼ିଶା ରାଇଜେ ଅତି ପରିଚିତ
ମଧୁବାରୁ ଥିଲେ ଜଣେ ।
କଟକ ସହରେ ବିନା ପଇସାରେ
ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ,
ଓକିଲାତି କରି ଜିତାଇ ଦିଅନ୍ତି
'ମଧୁ ବାରିଷ୍ଟର' ସେହି ।

ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ବିକାଶ ନିମିତ୍ତ
ସଦା ବ୍ୟାକୁଳିତ ପ୍ରାଣ,
ଭାଷା ଭିତ୍ତିକ ଏ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନେ
ଆଣିଥିଲେ ଜାଗରଣ ।
ବିଚ୍ଛିନ୍ନାଞ୍ଚଳର ଏକତ୍ରିକରଣ
ନିମନ୍ତେ ମଧୁସୂଦନ,
ଜାତୀୟ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନରେ
ଦେଇଥିଲେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ।

ତାରକସି କାମ ଶିଳ୍ପ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ
 ହାତୀଦାନ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ଶିଳ୍ପ,
 ବିକାଶ ନିମିତ୍ତ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ
 କରିଥିଲେ ଯେ ସଂକଳ୍ପ ।
 ତାଙ୍କ ଆହ୍ୱାନରେ ରାଜା ମହାରାଜା
 ବହୁ ବିଜ୍ଞ ଜନ ମିଳି,
 ଇଂରେଜ ସରକାର ସହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-
 ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ କଲେ କଳି ।
 ନବ ଉତ୍କଳର ନିର୍ମାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ
 ଦୁଇଟି ବରଷ ପରେ,
 ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ସ୍ୱପ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା
 ଦେଶ ତାଙ୍କ କୀର୍ତ୍ତି ଝୁରେ ।

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ

ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ

ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ, ଢେଙ୍କାନାଳ

ମୋ: ୯୯୩୮୩୦୩୦୪୭

ଉପକାରୀ କଲରା

ରାମ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ

ପାଟିକୁ ସିନା ଲାଗଇ ପିତା
 କଲରା ପିଲେ ଜାଣ
 ତା' ଦେହେ ଭରି ରହିଛି କେତେ
 ମହୋଷଧି ଭଳି ଗୁଣ ।
 ସୁନ୍ଦର ନୁହେଁ ଶରୀର ତା'ର
 ଅଟେ ଅବଡ଼ା ଖାବଡ଼ା
 ହେଲେ ବି ସିଏ ଗୀତା ପରିକା
 ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋଡ଼ା ।
 କଞ୍ଚା ବେଳେ ସେ ଦିଶେ ସବୁଜ
 ପାଟିଲେ ହଳଦୀ ରଙ୍ଗ
 ଭିତର ତା'ର ନାଲିଆ ଦିଶେ
 ଏଇ କି' ବିଚିତ୍ର ଦଙ୍ଗ ।
 ଚର୍ମ ରୋଗରୁ ତ୍ରାହି ମିଳଇ
 ଖାଇଲେ କଲରା ନିତି
 କୋଷ୍ଠ କଠିନ୍ୟ କି' ମଧୁମେହ
 ଜଗାଏନି ମନେ ଭୀତି ।
 ଅନ୍ଧାରକଣା କାମଳ ରୋଗ
 ତଳିପାଦ ଜଳାପୋଡ଼ା

ପେଟ ସମସ୍ୟା କିଢ଼ିନି ପାଇଁ
 କଲରାର ରସ ଲୋଡ଼ା ।
 ପୋଟାସିଅମ ମାଗ୍ନେସିଅମ
 ଆଇରନ, ଜୀବସାର
 କଲରା ଦେହେ ଭରି ରହିଛି
 ପୋଷଣର ଗନ୍ତାଘର ।
 କଲରା ଅଟେ ଅତି ଦର୍କୀରୀ
 ପରିବା ଭିତରେ ସାର
 ଆଜମା ଭଳି ମେଲେରିଆ ବି
 ତା' ପାଇଁ ଦୁଅଇ ଦୂର ।

ଶିକ୍ଷକ, ଟେକ୍ନିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍ ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ: ୯୮୭୧୨୩୮୭୩୨

ଜୀବନ ଆଉ ଚାହା

ଡାଃ ପ୍ରସାଦ ଜେନା

ଏଇ ଜୀବନଟା ଫୁଟୁଥିଲା ସତେ ଚାହା ପରି କେତେ ବାର
କେତେ ଦୁଃଖ ସୁଖ ଲୁହ ଲହୁ ସାଥେ ଆଜି ହୁଏ କାରବାର ! ୦ !

ଛେଟା ଅଦା ହସ ମିଳାଇଛି ଏଥି ଫିକା କରେ ଅବସାଦ
ଗୁଜୁରାତି ଆଶା ଗୁଞ୍ଜରଣ ତୋଳେ ପିପାସିତ ଚୋଖା ସ୍ୱାଦ
ଆଉ କ୍ଷୀର ଲାଗେ ତରଳ ମନଟା
ରଙ୍ଗ ଆଣି ବଞ୍ଚିବାର ! ୧ !

ଚାହା ପୁଣି ଆହା ମତୁଆଲା ନିଶା ଭାବ ଚିନି ରୁମ୍ବେ ଓଠ
କେତେ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଓହ୍ଲାଇ ଦେବାକୁ ପଢ଼ାଏ ସେ ଶ୍ରାନ୍ତ ପାଠ
କେତେ ବ୍ୟସ୍ତତାରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଆରାମ
ଦିଏ ଅବା ଅଧିକାର ! ୨ !

ଚାହା ପୁଣି ଯାତେ ପରମ ସୁହୃଦ ଆଖି ମିଶା ଆଖି ତଳେ
ଚାହା ଛାଡ଼ିବାକୁ ଭାଷା କେବେ ହେଲେ ଅଶ୍ୱିନାହିଁ କୌତୁହଲେ
ଚାହା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଜୀବନଟା ଧନ୍ୟ
ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏକାକାର ! ୩ !

ରାଜ ରଣପୁର, ଜିଲ୍ଲା-ନୟାଗଡ଼, ପିନ୍-୭୫୨୦୨୭,
ଦୂରଭାଷ-୯୩୪୮୦୫୪୩୦୦

ଅଭିଶପ୍ତ ଅଶୁ

ପ୍ରଜ୍ଞା ପାରମିତା ପଣ୍ଡା

ଶୁଷ୍କ ଏହି ଚକ୍ଷୁ ତଳେ
 ନୀରବ ଅଶ୍ରୁର ଚିତା ଜଳେ
 ମୋ ନିର୍ଜନତା ସମୟରେ
 ମୋ ଅଶ୍ରୁ ମୋତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରେ
 ବହି ପାରିବିକି ମୁଁ
 ତୁମର ଏକାନ୍ତ ବେଳେ ?

କେମିତି ବୁଝାଇବିରେ
 ମୁଁ ଅଶ୍ରୁ ତୋତେ
 ତୋତେ ମୁଁ ପାଇଛି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ବଳେ
 ତେଣୁ ତୋତେ ଲୁକାୟତ କରି ରଖିଛି
 ମୋ ସ୍ଫୁଲିତ ଚକ୍ଷୁ ତଳେ ।

ତୋ ବହିବାର ଭାଗ୍ୟକୁ ନେଇ
 ମନେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଛି ଯେତେବେଳେ
 ଚକ୍ଷୁ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେଇଛି ଯେ
 ମୃତ ଅଶ୍ରୁର ଭାଗ୍ୟ ଜଳେ
 କେବଳ ଅଭିଶପ୍ତର ଅନଳ ତଳେ ।

ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ

ଚେକ୍ରିକାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲ୍ ଆସିକା, ଗଞ୍ଜାମ

ମୋ: ୯୦୪୦୭୧୯୫୫୩

ଆକାଶ ଗଙ୍ଗା

ଦଣ୍ଡାସି ପ୍ରଧାନ

ନିଶାକାଶର ନିରାକୁଳ ଅସୀମ ଶୂନ୍ୟତାରେ
ଯେ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ଧାରା ନିରବେ ପ୍ରବାହିତ,
ସେ କେବଳ ତାରାମାଳାର ସମାବେଶ ନୁହେଁ—
ସେ ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦିସୃତି,
ବ୍ରହ୍ମଚେତନାର ଅନାଦି ଉଦ୍ଭାସ।

ନିର୍ବିକଳ୍ପ ନିନାଦ ମଙ୍ଗଳମୟତାର
ପରିପୁଷ୍ଟ ପୂର୍ଣ୍ଣାବେଶିକ ପରମହର୍ଷ ।

ଅନନ୍ତ କାଳର ନିର୍ମଳ ତଟରେ
ଆଲୋକ ହୋଇ ଯାହାର ଅବିରତ ସ୍ରୋତ,
ସେଇ ଆକାଶ ଗଙ୍ଗା—
ଅବ୍ୟକ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱର ଦିବ୍ୟ ମନ୍ଦାକିନୀ।

ନିର୍ବିବାଦ ପ୍ରଶାନ୍ତି ପ୍ରବାହ ।

ନିର୍ମାଣର ମୋକ୍ଷକାମି ନିର୍ମଳ ସଂରଚନା ।

ତାରା ତାରା ଦୀପଶିଖା
 ଯେପରି ରକ୍ଷିମନର ଧ୍ୟାନବିନ୍ଦୁ,
 ଶୂନ୍ୟର ଅନନ୍ତ ପଟଳରେ
 ଲେଖୁଛି ସୃଷ୍ଟିର ଗୁପ୍ତ ମହାକାବ୍ୟ ।

ଅହଂ ହି ସର୍ବ ଭୂତାନାମ୍ ।

ସତ୍ୟମ୍ ! ଶିବମ୍ ! ସୁନ୍ଦରମ୍ !!

କେଉଁ ଅଦୃଶ୍ୟ ନିୟତିର ଆହ୍ୱାନେ
 ଏହି ଜ୍ୟୋତିର୍ଧାରା ବହି ଚାଲିଛି ;
 ଜନ୍ମ ଓ ଲୟର ସୀମା ଭେଦି
 ଅମୃତ ଶାଶ୍ୱତତାର ଦିଗନ୍ତ ପ୍ରତି ।

ମନରୁ ମନୁହର ଯାଏ ,
 ଚରମ ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟ ଯୁଗ ଯୁଗର ।

ଯେ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖେ ଧ୍ୟାନର ନିରବତାରେ,

ସେ ବୁଝେ—

ଆକାଶ ଗଙ୍ଗା ହେଉଛି
 ବିଶ୍ୱାତ୍ମାର ଗର୍ଭୀର ସ୍ୱପ୍ନ,

ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମର

ନିରବ ଅନନ୍ତ ସଙ୍ଗୀତ ।

ଚିଦାନନ୍ଦ ରୂପ , "ଶିବୋ ଅହଂ ଶିବୋ ଅହଂ" ।

ଜୀବ ଆଉ ବ୍ରହ୍ମର ନିରବ ସମ୍ମିଳନ ॥***

ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ,

ଉପାନ୍ତ ସାହିତ୍ୟ ସାମ୍ବୃତିକ ସେବା ସଂସଦ,

ପାତ୍ରପୁର ଗଞ୍ଜାମ ॥ ଭ୍ରାମ୍ୟଭାଷ ; ୮୭୭୦୧୯୪୯୭୭

ନିବେଦନ

ଅଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ ଯୁଗଳ ରୂପରେ
 ବିରାଜ ହେ ମଧୁସୂଦନ
 ଜୀବନେ ମରଣେ ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ
 ତୁମେ ହିଁ ପରମ କାରଣ ।
 ଦାସୀଙ୍କର ଦାସୀ ହୋଇ ଥିବି ରହି
 ସେବିବାକୁ ରଜା ଚରଣ
 ପାଦ ପଖାଳିବି ପାଦୁକ ପାଇବି
 ଘେନ ମୋର ନିବେଦନ ।
 ଯୁଗଳ ସେବାରେ ନିତ୍ୟ ରହି ଥିବି
 କରିବି ଚାମର ବ୍ୟଜନ
 କର୍ପୂର ଚନ୍ଦନ ସୁବାସିତ ଜଳ
 ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ କରିବି ଲେପନ ।

ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ ଶ୍ରୀଛାମୁ ସେବାରେ
 ଥିବି ମୁହିଁ ଯେ ଅକିଞ୍ଚନ
 କରୁଣା ସାଗର କରୁଣାରୁ ଉଣା
 ହୋଇବ କି ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ ।
 ସତେ ଭାଗ୍ୟ ହେବ ଏ ଜୀବ ଲଭିବ
 ସାକ୍ଷାତ ଯୁଗଳ ଦର୍ଶନ
 ଆଉ ଜନମରେ ଦାସୀଙ୍କର ଦାସୀ
 କରହେ ଭୁବନ ମୋହନ ।

ହରିପୁର, କବୀରପୁର, ଯାଜପୁର
 ମୋ : ୯୪୩୭୫୭୪୧୨୦

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

ପ୍ରେମିକା ମନ

ସରସ୍ୱତୀ ମେହେର

ପ୍ରେମିକା ମନ ହେଉଛି
 ଏକ ଶାନ୍ତ ସମୁଦ୍ର ପରି
 ଉପରେ ହସର ଢେଉ ଖେଳେ
 ଭିତରେ ଗଭୀର ଭାବନା ଧରି ।
 ଚାହେଁ ନାହିଁ ସେ ମାହାଙ୍ଗା ଉପହାର
 ନାହିଁ ତାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶବ୍ଦର ଉଚ୍ଚାରଣ
 ସତ ପ୍ରେମର ଛୋଟ ଝଲକରେ
 ହୃଦୟ କରେ ସ୍ୱପ୍ନର ମଛନ୍ନ ।
 କେବେ କେବେ ନୀରବରେ
 କହି ଯାଏ ଅନେକ କଥା
 ଏକ ଆଶ୍ୱାସ ଭରା ସ୍ୱର୍ଣରେ
 ମିଳେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଭରସା ।
 ପ୍ରେମିକା ମନ ଏକ ଫୁଲ ପରି
 ନିର୍ମଳ ଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧ
 ସେଇଠି ଥାଏ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ଭାବନା
 ବିତରି ଦିଏ ସୁବାଣିତ ସୁବାସ ।
 ପ୍ରେମିକା ମନ ହେଉଛି

ଏକ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିର
 ଯେଉଁଠି ପ୍ରେମ ଆଉ ବିଶ୍ୱାସ
 ମିଳିଥାଏ ସମ୍ପର୍କର ।
 ପ୍ରେମିକା ମନ କେବେ ମେଘ ପରି
 କେବେ ରବିର ଆଲୋକ
 କେବେ କଲା କଲା ବାଦଲ
 ପୁଣି କେବେ ବିଜୁଳି ଚତକ ।
 ଯଦି ତୁମେ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ
 ଶୁଣି ପାରିବ ତାର ହୃଦୟ କଥା
 ତେବେ ଜାଣିବ ପ୍ରେମିକା ର ମନ
 କେଉଁଠି ତାର ଖୁସି ଆଉ ବ୍ୟଥା ।
 ଯୋଗିବାହାଲ, ସିନାପାଲି, ନୂଆପଡ଼ା

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiiprasad>

ପାନ

ସୁନନ୍ଦା ମହାନ୍ତି

ନାଗବଲ୍ଲୀ ନାଗଦେଶର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ
 ଯୌତୁକ ରୂପେ ପାଇ ଉଦୟନ
 ପାନ ରସ ହେଲା ଆଶ୍ୱାଦନ
 ମଧୁର ମୁଖରସ ଚିଜ
 ଅତିଥି ଅବା ଅଭ୍ୟାଗତ ଶଙ୍ଖୁଳି
 ରଜ ପାନ ସର୍ବତ୍ର ଗଳାମାଳି
 ଦେଇ ତାଳି ପାରେନା କେହି ଚାଳି
 ପାକୁଳି କରିବା ସହଜ
 ନାଗକନ୍ୟା ବସୁଦତ୍ତିକା
 ଆଣିଲେ ପ୍ରେମ ସହ ମୋତି ମାଣିକା
 ମଧୁରୁଚି ପାନରସ ପରିକା ଆର୍ଣ୍ଣବିକା
 ଲାଲ ଲାଲ ଓଠ ଛିଟା ଅସହଜ
 ବିଳ ଭିତରକୁ ଚାଲିଯିବା ଆଗରୁ
 ବେଣୀ ବାସିଲା ପଦ୍ମମଧୁ ଚନ୍ଦନ ଅଗରୁ

ଉଦୟନଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ମସ୍ତକ ଆବେଗରୁ
 ତକ୍ଷକ ଫେରିଆସିଲେ ନରସଂହାରରୁ
 ଉଦୟନ ଓ ବସୁଦତ୍ତିକା ବର ଓ ବଧୂଙ୍କୁ
 ବାସୁକୀ ଦେଇଥିବା ଉପହାର ସବୁରୁ
 କାମଧେନୁ, ସୋପାଧାନ ଓ ସତୁଳିକା ଖଟ
 ନାଗବଲ୍ଲୀ ରୂପେ ପାନର ସାଜ
 ଆଜି ଧରାରେ ବରଜ ବରଜ
 ଥାଟ ଆଣି ଆସେ ରଜ
 ସଂସ୍କୃତି ଖୋଜ ହେଉ ଇତିହାସ ବୁଝ

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ
 ୯୦୪୦୯୭୭୩୨୭

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@drjyotiiprasad>

କର ବିଚାର

ଅଲେଖ ମେହେର

ବିଚାର ବିହୀନ ବଚନ ସାଜେ ପାଣିର ଗାର,
 ଅନ୍ତର ବିଳପେ ସ୍ମରଣେ ବହେ ଅକ୍ଷିରୁ ଧାର ।
 ସାଧ୍ୟମତେ ସିନା ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କର୍ମେ ହୁଏ ଆୟତ୍ତ ,
 ବାବନ ଇନ୍ଦୁ କି ଧରିବ ଯେତେ ହେଲେ ପ୍ରମତ୍ତ ।
 ଅଫେରା ସମୟ ବୟସ ମୁଖ ନିସୃତ ବାଣୀ,
 ଧନୁଛତା ତୀର ଫେରେନା ବଚ ରଖିଥା ଜାଣି ।
 ଶତବାର ଚିତ୍ତି ଖୋଲିରୁ ମୁଖ ହେଜିଥା ମନେ,
 ଅପମାନ ପ୍ରତିଦାନରେ ନିନ୍ଦା ପେଶିବ ବନେ ।
 ନଭକୁ ବିଲୋକି ଫିଙ୍ଗିଲେ ଟେକା ଯଥା ପତକ,
 ସ୍ରୋତସ୍ଥିନୀ ନୀର ନିମ୍ନକୁ ଯଥା ରୋଷେ ଗମକ ।
 କାଳ ବଇଶାଣି ଭାଙ୍ଗଇ ଯଥା ରୋଷରେ ତରୁ,
 ଅବିବେକୀ ଅସାବଧାନେ ତଥା ରସା ଭିତରୁ ।
 କୁଟ ଛଳ ହିଂସା ଆଚରି ପ୍ରୀତି କର ନା ଆଶ,
 ବିଧାତା ବିଧାନେ ଅବଶ୍ୟ ଦିନେ ଯିବଇ ନାଶ ।
 କ୍ଷମା ମିଳି ପାରେ ଦୋଷରୁ ଯଦି କର ସ୍ୱୀକାର,
 ପ୍ରେମ ଭରା ଭର ଭାଙ୍ଗିଲେ ସରେ ଜୀବନ ତାର ।
 ହୃଦୟ କନ୍ଦନ ଦହଇ ଯେତେ ଜପିଲେ ରାମ ,
 ତ୍ରିଭୁବନେ ମିଳେ ନା ଶାନ୍ତି ଦେଖନ୍ତି ରାଧାଶ୍ୟାମ ।
 ପ୍ରେମୀକ ପ୍ରେମିକା ବସ୍ତ୍ରରେ କିଶୋରୀ କୃଷ୍ଣ ବାସ,
 ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବନା ରାଜଇ ଆତ୍ମା କରଇ ରାସ ।

ଝର, ସୋହେଲା

ତୋ ବିନା ମୁଁ...

ସୁଭାଗିନୀ ସିଂହ

ତୋ ବିନା ଜୀବନ ଲାଗେ ଅଧା ଅଧା
ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏ ଜୀବନ ବାଜି
ନିଶ୍ଚୁ ଲାଗେ ପୁଣି ତୋ କଥା ଭାବି
ବଞ୍ଚି ଥାଇ ମରେ ଆଜି ।

ଜୀବନ ମରଣ ଏ ଦୁଇ ରାସ୍ତାରେ
ସରେ ନାହିଁ ଦିନ ମୋର,
ତୋ ବିନା ଆକାଶେ କଳାମେଘ ଘୋଟେ
ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ନ ହୁଅ ଦୂର ।

ଜୀବନ ଚଳା ବାଟରେ ସାଧିହୋଇ
ଚାଲୁଥିବା ଆମେ ଦୁହେଁ,
ଯେତେ କଷ୍ଟ ହେଉ ସହି ଯାଉଥିବା
ଦୁଃଖ ନ କରିବା ତିଳେ ହେଁ ।

ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କାର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱ ପରି
ସୁଖ ଦୁଃଖ ଏ ଜୀବନେ,

ସବୁ ସହି ଆମେ ସଂସାରେ ବଞ୍ଚିବା
ବାଛି ହୋଇ ଏବନ୍ଧନେ ।

ବିଧିର ବିଧାନ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାନ
ତୋ ବିନା ମୁଁ ମୋ ବିନା ତୁ ,
ନିମିଷକେ ଛାଡ଼ି ରହି ପାରିବାନି
ମୋ ଜୀବନର ପ୍ରାଣ ତୁ ।

ସୁଖେ ଦୁଃଖେ ଭଲ ଅବା ମନ୍ଦରେ
ପାଖେ ଥାଉ ନିରନ୍ତରେ,
ତୁମ ରାଗରୁଷା ମାନ ଅଭିମାନ
ରହି ଥାଉ ହୃଦୟରେ ।

ତୁମର ସେହି ଭଲପାଇବା ଆଜି
ହୃଦୟ ତରଳାଇ ଦିଏ,
ଅନୁପସ୍ଥିତି ମୋ ଜୀବନେ ବାଜି
ଏହା ସମୟ ଶିଖାଏ ।

ତୋ ବିନା ଜୀବନର ମାନେ ତ ନାହିଁ
ଆକାଶ କଳା ମେଘରେ
ଯେମିତି ଯାଇଛି ଘୋଡେଇ ହୋଇ
ଅମାବାସ୍ୟା ସେ ରାତ୍ରୀରେ ।

ଅନେକ ପଥ ଚାଲିବାକୁ ହୁଏ ଏଠି
ପାଦ ସହ ପାଦ ଦେଇ,
ଅତୁଟ ପ୍ରେମରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଯିଏ
ଜୀବନ ଦିଏ କଟାଇ ।

ପର୍ଜଙ୍ଗ, ଦେଙ୍କାନାଳ

ଜୀବନ ଛବି

ଦୁଷ୍ଟ ବେହେରା

ଚାଲିବାକୁ ହେବ ଏଇ ପଥ ସମ
ସମୟ ସାଥରେ ବସି ମିତ...

କିଏ ଜାଣିଛି ଆଜିର ଅଧ୍ୟାୟ କାଲିର
ହସ ଆସ ଚାଲୁଥିବା ମିତ ଗଣ....

ବେଳ ଲେଉଟିଲେ ଜୀବନ ହସେ
ଏଇ ଅଜ୍ଞା ବଜ୍ରା ବାଟ ରେ ମିତ....

ପଢ଼ିଲି ପାଠ ଦେଖିଲି ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥ
ହସ ଅସୁମାରୀ ରେ ମୋ ଭବିଷ୍ୟତ....

ଯାଉଛି କହି ମନେ ରଖିବ ଶିଶୁ ଗଣ
ମୁଁ କରିଥିବା କାମ ଭୁଲି ନ ଯିବ ଏକା

ତୁମ ମନରେ ପୁଣି.....

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ତୁମେ ଗଲା ପରେ

ସାଗର ଖରା

ତୁମ ସହ ବିତିଥିବା
 ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ଯେତେ ଯେତେ
 ପୁରୁଣା ହୁଏ
 ତୁମ ସ୍ମୃତି ଆଉ ତୁମ ପାଇଁ
 ମୋ ପ୍ରେମ ହୃଦୟ ଭିତରେ
 ସେତେ ସେତେ ତାଜା ହୁଏ

ତୁମେ ଗଲା ପରେ
 ଭାବିଥିଲି ଭୁଲିଯିବି ସବୁ
 ଆମ ଅଭୁଲା ସ୍ମୃତିକୁ
 କିନ୍ତୁ ଏ ସ୍ମୃତି ସବୁ ଏବେ
 ମୋର ଲୋହିତ ରକ୍ତ ହୋଇ
 ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ଶିରା ଧମନୀକୁ

ତୁମେ ଗଲାପରେ ବୁଝିଲି ମୁଁ
 ତୁମ ଉପସ୍ଥିତିର ମୂଲ୍ୟ ଆଉ
 ପ୍ରେମର ବିରହ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ

ଏବେ ଏଇ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସବୁ
 କହିପାରୁଛି କାହାକୁ ନା
 ତୁମେ ମୋର ନୁହଁ ବୋଲି ବୁଝେଇ ପାରୁଛି
 ଏ ଅବୁଝା ହୃଦୟକୁ
 ବାସ୍ ନିରବତାରେ ଆଇନା ଆଗରେ
 ଦୋଷୀ ବୋଲି କହୁଛି ମୁଁ ନିଜେ ନିଜକୁ
 କେଉଁ ଅଜଣା ସହରେ ଛାଡ଼ିଗଲ ପ୍ରିୟା
 ପାଉନି ଆଜି ମୁଁ ମୋର ଠିକଣା
 ହଜିଗଲି ତୁମ ପ୍ରେମେ
 ହୋଇଛି ଆଜି ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଟବଣା

ପୁରୁଣାଚିତାପାରି, ୭୨୦୫୪୭୦୫୧୯

Listen to Odia Podcast Original at <https://youtube.com/@driyotiprasad>

ଅସ୍ମିତା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା

ଡଃ କୁଞ୍ଜ ବିହାରୀ ନାଏକ

ଅଶରାଶ ଅବା ବାଉନ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଆର ।
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାରି ସୁନ୍ଦର । । ୧
୨୨ ବର୍ଷ ମାତ୍ର ଇଂରାଜୀର ।
ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଭାଷା ପରିଚୟ ତାହାର । । ୨
ଅନେକ ଇଂରାଜୀ ଶବ୍ଦର ନାହିଁ ଓଡ଼ିଆ ଅର୍ଥ ।
ତେଣୁ ଓଡ଼ିଆ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ହେବାରେ ଅସମର୍ଥ । । ୩
ଗାଣିତିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ସ୍ଥାନିତ ।
ଅତଃ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ମୋ
ଉନ୍ନତ । । ୪
ସଭ୍ୟତାର ଜୈବ ବିବର୍ତ୍ତନ ସଙ୍ଗେ ତାଳ ଦେଇ ।
ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଅଗ୍ରଗତି ଚାଲିଛି ଆଗେଇ । । ୫
ଆହୁରି ଅନେକ ରହିଛି ବାକି ।
ବାକିର ପୂରଣ କରି
ପାରିବା କି ? । । ୬
ଏହା ହିଁ ଏବର ଚିନ୍ତନ ଆହ୍ୱାନ ।
ବିଦୁଷ ଭାଷାବିତ୍ତ ଦୁଅନ୍ତ
ସଚେତନ । । ୭
ଏତିକି ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ନିବେଦନ ।

ହେ ଭାଷା ବିଜ୍ଞାନୀ ସଭିଙ୍କୁ

ନମନ ।। ୮

ବର୍ଣ୍ଣ ଚିତ୍ରା, ମାତ୍ରା, ଫଳା ଓ ଶବ୍ଦ ସୃଷ୍ଟି କରି ।

ଓଡ଼ିଆ ସମାଜ ହୃଦୟରେ ଚିରଦିନ ରହିଛି, ରହିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରି ।। ୯

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ମୋ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର

ପରିଚୟ ।

ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତି ଗୌରବମୟ ।। ୧୦

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଣି ଅମୃତମୟ ।

ଓଡ଼ିଆ ରୀତି ହେଇଛି ବିଶ୍ୱର ବିସ୍ତ୍ରୟ ।। ୧୧

ଇଂରେଜ ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ ଇଂରାଜୀ ଶିଖାଇଲେ ।

ହେଲେ ସେମାନେ ଓଡ଼ିଆ

ଶିଖି ନପାରିଲେ ।। ୧୨

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଶସ୍ତ୍ରା ନୁହଁଇ ।

ଆମ୍ଭ ଓଡ଼ିଆର ଗୁରୁତ୍ୱ ଓ ମହତ୍ୱ ଅଛଇ ।। ୧୩

ଗର୍ବରେ ଓଡ଼ିଆ କୁହ ଓଡ଼ିଆକୁ ଭଲ ପାଅ ।

ଶିକ୍ଷିତ, ଶିକ୍ଷକ, ଅଧ୍ୟାପକ, ଅଧ୍ୟାପିକା, ସେବକ ଓ. ପ୍ର. ସେ, ଭା. ପ୍ର. ସେ ହୁଅ ।। ୧୪

ଓଡ଼ିଆ ଅସ୍ଥିତା ଚିରଞ୍ଜିବି ହେଉ ।

ଓଡ଼ିଆ ସଂଗୀତ ଗାଉଥାଉ ଶୁଣୁଥାଉ ।। ୧୫

ସା /ପୋ :-ଓଡ଼ଶ, ଭାର୍ଯ୍ୟ :-ଖମାର

ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ସରକାରୀ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭେଟିଆ

ଖମାର ପାଳଲହଡ଼ା ଅନୁଗୋଳ, ଓଡ଼ିଶା ୮୮୯୫୨୩୫୩୮୩

ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଭାଗ

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତା ହେଲେ ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ୱାରା ଟାଇପ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଆଲୋଚନାକୁ ଆମ ନିକଟକୁ ଇମେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ଓଡ଼ିଆରେ ଆପଣ ଯେକୌଣସି ସଫଟ୍ୱେରରେ ଟାଇପ୍ କରି ପଠାଇ ପାରିବେ । ଧାରାବାହିକ କାହାଣୀ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲ୍ କରି ଏକାଥରେ ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେଖା ସହ ନିଜ ଛବି ଓ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ।

ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ

ଡଃ ସମୀର କୁମାର ନନ୍ଦ

ଭାରତର ଇତିହାସ, ପୁରାଣ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ, ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କୃତି, ପାଲି ସାହିତ୍ୟରେ କଳିଙ୍ଗ ଉତ୍କଳ, ଉଡ୍ର ଓ ଓଡ୍ର ପ୍ରଭୃତି ନାମରେ ପରିଚିତ ଏବଂ ଏକଦା ଗଙ୍ଗାଠାରୁ ଗୋଦାବରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଏହି ଓଡ଼ିଶା ଭୂଖଣ୍ଡ ତାର ପୁଣ୍ୟତୋୟା ନଦନଦୀ, ନିର୍ଦ୍ଦୀର ଅରଣ୍ୟ, ଉତୁଙ୍ଗ ପର୍ବତ, ବିସ୍ତୃତ ସାମୁଦ୍ରିକ ତଟ ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରାକୃତିକ ବିଭବ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ଦରିଆପାରି ନୌବାଣିଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱବିଦିତ ଥିଲା ।

୧୫୬୮ ମସିହାରେ ଗୋହିରାଟିକିରି ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜା ମୁକୁନ୍ଦଦେବଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଆଶାକୁ ମଳିନ କରିଦେଇଥିଲା । ଇଂରେଜ, ଆଫଗାନ, ମୋଗଲ ଓ ମରହଟ୍ଟା ପରି ବିଦେଶୀ ଶାସକମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଶାସନ କରିବା ସହିତ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଭାଗ ଭାଗ କରି ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସହିତ ମିଶାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

୧୮୬୭ ମସିହାରେ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟଙ୍କ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା, ୧୮୭୮ ମସିହାରେ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଓ ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ପଟ୍ଟନାୟକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ସମ୍ପାଦ ବାହିକା, ୧୮୭୩ ମସିହାରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦେଙ୍କ ଉତ୍କଳ ଦର୍ପଣ ଏବଂ ଏବଂ ୧୮୯୭ ମସିହାରେ ବିଶ୍ୱନାଥ କରଙ୍କ ସମ୍ପାଦିତ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଆନ୍ଦୋଳନ ଓ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ ଅଂଚଳର ଏକତ୍ରିକରଣ ପାଇଁ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ବଙ୍ଗାଳୀ ମାନଙ୍କର “ଓଡ଼ିଆ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷା ନୋହେ” ଆହ୍ୱାନ

ବାମଣ୍ଡାର ରାଜା ସାର ବାସୁଦେବ ସୁଦଳଦେବଙ୍କୁ ବିଶେଷଭାବରେ ବିଚଳିତ କରିଥିଲା । ତେଣୁ, ସମାଜ ସଂସ୍କାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଭୁଜ ପଟନାୟକଙ୍କ ସଂପାଦନାରେ ରାଜା ବାସୁଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଟକର ସୁଦଳ ପ୍ରେସରୁ ପ୍ରଥମେ "ସଂସ୍କାରକ" ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ବାମଣ୍ଡାର ରାଜଧାନୀ ଦେବଗଡ଼ରୁ ରାଜା ସାର୍ ବାସୁଦେବ ସୁଦଳ ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୮୮୯ ମେ ମାସ ୩୦ ଦିନ "ସମ୍ବଲପୁର ହିତୈଷିଣୀ" ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ସମ୍ବଲପୁର ଅଂଚଳରୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଉଦ୍ଧେଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ।

ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ଦାସଙ୍କ ମୁକୁର, ଶଶୀ ଭୂଷଣ ରଥଙ୍କ ଆଶା, ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ସମାଜ ଏବଂ ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବଙ୍କ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ସୂତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ସ୍ୱର ଉଠାଇଥିଲେ ।

୧୮୭୫ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳର ଏକତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ବିଚିତ୍ରାନନ୍ଦ ଦାସ ଓ ବାଲେଶ୍ୱରର ରାଜା ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦେ ପ୍ରଥମେ ବେସରକାରୀ ଭାବରେ ବଙ୍ଗଳାର ଛୋଟଲାଟ ସାର୍ ରିଚାର୍ଡ ଟେମ୍ପଲଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ।

୧୮୮୨ ମସିହାରେ ମଧୁବାରୁ ଉତ୍କଳ ସଭାର ସଭାପତି ଆସନ ଅଂଳକୃତ କଲେ । ୧୮୯୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ମଧୁବାରୁ ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାତ୍ରା କରି ଭାରତ ଶାସନ ସଚିବ ଜର୍ଜ ହାମିଲଟନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳର ଏକତ୍ରୀକରଣ ଓ ହିନ୍ଦୀଭାଷା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରଚଳନ ପାଇଁ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ଲର୍ଡ କର୍ଜନ ଭାରତର ବଡ଼ଲାଟ ହୋଇ ଆସିଲା ପରେ ମଧୁବାରୁଙ୍କଠାରୁ ଦାବୀପତ୍ର ପାଇ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ସିମଳାକୁ ଡାକିଥିଲେ । ଲର୍ଡ କର୍ଜନଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳର ମିଶ୍ରଣ, ସମ୍ବଲପୁରରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରଚଳନ ପାଇଁ

ମଧୁବାରୁ ଲର୍ଡକର୍ଜନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଖଲ୍ଲିଖୋଟ ରାଜା ହରିହର ମର୍ଦ୍ଦରାଜ ୧୯୦୨ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ୧୧ ଓ ୧୨ ତାରିଖରେ ଚିଲିକା କୁଳସ୍ଥ ରମ୍ଭା ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ରମ୍ଭା ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରାଇଥିଲେ । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ମଧୁବାରୁ ଯୋଗଦେଇ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳର ମିଶ୍ରଣ ବିଷୟରେ ହୋଇଥିବା ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ବାମଣ୍ଡାର ରାଜା ବାସୁଦେବ ସୁଦଳଦେବଙ୍କ ପ୍ରଭାବପୃଷ୍ଠ “ସମ୍ବଲପୁର ହିତୈଷିଣୀ” ସମ୍ପାଦକ ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରତ୍ନ ହିଁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିଥିଲେ ବିଛିନ୍ନ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ ଅଂଚଳର ଏକତ୍ରୀକରଣ ବିନା ଏ ଐତିହ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ଜାତିର ଉନ୍ନତି ଅସମ୍ଭବ । ଯଦିଓ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ ଅଂଚଳର ଏକତ୍ରୀକରଣର ପ୍ରବକ୍ତା ରୂପେ ଆଜି ଅନେକ ମହାପୁରୁଷଙ୍କ ନାମ ଉପସ୍ଥାପନ କରଯାଏ ତଥାପି ଏ ବିରାଟ ଅନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ସଂଯୋଜନା ବିଦ୍ୟାରତ୍ନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜା ବାସୁଦେବ ସୁଦଳ ଦେବଙ୍କ ସହଯୋଗିତାରେ ଯେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା ଏ କଥା ଯେ କୌଣସି ନିରପେକ୍ଷ ସମାଲୋଚକ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ରାଜା ବାସୁଦେବ ଓ ବିଦ୍ୟାରତ୍ନଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କପ୍ରସୂତ ଗଂଜାମ ସମ୍ମିଳନୀ ହିଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ରୂପ ନେଇଥିଲା ।

ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନ ସମୟରେ ଭାରତ ବର୍ଷର ଅନେକ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ରାଜତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ଚାଲିଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସିତ ଅଂଚଳକୁ ମୋଗଲବନ୍ଦୀ କୁହାଯାଉଥିଲା । ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଗଠନ କରିବା ଓ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳର ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ଦେଶୀୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ରାଜାରାଜୁତାଙ୍କ ସହିତ ମୋଗଲବନ୍ଦୀ ଅଂଚଳର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ୧୯୦୩ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଗଂଜାମ ଜାତୀୟ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ । ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶାର ଜନକ ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନଙ୍କର ମାନସ ସନ୍ତାନ ଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳର ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ସେ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀ ମାଧ୍ୟମରେ କେବଳ ଚେଷ୍ଟା କରିନଥିଲେ ବରଂ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ଥିଲା ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତା ଓ ଏକତାର ଯଜ୍ଞ ପୀଠ ।

୧୯୦୩ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୩୦ ଓ ୩୧ ତାରିଖରେ କଟକ ସହରର ଇଦଗା ପଡ଼ିଆରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ବାମଣ୍ଡାର ରାଜା ସାର ବାସୁଦେବ ସୁଭଲଦେବଙ୍କ ସାରସ୍ୱତ କୃତିତ୍ୱକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହିକା ସମିତିର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନରେ ତାଙ୍କୁ ସଭାପତି କରିବା ପାଇଁ ମଧୁବାରୁ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଯୋଗେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ସୁଭଲଦେବଙ୍କ ଅକାଳରେ ପରଲୋକ ଗମନ ହେତୁ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ଅଧିବେଶନରେ ମୟୂରଭଂଜର ମହାରାଜାଙ୍କୁ ସଭାପତି କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ମଧୁବାରୁଙ୍କ ସଂପାଦନାରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ଅନେକ ରାଜା ଓ ପ୍ରତିନିଧି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ମାତୃଭୂମି ଉତ୍କଳର ଏକ ବନ୍ଦନା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗୀତ ରଚନା କରିବା ଲାଗି ମଧୁବାରୁ କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କରି ଲେଖନୀରୁ ସୃଷ୍ଟିହେଲା ଦେଶ ବନ୍ଦନା “ସର୍ବେଷାଂ ନୋ ଜନନୀ ଭାରତ” ସଙ୍ଗୀତ । ସମ୍ମିଳନୀର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହି ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧିବେଶନ ୧୯୦୪ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୨୮ ଓ ୨୯ ତାରିଖରେ କଟକ ସହରର ଇଦଗା ପଡ଼ିଆରେ ଧରାକୋଟ ରାଜା ମଦନମୋହନ ସିଂହଦେବଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୦୫ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ୧୬ ତାରିଖରେ ବଙ୍କ ଭଙ୍କ ହେଲା । ଓଡ଼ିଆ ଡିଭିଜନ ସହିତ ଛୋଟନାଗପୁରରୁ ଆସି ଗାଙ୍ଗପୁର ଓ ବଣେଇ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରୁ ଆସି କଳାହାଣ୍ଡି, ବାମଣ୍ଡା, ସୋନପୁର, ସମ୍ବଲପୁର, ପାଟଣା ଓ ରେଢ଼ାଖୋଲ ମିଶିଗଲା । ଅବଶ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣାତଂଳ ଓଡ଼ିଶା ଡିଭିଜନ

ସହିତ ମିଶି ନପାରି ମାତ୍ରାସ ସରକାରଙ୍କ ଅଧିନରେ ରହିଲା ।

ଏହାପରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ତୃତୀୟ ଅଧିବେଶନ ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ତାଳଚେରର ରାଜା କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ବୀରବର ହରିଚନ୍ଦନଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ବାଲେଶ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଡ଼ିଆଠାରେ ୧୯୦୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ୧୩ ଓ ୧୪ ତାରିଖ ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଉକ୍ତ ଅଧିବେଶନରେ ବିଶାଳ ଜନସମାଗମ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ, ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ, ରାଜା ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ, ବାଗ୍ମୀ ବିଶ୍ୱନାଥ କର, ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରହରାଜ, ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ଦାସ ଆଦି ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ରାଜରାଜୁଡ଼ା ସେହି ଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଥାଆନ୍ତି । ସେତେବେଳକୁ ଅଭିଭକ୍ତ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର (ବର୍ତ୍ତମାନର ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲା) ତିହିତି ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ତାଳପଡ଼ା ଗ୍ରାମର ମାତ୍ର ୧୮ ବର୍ଷର ଯୁବକ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର ଅନେକ କବିତା ଲେଖି, ସ୍ୱର ଦେଇ ଗାଇବାରେ ଅନେକ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରତିପାଦନ କରି ସାରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କୁ ଡକାଇ କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କ ସଂସ୍କୃତ ଦେଶ ବନ୍ଦନା ସ୍ଥାନରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଏକ ଦେଶ ବନ୍ଦନା କବିତା ରଚନା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଅଧିବେଶନ ଆରମ୍ଭରେ “ସର୍ବେଷାଂ ନୋ ଜନନୀ ଭାରତ” ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କରାଗଲା । କିନ୍ତୁ, ତାପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଗାନ କରାଗଲା କାଳଜୟୀ ସଙ୍ଗୀତ “ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ” । ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ ସଭାର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ବସି ଏହି ଗୀତକୁ ମନଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲେ । ସଙ୍ଗୀତ ଶେଷ ହେଲା ପରେ ସେ ଉଠିଆସି ଅଶ୍ରୁଳ ନୟନରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡାଇ ପକାଇଲେ । କୋହଭରା କଣ୍ଠରେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ସେ ହାତ ବୁଲାଇ କହିଲେ -ଯଶସ୍ୱୀ ହୁଅ କବି । ତୁମର ଏ ସଙ୍ଗୀତ ମାଧ୍ୟମରେ ସତେ ଯେମିତି ମୁଁ ଉତ୍କଳ ଜନନୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଲି ।

ମଧୁବାରୁ ୧୯୧୭ ମସିହାରେ ମେଂଟେଗୁ-ରେମସଫୋର୍ଡ ସଂସ୍କାର କମିଟିକୁ କଲିକତାରେ ସାକ୍ଷାତକରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ରୀକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ବିହାରରୁ ଷଢ଼େଇକଳା ଓ ଖରସୁଆଁ ଆଦି ଅଂଚଳକୁ ଆଣି ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ମଧୁବାରୁ ବମ୍ବେରେ ବଟଲାର କମିଟିକୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ପାଟନାରେ ୧୯୨୮ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୧୨ ତାରିଖରେ ସାଇମନ କମିଶନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରବା ସହିତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ରୀକରଣ କରିବା ପାଇଁ ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଯାଇ ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ଗୋଲ ଟେବୁଲ ବୈଠକରେ ଯୋଗଦେଇ ଦାବୀ କରିବା ସହିତ ୧୯୩୨ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରେ ଲଣ୍ଡନରେ ଲର୍ଡ ଲିନଲୋୟିଗୋଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଗଠିତ ଜଏଂଟ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟାରି କମିଟି ଆଗରେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି, ଜୟପୁର, ଗଂଜାମ ଓ କୋରାପୁଟ ପ୍ରଭୃତିକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶ୍ରଣ ପାଇଁ ଦାବୀ କରିଥିଲେ । ସାର ଜନ ଅଷ୍ଟିନ ହବାକଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ୧୯୩୩ ମସିହାରେ ଅପ୍ରେଲ ୨୨ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଶାସନିକ କମିଟି ଗଠନ ହେଲା । ମଧୁବାରୁ ଏହି କମିଟିର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଓ ଏହାର ରିପୋର୍ଟରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଥିଲେ ଯାହାକି ତାଙ୍କର ଶେଷ ଦସ୍ତଖତ ଥିଲା । ୧୯୩୩ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୨୦ ତାରିଖରେ ଏହାର ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ସକାଶେ ଜନଆନ୍ଦୋଳନ, ବହୁ ମନୀଷୀ ଓ ଚିନ୍ତାନାୟକ ମାନଙ୍କର ଅବିରତ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଓ ଦେଶ ଜାତିପ୍ରୀତିର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ୧୯୩୬ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ପହିଲା ଦିନ ଭାଷାଭିତିରେ ଗଢ଼ିଉଠିଥିଲା ଦେଶର ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ।

ମୋ-୯୪୩୭୨୧୮୯୧୭

ଶ୍ରୀରାମ କଥାମୃତ

ବାବାଜୀ ଚରଣ ଦାସ

ଦେବତାମାନେ ବସି ବିଚାର କଲେ, "ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କେଉଁଠି ପାଇବା ଯେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଦୁଃଖ ଜଣାଇବା?" କିଏ କହିଲେ, "ତାଲ, ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁରକୁ ଯିବା ।" କିଏ କହିଲେ, "ପ୍ରଭୁ କ୍ଷୀରସାଗରରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ।" ଯାହା ହୃଦୟରେ ଯେପରି ଭକ୍ତି ଓ ପ୍ରୀତି, ତା'ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଦା ସେହି ରୀତିରେ ପ୍ରକଟ ହୁଅନ୍ତି ।"

ଭଗବାନ ଶିବ କହିଲେ, "ହେ ପାର୍ବତୀ ! ସେହି ସମାଜରେ ମୁଁ ବି ଥିଲି । ସୁଯୋଗ ପାଇ ମୁଁ କହିଲି, ମୋ ଜାଣିବାରେ ଭଗବାନ ସର୍ବତ୍ର ସମାନ ରୂପରେ ବ୍ୟାପି ରହିଛନ୍ତି । ସେ ହୃଦୟର ପ୍ରେମ ଦେଖି ପ୍ରକଟ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଦେଶ, କାଳ, ଦିଗ-ବିଦିଗରେ ଏପରି କେଉଁ ସ୍ଥାନ ଅଛି, କହନ୍ତୁ ଯେଉଁଠି ପ୍ରଭୁ ନାହାନ୍ତି ? ସେ ଚରାଚରମୟ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସବୁଥିରୁ ନିର୍ଲିପ୍ତ ଏବଂ ଅନାସକ୍ତ । ସେ ପ୍ରେମ ଦେଖିଲେ ଅଗ୍ନି ପରି ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ।" ମୋ କଥା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ପାଇଲା 'ସାଧୁ ! ସାଧୁ !' କହି ବ୍ରହ୍ମା ମୋତେ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ମୋ କଥା ଶୁଣି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମନରେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦ ଜାତ ହେଲା । ତାଙ୍କ ଶରୀର ପୁଲକିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ନୟନରୁ ଆନନ୍ଦାଶୁ ଝରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତହୁଁ ଧୀରବୁଦ୍ଧି ବ୍ରହ୍ମା କରପତ୍ର ଯୋଡ଼ି, ସାବଧାନ ହୋଇ ସ୍ତୁତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସବୁ ତୁଳସୀ ଦାସଙ୍କ ଶ୍ରୀରାମଚରିତ ମାନସରେ,

ସୁନି ବିରଂଚି ମନ ହରଷ ତନ ପୁଲକି ନୟନ ବହୁ ନୀରା

ଅସ୍ତୁତି କରତ ଜୋରି କର ସାବଧାନ ମତିଧୀରା ॥

"ହେ ଦେବଗଣଙ୍କର ସ୍ୱାମୀ, ଭକ୍ତଜନଙ୍କର ସୁଖଦାତା, ଶରଣାଗତ ରକ୍ଷକ

ଭଗବାନ୍ ! ଆପଣଙ୍କର ଜୟ ହେଉ । ଜୟ ହେଉ । ହେ ଗୋବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ହିତକାରୀ,
ଅସୁରାରି, ସାଗରଦୁଲଣୀଙ୍କର ପ୍ରିୟ ସ୍ୱାମୀ ! ଆପଣଙ୍କର ଜୟ ହେଉ । ହେ ଦେବତା ଓ
ଧରଣୀର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ଆପଣଙ୍କ ଲୀଳା ଅତ୍ନୁତ, ତାହାର ରହସ୍ୟ କେହି ଜାଣି
ପାରେନା । ଯେ ଏହିପରି ସ୍ୱଭାବତଃ କୃପାଳୁ ଓ ଦୀନଦୟାଳୁ, ସେ ପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ
କୃପା କରନ୍ତୁ ।"

ସହ ତୁଳସୀ ଦାସଙ୍କ ଶ୍ରୀରାମଚରିତମାନସ ରେ,

ଜୟ ଜୟ ସୁରନାୟକ ଜନ ସୁଖଦାୟକ ପ୍ରନତପାଳ ଭଗବଂତା ।

ଗୋ ଦ୍ୱିଜ ହିତକାରୀ ଜୟ ଅସୁରାରୀ ସିଂଧୁସୁତା ପ୍ରିୟ କାଂତା ॥

ପାଳନ ସୁର ଧରଣୀ ଅତ୍ନୁତ କରଣୀ ମରମ ନ ଜାନଇ କୋଇ ।

ଜୋ ସହଜ କୃପାଲା ଦୀନଦୟାଲା କରଇ ଅନୁଗ୍ରହ ସୋଇ ॥

ଜୟ ଜୟ ଅବିନାସୀ ସବ ଘଟ ବାସୀ ବ୍ୟାପକ ପରମାନଂଦା ।

ଅବିଗତ ଗୋତୀତଂ ଚରିତ ପୁନୀତଂ ମାୟାରହିତ ମୁକୁଂଦା ॥

ଜେହି ଲାଗି ବିରାଗୀ ଅତି ଅନୁରାଗୀ ବିଗତ ମୋହ ମୁନିବୃଂଦା ।

ନିସି ବାସର ଧ୍ୟାବହିଁ ଗୁନ ଗନ ଗାବହିଁ ଜୟତି ସଚ୍ଚିଦାନଂଦା ॥

ହେ ଅବିନାଶୀ ! ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟ ନିବାସୀ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ! ହେ ଅଜ୍ଞେୟ,
ଇନ୍ଦ୍ରିୟାତୀତ, ପବିତ୍ର ଚରିତ, ମାୟାରହିତ ମୁକୁଂଦ ! ଆପଣଙ୍କର ଜୟ ହେଉ । ଜୟ
ହେଉ । ଇହଲୋକର ଓ ପରଲୋକର ସକଳ ଭୋଗରୁ ବୀତସ୍ୱହ ତଥା ମୋହରୁ ସର୍ବଥା
ମୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମୁନି ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁରାଗୀ ହୋଇ ଦିବାରାତ୍ର ଯାହାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ
କରନ୍ତି ଓ ଯାହାଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ଗାନ କରନ୍ତି, ସେହି ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦଙ୍କର ଜୟ ହେଉ । ଯେ
କୌଣସି ସାଥୀ ବା ସହାୟକଙ୍କ ବିନା ଏକାକୀ ହିଁ ତିନି ପ୍ରକାର ସୃଷ୍ଟି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି,
ସେହି ପାପନାଶକ ଭଗବାନ୍ ଆମ କଥା ବୁଝନ୍ତୁ । ଆମେ ଭକ୍ତି ଜାଣୁନା କି ପୂଜା

ଜାଣୁନା । ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ଭବଭୟ ନାଶକାରୀ, ମୁନି ମନରଞ୍ଜନ ଓ ବିପଦରଞ୍ଜନ, ଆମେ ଦେବସମୂହ ନିଷ୍ଠାପତ ଭାବରେ ବଚନ ଓ କର୍ମରେ ସେହି ଭଗବାନଙ୍କ ଶରଣକୁ ଆସିଛୁ । ଯାହାଙ୍କୁ ସରସ୍ୱତୀ, ବେଦ, ଶେଷଦେବ, ରକ୍ଷିଗଣ -କେହି ବି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେ ଦୀନଜନ ପ୍ରିୟ ବୋଲି ବେଦମାନେ କହନ୍ତି, ସେହି ଭଗବାନ୍ ଆମ ପ୍ରତି ଦୟା କରନ୍ତୁ । ହେ ସଂସାରସାଗରକୁ ମଛନ କରୁଥିବା ମନ୍ଦରାଚଳ ! ହେ ସର୍ବସୁନ୍ଦର ! ହେ ସର୍ବଗୁଣଧାମ ! ହେ ସର୍ବସୁଖରାଶି ! ହେ ନାଥ ! ମୁନି, ସିଦ୍ଧ ଓ ସକଳ ଦେବତା ଭୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଆପଣଙ୍କ ଚରଣ କମଳରେ ନମସ୍କାର କରୁଛନ୍ତି ।

ଦେବଗଣ ଓ ଧରଣୀ ଭୟଭୀତ ହୋଇଥିବା ଜାଣି ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ନେହଶିଳ୍ପ ବଚନ ଶୁଣି ଶୋକସନ୍ଦେହହାରୀ ଗମ୍ଭୀର ଆକାଶବାଣୀ ହେଲା, "ହେ ମୁନିଗଣ, ସିଦ୍ଧଗଣ ଓ ସୁରେଶ୍ୱରଗଣ ! ଭୟ କର ନାହିଁ । ତୁମ ପାଇଁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ କରିବି ଏବଂ ଉଦାର ପବିତ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶରେ ନିଜ ଅଂଶମାନଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବି । କଶ୍ୟପ ଓ ଅଦିତି ବହୁ ତପସ୍ୟା କରିଥିଲେ । ମୁଁ ଆଗରୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବର ଦେଇସାରିଛି । ସେ ଦୁହେଁ ଦଶରଥ ଓ କୌଶଲ୍ୟା ରୂପରେ ରାଜାରାଣୀ ହୋଇ ଅଯୋଧ୍ୟାପୁରୀରେ ଜାତ ହୋଇସାରିଲେଣି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ରଘୁକୁଳଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚାରିଭାଇ ରୂପରେ ଅବତାର ନେବି । ନାରଦଙ୍କର ସମସ୍ତ ବଚନକୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିବି ଏବଂ ନିଜ ପରାଶକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବି । ମୁଁ ପୃଥିବୀର ସକଳ ଭାର ହରଣ କରିବି । ହେ ଦେବଗଣ ! ତୁମେ ନିର୍ଭୟ ହୋଇଯାଅ ।" ନିଜ କାନରେ ଆକାଶରୁ ବ୍ରହ୍ମବାଣୀ ଶୁଣି ଦେବତାମାନେ ତୁରନ୍ତ ଫେରିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଶୀତଳ ହୋଇଗଲା । ତା'ପରେ ବ୍ରହ୍ମା ଧରଣୀକୁ ସବୁକଥା ବୁଝାଇଦେଲେ । ସେ ବି ନିର୍ଭୟ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତା ମନରେ ଭରସା ଆସିଗଲା ।

ପଞ୍ଚମଖଣ୍ଡ ନଗର, ତୁମ୍ଭୁତୁମା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀରାମ ଅଗ୍ରଜା ଶାନ୍ତା

ଅର୍ଜୁନୀ ଚରଣ ବେହେରା

ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ଏକ ରାଜ୍ୟରେ ବିଦର୍ଭ ନାମକ ଜଣେ ଯାଦବରାଜା ଥିଲେ । ସେ ରାଜା ଅନେକ ପୁତ୍ରସନ୍ତାନର ଜନକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟତମ ବନ୍ଧୁ, ଅଙ୍ଗରାଜ, ଧର୍ମରଥ ସନ୍ତାନହୀନ ଥିଲେ । ଅଙ୍ଗ ରାଜା ଯାଦବ ରାଜାଙ୍କ ପୁତ୍ର ରୋମପାଦକୁ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର ରୂପେ ଗ୍ରହଣକଲେ । ରକ୍ଷି ବଶିଷ୍ଠଙ୍କ ଗୁରୁ କୁଳରେ ରୋମପାଦଙ୍କ ସହ ଅଯୋଧ୍ୟା ରାଜ କୁମାର, ଦଶରଥ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରୁଥିଲେ । ସେଇଠି ଉଭୟେ ପରସ୍ପରର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲେ । କିଛିକାଳ ପରେ ଧର୍ମରଥ ରୋମପାଦଙ୍କୁ ଅଙ୍ଗଦେଶ ରାଜପଦ ସମର୍ପି ଦେଇ ବାନପ୍ରସ୍ଥରେ ଚାଲିଗଲେ । ଦଶରଥ ମଧ୍ୟ ଏପଟେ ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜ ସିଂହାସନରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲେ ।

କୌଶଳ ଦେଶର ରାଜ କନ୍ୟା ଥିଲେ କୌଶଲ୍ୟା ଏବଂ ବର୍ଷିନୀ । ଯୋଗକୁ ସେହି ଦୁଇ ରାଜକନ୍ୟା ଦୁଇବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । କୌଶଲ୍ୟା ଅଯୋଧ୍ୟା ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ରାଣୀ ହେଲେ । ରୋମପାଦଙ୍କ ରାଣୀ ହେଲେ ତାଙ୍କ ଭଗିନୀ ବର୍ଷିନୀ । କିଛି ଦିନ ଅନ୍ତେ କୌଶଲ୍ୟାଙ୍କ କୋଳମଣ୍ଡନ କଲା ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ । ରାଜା ଦଶରଥ ଶାନ୍ତସ୍ୱଭାବ ସେ କନ୍ୟାର ନାମ ରଖିଲେ ଶାନ୍ତା । ଶାନ୍ତା ଥିଲେ ଅତି ଗୁଣବତୀ ଓ ରୂପବତୀ । ରୋମପାଦଙ୍କ ବହୁବର୍ଷ ଧରି କୌଶସି ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ହେଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ସେ ବନ୍ଧୁ ଦରରଥଙ୍କ ପୁତ୍ରୀ ଶାନ୍ତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ରୀ ରୂପେ କୋଳେଇ ନେଲେ ।

କନ୍ୟା ଶାନ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣାଧିକ ଭଲପାଇ ଅଲିଅଳରେ ପାଳୁଥାନ୍ତି ରାଜା ରୋମପାଦ । ଏକଦା ଶୁଭତୀର୍ଥ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜଳ ସମସ୍ୟା ଓ ଇନ୍ଦ୍ରପୁଜା ବିଷୟରେ

ଆଲୋଚନାପାଇଁ ରାଜା ରୋମପାଦଙ୍କ ଦରବାରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ରାଜା ସନ୍ଧ୍ୟା
ବେଳେ ଆସିବା ପାଇଁ କହି ରାଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ ନିବେଶ କଲେ । କଥା ଅନୁସାରେ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳକୁ ଆସିଲେ । ଏଥର ମଧ୍ୟ ରୋମପାଦ ତାଙ୍କୁ ସମୟ ଦେଲେ ନାହିଁ ।
ବିରକ୍ତହୋଇ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ତ୍ୟାଗକରି ଚାଲିଗଲେ ।

ଇନ୍ଦ୍ର ପୂଜାରେ, ରୋମପାଦଙ୍କର ଅରୁଚି ସନ୍ଦର୍ଶନ କରି ଇନ୍ଦ୍ର କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଅଙ୍ଗ
ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟି ପାତ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ଫଳରେ ଅଙ୍ଗଦେଶରେ ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନାବୃଷ୍ଟି ହୋଇ ମରୁଡ଼ି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର କରାଳ ଛାୟା ଖେଳିଗଲା । ପ୍ରଜାଗଣଙ୍କ ଅସହ୍ୟ
କଷଣ ଦେଖି, ରାଜା ରୋମପାଦ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ରାଜା ରକ୍ଷି ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ
ସହ ପ୍ରତିକାର ବିଷୟ ଆଲୋଚନାରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଆଜନ୍ମ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ରକ୍ଷି
ରକ୍ଷ୍ୟଶୂଳ ଯଦି ଆସି ଅଙ୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପାଦ ଥାପିବେ ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ବୃଷ୍ଟିହେବ ।

ରକ୍ଷ୍ୟଶୂଳ ମୁନି ମହର୍ଷି ବିଭାଣ୍ଡକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ରକ୍ଷି ବିଭାଣ୍ଡକ ପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଶୂଳକୁ
କୌଣସି ନାରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଦେଉ ନଥିଲେ । ଜନ୍ମରୁ ରକ୍ଷ୍ୟଶୂଳ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ
ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଜାଣି ନଥିଲେ ଓ ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ନର ବା ନାରୀ
ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସି ନଥିଲେ ।

ମହର୍ଷି ବିଭାଣ୍ଡକଙ୍କର ନାରୀ ଜାତି ଉପରେ ବଡ଼ ବିତୃଷ୍ଣା ରହିଥିଲା, କାରଣ ଏକଦା
ତାଙ୍କ କଠୋର ତପସ୍ୟାରେ ଇନ୍ଦ୍ର, ଇନ୍ଦ୍ରପଦ ଚାଲିଯିବା ଭୟରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଗଣିକା ଭର୍ବଣୀଙ୍କୁ
ତାଙ୍କ ତପ ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ଭର୍ବଣୀ ଆସି ନୃତ୍ୟଗୀତରେ ବିଭାଣ୍ଡକଙ୍କର
ତପ ଭଙ୍ଗ କଲେ । ରକ୍ଷି ବିଭାଣ୍ଡକ ଭର୍ବଣୀଙ୍କ ରୂପରେ ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରି
ବସିଲେ । ଅପ୍ସରା ଭର୍ବଣୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମହେଲେ ପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଶୂଳ । କିନ୍ତୁ ଭର୍ବଣୀଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତପ ଭଙ୍ଗ ସାଧିତ ହୋଇ ସାରିଥିବାରୁ ସେ ଶିଶୁପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଶୂଳଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କରି ସ୍ୱର୍ଗଲୋକକୁ ଫେରିଗଲେ । ଏହାହିଁ ଥିଲା ନାରୀଜାତି ପ୍ରତି ମହର୍ଷିଙ୍କ ଘୃଣାର

କାରଣ । ପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ତେଣୁ କରି ସେ କୌଣସି ନାରୀର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଦେଉ ନଥିଲେ । ଅନ୍ୟଗୋଟିଏ କାହାଣୀରୁ ଜଣାଯାଏ, ଉର୍ବଶୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ବିଭୀଷଣଙ୍କ ବୀର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଫୁଲିତ ହେଲା । ଏହା ଭୁପୃଷ୍ଠରେ ପତିତ ହେଲେ ମାତୃହରଣ ଦୋଷ ଲାଗିବ ବୋଲି ସେହି ଅମୋଘ ବୀର୍ଯ୍ୟକୁ ସେ ନଦୀରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ନଦୀରୁ ମୃଗୁଣୀଟିଏ ଜଳପାନ କରୁ କରୁ ତାହା ପାନ କରି ଦେବାରୁ ତା ଗର୍ଭରୁ, ମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇଟି ସିଙ୍ଗ ଥାଇ ମନୁଷ୍ୟ ଶିଶୁଟିଏ ଜନ୍ମ ହେଲା ଯାହାକୁ ବିଭୀଷଣ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ପାଳିଲେ । ସେହି ପୁତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ । ସେ ଶୃଙ୍ଖଳରକ୍ଷି, ହରିଣୀ ସୁତ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ ।

ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ୟା ନେଇ ରୋମପାଦ ଚିନ୍ତା କଲେ କିପରି ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳକୁ ଅଣାଯାଇ ପାରିବ । ଯେଉଁ ମହର୍ଷି ବିଭୀଷଣ ପୁତ୍ରକୁ ଏତେ ଆକଟ ଭିତରେ ରଖିଛନ୍ତି ସେ କ'ଣ ଅନୁମତି ଦେବେ ଅଙ୍ଗଦେଶ ଆସିବା ପାଇଁ । ମାତ୍ର ନିଜ ଦେଶର ହିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତ ଅଙ୍ଗଦେଶକୁ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ରୋମପାଦ ଭାବିଲେ, କାମ ମନୁଷ୍ୟର ଚରମ ଦୁର୍ବଳତା, ଜଗତରେ କାମର ଶାସନ କେହି ଲଙ୍ଘନ କରି ପାରିନାହାନ୍ତି । ମୁନି ରକ୍ଷିମାନଙ୍କର ତପଭଙ୍ଗ ପାଇଁ ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅପ୍ସରାମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥାନ୍ତି । କାମ ସୁଖରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିତ ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ ମୁନି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କାମିନୀ ମୋହରେ ଅରଣ୍ୟ ତ୍ୟାଗକରି ଅଙ୍ଗଦେଶକୁ ଚାଲି ଆସିବେ । ଏପରି ଚିନ୍ତାକରି ରାଜା ରୋମପାଦ, ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରି ଆଣିବା ଦାୟିତ୍ୱ, ଜରତା ନାମ୍ନୀ ଏକ ରାଜଗଣିକା ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତକଲେ ।

ଜରତା ଚିନ୍ତିତ ହେଲେ, ଏପଟେ ରାଜାଦେଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟେ ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ ମୁନିଙ୍କ ଅଭିଶାପର ଭୟ ।

ସାହସ ସଂଗ୍ରହ କରି, ଜରତା ତାର କିଛି ସଙ୍ଗିନୀ ଗଣିକାଙ୍କୁ ଧରି ଚାଲିଲେ ବିଭୀଷଣ ରକ୍ଷିଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ଅଭିମୁଖେ । ସେଠାରେ ସୁଯୋଗ ଉଣ୍ଡି, ବିଭୀଷଣ ମୁନି

ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିବା ସମୟରେ, ସାଙ୍ଗରେ କିଛି ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ଧରି ତପସ୍ୱିନୀ ବେଶ ଧରି ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଜରତା । ସେହି ମୋହିନୀ ମାନଙ୍କ ରୂପଲାବଣ୍ୟ ଦର୍ଶନରେ ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ ମୁନି ଏକ ଅପୂର୍ବ ଶିହରଣ ଅନୁଭବ କଲେ ।

ଆଜନ୍ମ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ମୁନୀ ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ ପଚାରିଲେ, ତୁମେମାନେ କଣ ତପସ୍ୱୀ, କେଉଁଠାରେ ତୁମର ଆଶ୍ରମ? ଜରତା କହିଲେ, ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତପସ୍ୱିନୀ, ଆମମାନଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ଏହି ଠାରୁ ତିନି ଯୋଜନ ଦୂର । ମୁନିଙ୍କୁ ଆମ ଆଶ୍ରମକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛୁ ଆମେମାନେ । ଏହିପରି କଥୋପକଥନ ଭିତରେ ଜରତା ସଙ୍ଗରେ ଧରି ଯାଇଥିବା ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳକୁ ଖୁଆଇ ଦେଲେ । ବନ୍ୟ ଫଳମୂଳ ଖାଇ ବଞ୍ଚିଥିବା ମୁନିଙ୍କୁ ମୋହିନୀଙ୍କ ଏହି ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଅମୃତ ଭଳି ବୋଧ ହେଲା । ମୁନିଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି, ଆଉ ଧରେ ଆସିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ ଜରତା । ଜରତାଙ୍କ ଆଲିଙ୍ଗନ ମୁନି ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳଙ୍କ ଅଙ୍ଗରେ ଅପୂର୍ବ ଶିହରଣ ସୃଷ୍ଟି କଲା । ତାଙ୍କର ଶରୀରରେ ଜଡ଼ କାମଚେତନା ଜାଗି ଉଠିଲା । ଏ ଅନୁଭବର କାରଣ ରକ୍ଷି ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରୁ ନଥାନ୍ତି ।

ଜରତା ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗିନୀମାନଙ୍କୁ ଧରି ଫେରିଗଲେ । ବିଭାଣ୍ଡକ ରକ୍ଷି ଆଶ୍ରମକୁ ଫେରି ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳଙ୍କର ହାବଭାବ, ଚାଲି ଚଳନରେ ବହୁକିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ । ଆଶ୍ରମରେ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ଇତସ୍ତତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ଯଜ୍ଞପାଠ ସମିଧ ଆଦି ଯୋଗାଡ଼ କରି ନାହାନ୍ତି ପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ । ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ ଯେପରି ନିଜ ଭିତରେ କୁଆଡ଼େ ହଜି ଯାଇଛି । ବିଭାଣ୍ଡକ ପଚାରିବାରୁ ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଳ ଆଶ୍ରମକୁ ଆସିଥିବା ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କ କଥା ବଖାଣି ବସିଲେ । ତାଙ୍କ ଶରୀର କିପରି ସୁନ୍ଦର, ତାଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ଖାଦ୍ୟ କିପରି ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ, ସେ ପିତାଙ୍କ ଆଗରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି, ସେମାନଙ୍କର ଶତ ଶତ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏ ସବୁ ଶୁଣି ରକ୍ଷି ବିଭାଣ୍ଡକ ଅନୁମାନ ଲଗାଇ ବୁଝି ପାରିଲେ, ଏହା

କୌଣସି ନାରୀର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି । ପୁତ୍ରକୁ ସତର୍କ କରାଇ ସେ କହିଲେ, ସେ ରାକ୍ଷସୀ ମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ, ନୋହିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମାୟାରେ ତୁମର ପତନ ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ ।

କିଛି ଦିନ ଅନ୍ତେ ବିଭାଣ୍ଡକଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ପୁଣି ଜରତା ତାଙ୍କର ସଖିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, ହେ ସୁନ୍ଦରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ମୋତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଦେହରେ ଶିହରଣ ମନରେ ପୁଲକ ଭରିଯାଉଛି । ସୁଯୋଗ ନେଇ ଜରତା କହିଲେ, ହେ ମୁନୀବର ! ତେବେ ଚାଲନ୍ତୁ, ଆମ ଆଶ୍ରମ ଆଡ଼େ ବୁଲିଆସିବା । ମୁନି ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ ତାଙ୍କ ସହ ଯିବା ପାଇଁ । ଜରତା ଓ ତାଙ୍କ ସଖି ମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦର ସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ ।

ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହକୁ ନେଇ, ସେମାନେ ଏକ ନୌକାରେ ବସାଇଲେ । ସେହି ନୌକାଟି ଗୋଟିଏ ରମଣୀୟ ଉପବନ ଆଶ୍ରମ ପ୍ରାୟ ସଜା ହୋଇଥାଏ । ନୌକା ଭିତରେ ସେ ସୁନ୍ଦରୀମାନଙ୍କ ମେଳରେ ବସି ମୁନି ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହ ଯାଇ ଅଙ୍ଗଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ମୁନି ଅଙ୍ଗ ଦେଶରେ ପାଦ ଥାପିବା କ୍ଷଣି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆକାଶ ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ ପ୍ରବଳ ବୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ନଦୀ ନାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା । ଧରଣୀ ଶସ୍ୟ ଶ୍ୟାମଳା ହୋଇ ଅଙ୍ଗଦେଶ ପ୍ରଜା ମାନଙ୍କ ଦୁଃଖ ଦୂର ହେଲା । ଅଙ୍ଗ ଦେଶରେ ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ପୁନଃ ଫେରି ଆସିବାରୁ ଅତୀବ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଅଙ୍ଗରାଜ ରୋମପାଦ ।

ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହ, ଅଙ୍ଗରାଜଙ୍କ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ୟା ଶାନ୍ତାଙ୍କ ରୂପ ଲାବଣ୍ୟରେ ମୋହିତ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ । ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହଙ୍କର ଏ ଇଚ୍ଛାରେ ସମ୍ମତ ହୋଇ କନ୍ୟା ଶାନ୍ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହ ବିବାହ ଦେଲେ ଅଙ୍ଗରାଜ ରୋମପାଦ ।

ମହର୍ଷି ବିଭାଣ୍ଡକ, ପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଗୃହ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ପୁତ୍ରକୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଯାଇ ଅଙ୍ଗ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବିଭାଣ୍ଡକ ଆସୁଛନ୍ତି ଜାଣି ପଥରେ ତାଙ୍କୁ ବିପୁଳ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରାଜା ରୋମପାଦ କରିଥିଲେ । ସେହେତୁ ରକ୍ଷିଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଦୂର ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଯାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ପୁତ୍ର ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖ ରାଜ ଜାମାତା ହୋଇ, ଶିରରେ ମୁକୁଟ ଧାରଣକରି ମହାସୈନ୍ୟମ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେବୀ ଶାନ୍ତାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ରହିଛନ୍ତି । ବିଭାଣ୍ଡକ ପହଞ୍ଚିବାରୁ ପୁତ୍ର ଏବଂ ପୁତ୍ରବଧୂ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଆଶୀର୍ବାଦ ଭିକ୍ଷାକଲେ । ଆନନ୍ଦରେ ଗଢ଼ଦ ହୋଇ, ନବ ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କଲେ ବିଭାଣ୍ଡକ ।

ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖଙ୍କ ଚରିତ ମହର୍ଷି ଲୋମଶ ବନବାସ କାଳରେ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉ ଥିଲେ । ମହର୍ଷି ଶେଷରେ କହିଲେ, ପରେ ମୁନି ରକ୍ଷ୍ୟଶୃଙ୍ଖ ମନ୍ତ୍ରୀ ସୁମନ୍ତଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ଯାଇ ଅଯୋଧ୍ୟାର ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ରେଷ୍ଟି ଯଜ୍ଞ କରିଥିଲେ ଓ ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ସେବନକରି ତାଙ୍କ ତିନି ରାଣୀଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ରାମ, ଲକ୍ଷ୍ମଣ, ଭରତ, ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଆଦି ମହାନ ପୁତ୍ରମାନେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଏହି ଥିଲେ କୌଶଲ୍ୟା କୁମାରୀ, ଦଶରଥ ନନ୍ଦିନୀ ଶ୍ରୀରାମ ଅଗ୍ରଜା ଶାନ୍ତା । ଶ୍ରୀରାମଜନ୍ମ ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତାଙ୍କର ପରୋକ୍ଷ ଭୂମିକା ରହିଛି ।

୨୦୨୩୦୯୧୯୧୧

ଓଡ଼ିଆ ଚଉତିଶାରେ ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଭକ୍ତି

ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଜିଲିକାରା

ଚର୍ଯା ଯୁଗ ଏବଂ ସାରଳା ଯୁଗ ପରେ ପରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟ । ପଞ୍ଚସଖା ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରୀତି ଯୁଗ ଏବଂ ପରେ ପରେ ଗୀତି ସାହିତ୍ୟ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟ ଧର୍ମ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଭକ୍ତି ଭାବନା ମୂଳକ, ସାମାଜିକ ଓ ଲୌକିକ, ଶୃଙ୍ଖାର ଓ ପ୍ରୀତି ମୂଳକ, ପୌରାଣିକ, ଦର୍ଶନ ତତ୍ତ୍ୱମୂଳକ ଚଉତିଶା ଇତ୍ୟାଦି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତକୁ ବିଶେଷ କରି ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା ଭକ୍ତି ମୂଳକ ଚଉତିଶା । ଏହି ଭକ୍ତି ମୂଳକ ଚଉତିଶା ପୌରାଣିକ ଦେବଦେବୀ ସ୍ତୁତି ଆଧାରିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିରହ ମିଳନ, ମାତା ଯଶୋଦାଙ୍କ ବାସ୍ତବ୍ୟତା, ବ୍ୟାକୁଳତା, ବିଳାପ, ବିରହ, ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଭକ୍ତି ମୂଳକ ଚଉତିଶା ଓଡ଼ିଆ ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ।

ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ଚଉତିଶା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେଶବ କୋଇଲି ଚଉତିଶା, କଳାକର ଚଉତିଶା, ଶରୀର ଭେଦ ଚଉତିଶା, ମିଳନ ଚଉତିଶା, ସପ୍ତରାଗ ଚଉତିଶା, ଯମକରାଜ ଚଉତିଶା, ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶା, ଦୀନ ଜନ ଜଣାଣ ଚଉତିଶା, କଳା କଳେବର ଚଉତିଶା, ବାନ୍ଧବୀ ଚଉତିଶା, ଶ୍ରୀ ରାଧିକା ସ୍ମରଣ ଚଉତିଶା, ଗୋପୀ ସନ୍ଦେଶ ଚଉତିଶା, ବଉଳ ଚଉତିଶା, ନବଘନ ଚଉତିଶା, ଘନଶ୍ୟାମ ଚଉତିଶା, ରାଧା ଦର୍ଶନ ଚଉତିଶା, ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଚଉତିଶା, ପ୍ରାଣ ସଖି ଚଉତିଶା, ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଚଉତିଶା, ବିରହୀ ଚଉତିଶା, ବିଳାପ ଚଉତିଶା, ଦୂତୀ ବୋଧିନୀ ଚଉତିଶା, ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶା, ଫୁଲ ବଉଳ ବେଣୀ ଚଉତିଶା,

ପ୍ରୀତି ଚିନ୍ତାମଣି ଚଉତିଶା, ସଜନୀ ଚଉତିଶା, ବାଳବୋଧ କୋଇଲି ଚଉତିଶା, ରାଧା ବିରହ ଚଉତିଶା, ଭେଟି ଚଉତିଶା, ଯଶୋଦା ଶୋକ ଚଉତିଶା, ବଂଶୀଧର ଚଉତିଶା, ଦୀନବନ୍ଧୁ ଚଉତିଶା, ପ୍ରେମ ଚିନ୍ତାମଣି ଚଉତିଶା, ଶଶୀମୁଖୀ ଚଉତିଶା, ମାନିନୀ ଚଉତିଶା, କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସୁନ୍ଦରୀ ଚଉତିଶା, ବୋଲି ଚଉତିଶା, ଦୁର୍ତ୍ତୀ ଚଉତିଶା ଅନ୍ୟତମ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟ ଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ ଏବଂ ବିରଳ ।

ପଞ୍ଚଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର କବି ମାର୍କଣ୍ଡ ଦାସଙ୍କର କେଶବ କୋଇଲି ଚଉତିଶା ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏବଂ ଜନପ୍ରିୟ ଚଉତିଶା । ଏଠାରେ କବି ବିରହ ଜନିତ ଭାବନା ମାଆ ଯଶୋଦାଙ୍କ ଜରିଆରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଛଡ଼ା ଉକ୍ତ ଚଉତିଶାରେ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ ।

କେଶବ କୋଇଲି - କୋଇଲି ଲୋ କେଶବ ଯେ ମଧୁରାକୁ ଗଲା

କାହା ବୋଲେ ଗଲା ପୁତ୍ର ବାହୁଡ଼ି ନୋଇଲା ଲୋ କୋଇଲି ।

କ ଠାରୁ କ୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣ ଆଧାରିତ ଚଉତିରିଶ ଗୋଟି ବର୍ଣ୍ଣକୁ ପଦ ଆରମ୍ଭରେ ରଖି କବି ଏଠାରେ ସରଳ ସାବଲୀଳ ପଦମାନଙ୍କରେ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଶୋକ ବେଦନା ଭାବନାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ଅତି ମର୍ମସ୍ପର୍ଶୀ ମନେ ହୁଏ । କୃଷ୍ଣ ଗୋପପୁରରେ ଶିଶୁ କାଳରୁ ବଢ଼ିବା ଠାରୁ ମଧୁପୁର ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କବି ଯେତେ ଲୀଳା ଖେଳା କଲେ ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅତି ନିଖୁଣ ଭାବରେ କରିଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ଓଡ଼ିଆ ଚଉତିଶାମାନଙ୍କରେ ଆମେ କୃଷ୍ଣ ବିରହରେ ଗୋପୀ ମାନଙ୍କର ଦଶା ଦେଖିବାକୁ ପାଉ, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର କବି କରୁଣାକର ଦାସଙ୍କର କଳାକର ଚଉତିଶାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବା ।

କୃଷ୍ଣ ଗଲେ ମଧୁ ପୁରୀ, କେମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବେ ଗୋପର ନାରୀ

ହେ କଳାକର, କୃଷ୍ଣ ତ ହେଲା ଭଗାରି । - କଳାକର ଚଉତିଶା

ଉକ୍ତ ଚଉତିଶାରେ କଳାକରକୁ ସମ୍ପୋଧନ କରି କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୁଣ ମାନ ଗୁଣୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୁଣ ଭେଦ ବର୍ଣ୍ଣନା, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୋଚାରଣ ସମେତ ପ୍ରତିଦିନ କର୍ମ, ଗୋପୀ ମାନଙ୍କୁ ହୋଇରାଣ କରିବା, କାଳୀୟ ଦଳନ, ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରି ଧାରଣ କରି ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ଲୀଳାକୁ ଗୋପୀ ମାନଙ୍କ ଜରିଆରେ କରି ଏଠାରେ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଆନୁମାନିକ ଷୋଡ଼ଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରଥମ ଦଶନ୍ଧିର କରି ହେଉଛନ୍ତି କରି ଅର୍ଜୁନ ଦାସ, ତାଙ୍କ ବିରଚିତ ମିଳନ ଚଉତିଶାରେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀର ମିଳନର ପ୍ରସଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଆମେ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ମିଳନ ବ୍ୟତୀତ କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀର ମିଳନ କଥା ମଧ୍ୟ ଅନେକ କାବ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ଓ ଚଉତିଶା ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଉ, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଏଇ ମିଳନ ଚଉତିଶା ଗୋଟିଏ । ଏହି ଚଉତିଶା ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀର ଜଣେ ସହଚରୀ କୁଞ୍ଜବନକୁ ଯାଇ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆଗରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀର ବିରହ ଦଶା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାରୁ କୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀର ପୁରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ ସହିତ ଭେଟ ହୋଇ ବିରହ ଦୁଃଖ ଦୂର କରିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି ।

ହରି ହରିଶାକ୍ଷି ପୁରେ ତୁରିତରେ ମିଳି
ହସିକରି ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ
ହୋଇଲେ ଅନଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ସଙ୍ଗ ବେନି ଯହୁଁ
ହରଷେ ତା କାମଧନୁ କାନ୍ଧ କଲା ତହୁଁ ।

ଏହି ଚଉତିଶାରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀର ବିରହ ଉଦକ୍ତ ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ କୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ପୁରକୁ ଯାଇଛନ୍ତି; ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀ କୃଷ୍ଣ ଦର୍ଶନରେ ଆନନ୍ଦିତା ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଦୁହେଁ କାମ ରଙ୍ଗରେ ରସି କନ୍ଦର୍ପକୁ ପରାଜିତ କରିବାର ଉପୋରକ୍ତ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଘୁମୁସର ରାଜା ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜ ମଦନ ମଞ୍ଜରୀ, ତ୍ରିପୁରମଞ୍ଜରୀ, ଇଛାବତୀ,

ଅନଙ୍ଗରେଖା ଇତ୍ୟାଦି କାବ୍ୟ ସହିତ ବହୁ ଚଉତିଶା ମାନ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ବାଣୀରେ ରଚିତ କେଳି କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ଚଉତିଶା ଅନ୍ୟତମ । ଏଠାରେ କବି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ରାଧାଙ୍କ ପ୍ରେମ, ବିରହ ଓ ମିଳନର ସୁନ୍ଦର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଭଳି କ୍ଷତ୍ରିବର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ସପ୍ତରାଗ ଚଉତିଶାରେ କବି କ୍ଷତ୍ରିବର ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କର ପ୍ରେମ ବିରହ ଓ ମିଳନର ଚିତ୍ର ଚିତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି । ଛାନ୍ଦ ଚଉତିଶାର ଏହି ଚଉତିଶା ଗୋଟିଏ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ଏହି ଚଉତିଶାରେ କବି କ ଠାରୁ କ୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣ ଚଉତିରିଶ ଗୋଟି ପଦ ଆଦ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାତ ଗୋଟି ବୃତ୍ତ ବା ରାଗର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିବାରୁ ଏହାର ନାମ ସପ୍ତରାଗ ଚଉତିଶା ରଖିଥିବା ଅନୁମେୟ ।

କବି ସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ଯମକରାଜ ଚଉତିଶା, କେବଳ ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟରେ କାହିଁକି; ସମଗ୍ର ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ବହୁଳ ରାଜ ଯମକ ଖଚିତ ଅଳଙ୍କାର ବୋଧହୁଏ ଅନ୍ୟତ୍ର କେଉଁଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏହି ଚଉତିଶାରେ କବି କୋଇଲି ମାଧ୍ୟମରେ ରାଧାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଥିବା ପ୍ରେମ ଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ନିମ୍ନରେ ଏହାର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ପଦ ପ୍ରଦତ୍ତ ।

କ - କୁଞ୍ଜ ବନେ କଳାନିଧି କଳାନିଧି କଳାନିଧି କଳା ଶ୍ରୀ ହରି

କହନ୍ତି ସକଳ କଳକଣ୍ଠ ପାଶେ କଳକଣ୍ଠୀ ପ୍ରୀତି ସୁମରି

କୋକିଳ, କି କରୁଥିବ ରାମାମଣି

କୁସୁମ ଶାୟକ ଶାୟକ ଶାୟକ ଶାୟକ ବିନ୍ଧୁଥିବ ଚାଣି ।

କ୍ଷ - କ୍ଷମାସିନ୍ଧୁ ଥାଉ ବୃଷାଙ୍କ ବୃଷାଙ୍କ ବୃଷାଙ୍କ ବୃଷାଙ୍କ ଦହୁଛି

କ୍ଷିତିମଣ୍ଡନା ପାଶେ ଏତେ କହିବୁ କର ଧରି ତୋତେ କହୁଛି

କୋକିଳ, କ୍ଷମ ଏ ଅଗମ୍ୟ ବ୍ରଜକୁ

କ୍ଷମେ ରକ୍ଷା କର ଉପଇନ୍ଦ୍ର ଉପଇନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମଙ୍ଗରାଜକୁ ।

ଆନୁମାନିକ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର କବି ବୈଷ୍ଣବ ଦାସଙ୍କର ଫୁଲ ବଉଳବେଣୀ ଚଉତିଶା ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ଲୋକ ପ୍ରଚଳିତ ସୁନ୍ଦର ସରଳ ତରଳ ସାବଲୀଳ ରଚନା । ଏଠାରେ ସଖିମାନେ ରାଧାଙ୍କ ଆଗରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ରୂପ ଗୁଣ, ପ୍ରେମ ପରାକାଷ୍ଠା, ମହିମାକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ନିମ୍ନ କ ପଦରେ କୃଷ୍ଣ କିଭଳି ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଇଁ ପାଗଳିନୀ; କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ତତୋପିକ ରାଧା ପ୍ରେମାସକ୍ତ ତାର ଭାବନାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

କନକାଙ୍ଗୀ ଧନୀ ରାଇ ଗୋ, ଫୁଲ ବଉଳବେଣୀ

କଦମ୍ବ ମୂଳିଆ ଚନ୍ଦ୍ରିକା ରୂଳିଆ କହ୍ନାଇ ତୋ ଲାଗି ବାଇ ଗୋ ।

ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ପ୍ରାଚୀନ କବି ନିଧି ଦାସଙ୍କର ବୋଲି ଚଉତିଶାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅପୂର୍ବ ରୂପକାନ୍ତି, ବାଲ୍ୟଲୀଳା, ଅପାର ମହିମା, ମଧୁରା ଗମନର ଚିତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଚଉତିଶାର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଘୋଷା ଛଳରେ ପ୍ରତି ପଦରେ ବିବିଧ ବୃକ୍ଷ ଗୁଡ଼ିକର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଚଉତିରିଶ ଗୋଟି ଗଛ ଯଥା କଦମ୍ବ, ଖଣ୍ଡକୋଳି, ଗମ୍ଭାରୀ, ଘାଣ୍ଟିଆ, ନରକୋଳି, ଚନ୍ଦନ, ଛତୁଆରୀ, ଜଜାଙ୍କ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଥମ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ନଜରରେ ରଖି ଅନେକ କ ଠାରୁ କ୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣ ଆଦ୍ୟରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷ ନାମର ଶବ୍ଦ ଚୟନ ତଥା ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ।

ହରପ୍ରିୟା ଦାସୀ (ହରିମାତା) ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ପ୍ରାଚୀନ ନାରୀ କବି । ତାଙ୍କ ରଚିତ ଯଶୋଦା ଶୋକ ଚଉତିଶାରେ କୃଷ୍ଣ ନିକଟ ସ୍ନେହରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଥିବା ମାତା ଯଶୋଦାଙ୍କ ଶୋକ ବାଣୀ ଓ ବିଳାପ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

କାନ୍ଧି କାନ୍ଧି ନନ୍ଦ ରାଣୀ, କାହିଁ ଛାଡ଼ି ଗଲୁ ମୂରଲୀ ପାଣି

କି କଲା ଦଇବ ଆଣି, ମୋ କୃଷ୍ଣରେ ।

ଏହିଭଳି ସମଗ୍ର ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟ ଜଗତରେ ବାହୁଲ୍ୟ ରସ, ପୁତ୍ର ବିଦୁର ଜନିତ ଶୋକ ବିଳାପ, ଗୋପୀ ଓ ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିରହ ମିଳନ ଭକ୍ତି ମୂଳକ ଚଉତିଶା ଇତ୍ୟାଦି ଆମ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଛି । କୃଷ୍ଣ ପ୍ରେମୀ ତଥା ବୈଷ୍ଣବ କରି ମାନେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଚଉତିଶା ସାହିତ୍ୟ ପରଷି ଦେଇ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କୁବେର ରତ୍ନ ମନ୍ଦିରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି ।

ହାଡ଼ଶିଙ୍କୁଳା, ଚାଟିକୋଣା, ବିଷମକଟକ, ରାୟଗଡ଼ା ।

ଅଭିଶପ୍ତ କର୍ଣ୍ଣ

ଡଃ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଲତା ଲେଙ୍କା

ରାଜପରିବାରର ରକ୍ତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସାରା ଜୀବନ ଜଣେ ସୁତପୁତ୍ର ପରିଚୟ ନେଇ ବଞ୍ଚିବା ଯେ କେତେ କଷ୍ଟକର, ତାହା କେବଳ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଦେଖିଲେ ଜଣାପଡ଼େ । ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେ ଜଣେ ପରିଚୟହୀନ ସୁତପୁତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଜଣେ ରାଜକୁମାର, ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଶହେ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିବ । ନିଜ ଜୀବନଟା ତାଙ୍କୁ ଏକ ଅଭିଶପ୍ତ ପରି ମନେ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ସେ ଧିକ୍କାର କରିଥିବେ ।

ଧନ୍ୟ ସେଇ ଜନନୀ କୁନ୍ତୀ, ଯିଏ ନିଜର ସମ୍ମାନ ଓ ଲୋକଲଜ୍ଜା ଭୟରେ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାପ ଶିଶୁର ମନକୁ କାମନା ଓ ଅସହାୟତାର ନିଆଁରେ ଜାଳିଦେଲେ । ସାମାଜିକ ଭୟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ସେ ନିଜର ନବଜାତ ସନ୍ତାନକୁ ନଦୀ ଗର୍ଭରେ ଭସାଇ ଦେଲେ । ଯାହାର ପିତା ସ୍ୱୟଂ ତେଜୀୟାନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବତା ଏବଂ ମାତା ରାଜକୁମାରୀ କୁନ୍ତୀ, ସେହି ବାଳକ ଆଜି ସମାଜ ଆଗରେ କେବଳ ଜଣେ 'ସୁତପୁତ୍ର' । ଜଣେ କୁଆଁରୀ ମାଆର ଭୁଲ୍ ପାଇଁ ସେଇ ନିରୀହ ବାଳକଟି କାହିଁକି ମାତୃସ୍ନେହରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଲା ଏବଂ କାହିଁକି ତାକୁ ଏହି ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନର ବୋଧ ବୋହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ତାହା ଆଜି ବି ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ।

କର୍ଣ୍ଣ ଜଣେ ମହାବୀର ଯୋଦ୍ଧା ଭାବେ ପରିଚିତ ହେଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜନ୍ମିଥିବା ଅନ୍ତର୍ଦାହକୁ କେହି କେବେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ବୀର ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ୱୟଂବର ସଭାରେ ଅପମାନିତ ହେଲେ । ପ୍ରତିଶୋଧର ନିଆଁ ତାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସେତେବେଳେ

ଅଧିକ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ସମୟ ବହୁତ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା । ପୁଣି ସେଇ ମାତା କୁନ୍ତୀ ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଭିକ୍ଷା କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ହୃଦୟ ଅପମାନ ସହି ସହି ପଥର ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଜଣେ ମହାଦାନୀ ଭାବେ ସେ କେବେ ବିମୁଖ ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

ଏପରିକି ସ୍ୱୟଂ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ସବୁ ଜାଣି ନୀରବ ରହିଲେ ଏବଂ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଧର୍ମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନାମରେ କର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କଲେ । ଯେଉଁ କର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଠି ହୀନ ବୋଲି ଗଣା ହେଉଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଛଦ୍ମବେଶରେ କବଚ ଓ କୁଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟ ମାଗି ନିଆଗଲା । ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବି ସୁଯୋଗ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଅଭିମାନ କୌଣସି ସାଧାରଣ ଅହଂକାର ନଥିଲା, ବରଂ ତାହା ଥିଲା ଭାଗ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମୌନ ବିଦ୍ରୋହ ।

ଶେଷରେ, ସେଇ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନର ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ କର୍ଣ୍ଣ ଛଟପଟ ହେଉଥିଲେ । ସେ ଜନ୍ମରୁ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବଳ ଅବହେଳା ଓ ନିଷ୍ଠେଷଣର ଶିକାର ହେଲେ । ମାତା କୁନ୍ତୀ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଯାଇ ପୁତ୍ରକୁ ଡଳ ଡଳ କରି ଜଳିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ମହାଭାରତର ଇତିହାସରେ କର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଏପରି ଚରିତ୍ର ହୋଇ ରହିଗଲେ, ଯିଏ ନିତି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାତ୍ମରେ ଜଳୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଶ୍ରୁ ଭରା ଆଖିରେ ଅବଶୋଷ ନେଇ ଦୁନିଆରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ ।

ଯାଜପୁର

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଓ ନାରୀ

ଡଃ ଉଷାରାଣୀ ଦାଶ

ଭାରତୀୟ ସମାଜ ପରମ୍ପରା, ସଂସ୍କାର ଓ ନୀତି ସଦାସର୍ବଦା ନାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାନକୁ ବିଭିନ୍ନ ମାପଦଣ୍ଡରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଆସିଛି । ଏକପକ୍ଷରେ ପରିବାର, ଦାୟିତ୍ୱ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା; ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସମାନତା, ଅଧିକାର ଓ ଆତ୍ମପରିଚୟର ସନ୍ଧାନ । ଏହି ଦୁଇପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେତୁଟିଏ ଗଢି ଦେଇଛି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ । ଏହା

ଆମର ଭାବନା, ଚିନ୍ତାଧାରା, ସମ୍ପର୍କ ଓ ସମାଜ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଆମୂଳରୂଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଛି । ଫେସବୁକ, ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମ, ଏକ୍ସ (ପୂର୍ବତନ ଟ୍ୱିଟର), ହ୍ୱାଟସ୍‌ଆପ, ଯୁଟ୍ୟୁବ ପରି ମାଧ୍ୟମଗୁଡ଼ିକ ମାନବ ଜୀବନର ଅଭିନ୍ନ ଅଂଶ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ମାନବ ସମ୍ପର୍କ, ଶିକ୍ଷା, ବ୍ୟବସାୟ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଏକ ନୂଆ ଦିଗ ଦେଇଛି । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ପ୍ରଭାବ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଗମ୍ଭୀର ଓ ବହୁମୁଖୀ । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ସଂଯୋଗର ମଞ୍ଚ ନୁହେଁ; ଏହା ସ୍ୱର, ପ୍ରତିବାଦ, ସୃଜନଶୀଳତା, ବ୍ୟବସାୟ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଅଧିକାର ଆଦିର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଞ୍ଚ । ମାତ୍ର ନାରୀମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏହା ଏକ ନୂତନ ଆଶା ସହ ଏକ ନୂତନ ଆଶଙ୍କା ନେଇ ଆସିଛି । ଏହା ଏକପକ୍ଷରେ ନାରୀ ସମ୍ପର୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଞ୍ଚ ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ରହି ଆସିଥିବା ସାଂସ୍କୃତିକ ମୂଲ୍ୟକୁ ଅବକ୍ଷୟ କରୁଛି ଏବଂ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଇବର ଶୋଷଣ, ଉପୀତନ ଓ ମାନସିକ ଚାପର ଏକ ଭୟାବହ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

ଆଜିର ଡିଜିଟାଲ୍ ଯୁଗରେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ଉଭା ହୋଇଛି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ, ଶିକ୍ଷାତ୍ମକ ଓ ମାନସିକ ଭାବେ ସଶକ୍ତ କରୁଛି । ଏକଦା ନାରୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱର ଘରର ଚାରି କାନ୍ଥ ଭିତରେ ସୀମିତ ଥିଲା । ସେମାନେ ପାରିବାରିକ ଓ ସାମାଜିକ ଚାପରେ ନିଜର ଅଭିମତ ପ୍ରକାଶ କରିପାରୁ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ସେହି ନିରବତାକୁ ଭାଙ୍ଗି ନିର୍ଭୀକତା ଆଡ଼କୁ ନେଇଯାଇଛି । ଏହା ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଜିଛି ସ୍ୱରର ମଞ୍ଚ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୁଗଯୁଗରୁ ନିରବତାକୁ ସାଥୀ କରି ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସହି ଲୁହପିଇ ଜୀବନ ଜୀଉଁଥିବା ନାରୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ୱର ପହଞ୍ଚାଇପାରୁଛନ୍ତି । ନିଜ ଅନୁଭବ, ସଫଳତା ଓ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ମଞ୍ଚରେ ରଖିପାରୁଛନ୍ତି । #ମିଠୁ ଆନ୍ଦୋଳନ ଭାରତରେ ଯେପରି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ରୂପ ଧାରଣ କରିଥିଲା, ତାହାର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ ଏହି ମଞ୍ଚ, ଯାହା ନାରୀଙ୍କ ଉପରେ ହେଉଥିବା ଯୌନ ନିର୍ଯାତନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନିରବତାକୁ ସାମୁହିକ ପ୍ରତିବାଦରେ ପରିଣତ କରିଥିଲା । ଏହାପରେ ନାରୀମାନେ ଏହି ମଞ୍ଚ ମାଧ୍ୟମରେ ସହଜରେ ଉପୀତନ, କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ଅନ୍ୟାୟ ବା ଭେଦଭାବ ଓ ଘରୋଇ ହିଂସା ଆଦିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଯିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଛି ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ଶିକ୍ଷା, ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଓ ଦକ୍ଷତା ଲାଭ ନାରୀମାନଙ୍କ ହାତ ପାହାନ୍ତରେ । ଯୁଟ୍ୟୁବ୍, ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମ୍, ମୁକ୍ତ ଅନଲାଇନ୍ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ (ଏମଓଓସି), ଫେସ୍‌ବୁକ୍ ଲାଇଭ୍ କ୍ଲାସ୍, ଟେଲିଗ୍ରାମ୍ ଗ୍ରୁପ୍, ଅନଲାଇନ୍ କ୍ଲାସ୍, ଜ୍ୱେବିନାର୍, ମୋଟିଭେସନାଲ୍ ଭିଡିଓ ଆଦି ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଘରେ ବସି କୋଡିଂ, ଡିଜିଟାଲ୍ ସାକ୍ଷରତା, ସିଲେଇ, ରୋଷେଇ, କଳା ଏବଂ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ ଓ ଅନଲାଇନ୍ ଶିକ୍ଷାଦାନ, ବ୍ୟୁଟିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ, ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ, ଇଂରାଜୀରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ଦକ୍ଷତା ଶିକ୍ଷା କରିବାର ଅବସର ଦେଇଛି ।

ଅମର୍ତ୍ୟ ସେନଙ୍କ ମତରେ ‘ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ହେଉଛି ନାରୀ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପ୍ରଥମ

ପାହାଚ’ । ବାସ୍ତବିକ, ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାବଲମ୍ବନ ହିଁ ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣର ମୂଳ ଆଧାର, ଯାହାକୁ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଏକ ନୂତନ ଦିଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଏହା ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜଗାର ଓ ଉଦ୍ୟୋଗୀକରଣର ନୂତନ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଛି । ‘ଘରୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ନୁହେଁ; ଘରେ ରହି ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢିବା’ ସ୍ୱପ୍ନ ଏହାଦ୍ୱାରା ସାକାର ହୋଇପାରିଛି । ନାରୀମାନେ ଆଜି ଇନଷ୍ଟାଗ୍ରାମ୍ ଓ ଫେସବୁକ୍ରେ ବୁଟିକ୍, ଘରେ ତିଆରି ଖାଦ୍ୟ, ଆଚାର, ପିଠା, ହର୍ବାଲ୍ ଉତ୍ପାଦ, ମେକଅପ୍ କଳାକାର, ମେହେନ୍ଦି କଳାକାର, ଡିଜିଟାଲ୍ କୋଟିଂ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ହ୍ୱାଟ୍ସଅପ୍ ଓ ୟୁଟ୍ୟୁବ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ଜୈବିକ ଚାଷ, ହ୍ୟାଣ୍ଡଲୁମ୍ ଓ ଛୋଟ ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି କରିପାରୁଛନ୍ତି । ନିଜର ସ୍ୱାମୀ, ପରିବାର, ସନ୍ତାନ ଆଦିଙ୍କୁ ସମୟ ଦେଇ ସେମାନେ ପରିବାରର ଅର୍ଥନୀତିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିପାରୁଛନ୍ତି ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନେଉଛି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ନାରୀ ଅଧିକାର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର, ମାତୃତ୍ୱ, ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସରକାରୀ ଯୋଜନା ଭଳି ବିଷୟରେ ସୂଚନା ସେମାନେ ସହଜରେ ପାଇ ପାରୁଛନ୍ତି । ଏହା ନାରୀଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧିକାର ବିଷୟରେ ସଚେତନ କରିବା ଓ ସମାଜ ସହ ସଂଯୋଗ କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ନିଜ ଅଧିକାର ପାଇଁ ଲଢ଼ିବାର ସାହସ ଦେଉଛି ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପରିଚୟ ଗଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଉଛି । ଅନେକ ମହିଳା ଆଜି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରଭାବକାରୀ, ସାମାଜିକ କର୍ମୀ, ଉଦ୍ୟୋଗପତି ଭାବେ ପରିଚିତ । ତାଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ଗୁଣ ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛି ।

ନାରୀମାନେ ଘରେ ବସି ନିଜ ପ୍ରତିଭା ପ୍ରଦର୍ଶନ ନିମିତ୍ତ ମଞ୍ଚି ପାଇପାରୁଛନ୍ତି । ନୃତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ, ଚିତ୍ରକଳା, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, ରାନ୍ଧଣା ଭଳି ସୃଜନଶୀଳ କଳାକୁ ସାମାଜିକ

ଗଣମାଧ୍ୟମ ମାଧ୍ୟମରେ ମହିଳାମାନେ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶରେ ପରିଚିତ କରାଇ ପାରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଚାରରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ନେଉଛି ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମାନସିକ ସମର୍ଥନ ଓ ଭାବନାତ୍ମକ ସହାୟକ ମଞ୍ଚର ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଉଠିଛି । ସମାନ ସମସ୍ୟା ଭୋଗୁଥିବା ମହିଳାମାନେ ନିଜର ଅନୁଭବକୁ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଆଦାନପ୍ରଦାନ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କୁ ଏକାକୀପଣ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି । ମାତୃତ୍ୱ ଚାପ, କାର୍ଯ୍ୟ-ପରିବାର ସମନ୍ୱୟ, ମାନସିକ ଅବସାଦ ଭଳି ବିଷୟରେ ମହିଳାମାନେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଅନେକ ଅନଲାଇନ୍ ମହିଳା ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆଜି ଆତ୍ମହତ୍ୟା ପ୍ରବଣ ମହିଳାଙ୍କୁ ନୂଆ ଜୀବନ ଦିଗ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ସକାରାତ୍ମକ ଦିଗ ସହିତ ନିହିତ ରହିଛି ଅନେକ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ, ଯାହା ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୁରୁତର ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ଦୁତ ଫ୍ୟାସନ୍ ଓ ଗ୍ଲାନର ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରତି ଗଭୀର ଆକର୍ଷଣ ପରମ୍ପରାବାଦୀ ନାରୀ ମୂଲ୍ୟକୁ ଅବମୂଲ୍ୟାୟିତ କରୁଛି । ସମ୍ମାନ, ସଦାଚାର, ପରିବାରିକ ଦାୟିତ୍ୱ, ମାନବିକତା ଓ ସହାନୁଭୂତି ଭଳି ମୂଲ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚାରଣ କରୁଥିବା ବିକାଶୋନ୍ମୁଖୀ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ‘ପ୍ରାଚୀନ ଚିନ୍ତାଧାରା ସମ୍ବଳିତ’ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଉଛି । ଅନେକ ନାରୀ ଗ୍ଲାନର ସଂଚାଳିତ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣାର କରି ଜୀବନର ଅର୍ଥ କେବଳ ନିଜକୁ ସୁସଜ୍ଜିତ ଭାବରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିବା ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ଏହା ନାରୀ ସଂସ୍କୃତିର ମୂଳଦୁଆକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି । ନାରୀଙ୍କ ଶରୀରର ବାଣିଜ୍ୟକରଣ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତର ଅଭିଶାପ । ରିଲ୍ସ ଓ ଭିଡ଼ିଓରେ ଫ୍ୟାସନ୍ କଣ୍ଟେଣ୍ଟର ନାଁରେ ଦର୍ଶକ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ନାରୀଙ୍କ ଶରୀରକୁ ଅନେକ ସମୟରେ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ

କରାଯାଉଛି । ଏହା ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ସମ୍ମାନ ଧାରଣାକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରୁଛି । ନାରୀମାନେ ପ୍ରଭାବକାରୀ ସଂସ୍କୃତିରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଜାହିର କରିବା ପାଇଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର, ବୋଲ୍ଡ ଲୁକ୍, ଫ୍ୟାଶନ୍ ଗ୍ଲାମରର ଚାପରେ ନିଜ ସ୍ୱାଭାବିକତାକୁ ହରାଇବାକୁ ଲାଗୁଛନ୍ତି ।

ଭାରତରେ ନାରୀମାନେ ସାଇବର ଉତ୍ପୀତନର ଅଧିକ ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି । ସାଇବର ଧମକ, ଅନଲାଇନ ଟ୍ରୋଲିଂ, ଅଶ୍ଳୀଳ ମନ୍ତବ୍ୟ, ଫଟୋ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା, ନକଲି ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା, ପିଛା କରିବା, ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଇଁ ଅଶ୍ଳୀଳତା, ଅନଲାଇନ ଠକେଇ, ବ୍ଲକମେଲିଂ ଓ ହ୍ୟାକିଂ ଆଦି ଅପରାଧ ଦିନକୁଦିନ ବଢିଚାଲିଛି ଯାହା ନାରୀଙ୍କ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଆଘାତ ଦେଉଛି । ଅନେକ ନାରୀ ଭୟ ଓ ଲଜ୍ଜାରେ ନିଜର ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରୋଫାଇଲକୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ନ କରାଇ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଉ କେତେକ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ନେଉଛନ୍ତି କିମ୍ବା ନିଜ ଅଭିଯୋଗକୁ ଦମନ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଅପରାଧୀଙ୍କୁ ଅଧିକ ସାହସ ଦେଉଛି । ଏହା ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମର ଦୃଶ୍ୟ ବାସ୍ତବତା ଯାହା ନାରୀଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣକୁ ଅବରୋଧ କରୁଛି । ସାଇବର ସୁରକ୍ଷା ବିନା ସୋସିଆଲ ମିଡିଆ, ନାରୀ ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ବନ୍ଦନ ସାଜିଛି ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ନାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ‘ଅବାସ୍ତବ ପ୍ରକୃଷ୍ଟତା’ର ଛବି ଉପସ୍ଥାପନ କରୁଛି । ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଘର, ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ମେକଅପ୍, ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଜୀବନଶୈଳୀ, ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଅଭିଭାବକ, ଫଟୋକୁ ଫିଲ୍ଟର ଓ ଏଡିଟ୍ କରି ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଶରୀର ଓ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଜୀବନ ଆଦି ଅବାସ୍ତବ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସଂସ୍କୃତି ପ୍ରତି ନାରୀମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ତୁଳନା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଶରୀର ଓ ଚେହେରା ପ୍ରତି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ସହିତ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ହ୍ରାସହେଉଛି । ଅବସାଦ, ଆବେଗ ଓ ମାନସିକ ଚାପ ବଢୁଛି ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ବୁଦ୍ଧି, କ୍ଷମତା ଓ ଦକ୍ଷତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ସେମାନେ ହରାଉଛନ୍ତି । ମିଥ୍ୟା ଖବର ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା । ନାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୁଜବ, ଚରିତ୍ର ହାନୀ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭିତି ଓ ତାଙ୍କ ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଗୋପନୀୟତାର ଅଭାବ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗ । ଅନେକ ମହିଳାଙ୍କ ଫଟୋ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୂଚନା ବିନା ଅନୁମତିରେ ଶେୟାର କରାଯାଉଛି । ମହିଳାଙ୍କ ନାମରେ ଛଦ୍ମ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲି ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଉଛି ।

ଅନେକ ନାରୀ ନିଜର ସଭକ ପୂରଣ ପାଇଁ ରିଲୁ କରିବା ସହିତ ଘଣ୍ଟାଘଣ୍ଟା ଧରି ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହି 'ଲାଇକ୍, କମେଣ୍ଟ୍, ଓ ଫଲୋ'ର ମାୟାଜାଲରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ନିଜର ପରିବାର ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଦେଉନାହାନ୍ତି, ଫଳରେ ପରିବାରରେ ମନୋମାଳିନ୍ୟ, ଏପରିକି ଛାତପତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଅବହେଳିତ ହୋଇ ଅବାଟକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ।

ନାରୀ ଆଜି ଏକ ନୂତନ ଦୃଶ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନ, ସାଂସ୍କୃତିକ ମୂଲ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ବନାମ ଡିଜିଟାଲ୍ ପରିଚୟ । ଏକପକ୍ଷରେ ପରମ୍ପରା, ପରିବାର, ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ପରିଚୟ, ସ୍ୱାଧୀନତା, ଡିଜିଟାଲ୍ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି । ଭାରତୀୟ ନାରୀମାନେ ଆଜି ପ୍ରଗତିଶୀଳ, ସାମର୍ଥ୍ୟଯୁକ୍ତ ଓ ସଚେତନ । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱର, ସୃଜନଶୀଳତା, ଅର୍ଥନୀତିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ପରିଚୟକୁ ଶକ୍ତି ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଅନେକ ବିପଦ ଯଥା ଅତିରିକ୍ତ ଗ୍ଲୋମର୍, ଶରୀର ବାଣିଜ୍ୟକରଣ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅବକ୍ଷୟର ଆହ୍ୱାନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସମାଜ, ପରିବାର, ସରକାର ଓ ନିଜେ ନାରୀମାନେ ମିଳିତ ହୋଇ କାମ କଲେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ସଶକ୍ତିକରଣର ମଞ୍ଚି ହେବ । ସାଂସ୍କୃତିକ କ୍ଷୟର କାରଣ ନୁହେଁ ବରଂ ପରମ୍ପରା ଓ ଆଧୁନିକତାର ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷାକରି ସାଂସ୍କୃତିକ ପ୍ରଚାରର ମାଧ୍ୟମ

ହୋଇପାରିବ ।

ସଚେତନତା ହିଁ ସମ୍ଭାବନାମୟ ଭବିଷ୍ୟତ

ନାରୀଙ୍କ ଡିଜିଟାଲ୍ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସମକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଡିଜିଟାଲ୍ ସୁରକ୍ଷା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆବଶ୍ୟକ । ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ସ୍ୱୟଂସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ, ମହିଳାମଣ୍ଡଳ ସବୁଠାରେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସାଇବର ସୁରକ୍ଷା, ସୁରକ୍ଷିତ ବ୍ରାଉଜିଂ, ଠକେଇ ଚିହ୍ନଟ, ରିପୋର୍ଟ କରିବା କୌଶଳ ଆଦି ସାଇବର ସଚେତନତା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷାଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥି ସହିତ ସାଇବର ଅପରାଧ ରୋକିବା ପାଇଁ କଠୋର ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ସହିତ ଦ୍ରୁତ ଅଭିଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ତ୍ୱରିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଶାସ୍ତି ନ ହେଲେ ନାରୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ନାରୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ସରକାର, ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ କମ୍ପାନୀ ଓ ସମାଜର ସାମୂହିକ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ ଆହ୍ୱାନ ରୂପକ ଏକ ଦୁଇଧାରୁଆ ଖଣ୍ଡା । ଏକପକ୍ଷରେ ଏହା ସମକ୍ତିକରଣର ସୁଯୋଗ ଦେଉଛି, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ନୂତନ ପ୍ରକାରର ଶୋଷଣକୁ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦେଉଛି । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଯଦି ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ନାରୀ ସମକ୍ତିକରଣର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇପାରେ । କିନ୍ତୁ ଅସଚେତନତା ଓ ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ନାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିପଦକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ ନାରୀ ସମକ୍ତିକରଣର ଶତ୍ରୁ ଭାବେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ସମ୍ଭାବନାମୟ ଉପକରଣ ଭାବେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସଠିକ୍ ନୀତି, ସଚେତନ ବ୍ୟବହାର, ସନ୍ତୁଳନ ଓ ସାମୂହିକ ଦାୟିତ୍ୱ ସହ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱାଧୀନତା, ସ୍ୱରର ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ସ୍ୱାଭିମାନର ଉଚ୍ଚତାକୁ ନେଇଯାଇପାରିବ ।

ଏମ୍.ସି. ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୯୪୩୮୧୩୩୨୧୨

ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟ ସମାଜ ଓ ତୃତୀୟଲିଙ୍ଗୀ

ସୋନାଲି ସ୍ୱାଇଁ

ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତାର ସଭ୍ୟ ସମାଜ କଣ ତୃତୀୟଲିଙ୍ଗୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରିଛି ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ ଅଧିକାର... ?

ମୋର ଜନ୍ମଦିନ ଥିଲା ଭାଦ୍ରବ ମାସରେ, ଅତି ଶରଧାରେ ବାପା ମୋ ପାଇଁ ଆଣି ଦେଇଥିଲେ ନୁଆ ଡ୍ରେସ୍ ଟି । କିନ୍ତୁ ତାହା ସେମିତି ହିଁ ଥାକରେ ରହିଗଲା । ଓଡ଼ିଆ ଘରେ ଜନ୍ମ ଦିନରେ କୁଆଡେ ଝିଅଟି ଦେବୀ ରୂପେ ଆସିଛି ବୋଲି ତାକୁ ପୂଜା କରାଯାଏ । ମାତ୍ର ସେଦିନ ତାକୁ କେହି ଛୁଇଁଲେ ନାହିଁ । ସେ ନାରାଜ୍ ଥିଲା । ଭାବି ବସିଲା କଣ ସତରେ ସେ ଗୋଟେ ଅଭାଗିନୀ । ମନ୍ଦିରର ଦେବୀ ହୋଇ ୩୨୫ ଦିନ ଯାକ ସେ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଇଁ ଦିଅନ୍ତି, ମାତ୍ର ଆଜି ସେଇ ମଣିଷ ଝିଅଟି ପାଇଁ ଏ ସମାଜ ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର କଣ ପାଇଁ ? ନିଜ ଭିତରେ ଜନ୍ମ ନେଉଥିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସବୁକୁ କିଏ ଦେଖି ଆହା ପଦେ ବି କୁହନ୍ତିନି, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ତାକୁ କୁହାଗଲା ଅଭିଶପ୍ତା । ବିଜ୍ଞାନ କୁହେ ଯଦି ଏହା ଶାରୀରିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ତେବେ ସେ କାହିଁକି ପାଲଟିଗଲା ଏ ସମାଜ ପାଇଁ ଅଲୋଡ଼ା ?

ସେ ତ ଏ ସମାଜର ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ, ସଂସ୍କାର ବ୍ୟବାହାର ଚାଲିଚଳଣି ସବୁ କିଛି ଜାଣିଥିଲା, ହେଲେ ତା ପାଖେ ବୋଧେ କେଉଁ ଏକ କୋଣରେ ରହିଥିଲା ସେ ସମାଜର ଅଂଶ ଯେଉଁ ସମାଜକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ । କଥା କଥାରେ ସେ ତାଲି ମାରେ, ମଥାରେ ସିନ୍ଦୂର ଲଗାଏ, ହାତରେ ଶଙ୍ଖା ପିନ୍ଧିଦିଏ ଏବଂ ଦେହରେ ଶାଢ଼ୀ ପରିଧାନ କରେ । ବାସ୍ ଏଥିପାଇଁ ବୋଧେ ଏ ସମାଜ ତାକୁ ଅଲଗା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଥିଲା,

ନାମକରଣରେ ତାକୁ କିନ୍ନର ବା ଛକ୍କା ବୋଲି କହୁଥିଲା । ଯାହା ପାଇଁ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା । ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିଲା ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ସେ ଭୃଣଟିକୁ ଦିନେ ଏତେ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଯେଉଁ ମାଆ ପେଟରୁ ଆମେମାନେ ଜନ୍ମ ଠିକ୍ ସେଇ ମାଆ ପେଟରୁ ସେ ବି ଦିନେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା କଅଁଳ ଶିଶୁଟି ହୋଇ । ଆମେମାନେ ଏଠି ସମ୍ମାନିତ ଆଉ ସେ କାହିଁକି ପୀଡ଼ିତା ? ବାରମ୍ବାର ପ୍ରତିଧର ଏ ସମାଜ ପାଖରୁ ସେ ସାଉଁଟି ଆସିଲା ଅସମ୍ମାନ, ଘୃଣା, ହିଂସ୍ରା ଓ ନୀଚ ଦୃଷ୍ଟି, କାହିଁକି ସେ ଶିକାର ହେଲା ସେ କଥା ସବୁରେ, ଯନ୍ତ୍ରଣାର ବାହୁ ବନ୍ଧନରେ । ଆମ ସମ୍ବିଧାନର କେଉଁ ଧାରାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅଛି ଯେ ତୃତୀୟଲିଙ୍ଗୀ ମଣିଷମାନେ ଏ ସମାଜରେ ବସବାସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ? ମୁଁ ଆଜି ସେଇ ମଣିଷ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେଉଁମାନେ କିନ୍ନର ଛକ୍କା କହି ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଖୁଳି ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ସମାଜରେ କିନ୍ନର ମାନେ ରହିବା ଅଶୁଭ ତେବେ ମହାଦେବ ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କ ମିଶ୍ରିତ ରୂପକୁ ଅର୍ଦ୍ଧନାରୀଶ୍ୱର ରୂପେ ଆମେ କିପରି ପୂଜା କରିପାରୁଛେ । ଯଦି ଓ ସେମାନେ ପୂଜନୀୟ, ସେମାନଙ୍କ ଭଗ୍ନାବଶେଷର କିଛି ଅଂଶରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଏହି ତୃତୀୟଲିଙ୍ଗୀ ମଣିଷମାନେ ଆଜିର ସମାଜରେ ଅଭିଶପ୍ତ କାହିଁକି ? ଆଧୁନିକତାର ସ୍ୱାଦ ଚାଖି ଏ ମଣିଷ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପରେ ନୂଆ ଇତିହାସ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁଛି ତେବେ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏ ସମାଜ ଏତେ ତିରସ୍କାର କରେ କାହିଁକି ? ? ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ଦୂଷିତ ହୋଇବି ଆଜି ପବିତ୍ର ତେବେ ଧରାରେ ସେ ନାମଧାରୀ ଗଙ୍ଗା ଆଜି କାହିଁକି ପାଲଟିଛି ଅପବିତ୍ର ? ସମାଜ ପାଇଁ କଲୁଷିତର କାରାଗାର କଣ ପାଇଁ ? କାହିଁକି ତାଙ୍କ ରୂପ ରଙ୍ଗ ବ୍ୟବହାରରେ ଏ ମଣିଷ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏତେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ... ?

କିନ୍ନର ବୋଲି ଏ ମଣିଷ ସମାଜ ଦେଖେ ତାଙ୍କୁ ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଯଦି ତୃତୀୟ ଲିଙ୍ଗୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ଅସଭ୍ୟ ସମାଜରୁ ସୃଷ୍ଟ ତେବେ ଏ ସଭ୍ୟ ସମାଜ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଘୃଣା

ଦୃଷ୍ଟି ଭାବ ରଖିପାରିଛି କିପରି ?

ପୌରାଣିକରୁ ଆସି ଆମେ ଆଧୁନିକ ସଭ୍ୟତା ଗଢ଼ି ଚାଲିଲେ । ଆଧୁନିକତାର ଅର୍ଥ ଯଦି ନୁଆ କରି କିଛି ଆରମ୍ଭ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ତେବେ କେଉଁ ଆଧୁନିକତାର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ନେଇ ଏ ମଣିଷ ସମାଜ ଉନ୍ନତି କରୁଛି ? ଏହା କେଉଁ ଆଧୁନିକତାର ସହର ଯେଉଁଠି ମାନବର ଚିନ୍ତାଧାରା ହିଁ କଲୁଷିତ । ମୁଁ ଜାଣେ ଏହାର ଉତ୍ତର କାହା ପାଖରେ ନଥାଏ କାରଣ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଆମ ପରି କିଛି ନାରୀ ହିଁ ଏ ତୃତୀୟଲିଙ୍ଗି ସମାଜକୁ ପାଦରେ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋ ମତରେ ଆଧୁନିକତାର ସ୍ୱାଦ ସେତେବେଳେ ଚାଖି ହେବ ଯେବେ ଏ ସମାଜ ନିଜକୁ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇବ । କିଛି ଗଣଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ କଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମୁଁ ଲେଖିଥିଲି:-

"ଯେଉଁ ନାରୀ ସାଜେ ଏଠି କାହା ଘର ଝିଅ ତା ପାଇଁ ନିମ୍ନ ଚିନ୍ତାଧାରା ରଖେ ଆଉ କାହାଘର ପୁଅ, ଯେଉଁ ପୃଥିବୀକୁ ମା ମା କହୁ, ବସୁଧୈବ କୁରୁମ୍ଭକମ୍ ର ପରିଚୟେ ନିଜକୁ ଉନ୍ନତ ରଖୁ, ଆଜି ସେଇ ମାଆ ବି ନିଜକୁ ବଳି ଦେଉଛି, ନିଜ ପୁଅର ଭବିଷ୍ୟତ ଦେଖୁ ଦେଖୁ । "

ମୋର ଦାବି ଏ ସମାଜରେ ତୃତୀୟଲିଙ୍ଗି ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ ସମ୍ମାନ ଓ ବ୍ୟବହାର ସହ ଶିକ୍ଷା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚିତ୍ ସ୍ଥାନ ମିଳୁ । ସମ୍ବିଧାନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିକାର ତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉ । ତାହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ବି ତପୁର ହେବେ । ଆମର ଜନ୍ମ ଏ ପୁଣ୍ୟ ମାଟିର ଧରଣୀ ମା'ର କୋଳରେ ହେଇଛି, ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ୍ ।

୯୭୯୨୭୫୭୧୨୨

ସତ୍ୟ ସମାଜରେ ବିଜ୍ଞାନ ମାନସିକତା

କାହ୍ନୁ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ସତ୍ୟ ସମାଜରେ ବିଜ୍ଞାନ ମାନସିକତା ନେଇ ଜୀବନ ଚର୍ଯ୍ୟା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଆହ୍ୱାନ । କାରଣ ସମାଜ ସଦାକାଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶୀଳ । ସମାଜ ଓ ସତ୍ୟତା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପାଥେୟ କରି ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥାଏ । ସମୟ ପରିବେଶ ଓ ସମାଜରେ ରହୁଥିବା ମଣିଷଙ୍କ ଭାବନା, ଚିନ୍ତାଧାରା, ଦୃଷ୍ଟି ଭଙ୍ଗୀ ବଦଳି ଚାଲିଥାଏ ।

ପ୍ରସ୍ତର ଯୁଗର ମଣିଷ ଓ ଆଜିର ମଣିଷର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଆମେ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚି ସାରିଛୁ ଜାଣିପାରିବା ।

ଜନ୍ମକୁ ନେଇ କେତେ କଳ୍ପନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଥା ଶୁଣିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଷ୍ଠରେ ମଣିଷ ବସତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲାଣି । ବିଜ୍ଞାନୀ ମଣିଷ ଆଜି ବିକଶିତ ଭାବନାରେ ଉଦବୁଦ୍ଧ । ନୁଆ ନୁଆ ତଥ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚିତ କରିବା, ସତ୍ୟ ସମାଜରେ ମଣିଷକୁ ଅଧିକ ସୁଖ ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମଣିଷ ଅହରହ ଚେଷ୍ଟିତ ।

ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଯୋଗାଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ମହାକାଶ ଗବେଷଣା ଜ୍ଞାନରେ ଭାରତ ଆଜି ସର୍ବାଗ୍ରେ ରହିଥିଲେ ହେଁ ଏବେ ବି ସମାଜରେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, କୁସଂସ୍କାର, ଘୃଣା ଦୈଷ, ଜାତିଆଣ ଭାବ, ଧର୍ମାନ୍ଧତା ଭରି ରହିଛି ।

ପରିବାରର ପରିଭାଷା ବଦଳି ଯାଇଛି । ଆମ ସଂସ୍କୃତି ପରମ୍ପରାର ମୌଳିକତାକୁ ଭୁଲି ଯାଉଛେ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣେଇ ନେଇ ଆଧୁନିକତାର ଦ୍ୟୁହି ଦେଉଛନ୍ତି । ଉଗ୍ର ଆଧୁନିକତାକୁ ଆଦରି ଆମ ଯୁଗ ଯୁଗର ପ୍ରତିଷ୍ଠାକୁ କଲୁଷିତ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ସତ୍ୟତା କହେ ସୁସ୍ଥ ସଂସ୍କୃତି ସମ୍ପନ୍ନ ଜୀବନ । ବିଜ୍ଞାନ ମାନସିକତା ହୋଇ ଜୀବନ

ଧାରାକୁ ସରସ ସୁନ୍ଦର କରିବା । ଡିଜିଟାଲ ଯୁଗରେ ସରୁକିଛି ହାତ ପାହାନ୍ତାରେ ଉପଲବ୍ଧ । ମାତ୍ର କେତେ ସମୟ ଭିତରେ ହଜାର ହଜାର କିମି ଦୂରତା ଅତିକ୍ରମ କରି ପାରୁଛନ୍ତି । କେତେ ସେକେଣ୍ଡରେ ଖବର ପ୍ରେରଣ କରି ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ ସହ ଆଳାପ ଆଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବନ୍ୟା ବାତ୍ୟା ଭୂମିକମ୍ପର ଆଗୁଆ ସତର୍କ ସୂଚନା ପାଉଛନ୍ତି ।

ସାଇବର ୦କେଇ, ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ, ଜରାଗ୍ରମ ଏବଂ ଏବେ ଆମ ଆଗରେ ଯୁଦ୍ଧର ବିଭୀଷିକା ଜନିତ ଆଶଙ୍କା ସତ୍ୟତାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାକୁ ବସିଛି । ବିଜ୍ଞାନ ବିକାଶ ପାଇଁ । ବିନାଶ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଭୟଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଲା, ତାହା ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତିକୁ ବ୍ୟାହତ କରିସାରିଲାଣି । ତୈଳ ସଙ୍କଟ, ରକ୍ଷନ ଗ୍ୟାସ୍, ବିମାନ ଇତ୍ୟନ୍ତ ଆଦି ମିଳିବାର ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ବସିଛି । ବ୍ୟାପକ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ, ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଓ ଦେଶ ଦେଶ ଭିତରେ ସୁସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟାହତ ଆମର ବିକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଜାତିସଂଘର ଭୂମିକା ଗୌଣ ହୋଇ ଯାଇଛି । କ୍ଷମତା, ଆଧିପତ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବା, ଅନ୍ୟ ଦେଶର ବିକାଶ ଓ ପ୍ରଗତିର ବାଧକ ସାଜି କୃତନୈତିକ ଚାପ ସୃଷ୍ଟି ଆଜି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଚିତ୍କାରେ ପକାଇଦେଇଛି ।

ଯୁବପିଢ଼ିଙ୍କ ମାନସିକତାରେ ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି ତାହା ବିଜ୍ଞାନର କୁପରିଣାମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବିଜ୍ଞାନଧର୍ମୀ ମାନସିକତାକୁ ଯଦି ଦୁରୁପଯୋଗ କରାଯାଏ ତେବେ ବିଜ୍ଞାନ ସମାଜ ପାଇଁ ଅଭିଶାପ ପାଲଟି ଯିବ । ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ, କାରିଗରୀ ବିଦ୍ୟା, ଆମକୁ ବହୁତ ଆଗକୁ ନେଇ ପାରିଛି । ଆହୁରି ଅନେକ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଆଜିର ଯୁବ ସମାଜ ନିଜସ୍ୱ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ କାରିଗରୀ ବିଦ୍ୟାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ନକରି ଅନ୍ୟ ଦେଶର ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନକୁ ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆମ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ବସିଛନ୍ତି । ଏବେ କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତାକୁ ନେଇ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ଏହାର ଉପାଦେୟତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ କର୍ମଶାଳା ମାଧ୍ୟମରେ

ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଛି । ଏଆଇ ବା କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତା ବିଜ୍ଞାନର ଅବଦାନକୁ ମାନବ କଲ୍ୟାଣ ଦିଗରେ ଅଭିପ୍ରେତ ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ମତ । କିନ୍ତୁ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ଦିଗ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଚିନ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ମନେ ହୁଏ ।

ସତ୍ୟତାର ଆଡୁଆଳରେ ରହିଯାଉଥିବା ଅନେକ ସାଧାରଣ ଜନତା ପ୍ରଗତିର ଧାରାରେ ସାମିଲ ନହେବା, ଆମର ପାରଦର୍ଶିତାକୁ ଅଙ୍ଗୁଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଛି । ଉଗ୍ର ଆଧୁନିକତାକୁ ଆଦରି ନେଉଥିବା ଯୁବପିଢ଼ି ନିଜ ମାଟିର ମହକକୁ ନଭୁଲି ବିଜ୍ଞାନକୁ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରୁ । ବିଜ୍ଞାନ ମାନସିକତା ଅଭିନନ୍ଦନୀୟ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଦୁରୁପଯୋଗ ସର୍ବଦା ବର୍ଜନୀୟ ।

ସତ୍ୟବିହାର, ରସୁଲଗଡ଼

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ କି ?

ସୌଦାମିନୀ ତ୍ରିପାଠୀ

ଉତ୍ତ ଦେଶରେ ପଖାଳ ସଭିଙ୍କର ସଞ୍ଜୀବନୀ ସୁଧା

ଏକ ସଙ୍ଗରେ ଦୂରାଏ ଶରୀରରୁ କ୍ଳାନ୍ତି ତୃଷା ଓ କ୍ଷୁଧା ।

ହଁ ଆଜ୍ଞା, ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ସତ୍ୟ, ଗାଆଁରୁ ସହର, ଝୁମ୍ପୁଡ଼ି

ଘରୁ ତାରକା ହୋଗେଲ ଏପରିକି ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦିରରେ ଆମର ଓଡ଼ିଆ

ଦେଶର ପ୍ରଶାସିତ୍ୱର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଆନ୍ତ ବି ରାତିରେ ପଖାଳ ପାଣି

ଖାଇ ନିଦ୍ରା ଯାଆନ୍ତି । କେଉଁ ଆବହମାନ କାଳରୁ ପଖାଳ ଆମ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ରହିଛି । ପଖାଳର ପ୍ରକୃତ ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ପ୍ରଖାଳୟତି ଇତି

ପଖାଳ, ବା ପଖାଳିବା ବା ଧୋଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟକୁ ପାଣିରେ ଧୋଇବା ବା

ପଖାଳିବାକୁ ପଖାଳ କୁହାଯାଏ । ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ଓଡ଼ିଶା, ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ତେଲେଙ୍ଗା

ଶବ୍ଦରେ ନିଲୁ ଅନ୍ନ, ଦଧି ଅନ୍ନ, ବଜ୍ରାଳା ଓ ଆସାମରେ ପାନ୍ତା ଭାତ ଇତ୍ୟାଦି ଓଡ଼ିଶାର

ସଂସ୍କୃତି, ପରମ୍ପରା ସହିତ ଓତୋପ୍ରୋତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ଅଛି ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ।

୧) ଗରିବ ଘରେ ତିନି ଓଲିର ଖାଦ୍ୟ - : ସକାଳର ଜଳଖିଆ, ମଧ୍ୟାହ୍ନର ଭୋଜନ ଓ

ରାତ୍ରିର ଭୋଜନ ରୂପେ ଖାଲି ଶାଗ ଭଜା, ଲୁଗ କଞ୍ଚାଲଙ୍କା, ପିଆଜ ସ୍ୱଳ୍ପ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ

ଖାଇ ଭରଣପୋଷଣ ହୋଇଥାଏ ।

୨) ଯେତେ ବାସି ହୋଇଥାଏ ପଖାଳ ସେତେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପ୍ରଦ ଖାଦ୍ୟ ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକ

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ ଜଣାଯାଏ । ଏପରିକି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ

ବେଶୀ ଉପକାରୀ ଉଷୁନା ଚାଉଳ ବା ନାଲି ଚାଉଳର ପଖାଳ ବୋଲି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ

ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

୩) ନିଷ୍ପର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ ଏମ୍ ସ୍ ର ବାୟୋକେମେଷ୍ଟ୍ରି ବିଭାଗର ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରଫେସର ବାଲଗୁରୁନ୍ ରାମଦାସ କହିଥିଲେ, ରାତି ତମାମ ପାଣିରେ ଭାତ ଭିଜି ରହିବା ଫଳରେ ମାଇକ୍ରୋବ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଭାତରେ ଥିବା ଜଟିଳ ଶର୍କରାକୁ ଖାଇ ସର୍ବ ତେନ୍ ଫ୍ୟାଟି ଏସିଡ୍ ସୃଷ୍ଟି କରି ଥାଆନ୍ତି । ଯାହାକି ତୋରାଣିରେ ମିଶିଯାଏ । ଏହା ଶୀଘ୍ର ହଜମ ହେବା ସହିତ ତତ୍ କ୍ଷଣାତ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମାଇକ୍ରୋବ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଡିଏନ୍‌କୁ ପହଞ୍ଚି ଏହାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଏହା ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତି ।

୪) ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ପଖାଳ ଏକ ବଳକାରକ ମହୋଷଧି ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ।

୫) ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ପଖାଳ ଶରରୀର ଉତ୍ତାପକୁ ସନ୍ତୁଳନ କରି ଶୀତଳ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଓ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଥାଏ ।

୬) ଆଜିକାଲି ଖୁବ୍ ପଲିସ୍ ଯୁକ୍ତ ବା ଗହମ ତିଆରି ଅଟାର ଗ୍ଲାଇସେମିକ୍ ଇଣ୍ଡେକ୍ସ ୭୦ରୁ ୮୫ ଆଡକୁ ଚାଲି ଯାଇଥାଏ । ହେଲେ ଘରେ ମାଆ ହାତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଷୁନା ଚାଉଳରେ ପଖାଳର ଗ୍ଲାଇସେମିକ୍ ଇଣ୍ଡେକ୍ସ ୩୫ ରହିଥାଏ । ଗ୍ଲାଇସେମିକ୍ ୫୫ରୁ କମ୍ ରହିଲେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପ୍ରଦ ଖାଦ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

୭) ଘରେ ମାଆ ହାତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉଷୁନା ବା ନାଲି ଚାଉଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଖାଳ କେତେ ସମୟ ରହିଲେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହିତକାରକ ତାହା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥାନ୍ତି । ଏଣୁ ଉଷୁନା ଚାଉଳ ଅଧିକ ତନ୍ତୁ ଜାତୀୟ ଓ ପୃଷ୍ଠି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବିରୁ ଅରୁଆ ଚାଉଳ ଓ ରୁଟି ଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପ୍ରଦ ଅଟେ ।

୮) ପଖାଳର ତୋରାଣି ପେଟ ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପକାରୀ । ତୋରାଣି ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ହଜମ ଶକ୍ତିର ବୃଦ୍ଧି ହେବା ସହ ଦେହରେ ଜଳୀୟ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ।

୯) ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ ଜଣାଯାଇଛି ପଖାଳ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷର କ୍ଷୁଧା, ତୃଷ୍ଣା ପ୍ରଶମିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଭିଟାମିନ୍ ୧୨, କ୍ୟାଲସିୟମ, ମ୍ୟାଗନେସିୟମ, ପୋଟାସିୟମ ଆଦି ଶକ୍ତି ଶରୀରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ।

୧୦) ଖରାଦିନେ ପଖାଳ ସହିତ କଞ୍ଚା ପିଆଜ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅଂଶୁଘାତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

୧୧) ପଖାଳ ଆମ ଶରୀରରେ ଜଳୀୟ ଅଂଶର ଅଭାବ ଦୂରକରାଏ । ଆମ ଅନ୍ତନାଳୀକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ସହ ଶରୀରକୁ ଲୌହ, ଲବଣ ଇତ୍ୟାଦି ଯୋଗାଇ ରକ୍ତଚାପ ରୋଗ, ତୁଣ୍ଡ ଘାଆ ଆଦି ଦୂରାଇବା ସହିତ ମୂତ୍ରାଶୟ ଜନିତ ରୋଗ ଦୂରେଇ ଥାଏ ।

୧୨) ପଖାଳ ଅଟେ ସଭିଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ । ବିନା ତରକାରୀ ଛଅ ଠା ନଅ ପ୍ରକାରର ତରକାରୀ ଦରକାର ହୋଇ ନ ଥାଏ ।

୧୩) ପଖାଳକୁ ଗାମୁଛାରେ ଚଷା ଭାଇ ବିଲକୁ ନେଇଥାଏ, ଗରିବ, ଶ୍ରମିକ, ହଲୁଆ, ବାଟୋଇ, ବ୍ୟବସାୟୀ ସଭିଙ୍କର ପେଟ ଥଣ୍ଡା କରି ସୁଖ ନିଦ୍ରା ଦେଇଥାଏ ।

୧୪) ପଖାଳ ମୁଠାଏ ଘରେ ହାଣ୍ଡିରେ ପଡିଥିଲେ ଅବେଳାରେ କୁଣିଆ, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ବି ଗୃହିଣୀର ଚିନ୍ତା ନ ଥାଏ ।

୧୫) ସ୍ଥାନ, କାଳ, ପାତ୍ର ଅନୁସାରେ ପଖାଳ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ । ଧୂଆ ପଖାଳ, ଚିପୁଡା ପଖାଳ, ଅଦାଛେଚା, ଲେମ୍ବୁ ପତର ଦହି, ଧନିଆ ପତ୍ର ପକାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଖାଳ, ମଲ୍ଲୀ ଫୁଲ ପଖାଳ, କମଳା ପତ୍ର, ଆମ୍ବ କଷି ତେଫ ପକାଇ ପଖାଳ, ଛୁଙ୍କ ପଖାଳ, ସଜ ପଖାଳ, ବାସି ପଖାଳ, ଅଭତା ପଖାଳ, ଅରୁଆ ପଖାଳ, ଉଷୁନା ପଖାଳ, ରୋଗି ପଖାଳ (ପେଟ ଖରାପ ଥିଲେ, ବା ନାଳରକ୍ତ ଝାଡା ହେଉଥିଲେ, ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ରୋଷେଇ କରି ସେହି ଭାତରେ ପାଣି ଢାଳି ପଖାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚାଇଁ ପଖାଳ), ଟଭା ପଖାଳ, ଘିଅ ପଖାଳ, ଜିରା ପଖାଳ ଆଦି ବହୁ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରେ ।

୧୭) ଆମର ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ପ୍ରଧାନ ରାଜ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଛତିଶଗଡ଼, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ତାମିଲନାଡୁ, ଝାରଖଣ୍ଡ, ବିହାର ଓ ଆସାମର ଲୋକମାନେ ପଖାଳ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି ।

୧୭) ଏବେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହାର ଆଦର ବଢ଼ିଛି । ତା'ର ପୌଷ୍ଟିକ ଗୁଣ ଓ ଅନନ୍ୟ ସ୍ୱାଦ ପାଇଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଗରିବ ଠାରୁ ଧନୀ ଓ ଅମର ଭକ୍ତଙ୍କର ମଉତ୍ତମଣୀ ସଭିଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରି ବିଶ୍ୱ ପଖାଳ ଦିବସ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦କୁ ବିଶ୍ୱ ପଖାଳ ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରାଯାଏ ।

ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ

ଡଃ ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର

ମୂଳଶବ୍ଦ :- ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟ , ଅର୍ଥ - ପଖାଳି / ଧୋଇ

ରୂପସୂତ୍ର:- 'ପ୍ର ' ଉପସର୍ଗ+' କ୍ଷାଲ୍ ' ଧାତୁ + ଲ୍ୟପ୍ ପ୍ରତ୍ୟୟ ।

ତତ୍ତ୍ୱ ଶବ୍ଦ:- ପଖାଳ

ବ୍ୟାଖ୍ୟା:- "ଅନ୍ନଂ ପ୍ରକ୍ଷାଲ୍ୟ ଖାଦ ।" ଅର୍ଥାତ୍ ଭାତକୁ ଧୋଇ ଖାଅ / ଭାତ ପଖାଳି ଖାଅ ।

ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରେ ଚାହିଦା :- ଆସାମ, ବିହାର, ଛତିଶଗଡ଼, ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ, କେରଳ, ତାମିଲନାଡୁ ଆଦି ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପଖାଳର ଚାହିଦା ରହିଛି । ପଡ଼ୋଶୀ ଦେଶ "ବଙ୍ଗଳାଦେଶ"ରେ ବି ଏହାର ଚାହିଦା ଅନେକ ।

ନାମାନ୍ତର - ପାନ୍ତ ଭାତ -ବଙ୍ଗଳା

ମାରା ଭାତ - ଭୋଜପୁରୀ

ପୋଏତା ଭାତ - ଅସମୀ

ବୋରେ ବାସି - ଛତିଶଗଡ଼

ପାନି ଭାତ - ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ

ପଝେୟାଁ ସାଦମ - ତାମିଲନାଡୁ

ପାଜନ କାଞ୍ଜି - କେରଳ

ଛଦି ଅନ୍ନମ୍ - ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ

ଇତିହାସରୁ ଆଜିଯାଏ - "ପଖାଳ" ଖାଇବା ପରମ୍ପରା ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ।

କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମଉଡ଼ମଣି ଜଗତର ନାଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅତିପ୍ରିୟ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପଖାଳ । ଯେଉଁଥିରେ ଘିଅ ଭାଳି ପ୍ରଭୁ ଭୋଗଲାଗି କରାଯାଇଥାଏ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ତ୍ରିପିଟକରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଯାଇଛି ଯେ ଭଗବାନ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଥିଲା "ଧୈତୋଦନ", ଯାହାର ଅର୍ଥ ଧୁଆଯାଇଥିବା ଭାତ । ଏଥିରୁ ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ, ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ପଖାଳ ଭାତର ପ୍ରଚଳନ ଥିଲା ।

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଓଡ଼ିଶା ଆଗମନରେ ପିପିଲି ଠାରେ ସମସ୍ତ ପଦଯାତ୍ରୀଙ୍କୁ ପଖାଳରେ ଆପ୍ୟାୟିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପଖାଳର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ୨୦୧୧ରେ ବିଶ୍ୱ ଧାରା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ୨୦୧୫ ଠାରୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦ ତାରିଖକୁ ବିଶ୍ୱ ପଖାଳ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ।

ପଖାଳର ବିଜ୍ଞାନ ଆଧାରିତ ତଥ୍ୟ:-

ଭାତରେ ପାଣି ମିଶାଇ କିଛି ଘଣ୍ଟା ରଖିବା ପରେ ଏଥିରେ କିଣ୍ଡୁନ ପ୍ରକ୍ରିୟା (fermentation) ଦ୍ୱାରା ସୁକ୍ଷ୍ମ ଜୀବ (Bacteria) ମାଧ୍ୟମରେ ଲାକ୍ଟିକ ଅମ୍ଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି । ଯଦ୍ୱାରା ପଖାଳ ଖଟା ବା ଆମ୍ବିଲା ଲାଗିଥାଏ ।

ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ -

୧୦୦ ଗ୍ରାମ ସାମାନ୍ୟ ଭାତରେ ୩.୪ ମିଲିଗ୍ରାମ ଲୌହ ଥିବାବେଳେ ପଖାଳରେ ତାହା ବଢ଼ି ୭୩.୯ ମିଲିଗ୍ରାମରେ ପହଞ୍ଚି ଥାଏ ।

ଗରମ ଭାତ ଅଧିକ କ୍ୟାଲୋରୀ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁଥିରେ ୧୦୦ ଗ୍ରାମ ଭାତ ୧୩୦ କ୍ୟାଲୋରୀ ଥାଏ । ପଖାଳ ଭାତରେ ୫୦-୬୦ କ୍ୟାଲୋରୀ ରହିଥାଏ ।

କିଣ୍ଡୁନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ ପଖାଳରେ ଭିଟାମିନ ବି ୧୨ ମାତ୍ରା ବଢ଼ିଥାଏ ।

ପଖାଳରେ ଆଣ୍ଟି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ମାତ୍ରା ଅଧିକ ଥିବାରୁ ତାହା ଶରୀରରେ ଥିବା ଫ୍ରି ରେଡିକାଲ ନାମକ ହାନୀକାରକ ଅଣୁକୁ ନଷ୍ଟ କରି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ମଜବୁତ କରେ ।

ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱ :-

ଶରୀରକୁ ତୁରନ୍ତ ଉର୍ଜା ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ହୃଦୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରେ ।

ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ଉଷ୍ଣ ପ୍ରବାହରେ ବିଶେଷ କରି ଖରାଦିନେ ଶରୀରରେ ତାପମାତ୍ରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ ।

ଲୌହ ଓ କ୍ୟାଲସିଅମ ଥିବାରୁ ଶରୀରକୁ କୁପୋଷଣରୁ ରକ୍ଷା କରେ ।

ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ପଖାଳ ଖାଇବାରେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ମିଳେ, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟରୁ ମିଳେ ନାହିଁ ବୋଲି ମୋର ମତ ।

ବାଗସରପୁର, କଟକ

ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ କି ?

ଏଲିଜା ଜେନା

ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ କି ?

ଉତ୍ତର - ହଁ

କାରଣ —

୧) ପଖାଳ, ଭାତ ସହ ଜଳ ମିଶି ହୋଇଥାଏ, ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଶ୍ୱେତସାର ଥାଏ । ଏହା ଖାଇଲେ ପ୍ରଚୁର ଶକ୍ତି ମିଳେ । ଏଥିରେ ଜଳ ଥିବାରୁ ଏହା ପାଚନ କ୍ରିୟାକୁ ସହଜ ଓ ସରଳ କରେ ।

୨) ପଖାଳ ଭାତ ଖାଇଲେ ଏହା ପକାସ୍ଥଳୀକୁ ଥଣ୍ଡା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶରୀରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗକୁ ଶୀତଳ ରଖେ । ତେଣୁ ସବୁ ଅଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ସତେଜ ଓ ଶକ୍ତ ରୁହନ୍ତି ।

୩) ପଖାଳ ଦେହର ତାପମାତ୍ରାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରେ । ଏମିତିକି ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଦିନେ ପଖାଳ ଖାଇଲେ ତାହା ଦେହର ତାପମାତ୍ରାକୁ ସନ୍ତୁଳିତ କରେ ।

୪) ପଖାଳ ଭାତ ତୋରାଣିରେ ଇଷ୍ଟ ଥାଆନ୍ତି/ଏଞ୍ଜାଇମ୍ ଥାଆନ୍ତି । ଏହା ଖାଇଲେ ନିଦ୍ରା ହୁଏ, ଦେହ ବିଶ୍ରାମ ପାଏ, ତା ପରେ ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବଳିଷ୍ଠ ସଶକ୍ତ ଲାଗନ୍ତି ।

୫) ପଖାଳ ଭାତ ଖାଇଲେ ଦେହର ହୃଦୟ ଶକ୍ତି ବଢେ । ରକ୍ତ ଚାପ, ହୃଦୟାତ ପାଖ ପଶେନି । ଶ୍ୱାସ କ୍ରିୟା ଭଲ ହୁଏ । ସତେ ଯେମିତି ପଖାଳ ଦେହ ପାଇଁ ଟ୍ରାଫର୍ମର ।

୬) ପଖାଳ ଭାତ ଖାଇଲେ ବେଳେ ତାହା ସହଯୋଗୀ ଜିନିଷ ଯଥା ଦହି, ବଡ଼ି, ଆମ୍ବ, ଛେଚା, ରୁନା ମାଛ, ଶାଗ ... ଏସବୁ ଖାଇଲେ ଶରୀର ଅନୌପଚରିକ ଭାବେ ଅନେକ ଖାଦ୍ୟସାର ପାଏ, ଯଦ୍ୱାରା ରକ୍ତହୀନତା, ବେରିବେରି, କଳଖିଆ ଆଦି ହୁଏ ନାହିଁ ।

୭) ପଖାଳ ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟ କ୍ରିୟା ଭଲ ହେଉଥିବାରୁ ଅର୍ଶ, ଭଗନ୍ନର, ମଳକଣ୍ଠକ ଆଦି

ଅନ୍ତନଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରୋଗ ପାଖ ପଶେନି ।

୮) ପଖାଳ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ବଢ଼େ । ମୁଣ୍ଡ ଥଣ୍ଡା ରଖୁଥିବାରୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହନଶୀଳତା ଗୁଣ ଦେଖାଯାଏ ।

୯) ପଖାଳ ଗରିବର ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଳି ଓ ଧନୀକର ନିରୋଗ କ୍ୟାପୁଲ ।

୧୦) ଏଥିରେ ଆଇରନ ସୋଡ଼ିୟମ ଓ କ୍ୟାଲସିୟମ ଥିବାରୁ ଏହା ଅଭାବର ରୋଗ ହୁଏନି ।

୧୧) ଏହା ଅଂଶୁଘାତ ଦୂରକାରୀ ଓ କରୋନା ଦୂରକାରୀ ଖାଦ୍ୟ ।

୧୨) ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ C ଓ ଭିଟାମିନ B12 ଥାଏ ।

ପଖାଳ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ କି ?

ସୀମା କାନୁନଗୋ

ପଖାଳ ଆମପାଇଁ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ କି ? ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ମୁଁ ସକାରାତ୍ମକ ମତାମତ ପ୍ରଦାନ କରିବି ନିଶ୍ଚୟ ।

ଭାତ ରନ୍ଧା ହେଇସାରିବା ପରେ ସେଥିରେ ପାଣି ମିଶାଇ ଦହି, ଲେମ୍ବୁ, ପୋଦିନା ପତ୍ର, ଧନିଆ ପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ପକାଇ ପଖାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ପଖାଳ ସହ ପୁଣି ଆଉ କିଛି ଖାଦ୍ୟ

ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ମିଶାଇ ଜିରା ପଖାଳ, ଦହି ପଖାଳ, ଚାଇଁ ପଖାଳ, ପାଣି ପଖାଳ, ଅଦା ପଖାଳ, ସୁବାସ ପଖାଳ, ଚିପୁଡା ପଖାଳ, ମିଠା ପଖାଳ, ଟଭା ପଖାଳ, ଘିଅ ପଖାଳ, ମଲୁଫୁଲ ପଖାଳ ଓ ମେଥି ପଖାଳ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶା ଏ ଯେତେ ପ୍ରକାର ପଖାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ, ତାହା ଅନ୍ୟ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ପଖାଳ ହେଉଛି ଆମ ଆରାଧ୍ୟ ଦେବତା ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟଖାଦ୍ୟ । ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଦର ଲାଭ କରିଛି ପଖାଳ । ପଖାଳ ଗଣ୍ଡିଏ ଖାଇ ତୋରାଣୀ ମୁନ୍ଦେ ପିଇ ଦେଲେ ଉତ୍ତଳୀୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତି ପାଏ । ଖରାଦିନେ ପଖାଳ ତ ଅମୃତ ସଦୃଶ ଜୀବନ ବଞ୍ଚେଇ ଦିଏ । ସାଂସ୍କୃତିକ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ, ସ୍ୱାଦଗତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପଖାଳ ହେଉଛି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଓଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉପହାର ।

କେବଳ ଶ୍ରୀଗୁଣ୍ଡିଚା ଠାରୁ ନୀଳାଦ୍ରି ବିଜେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ବାକି ବର୍ଷର ସମସ୍ତ ଦିବସରେ ଶ୍ରୀଠାକୁର ମାନେ ପଖାଳରେ ତୃପ୍ତି ଲାଭ କରିଥାଆନ୍ତି । ଖରାଦିନେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଖାଳ ଭୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । ପ୍ରଖର ରୁଦ୍ର ତାପରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ଚନ୍ଦନ ଯାତ୍ରା ଅବସରରେ ଦହି ପଖାଳ ମଣୋହି କରି

ମଦନମୋହନ ଚାପ ଖେଳ ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତି । ଖରାଦିନେ ଭକ୍ତମାନେ ମହାପ୍ରସାଦକୁ ପଖାଳ କରି ଖାଇବାର ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳୁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଟଙ୍କା ତୋରାଣି ମିଳିଥାଏ, ଯାହା ମହାପ୍ରସାଦ ପଖାଳରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ ।

କବି ଶେଖର ଚିନ୍ତାମଣି ମହାନ୍ତି ପଖାଳର ମହତ୍ତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ କହିଛନ୍ତି:

"ପଖାଳ ଭକ୍ତଲେ ସଞ୍ଜିବନୀ ସୁଧା,

ହରେ ଏକାବେଳେ କ୍ଳାନ୍ତି, ତୃଷା, କ୍ଷୁଧା,

ମଧୁର ଶୀତଳ ପରି ପୁଷ୍ପାକାର,

ଯଥା ବିଜ୍ଞାନ ଲଘୁ ତିରସ୍କାର । "

ପଖାଳରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପକାରୀ ଗୁଣ ଭରି ରହିଛି ବୋଲି ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାଯାଇଛି । ପଖାଳର ତୋରାଣି ପେଟ ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପକାରୀ । ତୋରାଣି ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ହଜମ ଶକ୍ତିର ବୃଦ୍ଧି ହେବା ସହ ଦେହରେ ଜଳୀୟ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ମଣିଷର କ୍ଷୁଧା, ତୃଷ୍ଣା ପ୍ରଶମିତ ହେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଖରାଦିନେ ପଖାଳ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅଂଶୁଘାତ ସହଜରେ ଦୂରନାହିଁ । ପଖାଳ ଆମ ଅନ୍ତନାଳୀକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ସହ ଶରୀରକୁ ଲୌହ, ଲବଣ ଇତ୍ୟାଦି ଯୋଗାଇଥାଏ, ତେଣୁ ଏହା ଗର୍ଭବତୀ ନାରୀ ଏବଂ ରକ୍ତହୀନତା ଭୋଗୁଥିବା ରେଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ଜରୁରୀ ମନେହୁଏ । ପଖାଳ ତୋରାଣିରେ ଥିବା ଲାକ୍ଟିକ୍ ଏସିଡ୍ ଓ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆମାନ ପାକସ୍ଥଳୀକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ସହ ମନୁଷ୍ୟର ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇଥାଏ । ମାଟି ହାଣ୍ଡିରେ ପଖାଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଭାତରେ ଥିବା କ୍ୟାଲସିଅମ, ମ୍ୟାଗନେସିୟମ ଆଦି ଧାତୁସାର ନଷ୍ଟ ନହୋଇ ଆମ ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ଆମର ଉପକାର କରିଥାଏ । ତୋରାଣି ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ଦେହର ଜଳୀୟ ଅଂଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାରୁ ଖରାଦିନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପିଇବା ପାଇଁ ଭାକ୍ତମାନେ ଉପଦେଶ

ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ବ୍ୟତୀତ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଛତିଶଗଡ଼, ତାମିଲନାଡୁ, ଝାରଖଣ୍ଡ ଓ ଆସାମର ଲୋକମାନେ ପଖାଳ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଏବେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହାର ଆଦର ବଢ଼ିଛି ତା'ର ପୌଷ୍ଟିକ ଗୁଣ ଓ ଅନନ୍ୟ ସ୍ୱାଦ ପାଇଁ ।

ସଙ୍ଗୀତ ସୁଧାକର ଶ୍ରୀ ବାଳକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ କଣ୍ଠ ନିଃସୃତ କାଳଜୟୀ କବିତା "ଆସ ମୋ ଜୀବନ ଧନ ପଖାଳ କଂସା,

ତୋ ବିଦୁନେ ସଜନୀ ଗୋ ଉଡ଼ିଲା ହଂସା..."

ଏହା ପଖାଳର ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ।

ଆସନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ପଖାଳ ଖାଇ ଏହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ବୁଝିବା ଓ ସୁସ୍ଥ ରହି ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ କରିବା ।

ଆଇନଜୀବୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କି ?

ନିବେଦିତା ପଣ୍ଡା

ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ । ମୁଁ ଏହାର ସପକ୍ଷରେ ମତ ରଖୁଛି । କାର୍ତ୍ତିକି ପଖାଳ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଖାଦ୍ୟ ତାହା ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ପାରେ -
୧-ଶରୀରକୁ ଥଣ୍ଡା ରଖେ: ଗରମ ଦିନରେ ଶରୀରର ତାପମାତ୍ରାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ପଖାଳ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

୨-ପାଚନ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି: ପଖାଳ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଭଲ ରହେ ଏବଂ ଏହା ଦେହକୁ ହିତକର ।

୩-ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱରେ ଭରପୂର: ବାସି ପଖାଳରେ ଥିବା ଯିଷ୍ଠ (yeast) ଦ୍ୱାରା ଦେହକୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଏନ୍‌ଜାଇମ୍ ମିଳିଥାଏ ।

ସ୍ୱାଦ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭଲ: ଏହା ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ହେବା ସହ କମ୍ ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହିତକର ଆମ ଗ୍ରୀଷ୍ମପ୍ରଧାନ ଦେଶରେ ।

ପଖାଳ ! କି ଗରିବ, କି ଧନୀ ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବେଶ୍ ପ୍ରିୟ । ମା' ପରଷି ଦେଉଥିବା ପଖାଳ କଂସାରେ ସ୍ୱାଦ ସାଙ୍ଗକୁ ଭରି ରହିଥାଏ ଏକ ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ଆଉ ଆତ୍ମତୃପ୍ତି । ତେବେ କେବଳ ପାଟିକୁ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ବେଶ୍ ଉପକାରୀ... ଆମ ଦେଶରେ ଖରା ଓ ଗରମର ପ୍ରକୋପ ବେଶି । ଯାହାକୁ ବିଚାର କରି ହୁଏତ ଏଠି ପଖାଳ ଖାଇବାର ଚଳଣି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବ । ଆମ ଦେଶରେ ଯେଉଁମାନେ

ଭାତ ଖାଇଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି ପଖାଳ ଖାଇବା ପାଇଁ । ଗରିବ ପରିବାରରେ ତ ପଖାଳର ଆଦର ସବୁଠୁ ବେଶି । ପଖାଳର ଜନପ୍ରିୟତାରୁ ଫାଇଦା ଉଠେଇବା ପାଇଁ ଏବେ ସହରର କେତେକ ହୋଟେଲ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ପଖାଳ ପରିବେଷଣର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲାଣି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଲାଗି ଉପକାରୀ ପଖାଳ ଆମ ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କ ଦେହରୁ ପ୍ରତିଦିନ ବେଶି ଝାଳ ବାହାରେ । ଫଳରେ ପାଣି ସହ ଲବଣ ଅଂଶ କ୍ଷୟ ହୁଏ; ଯାହାକୁ ଭରଣା କରିବା ଲାଗି ପଖାଳ ସବୁଠୁ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ । କାରଣ ଭାତରେ ପାଣି ମିଶାଯାଇ କରାଯାଏ ପଖାଳ ଓ ସେଥିରେ ସ୍ୱାଦାନୁସାରେ ମିଶାଯାଏ ଲୁଣ । ତେଣୁ ଏଥିରେ ଭାତରୁ ଗୁକୋଜ, ତୋରାଣିରୁ ପାଣି ଏବଂ ଲୁଣରୁ ଲବଣ ଅଂଶ ମିଳିଯାଏ । ଏହି ଗୁକୋଜ ଲବଣ ଅଂଶ ଶୋଷଣରେ ବେଶ୍ ସହାୟକ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଦେଖିଲେ ପଖାଳର ତୋରାଣି ଝାଡ଼ା ରୋଗୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ଓଆର୍‌ଏସ୍ ବା ଓରାଲ୍‌ରିହାଇଡ୍ରେଟେଶନ୍ ସଲ୍ୟୁଶନ୍ ତଥା ଚିନି-ଲୁଣ ସରବତ୍ ସହ ବେଶ୍ ତୁଳନୀୟ । ପ୍ରକାର: ଗରମ ଭାତରେ ପାଣି ମିଶାଗଲେ ଏହାକୁ ଚାଇଁ ପଖାଳ, ଆଜିର ପଖାଳକୁ ସଜ ପଖାଳ କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି ଗତ କାଲି ଅବା ତା' ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଖାଳକୁ କୁହାଯାଏ ବାସି ପଖାଳ, ଯାହା କି ପୁରୁଣା ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଖଟାର ପରିମାଣ ବଢ଼ିଚାଲେ । ଖଟା କାହିଁକି ଲାଗେ: ପଖାଳ ରହିଗଲେ ବାୟୁରେ ଖେଳି ବୁଲୁଥିବା ଯିଷ୍ଟ ନାମକ କବକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବାଣୁ ଭାତରେ ଥିବା ଷ୍ଟାର୍ଟ ନାମକ ଶ୍ୱେତସାର ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସନ୍ତି । ଫଳରେ ଷ୍ଟାର୍ଟରୁ ବାହାରୁଥିବା ଗୁକୋଜ୍ ଅଣୁଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହି ଯିଷ୍ଟ ଓ ଜୀବାଣୁ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ପାଇରୁଭିକ୍ ଅମ୍ଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅମ୍ଳ । ଏସବୁର ଉପସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପଖାଳ ଖଟା ବା ଆମ୍ଳିଲା ଲାଗେ । ନିଦ ଆସେ କାହିଁକି: କେହି କେହି ପଖାଳ ଖାଇଲେ ନିଦ ଆସେ ବୋଲି

କୁହନ୍ତି । ସବୁ ପଖାଳରେ ନିଦ ହୁଏନି । ବାସି ପଖାଳରେ ଯିଷ୍ଟରେ ଥିବା ଏନ୍‌ଜାଇମ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଉପାଦାନ ଦ୍ୱାରା ପାଇରୁଭିକ୍ ଅମ୍ଳ ପ୍ରଥମେ ଆସିଟାଲ୍‌ଡିହାଇଡ୍ର ଓ ପରେ ଇଥାଇଲ୍ ଆଲକହଲ୍‌ରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ, ଯାହା କି ଏକ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ । ସେଥିପାଇଁ ବେଶି ଦିନର ବାସି ପଖାଳ ଖାଇଲେ ନିଶା ଧରେ ଏବଂ ଖୁବ୍ ନିଦ ହୁଏ । ପଖାଳ ସହ ଖିଆଯାଏ କ'ଣ: ପଖାଳରେ ଦହି ମିଶାଗଲେ ସେଥିରେ ଥିବା ଲାକ୍ଟୋବାସିଲସ୍ ଜୀବାଣୁ ଯେତେ ସମସ୍ୟା ଦୂରକରେ ଏବଂ ଝାଡ଼ାରୋଗରୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ପଖାଳ ସହ ଅନେକେ କଞ୍ଚାଲଙ୍କା, ପିଆଜ ଓ ଆଳୁ ଭରତା ଓ ବଢ଼ିଚୁରା ଖାଆନ୍ତି । ଏସବୁରୁ ଭରପୁର ମାତ୍ରାରେ ଭିଟାମିନ୍ ସି' ମିଳିଥାଏ ଶରୀରକୁ । ସେହିପରି ପଖାଳ ସାଙ୍ଗେ ଶାଗ ଖରଡ଼ା ଖାଇବାର ମଜା ଅଲଗା ଥାଏ । ପରିବା ଭିତରେ ଶାଗ ଶସ୍ତା । ହେଲେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମାତ୍ର ୧୦୦ ଗ୍ରାମ୍ ଶାଗରୁ ମିଳିଯାଏ ସବୁ ବୟସ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲାଗି ଦୈନିକ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଭିଟାମିନ୍-ଏ', ଫଲିକ୍ ଏସିଡ୍, ଭିଟାମିନ୍ ସି, ଲୌହ ଏବଂ କ୍ୟାଲସିୟମ୍ । ସୁତରାଂ ଶାଗ ପଖାଳକୁ ହେୟୁଜ୍ଞାନ କରିବା ଆଦୌ ସମୀଚୀନ ନୁହେଁ । ପଖାଳ ସହ ବଢ଼ିଚୁରା, ଆଳୁ ବାଇଗଣ ଭରତା, ବିଭିନ୍ନ ପରିବା ଭଜା, ମାଛ ଭଜା, ଶୁଖୁଆ ପୋଡ଼ା, କାକୁଡ଼ି, ଆମୁଲ ଭଳି ଅନେକ କିଛି ଖାଇଥାନ୍ତି । ଏସବୁରୁ ଶରୀରକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ ସହଜରେ ମିଳିଯାଏ । ଯଦିଓ ଗରମ ଭାତ ହେଉ କି ପଖାଳ ହେଉ ଚାଉଳରେ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନର ପରିମାଣ ସମାନ, ହେଲେ ଶକ୍ତି, ଜଳ ଓ ଲୁଣ(ମିନେରାଲ୍ସ) ଅଂଶ ଭରଣା ନିମନ୍ତେ ପଖାଳର ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ପଖାଳରେ ଥିବା ଇଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଭିଟାମିନ୍ ବି ବା ଭିଟାମିନ୍ ବି କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସର ଏକ ଭଲ ଉତ୍ସ । ତେଣୁ ଏହା ସକାଳ ଜଳଖିଆ ନିମନ୍ତେ ଏକ

ଭଲ ବିକଳ୍ପ । ଅଧିକ ଶାରୀରିକ ପରିଶ୍ରମ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଲାଗି ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଖାଦ୍ୟର ଉତ୍ତର । ପାଠ ପଢୁଆ ପିଲା ଏବଂ ମହିଳାଙ୍କ ଲାଗି ମଧ୍ୟ ଏହା ଖୁବ୍ ଭଲ ଖାଦ୍ୟ । ତେଣୁ ସବୁଦିନେ ବିଶେଷ କରି ଖରାଦିନେ ଏହାକୁ ଖାଇବା ସଭିଙ୍କ ଲାଗି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟପକ୍ଷେ ଲାଭଦାୟକ । ତେବେ ଉଚ୍ଚରକ୍ତ ଚାପ ଏବଂ ଶୋଥ ରୋଗୀ ପଖାଳରେ ଲୁଣ କମ୍ ପକାଇ ଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେହିପରି ଡାଇବେଟିସ୍ ରୋଗୀ ଭାତର ପରିମାଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା ଦରକାର । ସର୍ବୋପରି ପଖାଳ ହେଉଛି ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ପରୀକ୍ଷିତ ତଥା ଅନୁମୋଦିତ ଖାଦ୍ୟ, ଯାହାର ଉପାଦେୟତା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ଭିତ୍ତିହୀନ ।

ରାଉରକେଲା

ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କି ?

ଅନୁସୂୟା ଦେବତା

ଓଡ଼ିଆ ଘରର ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ପଖାଳ କେବଳ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ଏହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପକାରୀ । ବିଶେଷ କରି ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଏହାର ଗୁଣ ଅପରିସୀମା । ଏହା ଶରୀରକୁ ଶୀତଳ ରଖେ ।

ପଖାଳ ଭାତରେ ଥିବା ପାଣି (ତୋରାଣି) ଶରୀରର ତାପମାତ୍ରାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

ଏହା ଖରା ଦିନେ ଅଂଶୁଘାତରୁ ରକ୍ଷା କରେ ।

ହୃଜନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସହାୟକ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଭାତକୁ ରାତିସାରା ପାଣିରେ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ଲାକ୍ଟୋବ୍ୟାସିଲସ୍ ଭଳି ଉପକାରୀ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏହା ହୃଜନ ଶକ୍ତି ବଢ଼ାଇବା ସହ ପେଟ ସଫା ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ପଖାଳ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରକୁ ତନ୍ମାଳ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ।

ଏହା ଶରୀରରେ ଜଳୀୟ ଅଂଶ ବଜାୟ ରଖେ, ଯାହା ଫଳରେ ଦିନସାରା କାମ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ମିଳେ ଏବଂ ଶୋଷ କମ୍ ଲାଗେ । ପଖାଳରେ ସୋଡ଼ିୟମ୍ ମାତ୍ରା କମ୍ ଥାଏ, ଯାହା ଉଚ୍ଚ ରକ୍ତଚାପ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ।

ଏହା ମାନସିକ ଚାପ ମଧ୍ୟ କମାଇଥାଏ । ତୋରାଣିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଆଣ୍ଟି-ଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ଥାଏ । ଏହା ଚର୍ମକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ସହ ଶରୀରରୁ ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ବାହାର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ତାଜା ପଖାଳ ଅପେକ୍ଷା 'ବାସି ପଖାଳ' ବା ପଖାଳରେ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱ ଅଧିକ ଥାଏ ।

ତେଣୁ ପଖାଳ ଆମ ପାଇଁ ହିତକାରୀ ।

କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଅତ୍ୟଧିକ କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍ ଥିବାରୁ ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ କିଛିଟା ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦିଏ । କାରଣ ଶରୀରରେ ଶୀଘ୍ର ଶର୍କରାର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ କଫ ଶରୀର ପାଇଁ ପଖାଳ ଖାଇବା ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନଥାଏ କାରଣ ଏହା ଶରୀରକୁ ଶୀତଳ ଦେଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ସ୍ୱସ୍ଥ ଅନୁମେୟ ପଖାଳ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ପାଇଁ ହିତକାରୀ ଅଟେ ।

ଅନୁସୂୟା ଦେବତା

ବରଗଡ଼

ଗାଲେରୀ ମା' କାଳୀ ମନ୍ଦିର

ଜସ୍ୱିନ୍ ସାହୁ

ପ୍ରାୟ ୭୦୦ ବର୍ଷ ତଳର ଇତିହାସ ଆଜି ମୁଁ କହିବାକୁ ଯାଉଛି । ସେତେବେଳେ ଭଞ୍ଜରାଜାଙ୍କ ଶାସନ ଚାଲିଥାଏ । କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ନିମଗଛ ତଳେ ପଥରକୁ ରଖି, ଜଣେ ଗାଲୁଆ ନାମକ କନ୍ୟା ମା' କାଳୀଙ୍କର ଆରାଧନା କରୁଥିଲା । ସିଏ ମା'ଙ୍କ ସାଧନାରେ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ୱରୂପ ମା' ଗୋଟେ ପାଟ କଳସ, ଗୋଟେ ଗୁଆ ଏବଂ ଦୁଇଟି ମୁଠିଦଣ୍ଡ ତାକୁ ଦେଇଥିଲେ । ଗାଲୁଆ ଆଜୀବନ ମା'ଙ୍କ ଆରାଧନାରେ ରହିଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଜାଗା ତା' ନାମାନୁସାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଲେରୀ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ । ଯାହା ଭଞ୍ଜନଗରରୁ ପ୍ରାୟ ୫୦ କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଗାଲୁଆ କନ୍ୟାର ସ୍ୱର୍ଗବାସ ପରେ ଖଇରାମାନେ ମା'ଙ୍କ ପୂଜାବିଧିର ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କଲେ । କିଛି ଦିନ ପରେ ଗାଁ ଲୋକମାନେ ମା' କାଳୀଙ୍କର ଦଣ୍ଡଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହମତିରେ ମା'ଙ୍କର ସାଧକ, ଚକାପାଦର କାଳମ୍ବା, ଯେଉଁଠି ମା' କାଳୀଙ୍କର ବଡ଼ଭଉଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି, ସେଠିକୁ ଯାଇ ଆଜ୍ଞାମାଳ ଆଣି ମା' କାଳୀଙ୍କର ଦଣ୍ଡଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେବେଠାରୁ ଗାଲେରୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଦଣ୍ଡନୃତ୍ୟ ହୁଏ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସେହି ପୁଞ୍ଜାରେ ଦଣ୍ଡୁଆ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ରୁ ୧୨୦୦ ଥାଆନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ପୂଜକ ଶ୍ରୀ କାହ୍ନୁ ଚରଣ ଶତପଥୀ ଦୀର୍ଘ ୧୯୮୭ ମସିହାରୁ ମା'ଙ୍କର ସେବା କରିଆସୁଛନ୍ତି । ମା' ଦେଇଥିବା ଗୁଆ, ମା'ଙ୍କର ମହିମାରେ ଦିନକୁ ଦିନ

ବିରାଟ ଆକାରର ରୂପ ଧାରଣ କଲା । ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରତ୍ନରେ ମନ୍ଦିରର ମୁଖ୍ୟ ପୂଜକ, ସେ ଗୁଆକୁ ସିନ୍ଦୂର ଲଗାଇ ସେଥିରେ ସୁନା ଏବଂ ରୂପାର ଅଳଙ୍କାର ପିନ୍ଧାଇ ମା'ଙ୍କ ରୂପ ଦେଇ ପୂଜା କଲେ । ସେଠି ୨୦୧୨ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ମହାଯଜ୍ଞ ପରେ, ମା'ଙ୍କର ମହିମାରେ ୨୦୧୫ ନଭେମ୍ବର ୨ ତାରିଖ ଦିନ ଶିଳାନ୍ୟାସ ହୋଇଥିଲା । ଶିଳାନ୍ୟାସ ହେବା ପରେ ୨୦୧୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୨ରେ ମା' ଙ୍କର ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହୋଇ, ମା'ଙ୍କର ପ୍ରତିମାକୁ ବିରାଜମାନ କରି ପୂଜା କରାଯାଏ । ସେଠି ମା' ଦେଇଥିବା ଗୁଆ, ଦୁଇଟି ମୁଠିଦଣ୍ଡ, ଯାହାକୁ ପାଟଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ, ସେଥିରେ ଝୁଣା ଦେଇ ଅଗ୍ନିଙ୍କୁ ଆବାହନ କରାଯାଏ ଏବଂ ପାଟ କଳସ ପୂଜା କରାଯାଏ । ସେବେଠାରୁ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଅନୁସାରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ କାଳୀ ମନ୍ଦିର ଭାବେ ଗାଲେରୀ ମନ୍ଦିର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ହିଞ୍ଜିଳିକାରୁ, ଗଞ୍ଜାମ

ବିଶେଷ ସୂଚନା

ଆହ୍ୱାନ ଇ-ପତ୍ରିକାରେ ନିଜ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବନ୍ଧୁମାନେ, ନିଜ ଲେଖାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର (ଆକୃତି / ଶ୍ରୀଲିପି / ଆଇଲିପ୍ / ଅପ୍ରାକ୍ତ) କିମ୍ବା ମୋବାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣାରେ ପଠାଇ ପାରିବେ । ଛବି, ହାତଲେଖା କିମ୍ବା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟାକରଣତ୍ରୁଟି ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମୋବାଇଲ୍ କିମ୍ବା ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଦ୍ୱାରା ଲେଖା ପଠାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଲେଖା ପଠାଇବେ । ଏକାଧିକ ଲେଖା ପଠାଇଲେ, ଶେଷରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲେଖାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ କରାଯିବ । ଧାରାବାହିକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶନ ହେତୁ ସମସ୍ତ ଭାଗକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ଫାଇଲରେ ଟାଇପ୍ କରି ଏକାସଙ୍ଗେ ପଠାଇବେ । ହାତ ଲେଖା କିମ୍ବା ସ୍କାନ ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପିଡ଼ିଏଫ୍ ଫର୍ମାଟରେ ଥିବା ଲେଖାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କରଣ ନିମନ୍ତେ ମାସର ତିନି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଲେଖା ପଠାଇବେ ଏବଂ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେବାପରେ ଆମ ୱେବସାଇଟରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ପାରିବେ । ଲେଖା ସହ ନିଜର ଛବି ଏବଂ ଠିକଣା ଲେଖି ପଠାଇବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ନୁଆ ଛବି ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଖବର ତୁରନ୍ତ ପାଇବା ପାଇଁ ଆମର ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ଗ୍ରୁପ୍ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ । ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମ ହ୍ୱାଟସଆପ୍ ନମ୍ବର ୯୦୪୦୯୮୫୪୭୩ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ପାରିବେ ।

ପତ୍ରିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟାକରଣଗତ ତ୍ରୁଟି ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଆମ ଇମେଲ୍ ଠିକଣା :

aahwaan@gmail.com